உ

சிவமயம்

அம்பாசமுத்திர மென்ற

அம்பைத்தலபுராணம்.

மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

ஸ்ரீ அம்பாசமுத்திரம் சிவன ... [illegible]

[illegible]

கங்கை. ... [illegible] பிள்ளையவர்கள்

[illegible]

ஸ்ரீ ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

அதிகாரமையரவர்கள் ... பெற்று

[illegible]

[illegible]

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ஸ்ரீஅக்ஷய ளு புரட்டாசி மீ

இதன் விலை ரூ. கஇ

சருக்க அகராதி.

		பாட்டுத்தொகை
1	நாட்டுச்சருக்கம்	97
2	நகரச்சருக்கம்	117
3	நைமிசச்சருக்கம்	26
4	புராணவரலாற்றுச் சருக்கம்	28
5	தலவிசேடச்சருக்கம்	24
6	தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்	82
7	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	19
8	தேவிதீர்த்தச் சருக்கம்	164
9	சாலாதீர்த்தச் சருக்கம்	70
10	தீபதீர்த்தச் சருக்கம்	70
11	காசிப தீாத்தசசருககம்	40
12	இருமிகா தீாததச்சருக்கம்	35
13	கோகிலதீர்த்தச் சருக்கம்	54
14	புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்	45
15	காசிபேச்சுரச்சருக்கம	92
16	எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம்	134
17	சிவசர்மா காசிபரையடைந்த சருக்கம ...	23
18	சிவசாமா முத்திபெறற சருக்கம ...	10
19	அகததியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்	42
20	காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரிதத சருக்கம	21
	பாயிரம்	19
	ஆகத்திருவிருத்தம்	1221

சிவமயம

இவை இந்நூலாசிரியரின் மாணாக்கருளொருவராகிய

அம்பாசமுத்திரம்

எஸ். ஆதிமூலம்பிள்ளை இயற்றியன

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

சங்கக்குலங்க ளொறிதரங்கத் தடமும் வளங்கூர் தண்டலையும் பொங்கும் புனல்சால் பொருநையும்வெங் கோடை போக்கும புகழூரா, பங்கப்பழனத தரிகையெனும் பதிமா மறையோர் குலதீபந், துங்கப் பெருவேததலைவயோத மிதய மலர்த்து சுடர்க்கதிரோன். (க)

செஞ்சிற் பொருநுங் கோதிகந்த ரேய மொழுக்கம் பொறையருளின, செஞ்சொற கவிநாற றிறததியறநுந் திறலசோ செழுங்கற பகமெனறே, விஞசைபபுதுமா மலாவேட்டு மேவு மெனகரு மிலககணமோ, ரஞசிற றமிழககா ரிகையுமகப் பொருளுமளியி னறைநிட்டோன. (உ)

முத்தி முறுவ லாரணைய மொய்சீற் றேகை யிளமயின, டத்திற களிபபாயத தருககடமி டததிற கனிக ளளிக்கமந்தி, தத்திவிலக்கக் கரும்பதைமுத தததா லெறியம் பைப்பதியில, விதநை பயிறறுந இலப்பளளி விளஙகுந தமிழா சிரியனென.

மனனிப் பொலிசெந் தமிழக்கடலின மருவி நிரம்ப வாயப்பெயது, மினனற புகழைய புடைபரபபி மிழறறு மினியவிசைகளுமுறல், துனனி யவையப பொழிற றலையிற சொரியுங் கவிமா மலைழமுகிலே, யெனனப புலவோ ரோதுமரி கரபாரதி யெம்மேந்தறலை. (ச)

கொண்ட றவழு மணிமாடங் குலவும் பொதிய வரைத்தென்றல, வண்டுமுரலு மருமலரின மருவித்திளைத்து மணமெடுகரும், பணடைப் பதியவ வமபைககாப் பைமபூஙகுவளைத தொடைகவிஞர், விண்ட பனுவற றொடைபுனைதோன் மேலோன றெயவ நாயகமால். (ரு)

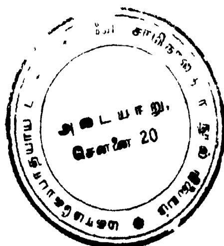
சாற்றுக்கவி.

மழையத தாளங் குடிநசிறார் மலகு பிருளை யகற்றியொளி ர், தழையுற றுயாசநதனமலையத தமிழ முனியின திருவுருவை ப, பழையபாவ நாசத்திற சிலையிற பணித்துப பணி புரிவோ ன, விழைமுக களவோ னுலயததில விக்கிநேசன றனையமை ததோன. (௬)

வள்ளற றகைகநன் மாட்சியுளோன் வளருங கங்கா குலம ணியா, யெள்ளற் கரிய வுயர்குணஙக ளேயநதோன காசிபேச சுரனைப, பிளளை மடமா ஞெகிமா கதபபெண் ணுமையைப பெரிதுளத்தி, னுள்ளு நலததோ னவர்கோயி லோமபுந தரும கருததனிநநாள். (எ)

தூயதவத்துச் சூதமுனி துகடீர் நைமிசாரணியத் (இ
தோயுமுனிவர்க கறைந்தருளுந் துதைபூம பொருளைநமானமியத
லையுஙகாசி பேசர்திற னினியதமிழாற பாடுகென
ஆயும் புலவாக கினிததிடமற றவனசெயமலைபப புராணமிஃதே

சொலலினபமுநற் பொருளமைவுந தூயவனபபி நவ ரசமு, மலகி யணிகள பலமலிநதே மாதை யொருபால் வைதத ருனற, விலலெலம பெருமான மினிாகாசி பேசனவிமல தகாடகனபு, கலனுங கனாயும் படிகனிநத கவியாய வழிநதா லெனவுளதே. (கூ)

உ

சிவமயம்

திருநெல்வேலி தெற்குப் புதுத்தெரு

மகா-ள-ஸ்ரீ S. பால்வண்ணமுதலியாரவர்களால்

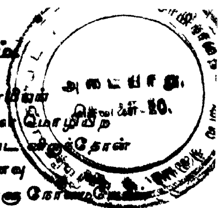
இயற்றப்பட்ட

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூவளர் பொன்வாழ் பொற்புறு பாண்டி
நாட்டினிற சிறுகா னல்லூநற் பொதியந
தருவெண் மதியக் தாநிடு மமிர்தம்
பொங்கிவீழ தரல்புனை புண்ணியப் பொருநை
வடபாற் பொலியும் வளநக ரம்பையிற
பச்செறு மாணவ பாதமொன் றிலலோன
நிட்கள வடிவ நீங்கியே சகள
நிட்கள வுருவா மிலிங்கமா பரனைக்
காசறு மெய்த்தவக் காசிபர் போறறலாற
காசிபேச் சுரனெனுங் கவின்றிரு நாமம்
பெற்றுமே பக்கல் பிரிந்திடா தென்று
மொற்கமில் பஞ்ச கிருத்திய மியறறுந்
தக்கபேர் வலியசர் தாவினற் சத்தி
மரகத வல்லி மருவவீற் றிருந்தோன்
கேவல நிலையிற் கெழுமிடு மலந்தான்
றுவினல லுடம்பாயத தரித்திடு காலை
வெம்மல நிகழ்ச்சி விரியும பலகுணத்தாற
செம்மிடு வினையின செயலகளை நுகர
மாயா தநுவுயிர மனனிடவைத்து
அறிவை விளக்கி யருமறை யறையும்
புண்ணிய மெய்திப பொககமின முத்தி
நண்ணிடத் தன்னருள் குழைத்து நலகிய
தேவிதீர்த் தமமுதலேழுதீரத தங்களும
பிறங்கிடச் செயதபெமமா னுறையு
மத்தல மானமிய மாரிய மொழியில
வாதராயனை வழுத்திடு புராண
ரூவா றதனுள் முனனுறு ருசைவ

சிறப்புப்பாயிரம்

மார்க்திடு தாம்பிர பன்னி மான்
கூறலைக் குறுமுனி விளக்கு தெள் மொழியிற்
கொணருத லெண்ணிக் குறிப்புட னிருந்தோன்
பூசையும பக ழ ம புண்ணிய நினைவு
நேசயாயச செயதுலைகக் கொள்ளு நோ
ஞானவின கோயிற றரும கர்த்தா
அம்பைவாழ கங்கைச் சுப்பிர மணிய
னீன்றநற் புதலவ னெழில்பெறு கங்கைத்
தெயவநா யகப்பேர் திகழ்தரப் பூண்டோன்
வேணடுகோட் கிணங்கியவ் வியனகர்ப் புராணம்
பாவினப் பணபெலாம் பரிந்து நோக்கியே
செம்மை யார்தரச் செப்பியே யதனை
ஆயிரத தெண்ப தாண்டெனுங் குரோதி
வருடமாா மகர மாதநற்பூசங்
கூடிய சுபதினங் கொள்ளுநல் லோரையிற்
காசிவேச் சுராதஞ் சன்னிதிக் கண்ணமர்
அம்பைவாழ் மாநதர் யருங்கலை யுணர்ந்தோர்
போற்றவீற றிருந்தரங் கேற்றினன் யாரெனின்
மேதிமென் கரும்பினை மென்றிட வொழுகுஞ்
சீதநற் றுளியினைச் செவ்விரால் பருகும்
வளையுலாந் தாமரை வாவிசூழ் பண்ணைச்
செந்நெலார் சேய்சூழ திப்பிய பதியா
மாலயன் வந்தங் கருச்சனை புரியச்
சீலமா ரரனருள் செயயய லாலரி
கேசநல் லூரெனுங் கேடிலா வந்நகர்
அருமறையோது மந்தணர் குலத்தி
லான்றநற் செல்வ மமைந்த வாதுல
கோத்திரம் விளக்குநற் குணத்துரா மையர்த
மருந்தவத் துதித்த பெருந்தண் கான்முளை
யிலக்கண மிலக்கிய மெவற்றையுங் கற்றுப்
படிமிசைப் புலமைப் பண்பினைப் பெறறோன்
தருக்கமா யோகநூல் தமிழ்மொழிக் கிலையால்
விருப்புடன் செயவெனை வேணடியு கினறோன்
அம்பை யார்நதெழில்தரு மாங்கிலப்பள்ளித்
தனிததமிழ்ப்பண்டிதத தலைமையும வாய்ந்தோன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இனித்தபா தேன்மொழி யெவரொடு மியம்பி
யாண்மையுந் தகமையு மடக்கமுஞ்சாரந்து
கேண்மையிற் பெருமிதக் கிளர்ச்சியுங் கொளவோன்
மாலொடு பரமன் மலரடியென்று
மிருதய கமலதை தினிதுபா சிப்போன்
அரிகர பாரதி யாம்பெயர்
பூண்டு நாவலர் புகழ்தகை யோனே.

உ

சிவமயம்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி.

கலிவிருத்தம்.

திங்களா சூடிய செஞ்சடைச் செய்யவன்
மங்கை வேட்க மருமலர் தாழ்முனாப்
பொங்கு பூசை முறைசெய்யப் பூண்டருள்
துங்க யானைத் துணைமலர் சூடுவாம். (க)

ஸ்ரீகாசிபேசுவரர்.

பாச மோடு பசுவென வாகியோ
ராசிலாத பதிமுத லாயினோன்
மாச பேச மகேசனென றேத்துசீர்க்
காசி பேசன கழறுதிப பாமரோ. (உ)

மரகதாம்பிகை.

திருவினை யுரத்திலணி கரியவன முதற்புடவி திகழ்தரு பொருட்
குழுவெலாம், கருவினி லுயிர்த்தரிய கனியென நிலைத்தினிய க
டவுளி னிடத் தணைகுவாள, மருவினை யெடுத்தமல ரணிதர நிர
பினிதம் வழிபடு மவர்க் கருளினு, லிருவினை யகற்றியருண் மர
கத மணிபெணுமை யிருபத மெமக்கொ ரரணே. (௩)

எரித்தாட்கொண்டார்.

அரித்தாண்ட நெடுமாலோ டுலகுய்யத் திரிபுரத்தோ டவுணர்
மாயச, சிரித்தாண்ட வல்லோனை நல்லோனைத் திருமாலாஞ்சிங
கத்தனனை, யுரித்தாண்ட வுடையானை விடையானைப் பெரியவு
ணமை யுரைத்தான றனனை, யெரித்தாண்ட பெம்மானை யெம்
மானை நாடோறு மேத்துவோமே. (௪)

ஸ்ரீ விசுவநாதர் விசாலாக்ஷியம்மை.

பசுவின் ஞான மகற்றிப் பராபரத்
தொசிவின ஞானத் துணர்ச்சி யுறுத்துறும்
விசுவ நாதர் விசால விழிக்குயில
வசுவி ஞாகழற் கேவர் தனைகளே. (௫)

நடேசர்.

தொட்டவா ருயிர்த் தொகையினைத் தொடர்வினைக் கயிற்றின்
மட்டி னாட்டுவர்ன மன்றிடை யாடுவான மனமே

லெட்டி காடுவா ரவைபெற நாடுவா ரவையாங்
கிட்டு லாமலர் முடிமிசை யிடுமல ரமக்கே. (௬)

தெக்ஷிணாமூர்த்தி.

முனமொருக்கி வணங்கியவ ணிருநதருளு மொருநானகு முனிவாக
கெலலாம், பினனொருக்கி யறிதலறப பெரிதவர்கண முகநோக்
கிப பிறங்குஞ்சோதி, தன்னொருகி நோககாத தகைமையெலாந்
தாராத நதளித்த, தெனனொருக்கி யோராலி னடியிருககுந தே
சிகனைச் சிநதைசெயவாம. (௭)

கோகிலவிநாயகர்.

பாகியன் மறைகடேவா பணணவர் முனிவா சித்தா
போரிமா யனும் போறறும் புராணபுண ணியனுயதநேக
தேசியா யுலகமெல்லாஞ் சிறநத சிறபரமாய நினற
கோகிலக் களிற்றின்பாத கோகன கஙகள் போற்றி. (அ)

முருகக்கடவுள்.

காப்பவனுங் காவானுங் கமலத்தோனுங் கனகமுடி முடிதரிப
பக் கணககிற்றுய, பூப்பாந்த வுயிர்த் தொகையும் பொறைகூா
நாக புயங்கமெலாந் தலையெடுப்பப் பொருளுமொனறு, மாபபகு
ந்த குக்குடமாய மஞ்ஞையாக வடிவெடுபபக குஞ்சரியாண் ம
ணமெடுபபச், சேப்பதுமத் திருக்கரத்தில வேலெடுதத சேநத
னிரு பூஙகமலஞ் சென்னி சேர்ப்பாம். (௯)

ஐயனார்.

மையனுனை யொராயென்று மான்மழுக்
கையனுனைப் பிதாவெனுங் காரணத்
தயனுனை யெந் தொல்குல தெயவமா
மையனுனை யகத்தில்வைப் பாமரோ. (௰)

நந்திகேசுவரர்.

சநதி ரக்கணிச் சங்கரன் சன்னிதி
வநதி றைஞ்சயன் மான்முதல் வானவர்
பக்தி யங்கு பகுத்தருள் செயயுமெந்
நந்தி யெந்தை பதங்களை காவோம். (௧௧)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

மான் மணக்கு பூங்குழலி மனக்கருத்த திறைவேறக்
கான மணக்கு காடச்சமணர் கழுவேறி காகேறத்
தேன மணக்கும் வேம்பனசிவ நெறியேறத் திசையாற்றிற்
பான மணககுங கவியேறப் பணித்தானைப் பழிச்சுவாம். (௧௨)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

வெல்லும் யானையுந் தொழும்பரில் வணங்கிட விழுங்கக்
கொல்லுஞ் சிங்கியுட் கொளுமமுதாய்விடக் குளமேற
கல்லுந் தோணியின் மிதந்திடக் கன்னியந் தமிழ்வாய்ச்
சொல்லு நாயகன் றுணைமல ரனுதினந் துதிப்பாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்தி

செங்கண்வெண் கரிமேலூர்ந்து செந்திருவாரூர் மேவிச்
செங்கல்பொன் செய்துவெள்ளித் திருமலைமேய்தாலே
பங்கமில் போகிபோதன பச்சைமால் பரமனென்ன
வெங்கணும் புகழ்ப்பெற்று னிருபதங் கருதிவாழ்வாம். (கச)

மாணிக்கவாசகர்.

பண்சுமக்கும் பரியனைத்தும் படைக்குரியா யடவிபுக
விண்சுமக்கும் புகழ்மாறன் வெறுத்தியற்றும் வேதையறப்
பெண்சுமக்கு மொருபாகப் பெருமானே யருளோடு
மண்சுமக்க வரக்கிடைத்தான் மலர் சுமக்க வாய்த்ததுவே. ()

நூற்பயன்.

கருப்பினை நமனைக் கடைப்படு பிணியைக் கவலையைக் காமராங்
கணிகை, விருப்பினை விலக்கி விருத்தியு மகவு மெய்மைசேர் வீட்
டையு மடைவார், பொருப்பினிற் பொதுவிற புங்கவ ரகத்தி
விருக்கினிற புகழ்பெறு மம்பைத், திருப்பதிக் கொருவன் செய்
றதிறத் தொருசொல் செப்பினர் செவிகொடுத் தவரே. (கசு)

அவையடக்கம்.

ஓதுமாதவ ருளத்துட னுடம்பெலா முருகச்
சூதமாதவ னரிதினிற றெருக்குத்தவிக் கதையை
யேதுமில்லியான் சொல்வெழ லிரணிய மலையைப்
பாதமில்லிபோய் வலம்வரப் பற்றுபான் மையதே. ()

இதுவுமது.

ஓசை நீண்ட விசைத்தமி ழோதிலா
வாசி னீண்டவ னுயினு மியாவரும்
பேச நீண்ட பிரான்புகழ் போலவென்
னோசை நீண்டத னுலறைந் தேனரோ. (கஅ)

வாழி.

வாழிவானக மன்னுயி ரறங்கண்மா மறைகள்
வாழியந்தணர் மன்னவர் கோன்முறை மறறோர்
வாழிகாசிபே சுரரொடு மாகதக் கன்னி
வாழிசெந்தமி ழம்பையிப் புராணமு மாதோ. (யக)

பாயிரமுற்றிற்று.

முதலாவது; நாட்டுச்சருக்கம்.

பூவினிற் கமலம் போலும் புலவரில் வலாரி போலு
மாவினிற் கபிலை போலு மசலத்திற் கைலை போலும்
பாவினில் வெண்பா போலும் படிவரிற் குறளோன் போலு
மூவருண் முதலே போலு மொழிவது கன்னி நாடு. (௧)

செங்கைய லுயர்த்தித் தாயபோற் றிரிபுவ னங்க ளெல்லா
மங்கயற் கண்ணி காத்தற் கமைந்தது மதிவா ணோடு
கங்கையஞ் சடை கரந்து கனகமா முடிமேற் கொண்டு
புங்கவ னொருகோ லோச்சப் பொலிந்ததிப் பாண்டி நாடு. (௨)

பெண்சுமந் தொருபால் வேணிப் பிறைசுமந் தெயினன் மாயோன்
கண்சுமந் தொருவன் வேண்டக் கட்சுமந் தருச்சனை செய்
புண்சுமந் தனை மகிழ்ந்த புண்ணிய புராண மேலோன்
மண்சுமந் திடப்பெற் றுனை வகித்ததிக் கன்னி நாடு. (௩)

நச்சங்கண் டடங்கக் கண்ட நாட்டிய முதலோன் வேதன்
பச்சங்கத் தொருவன் காணுப் பரமனும் புலவ னாக
மெய்ச்சங்கப் புலவரோடு வியன்றமிழ் விளங்கச் செய்த
முச்சங்கத் தமிழ் முழக்க முதிர்ந்ததிக் கன்னி நாடு. (௪)

மதியமா னெடுத்தா னறாது வரவிடு தமிழ்க்கும் வானத்
ததியமா நதிக்கு மேன்மை யாம்பொரு னைக்கும் யார்க்கு
நிதியமாங் கதியா மந்தா நிலத்திற்கு மொருதா யான
பொதியமா மலைமேற் கொண்ட புகழது பாண்டி நாடு (௫)

ஆலவாய் திருவா டானை யாப்பனூர் திருப்புன வாயில்
நீலவார் திருநெல் வேலி திருப்புடை மருதூ ரம்பை
கோலமார் பாவ நாசங் குற்றால முதற்பல் கோடித்
தாலவார் சிவால யங்க டாக்கதிப் பாண்டி நாடு. (௬)

கன்னிவேந் கடத்து ளாய கன்னியந் தமிழ் நாடாங்
தன்னிமா வதன மேயக்குங் கன்னிநா டதனின் வண்மை
மன்னிநா வாயிர ஞ்சே ருரகற்கு மெட்டா வேனு
முன்னிநா னொல்லு மாறிங் குரைக்கிற்ப துவந்து கேண்மின். ()

வேறு.

அம்பை நாயக னமரர்க ணாயக னடியார்
கும்ப நாயக னாதியி னைமக னாதி

பம்ப வானிடைப் படர்ந்தெனப் பரங்கலை பருகிச்
செம்பொ னேர்சுதை யூரதியிற் றிரும்பின மேகம். (௮)

தன்னை யெய்தினோர் தன்னுருத் தாங்கிடற் கருளாற்
றன்னை நேரிலான் றகைமைபோற் றரக்கடல் பொருந்தித்
தன்னை யூர்பவன் மருகன்வாழ் தடம்தான் முன்னர்த்
தன்னை மேவிய தமிழ்வரை சார்ந்தவப் புயல்கள். (௯)

பொதியக் குன்றினை மேற்புயற் குலம்பொழிதரு தோற்ற
மதியக் கண்ணியுங் கங்கையும் சிலைகளும் வனைந்த
நதியக் கற்றையஞ் சடிலனை நாகமே லொருமாற்
விதியிற் காட்டபி டேகத்தின் விளக்கத்தை விளக்கும். (௰)

தமிழ்க் கார்வரைக் கோட்டின்மேற் சலதரம் பொழிந்த
வமிழ்தக் கன்னியந் தமிழ்க்கவி யறைந்தருள் புலவ
னமிழ்தற் கேற்றிமே லிருவகைச் செல்வத்தோர் வளங்க
ளமழச் சென்னிமேற் பொன்சொரி தரலினைக் காட்டும். (௰௧)

ஒளிறு தண்சுடர் வெஞ்சுடர்க் கவனங்களுண்டு
பிளிறி டிக்குரல் பெயர்த்துவிட் புலந்தழூஉ மேகக்
களிறு காதலம் பிடியெனத் தமிழ்வரை கலந்து
குளிரு மும்மதத் தாரைகள் கொட்டின மாதோ. (௰௨)

நன்று பற்றியே நல்லவர்க் கீந்தநல் லறமே
லொன்று பத்தநூ றாயிர மாவபோ லும்பர்
நின்று பற்றுகார்த் தாரையொன் றனந்தமாய் நிரம்பி
யென்று மவ்வறந் தம்மலை யிழிவன வருவி. (௰௩)

குவலையக்கனி முலைமுத்தக் கோவையே யெனக்கோ
தவழ்யாத் தவாச்சாலை சோதமிழ் வரைச்சந் தனத்தத்
திவளும்ப புரிநூல்புயல் சோதியத் தெனக்கோ
நிவருமோங் கலிற்றூங்குறு நீத்தவெள் ளருவி. (௰௪)

சிந்தக் காரொளுங் கணவனை நெருங்கமேற் றியங்கிப்
பந்தப் பைங்கொடி நரம்புவெண் பானமுலைக் கோட்டின
கந்தச் சீரலை யருவியாய்க் கவின்குறித் தடத்தாற்
சந்தச் சைலப்பெண் பொருந்யாக் தனையளைத் தந்தாள்.

கன்றை யுன்னியா மாமடி சொரிதருகம்பால
கொன்றைச் சந்தனங் குங்குமங் கொம்பிறந் தேனமதுவச்

சென்றுசிற்சில சிலையிடைப் புகுந்துசீராடி
நின்றுசென்றதக் கன்னியாம்பொருநைகானவிதரம். (மெ)

மன்றற்சாந்தினைக் குனகுராய்வருகின்ற மணமுங்
குன்றக் கனிய சிடித்தபொற் அண்ணமுங கொங்குந்
தென்றற் காற்றொடு தெய்வதத் தமிழ்தரு தேனு
மொன்றக் காட்டவா றுயர்ந்தவ ரொழுக்கதநி னொழுகும்.

கவணமெத்தபூங் கொன்றையுஞ் மசோகமு மெதிர்ந்தவ
குவணமுற்றியவலைக்கரத தோச்சுமொண் முத்தா
லவணமெத்தசெந் தினைப்புனக் கிளிகடிந் தகற்றக்
கவணமெத்தெறி கொடிச்சியர் காஞ்சிறி தாறநம் (மஅ)

வேறு

பொன்னஞ்சிலையை முத்தலையைப் பொருநை நாகக்குழையோடு
மன்னம் புலியைச் செந்தணக்கை வளப்பச்சி லையை மருவுதலாற்
சுனைஞ் சுழித்து நரைபோர்த்துத் தொலையாக களையை யெறி
(நதொழுகும்
வன்னப பொருநை மழுவெடுத்தான் றன்னைப் பொருந்தும் வண்
மைத்தே. (மக)

வனத்தா ரகத்து மாவெடுத்து மால மரவ மிசைகொளலாற்
சினத்தா திகிரி நுவத்தி சிலையைப்பாணி சேர்ப்பதினு
மனத்தால் வாயா வினைதநூறைப்ப வழும்புகழுவிககிய விக்குங்
கனத்தார்பொருநை சிருண்ட கனத்தார்வனத்தாரதமைககதுவும்.

தண்டலகொளலாற் பூப்பொலிவாற் சாரக்கலைநாப் பண்கொள
லாற்
கொண்டதொருநாற் திசைமுகத்தாறகுலவாரணஙகள்பாடுதலா
லண்டர்கடைய வாராத வாரா வமுதப்பிரவாக
மண்டுபொருநை யுலகமெலாம் வருத்த வயனை யிணையுமால். ()

காந்தள் வேங்கை நெடுவேரல் கடுக்கை கோங்கு சிந்துரஞ்
சார்ந்த நரதங காரகாக தந்தகாகத தரளமெலா
மேந்து மலயி னெழுந்தமலை யெழுப்பு மலயி னெடுத்தாடிப்
போந்து நெடுமா விளைகாக்கும் பொற்பார் புறவும் புக்கதுவே.

வேறு.

ஆச்சியர் கறந்த பாலை யனையினை நவக் தத்தைக்
காச்சிய பாலையனுா கலகலைக் கவர்தலாலே
நீச்சிலைப் பொருநை நீத்த நீனிறக் கண்ண னென்றே
பூச்சியம் புரிந்தங் காயர் போற்றிடப் பொலிந்த மாதோ. ௫

முலையை வெற்றி கொண்ட வாச்சியா முழவும் யந்திரப்
பலவென் றிட்டமுத்தப யாழினைப் பொருந்த தண்ணில்
வலவென முலையை வெல்ல வருமெனக் குடங்கா தம்மை
மெல்லையிற் பயமுட் கொள்ள வுளத்தினா கொண்டு போவார்.

கண்ணிலா னிளைக ளுண்ட வெறியினைப் பொருநை வெள்ளந்
தண்ணிலா வமுதமாகித் தனைபடு தயிராய்ப் பின்னா
வெண்ணிலா வெண்ணெய நெய்யா வித்தக னடியா யாக்கு
முண்ணுநற பொருணை தாகி யுயர்கதிக் குயக்கு மன்றே. (௨௫)

நிலங்கிள ரமுத மன்ன நீடுறு பொருநை நீத்தம்
வலம்புரி யிடறுப பைம்பூண் வடமுலை யாச்சி யாக்குச்
சலம்புரி மாயை காட்டித் தயிர்வெண்ணெய் பாலகட் டுண்டங்
கிலங்கிய கள்வன் செய்ய விதழினு மினித்த தம்மா. (௨௬)

வண்டிருந் திசைக்குந் தேனும் வடிதரு தேனுங் கொண்டு
விண்டலா முல்லை பூவை விரிந்தபொற் கொன்றை யாதி
கொண்டலை யெறிந்த முத்தங் கொழிக்கின்ற பொருநை வெள்ள
மண்டாகோ னுவந்த காக்கு மரியபூம் பழனஞ் சார்ந்த. (௨௭)

பங்கய முகமாகக் கையாப் பதங்களாக் குமுதம் வாயாச்
செங்கயல் விழியா மேனி செய்யமாந் தளிராக கூந்தல்
தங்குசை வலமா மூர றரணமாப் பொருநைத் தெய்வ
மங்கையினைறெடுத்த தாயபோன மருதமே யுயிர்கள் போற்றும்.

பலபடு பொருளிருப்பப் பறித் துண்ணு மாக்கள் போல
மலைபடு பொருளும் பாலை வனம்படு பொருளு முல்லை
நிலைபடு பொருளுங் கொண்டு நில்லாது மருத வேலிக
கொலைபடு பொருளுங் கொள்ளை கொண்டது பொருநை வெள்
ளம் (௨௯)

கிடைத்திடும் பொருளை மோலோர் கிட்டினாக் கீவார் போல
மடத்திரு மாதர் கொங்கை மருவுசாந் தேல வேரி
திடபபடு களைக்கு மீற்குஞ் செயயதா மனைநீ லக்கும்
படப்பைபூம் பழனத திற்கும் பகுக்கினி தளிக்கு நீததம். (௩௰)

மருளறு கலங்கி நெஞ்சந் தெருளறிற் றெளிந்து வாடா
தருளறிற் பொலிந்த தன்ன ராகவிற் பெருகா நின்ற
பொருநையம் பெருக்க மம்பைய புரந்தொளிர் காசி பேசர்
கருணையம் பெருக்கம் போலக் கலந்தது செயதல் வேலி. (௩௧)

பெருக்கிய கடனை தெய்வச சித்திரக கஙகைப பெயாகள
செருககொடு மருவப பூமேற திருவெலாஞ சீதனங கொண
டிருககிளா பொருநதக கனனி யுயாதரு மலாக ளேநதித
திருககிள ராழியெனனுஞ செல்வங்க கலநதாளைமனனே (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

தானநாகம பிடியெனத தாவைகூா
வானநாகந தழுவுவ மாடெலாங
கானநாகங கிடப்பன காயசினை
மானநாகம மரநெடு வேலொன. (௩௩)

நலல மாதவர் யாணி நவினறிடச
சொல்லும வேதங கிளிகளுஞ சொல்லுத
னெலவிற பாய விடுநெடு நீாகளைப
புல்லுங கொணடு பொலிவனபோலுமே. (௩௪)

சோடு கணடு மயில்கள் குலிப்பன
ஆடு கணடு ரகங்க ளொளிப்பன
வாடுகின்ற நற்கூத்தாக களித்திடா
தோடு கின்ற வுலோபரை யொக்குமே. (௩௫)

பனிக்குப பாறையிற பறறை நிழலபடக
களிக்கு மநதி கனியென வுணணுதல்
தெளிக்கி லாதவா சோநத வுலகெலா
நளிக்கி லாதென நணணுதல் போலுமால். (௩௬)

துணை பிரிநதவொா கினனரந தோனறியி
னிணைா புகுநதிட லினனுயி ராகிய
கணவனை வீயநதிடக் கறபுடை மங்கைசெந்
தணலில் வீழநதிடு தன்மையைக் காட்டுமால். (௩௭)

கோடடை முத்தினைக கொளகிலா குஞசர
வேட்டை யொனறை விரும்பிடு குனறவா
வீட்டை வேணடி விரிமறை தோகிலா
தேடடை யேநதுமி டமபரை யொப்பரோ. (௩௮)

அருவி யாடியும பூஞசுனை யாடியுங
கருவி காணமயி லனனக கனிபபவா

நீருவ மேனற் புனத்தித ணிற்பவ
ருருவி யாந்துணா யோதிலா யாவரோ (௩௯)

கணத்த வேங்கை மலர்ந்தன காணுறீஇப்
புனத்தி னேனற் குரலொடு போகியெத்
தினத்து மாவுஞ்செந் தேனுங் கலந்துவேட்
கனத்தும் பூசையி னூட்டிய நந்துவார். (௪௰)

களவு சாற்பெறுங் கைக்கோ ளுயர்த்துயிரக்
கிளகு வேலையாக் கினனிடை மாய்த்தங்
களவி லாப்பொருட் காலய மாயது
வளம வளாந்தகு திஞ்சியின் வண்மையே (௪௧)

பாலை

கொள்ளித் தீயிற் கொழுந்திடு பாலையிற்
கள்ளி யொன்று கதித்த விருத்தியில்
வெள்ள வாருயிர் வீந்திட நின்றருள்
வெள்ளை நீற்றொரு வனநிலை விள்ளுமே. (௪௨)

பதிக வாந்திடு பைம்பொற் குவட்டினமேல்
வதியும் பச்சை வனத்தபல கோம்பிகண்
மதிய மேரு மலைமிசை தங்கிய
கதிகொள் செஞ்சுடர்க் கந்துக மேய்க்குமே. (௪௩)

வெப்பிற் குப்பெனும் வெவ்வனற் காரகிற்
கப்பிற் பற்றிவெண் காடுசெய் சாம்பர்மேற்
செப்பிற் பற்றுகண் சோதியில் கோம்பிவெண்
பப்புப் பாற்கடற் பைம்புய லொக்குமே. (௪௪)

சினந்து வேடர் செறிக்குங் கணைகளால்
கனன்று கானங் கடைப்பட்டிறலாற்
புனந்த பாலையிற் பூமி பொறுத்தவோ
ரனந்த னுக்குங்கம் மாயிர மானதே. (௪௫)

சோலை வெம்மை யிலையெனிற் சொல்லுமோ
மாலை வண்பக லின்றி வழுத்துமோ
வேலை யில்லெனிற் கேணியென விள்ளுமோ
பாலை யில்லெனி னானிலம் பன்னுமோ. (௪௬)

வேறு

செழுநகர் மறவர் கவர்ந்த செம்பொனுங்
கழுகுசெந் நாய்களுங் கனியுங் காய்பல

தழுவுகு ராமுதற றருக்கடு துனனிய
பழுவுறு பாலையைப் பன்னற பாலதோ. (சஎ)

முல்லை

தேடிடற கரியதாகு சிறந்த வாவினை
காடிடைப பரந்தன கடிதிற கூடுற
வாடிடை யிடைசசியா மயஙகி மாாபுறக்
கூடிடக கொனறையங குழலவைத தாவார் (சஅ)

நீல மேநதலர்ப் பூவையு நின்மலக்
கோல மேநதுபொற கொனறையு மொனறிய
சீல மேநது திருமறு மார்பனு
மாலை யேநது மழுவல னுகருமே. (சக)

நேமித் தேவுமுன னினறு புரந்தவாப்
பூமித் தேனுவி தெனனப பொலியுமாற்
சாமி வேட கொருதையலைத நதருண
மாமிசுறற மகிழநதன துளளுமே. (ரும)

வடம் படர்நத முலைக்குற வள்ளியி
னிடம படர்நதவாக கிநதனம போதெனத்
தடம் படர்நதவிட் டாருவை வெல்லுவான்
கடம் படர்நதுய ரோஙகுவ கானெலாம. (ருக)

கயமு தறபல் விலஙகுங கருதிலா
னியலும வெண்மதி நம்பின மேநதினு
னயன மகசினி யரவரா வாறென
முயலி னங்குதி கொணடு முழக்குமே. (ருஉ)

தடடி லாயா செய சாமைக்கு வட்டின்மே
லொடடி வாழு மொருகலைக கோட்டுமா
வெட்டி வெண்மதி யேநது பிணையைத்தன
பெட்டையென்று மயஙகிப் பிறங்குமே. (ருங)

மானமு ழக்கமு மாயாவேய் வாயிசைத்
தேன்மு ழக்கமுஞ் செவ்விளங் கனறுளு
மானமு ழககமு மானின மடிசொரி
பானமு ழக்கமும பாடிமுழக்கமே. (ருச)

மருதம்

வேறு

சொலலெலாந தமிழி னோடு தொடர்நதுடன் பிறநத நம்பன
மலமலறுங கருணைபோல மலகிய பொருநை வெள்ளம
பலலெலா மவதானஞ்செய பாவலனுள்ள மேபோற
சிலலெனப பலகாலேகிச செழிததன பழன மெஙகும். (௫௫)

அலைநிலை வெடிதா விபபோ யநதரப புயலகிணடேகிக்
கலைமதி மீனோ டொனறிக கஙகையோ டிறஙகும் வாளை
மலைவற வறஙகள செய்து வானகத தினப முறறி
யிலையற மாகபபூமே லிழிபவ ரொககு மனறே. (௫௬)

செயகளை நீரின மூழகிச செனறவோர கண்டை யாஙகோர்
பொயகையின மேலெழுநது பொலிகுதல பொதியக குனறத
துயயவன மொழியாற நீபச சுடர்கொடு பொருநை மூழகித
தெயவதம் விளஙகுங கஙகை செனறவன செயலைக காடடும். ()

கானிலை காணக கீழபோங கமடமுங கடுகு வெள்ள
மேனிலை காணச செலலு மீன்களு மான்கை யேநதி
வானில வணிநதான ருளை வளர்சடை முடியைக காண்பான
மாணிலங கீழமேலுஞ செனறமான மனையா னொக்கும். (௫௮)

நலலவா ஞுதலார னெஞசை நயனததைக் கயலுலாவு
பலலவாஞ சேலினஙகள பாங்கெலாந தெரியககாடடும்
புலலவாம பிறபபினோடு மிறபபினைப் பொருநதுமாறு
மலலவா நீரமேன மொக்குள வயினவயிற றெரிககு மாதோ ()

புண்ணிய பலனகண மறறைப பிறபபினும் பொருநது மாபோற
பணணைக டோறு மளளர் பரநதனர் நெருஙகுங காட்சி
தண்ணீரப பழன மெனனுஞ சாகர மனைத்துஞ் சூழநத
வெண்ணிலாக் கருமேகததி னிலககண மிளககு மனறே. (௬௰)

பொசிபபறுங கடறகோர சேது புனைநதன னிராம னெனனும
பசிப்பிணிக கடறபல் சேது படைக்குது மியாமென பார்போ
னிசிக்கரு கருத்த மளளர் நீரநிலைப பழன மெலலா
மொசிப்பரும வரம்பனநத முனறுறுவ ருவநது மாதோ (௬௧)

எறலா முகிலையொக்கு மிதன்குர லிடியோ டொககுந
தாருலா முழவாளைக்கோ றடிததிணைப பொருவு நாஞ்சில
வேறில் காமுகததை நேரும் விளைநிலம வானமேயககுஞ
சேறினு முததமெல்லாஞ் செறியும்விண் மீன்க ளாமால். (௬௨)

அன்னிலை யரசன் கோலி னடித்தல நாஞ்சி னீதி
நன்னிலை யரசன கோலி னடிப்படி காணுகநகள்
கொனனுதி யீட்டிபோனுந கொழுவினம் வழுவில் தக்கோர்
தன்னிலை தலைவணக்கந தகைவது மேழியாமே. (௬௩)

வண்ணத்தாற் குரலானீருண் வானத்தை யசனி தன்னைத்
திண்ணத்தாற கதியாற காலன செலுத்திய வூர்தி தனனைக
கண்ணத்தாற நீயைவாலாற காலபாசத்தைக் காலகோ
டண்ணயத் துணைமாகத் தணிவிலை யொகரு மேறு. (௬௪)

நீலமே னியர்கள குஞ்சி நிறுவுகொண் டையாக ணீறு
பாலமே லணிவோர தீயின பாராவைய ராட்டின் கோட்டிற்
கோலமேன் மீசையுள்ளோர் குலத்தினா வதைதின மிககோர
குலிமேற பழியைவைததுத் தொகுததுயி ருண்ணுமளளா (௬௫)

கடாவடிக் கிரீவமியாதத கடைபபுழை நுகத்தி னுபபண்
விடாவணம பிணிததுககாலை வியன்கொழு கீழபாலூனறிப
படாநுதி வனைநதமேழி பற்றுபா ணியராய மளளா
கடாவுமேர் பழனமெனனுந கன்னிபொன ஞரமேயகரும். ()

உழுகுந ருரப்புமோதை யுழுகடா வடிக்குமோதை
கொழுமுனை நிலங்கிரேறுதைக குவையெருப படுபப ோரதை
யொழுகுபல் லலங்கண்மோதி யுமபரிற விளமபி வானை
விழுகுவ துகளுமோதை விரிகடன முழகரு மோதை. (௬௭)

ஒனறின்பி ஞென்றுயோக ஞலபபில நிலங்கீண்டேக
மின்றிடம பெருதவானை நிலைதளா கெண்டை மீனந
கனறியமனததவாங்க கடாவினமேற புடைத்தலாலே
துனறிய மள்ளா கைககோற் சுமைவெறுஞ் சுமமையாமே.(௬௮)

மண்டொடுந கருவிதொட்ட மணியினைச சஙகந்தன்னைப
பெணடிாதந நகைகணடக்குப் பெரிதுதோற் றிழிநத தெனனத்
தணடலைக குரமபிலிட்டுத் தாள்படத் துவைத்திருத்தி
மண்டல நெறிமன கோலபோல் வரம்புநீ ணெறியிற செயவார்.

பூருவ பக்கததுறற பொருளெலாம் புகனறவாதி
நேருமச சித்தாநதத்தா னிரசனப பண்செய் வானபோ
லேருறக் கிளைத்தமள்ள ரிடுமரக் கருவி போக்கிச்
சீருறப பணைகளெல்லாஞ் செப்பஞ்செய திடுவர் மன்னோ. (௭௰)

கற்பகக் குலிசற போற்றிக் காலத்திற் கானோர் நோக்கிப்
பொற்புறு முலக மெல்லாம் பொலிவுறக் களிகொண் மள்ள

நற்புடைக் கழனி தோறும் வித்துவ ரகாதி நித்தனை
சிறப்பனைத் தழுவல்போலச் சேறுறச் சேரும் வித்து. (எக)
காவலற பரசி வித்த காரணத் தாலவ லாரி
யேவலி னமுத மெல்லா மீங்கெழுந் தரும்பிற் றேயாஞ்
சேவலா ரீறுபாசஞ் செகுத்தல்போ லுலகத் தியார்க்குந்
தாவரும் பசிதவழ்க்குந் தவளவங் குரங்கண் மனனே. (எ௨)

அல்லெனுஞ் சேறறில் வெள்ளை யங்குரம் விளங்குங் காட்சி
சொல்லரு மவுணா வானோர் தொடுகடல் கடையப் பாநதன்
பல்லினு வடித்தவால காலத்தின பரப்பு மீதி
னல்லவாறு சுதைப்பூரப்பி னயத்தினை விளக்கு மாலோ. (எ௩)

வெண்ணிறமுளையாயப பொன்மை மேவிய குருத்தாய முத்தின
தண்ணினீரத் துளிகடாங்கு தழைகளி ரிரண்டாப பசுமை
வண்ணநீர் மணியிற புல்லாய வயனில நெருங்கற பூமிப
பெண்ணினீண மடிமேன மாயோன பெறுதயி றனமைகாட்டும்.

முத்தெனும் விதைகளே வயிரத்தின முளைமேற் கொண்டு
சுத்தமா ரரிசனத்தின றேறறமுஞ் சிறிதுகாட்டிப
பத்தியா மரகதத்தின படிவமும பெரிது நலகி
நித்தமோர வண்ணமாக நெருங்குவ புனனாட்டுனனி. (எ௫)

வேறு

தண்படைத்த தாமரையின் தவிசிருக்கு நானமுகனு
ரெண்படைத்த வுயிரபடைக்கு மெரியபசியைப பறிப்பவாபோ
பண்படைத்த யாறனைத்தும பறித்துமுடிச் சுமைபரித்து (ற
வண்படைத்த வயலிடத்தும் வரமபிடத்தும போகட்டே. (எ௬)

முடியவிழ்த்தத தமரமபெய கேவணத்தின் முழுப்பசசை
படியவைத்த பான்மையென மள்ளியர்கள் பாருடறறு
மிடியவிழக்கக் கொடியெடுக்கும் வேநதர்முடி முடியெடுக்க
வடியவிழக்குத் தமிழநிலக்க வகுத்தினிது நடுவாரால. (எஎ)

தேன்கவரும் தமிழ்நட்டார் திருநட்டார் மழுவோடு
மானகவர்ந்தாரக் கழுநட்டார் மனனவாகோல கொடிநட்டார
வானகவர்ந்த வைகயத்தின மானிடர்க்குப் புருடார்த்த
நான்குநட்டா ரென்றுந நாறுநட்டா ரெனலாமோ. (எ௮)

நடும்பயிராய் வேருனறி நடுப்பயிராம் பருவத்தி
லடும்பழைய கூழருந்தி யடைக்காயு மலகொத்துக்கிப்

படுங்கவட்டீ சவிறகுழவி தாலாட்டிப் பாயாராகுங
கடுமபசியைப் பறிப்பவர்போற களைபறிப்பார் கடைசியாகள்.

முலைபபகையைக கால்கையொடு முகபபகையைவாயப்பகையைத்
கொலைப்பரிய விழிபபகையைக கொயவாரிறகடைசியாக
ணிலைப்பரிதா மனைமுகையோ டலரலியை நீலததைத
தொலைபபவராயத தலைககளையைத தொகுத்தனாகள பறிபபா
ராலை.) (௮௰)

கணனுறு கிழனீலக் களையென்று கைதுழாஅய
உண்ணுறுங கடைசியாக ளுருசாரான மனைமலைாத
தண்ணுருமவதங்கிழ லெனததடியாா சஞ்சரிகம
பண்ணுடைத் தடிந்துவெட்கு மள்ளியரும் பலசாராால (௮௧)

தஙகளைமுன வணஙகினைா மகிழநதனைாத் தடிந்திடுதல்
பஙகமறு பெரியோர்தம பரிசிலையா மெனஞரராா
சஙகையறு மள்ளியர்கள் தணவதன மதிகண்ட
செஙகமலங கருஙகுவளை சோதததினன களைகளைவாா. (௮௨)

மநதிரததான் முனிமாற்றி மறறொருகான் மந்திரததி
னெநதிரததை யாப்பவர்போ லிருமுறையிற் களைகடிவாா
சநதிரனறன னமுதெடுத்த சாலிவளா பயிரளைதது
தொநதியிடைக் கருவுறறாபொற்புற்றுக் கதிததனவே. (௮௩)

வாணியென முளையரும்பி மலைமகளபோ னனிநிவாந்து
கேணிமனை யவளபோலுங கேழகிளாசெங கதிரெடுததுப்
பேணிமறைப பொருளறிநத பெரியோாபோற றலைவணஙகி
நாணினர விசைததாரைத தாழநதாரி னனிதாழநதே. (௮௪)

பூமபழனப் பரபபனைத்துமம பொன்முததப பரப்பிதென
வாம்பருவத் தாளைமுகத தண்ணலையு மனைங்கினையுங
தாமபரலிக் கூனிரும்பிற றடிநதனாக ளரிசேரத
தாம்பிணைததுக் கூமைசெயது தாஙகினாபோயக் களத்திடுவார்,

பற்பகட்டாற் போரடித்துப பலாலங்கள புறநீக்கிப
பிறபவனத தெதிர்தூற்றிப பிறங்கியபொன மலைகளென
செறபகுததுப பலகுவித்துக் கானமுகநது நெறியறஙகள
சிறபராா லயங்கட்கும வேண்டுவன சோப்பித்தே. (௮௬)

காவலாதங் கடனளித்துக் கழறுகலி வாணாமறை
நாவலாககு நசையறமுன னயநதளித்து வியநதிடுமற்

ருவலாகரு மளித்தபின்ன ரருஞ்சகடடிஞ மிசையேறறிச
ச்சவலகரு மிடத்துமிடடுச செலுத்தினாக ணகாசேர்வா (௫௭)

பூஙகழனி வளமபெரிது சிறிதுரைத்தாம புனலவயல்சூழ
தீஙகரும்புக காடிகருமபுஞ் செஙகதலிப பாஙகுவளை
ஓாஙகடாந்த பகமபூக மதுவனைகளும் விதுவனைகக
வோங்கலரித்தடங்காவேவுரைப்பவுளத் தடஙகாவே (௫௮)

கம்பொருந்த நீரலைகூா கமபொருந்தநீராடி
யமபரத்தை நிகருமிடை யமபரத்தை யுடனுடி
வெமபுமுலை யாருமுள வெமபுமுலை யரககாக
நம்பிவிருந தோமபுவாா நம்பிவிருத திராரியொடபாா (௫௯)

நெய்தல்

வேறு.

நதி வாணவாக கிறைவனே நயந்துகாத தளிக்கு
தத்து நீாபபணை வளம்பலச சிறிதுசாற்றினனமேன
முத்து நீாததிரை முரசுடை முருக்கதுறா மகற்குக்
கத்தி யோதிய கைதைய கெயதலுங் கழல்வாம். (௬௰)

அரிய நீகையிற் பெரியரொன றுரைதரும் கேணி
பெரிய நீகையிற சிறியரொன் றுரைதரும பெருநீர்
கரிய ராயினு மொாறறுமை பெரிதெனுங காகம
பரிகொள் செலவமு நிலையறல் பயிறறிடுந தரஙகம். (௬௧)

துயமை யுபபெறுங குவிருழ முடகுகலின சேறறும்
பொய்மை கூறிய பிழையிறை புனைநில ணிமலை
மெயமை கூாதவம புரிவமேன மிலசசுவ னெனனச
செயமை வெண்கிரி சூழநதன தவளுசெயல் சிவணும. (௬௨)

மணிகரு ழுழகிய பரதவாமா ணிலமெடுத்த
பணிகரு மேனமணி பறிததன ரொழுவரு மொளியைத
தணிக் கருஙகதி ரிருவருற றுறொனத தளாந்து
கணிக்குமவல்லரு மயஙகுவ ரிவா நிலை கருதாா. (௬௩)

பாவி னப்பொருளாழ்ந்தினி துரைபபாரோற பரதர்
மூவி னிர்க்கடன் மூழ்கினா முத்தின மெய்பபாா
பாவி னப்பொருளறிகிலா படிபபவா போல
மூவி னிாக்கடன் மேலுற முழகுவ ாாவாய. (௬௪)

துப்பொடிபபவா சும்மைநீள வலையெறி தழணி
யிப்பிக்கமபலை யுணக்குமீ னுசசுவ ரிரட்டு •

பபபு வாயசக் கலகலங கோட்பறைப பாடோ
டுப்ப ளபபவ ரோதைகூர்ந ததிமே லொலிக்கும. (கரு)

வெளளைநித்திலந தண்டுலம வெண்கல நத்தம
வளளொரித்துவ ரடுபபவர் சிறுமனை மடவார
ஞென்றுகூடலைக் கவாநதலை பறிவன நிலததிற
கொளளையாக்கிலை சேயினா ரோயினா கூறு. (கசு)

மாறுவேண்டிலா துலகிடை யாவரு மடுகக
மாறுவானசுதை சுரநதரு ளருமுகில வளரக்கும
வீறுசீரரு ணெய்தலின வளஞசில விரிததாங
கூறுவாஞசில வைநதிணை மயககமுங குறிததே. (கஎ)

திணைமயக்கம்

வேறு

மள்ளாவாய் வழிந்தங்கோடு மதுவினை மடுதத நாரை
வெள்ளைசிரக குரணடநதனனை மெனசிறை யணைபபககண்டு
கள்ளலா முலலைககருங கதிரொலாந தலைகவிழககுந
தன்றுமிச் செயலென பார்போற றதைமலாக காந்தள்வீசும். ()

செய்யதா மரையில்வீழ்ந்த வோதிமநதீயில் வீழ்ந்த
பொயயிடை யெனனவெணணிப பூவையங கண்ணீா சோருங
கயயிலோா பெணணையாளுங கலததல்கல் யாணமெனறு
நெயதலின கைதைசோறு நீடிலையாம்பைக கீயும். (க௯)

அண்ணிய முறைமைநீக்கி யயல்தழூஉ மடவாா போலக
கணணி நீள் சுறிகள் பாலைக் கள்ளிமேற் படாவநாளு
முணணுதற களிததாாநிற்ப வொனனலாக் குதவுவாா போற
பண்ணைமேல் வளாந்துகோணிப பாடியாக் குதவுந தெஙகு. (௰)

நிதிக்குலங் தழுவுமுந்நீர் நெறிகடந் திங்கண் மேவு
மதிகளொரு வடுவேயன்றி மற்றவோர் வடுவில்லாத
துதிக்கரும் பாண்டி நாட்டின் வளஞசில தொகுததா மற்றைப்
பதிக்கெலாம் பதியாமம்பைப் பதிவளங் கூறுவேமால். (உக)

நாட்டுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

இரண்டாவது நகரச்சருக்கம்.

புராணம்.

உலகெலாம் புகழு மொருமுதல் சிலையிற் பிணித்தனா னுலகை யோ வுதும்சா, இலகொளி யேவி னகாமோ வித்தனமாா பிருபப வளிடங்கொமோ ரிவடன, வலமருகனுக்கு மணமக ளளித்தான ய சமோ மாறாவுற செயித்தான, குலமுதல வனறன பதிகொ லே தமிழின கொழுமைசே ரமைபமா நகாம (௰௨)

நாற்றிசை புக ர பாணடி மணடலத்தி னலஞ்செறிமுள ளிரா டகனிற போறறிமா நகாம் வே ழுளள பதியே புகழுசது ே ரமங கலமே, ரா றுலசே காச பேசுா பாமே உரிய பூங குயினா ரினன, வேழுறபனணுமம் பெறறகாய நாளு மிலங்குவ ம பைமா நகாம (௰௩)

நாயகா சோடடி விங்க வாழ புதுவை நாறுமபூ நாதர் சோ மருணா, ரிய கமு யுங ளலஙவ யாக விளங்குறு தளிகைமா ள ன, ச யகாயிலோ ராதாவாழ யிரமத கடாசரி வறறினமேற ரைமுக்ச, தாயக பருச குமோசகரி லொனறுயத துலங்கணி க யிட டாமமை. (௰௪)

ாமரிலை குயி சோா ாயெனப் புாகக நலமவெளி தெரி கா நபாத, ாணியா ருகை வனோ நறு ளொளியா வாகனுங கா சிப முதலவ ா, ாணிலிலிலங்கு முசபபருங கனிவாய ாாகத மணியிட மருவித, காணிக கனி பபி னிணிதுவீர திருககூ சவ மபல கழைததழா ம மை (௰௫)

எணணருங் காலந் தெழுா து ீராடி யிருசிறை யெறிநதுமே லெழுநது, வணணருங் கனியு மலாகளும பறிாது விதிமுறை பூசனை புரிநத, பணணருங் குயிறகு மாலயாக காிய பதமபெ ற வளித்தருள பாம, ணணருந தளியு முளளதே லமைப நக ாகெதி ாாநகா நவிலும. (௰௬)

கடவுளாக கிறைவன செலுததிய மேகக் கரிகடடுத தரி கொலோ கனனற, றிடவிலாரனங்கன றாணியோ காளநதோ பரி நாணிலை செறிநத, தடமதோ விளங்குந தழறகதிாக கு டைநத தமகுல மொளித்தன தழைககு, மிடமதோ விமையா ரிங்குவந தங்க ணேகுமோ நெறிகொலோ சோலை. (௰௭)

பாாபதி கொளலாற பணணளி பெறலாற பலமலா தருத லாற கணடங், காாபடி தரலான மஞ்சரி நெருங்கிக கடிமண ம புரிதலாற கலை, டாாபயில சங்கக குழைபல வான வாறு

மேற கதித்தலா லகிலர், தோபரி மறையாச செயதினி தூர்ச்
தான செவவிசே ொவவுமபூஞ் சோலே. (௱அ)

அடைநதவர் பவதனை யழுக்கினைத் தகையை மாற்றலா ல
முதிருங குணததாற், படியவாக காவி யெனபபடுந தாரதாற
படிகம்போற றெளிநதக முகத்தா, னெடியபல துறைசோ கா
விய வேடு நீடுவா சிகருநீ மையினு, முடியல பெரியோா தகை
மையே போலு நாலிடம விளஙகுநீாத தடஙகள். (௱க)

ஆடுறுமடவார் முகமதி குவித்த வம்புய மலாத துணை மணி
கள், கோடு வெம்முலேயிற கழுவுசெங கலவை குடைநதெழு
கொழுஞசிறைச சேவற, கூடுறு பெடைபாற பாணரிற றாதங
கோதுவ போனறளி யுலவிய, பாடுவ கரணடம பொயயரிற
குளிபப பசுமணிச சிரலகுலாந தடஙகள. (௱உ)

வேறு.

நெல்லிபா திரிகடம்பு நேரிணாச செருநதிகொனறை
மலலிகை குருநதங குருகு மம்மகிழ சாநதஞ சஙகம்
வில்லமா தளேயே வனனி வலமபுரி விளாமந தாளை
யல்லியாா சணபகததோ டடாநதநந தனஙகள பலல (௱ங)

நின்றககாற சிறையிலாத நிதானமா மலேயோடொகருஞ
செனறககாற பவனம்வாரிச சென றமா மேருவொகருந (ம
துன்றக்காற சுடர்களேயகருந தோறறமொன ஞாகளியாகரு
பொனறகக னமனிறறேற றும் பொலமபயி லிரதமபலல. ()

கொட்டுமும் மதத்தவானங கொள்பணேக கையநீழல
கட்டுவெந தறியைசசீறுங கதனதத தவளததாமப
லெட்டுமண சுமககவெனற வெதிரறு வலததருழி
யொட்டுமத் தகச்செஙகண்ண வும்பலா லயஙகள பல்ல. (௱௫)

(ளங
கொள்ளேக்கால வென்ளெருத்துக் கொழுஞ்சிறைப் பறவையுள்
கொள்ளத்தான கதிகள்கறறுக் கொடுத்துத்தநிழற்கு மப்பாற
றுள்ளததான பாயுவழுத்தோன் றெடாசிறு பருவப்பெண்போ
லெள்ளத்தான வதுவற்கொள்ளா விவுளிகள பணேகள் பலல. ()

மலேயொக்கு மொய்ம்பரஃதே மனநிலே யொப்பர்பூமித்
தலேயொக்கு முரத்தர்வாடாத் தழலொக்கும் விழியருழி
யலேயொக்குங் குரலாபோரி லந்தகனெக்குங கோளா
கொலேயொக்குஞ் சொல்லர்வேற்கை கொண்டவ ரணிகள்பல்ல.

மன்முறை படைகளெல்லாம் வழங்குறு முறைமை சொன்னோர்
வினமுறை பயிற்றுகின்ற வியத்தகலை ஞாரியோர் சார்
வனமுன முனியாராகி மன்முறை புரிந்து தாந்தஞ்
சொனமுறை முடிக்குமவீரா தொகையெலா மொருசாராமால். ()

கோட்டுவா ரணத்திஞேடு கோட்டுவா ரணத்தையுசசிச
சூட்டுவா ரணததிஞேடு சூட்டுவா ரணதநதைநூறு
பூட்டுவா ரசததிஞேடங கூட்டுவா ரசத்தைபபோரின்
மூட்டுவார் பொருதஞேக்கி முழங்குவார் குழுவுமோர்பால். ()

அருமைப்பல் லோவி யுத்தோ ரடும்படை கடைவோர் பந்தி
சருமத்தின விஞைா மறறுந தக்கபல கருவிசெயவோர்
பெருமைப்பன விறங்கணூறகுப பேயபவா மாசு தீர்க்குங
கருமதத ரின்ஞோர் வீதி கணககிடற கரியதாமால. (௱௰௯)

தொடைமலாச் செழுநதேன பூங்கா சுதைநிகா தெண்ணீராவி
நடைமலை யாதியாய நாறபெருங் கடலகள சூழநத
கடைநகா வளததிறசிலல கழறிஞங கழறறகெடடா
விடைநகா வளங்களெம்மா லியனறவா றிசைககிறபாமால். ()

புறநகர் முற்றிற்று.
நடுநகர்.
வேறு.

திருமணிக் குன்றமுஞ் செயமணிக குனறமுங்
குருமணிச செங்கணி மரகதக கொழுகுருத
தருமணி நிததிலத் தொணமலாப பூகமுந
தெருமணிக் கணியெனத தியங்கு மாடெலாம். (௧௨௰)

வாசனைக் குருமலா வளர்ந்த பூகமேற
பாசமுற் றிருகினா பணிதத வூசலி
னேசியிற பண்பல விசைத்தங காடுவார்
காசுறு பிறப்பிஞே டிறபபைக் காட்டுவார். (௧௨௧)

மாடமேன மஙகையர் வதனந திங்களப்
பாடுலாங கந்தியின் பாளை பாமபென
நீடுலாங கோளக நினைத்தழுங குமாற
பீடுலா மதியராப் பிறிதுண டெனனவே. (௧௨௨)

மறங்கவா மோகமேல் வளபபர் நெஞ்சுபோற்
கறங்கெலா மொருபுடை கறஙக வாடுவா
ரறஙகவ ரானறவ ரகததின வெளளியம
பிறஙகனோ மாளிகை பிறஙகுமவீதிகள. (௧௨௩)

செங்குந்தர்வீதி.

வேறு.

வல்லேப்போன் முலையார்தங்கண மருங்குபோன மகிழ்நர்
தம்வாயச, சொல்லேபபோற் பொருணூல கறுற்ா தூக்கைப
போற பஞ்சினூற்ற, பல்லேப்போ லொளிருநூலைப் பணிகள
போற கழிகணைறதி, வில்லேபபோல் வில்லிறசுறறி மேயினா
விழிபோற கொள்வாா. (கஉச)

களிகழி விரிபபாா யாருங கவிபபொருள் விரிப்பா ரொபபா
ரளியிடைக கோலகள பெயவா ரவையில்வா திபபோ ரொபபா
தளிமப்பா வாற்றல செயவாா சமரசஞ்செயவா ரொப்பா (ர
ொளிர பசை கொடுபபாா முனசொல லுரைககடை கொடுப
பா ரொப்பாா. (கஉரு)

பாலுக்கு மினிமைநல்கும் பசுந்தமிழக் கவிகரு நனமன
கோலுககு நெடுமைநீாமை கொடுத்ததாய விளங்கா நினற
நூலுக்குங கோட்டநீக்கிக் கொள்வரோ னுவலலாமோ
காலுக்கு நடுவணினனோர் நடைபெரு செவவிமாதோ. (கஉசு)

நூலுளே பழகலாலு நூதம்பசை சோததலாலுங
காலுறத் தலையுஞ்சீருங காட்டிட லாலுநாளும
பாலுறப பொருணீடப் பாவின மாறறலாலுஞ்
சீலமாா புலவாக்கேற்றுஞ் சிறபபினிற சிறந்தாராமே. (கஉஎ)

நெஞ்சினூற் குயின்றபாகக ணித்தனுக் கணிவாா போலப
பஞ்சினூற குயினறதூசாற பரமனைப போாததலாலே
யஞ்சிஞ்ம் பூதத்தாய வகிலலோ கங்களெல்லா
மெஞ்சிலாப புகழுவெண்சோ லினிதுபோாத திட்டாரனறே ()

தானங்காத் தாருமஃதாற சநததஞ் சுரநது நல்க
வானங்காத் தாருநாடி வருவிருந தபசரிக்கு
ஞானங்காத் தாருமிந்த நானிலத் தவாககெந்நாளு
மானங்காத் தாருஞ்செங்குந் தவரலால் வழுத்தற குணடோ.

பழுத்தொளி பரப்பும்பொன்னுற பவளததா லரதனததா
லழுத்திய மாடகூடத் தணிநிலைத தொடாகள வாாி (கஉரு
கொழிததொளிா வெண்ணீா முத்தக கோவையாந் தொனனூல
ொழுத்தொழுக் கணியாம்பாவாற் றிடுமிவா வீதிபல்ல. (கஙய)

பவமறு செயகைக்கைக்கோட்ப ணியினர் வதியும் பல்கேழ
நவமணி மாடமாலே நடுவணில் விளங்கா நின்ற

வுவமையின மதாணிபோலு மூவாகளாற குயின்ற தான
தவமுயா கும்பயோனி தளிவளஞ் சாறறுகிற்பாம. கஙக

அகத்தியர்கோவில்.

விநதமுனை னடக்கிவெனறுன வீண்மிசை யெழுந்தோமியாமுரு
சிநதையின முனிநது கிழமை செயகுவன் செய்யா வண்ணஞ்
சநத தமவனைசகூழநது தவமுரூற திடுவமென்ன
வநதமா மேருவாஙகண வுவாநததா மதிலகண மாதோ. (கஙஉ)

இகததிறகும பரத்தி னுககு மேறறசா தனமேடாகிச
செகததவாக கினிமைதலகு நெயவத தமிழை மேனுள
நாசசிவ மளிப்பகொண்டு தனனயம் விளஙகச செயத
வகததிய னாலேயோலு மணிகிளா விமானமாலோ (கஙங)

மாணிகக நெடுஙகா ளூட்டி வயிரப்போ திகைமே லேற்றிய
பாணிகரும் புட்பராகய பருததவுத திரஙகள சோததி
மாணிபபொன மரகதததோ டமைததமே விடமுங கொண்ட
சேணிபயன மண்டபஙகள தேவரணடஙக ளாகரும. (கஙச)

நாவரா முதல்வன பொறறு ணயநதிடத தொகுத்தலசெயத
தேவார மெனவிடகுரு செநதமிழ மாலைபோலப
பாவாருட புதவமபிததி பனனிலை விமானந தாவி
தூவாருந தூணமெலலாந தூஙகுவ முததககோவை. (கஙரு)

அருததமா வசந்தம்யாக மபிடேகம் லேசம நிததந
திருததமாா கீதம்பாகந திகழதரு கொலுவோ டேநதும்
பெருநதமா மணடபததின பெருமை யா யுரைபபா சேடன
கருததிறைற கருததறகெட்டா னெனனு கழறுமாறே. (கஙசு)

அகததிய முனிவனபோலு மானறவா முனியுந தெயவ
மகததுவத தமிழேபோல மறறொரு பாவைடதா று
மிகுததசெங குந்தாபோல வேறொரு சாதியாருஞ்
சகததினி லம்பைபோலு நகரமுஞ சாறறறகுணடோ. (கஙஎ)

புண்ணியக் கைககோண மாககள பொருநதிவாழ மறுகுமறறோ
விணணணி மணியிறசெயத விரிதமிழ முனிவனுளு (ா
நணணிய கோயிலசொறறு நாலிரு தொழிலா வாழு
மெணணரும் வீதிக்கேறறு மியலபெலா மிசைப்பா மனறே ()

கரும்யோர்விளைஞர்

கல்லொடு மரம்பொன் கஞ்சங் கருதுமிவ விளைஞருககும்
பலலவாந தொழிலாளாக்கும் பகருநால் வருணததாாக்குஞ்

சொல்லுமுன ரேடொனருகத் தொடருமாச் சிரமததார்க்கும்
கொல்லை யனறிவேறு குயிலலாங் கருமமுண்டோ. (கங்க)

தருவினைநூர்

கடமலை யுரித்துப போர்த்த நாயக னமுது செயயத்
தடமலாக கொருவன செயத தராதலத் துயிர்கட கெல்லாம
படர்தரு பசியுநீங்கப் பருமாக் கருவிநலகுந
திடமுறு தருவினைஞா செவ்விமே யாநததாமே. (கசம)

விளக்குந போதுமேவிக் கேட்குந போது ஞானம்
விளக்குந போதும் வாளான் வீசுவ போது மெல்லா
மளக்குந போதும்வாரி யளிப்பன போது மாடி
யிளக்குந போதும் பாவை யியறறுவ ரிமையோா மாழக. ()

சிலைவினைநூர்

இணஙசாவந நெஞ்சரோறு மினனிசைத் தமிழான வலலோர்
பிணஙகாதங் கிணக்குவாரப பெறறிபோல விடங்கத்தாலே
வணங்காத சிலைகளெல்லாம் வணங்கிட வணக்கா நினற
குணஙகாதற் கல்வினைஞா திறமெவா கூறுகிறபாா. (கசஉ)

பூதமுள் ளளவுங கல்லும் புல்லுமுள் ளளவு நான்கு
வேதமுள ளளவும் வேதம் விளம்பரு முதல்வனும
கீதமுள் ளளவுஞ்செயத சட்டகங் கிளர்தலாலே
நீதமுள் ளவருமாவா ரிவர்கிலே யாவர் நினறூர். (கசங)

கஞ்சவினைநூர்

தாமிரங் கஞ்சமீயங் தராமுத லிரதி யாலே
நேமியங கரததான் மைந்த னிலைமன ந தளாநது கறபான
காமுற மடவார் கொங்கை கலனகத தடஙக நாளும
வாமமாா கடங்களாதி வனைகுவா சிறபபாா சொலவாா. ()

செம்பொன்வினைநூர்

எவாபணி யுளதேற் றெயவ மாஙகுவந திருபபதாகு
மெவர்பணி யெறிநீர் வைப்பி லேந்தினா திரியாநிற்ப
ரெவர்பணி யாவருக்கு மெழிறரு தன்மைத்தாகு
மவர்செம்பொற கொல்லரென்ப ரவாபுகழ்க் கெல்லையுண்டோ.

தபதியர்.

தந்தங்க லோகங்கண்ட சருக்கரை தாருசெங்கல்
வெந்தவெண் சுதைமண் வன்ன மெழுகிவை கணிறன்மூர்த்தி
யந்தவிச் சுவதர்மாதி யானபே தம்மீறுஞ்சொற
பந்தியஞ் சிறப்பரூசிற் பணிபவர் வீதிபல்ல. (கசச)

காயமும் வாக்குநெஞ்சுங் கலந்திடற் கருமைத்தாய
தூயதோர் ஞானநந்த சுயஞ்சுடர் தனையுமக்க
ணேயமாய வணங்கிவேண்ட விரும்பிப்பா படிவமென்று
லாயவித் தபதியாக்கேற் றரும்புக ழடங்குமேயோ. (௧௬௭)

ஊநதிறே டொன்றாய்ச் சொற்ற வருநதொழி லவர்கடுத்திப்
பைந்தலை யரவம் வேய்ந்த பராபரா குயிலேசர்க்குத்
தநதமக கியன்ற வேலை சநததம புரிதலாலே
மைநதரும பொருளும் வாழவு மகிழ்நதனா ரீடுவாழ்வார். ()

கருத்திறை படைக்கும் விச்சுவ கன்மாவின் மரபுதித்த
குருதநிற ொதறருமாணை கொடுப்பவ ரிவர்கள வாழுந்
திருத்தமாா வீதிக்குற்ற சிறப்பெலாந் தெளிய யானிங்
கொருததனே யொருவா யுள்ளே. றுரைபபதற கடங்குமேயோ.

யாதவ ரிலவினைஞ ரொள்வினை மாக்கள் கைக்கோ
ளேயதொழின் முதல்வர் விசுவ கன்மனி னெழிறகுலததோர்
தூயதொழிற துலாலராதி தொகுமிடை நகரஞ் சொறறுஞ்
சேபதரு தலைமையாய திருநகர்ச சிறபபுஞ் சொல்வாம். (௧௭௰)

நடுநகர் முற்றிற்று.

தலைநகர். வேறு.

தேறற நான்கு மறைபயிலுந திசைமா முகத்தான் மரபில்வரு
மாறறல சானற காரரகக னமலன் விமல னுமைபாகன் (தோ
கீறறம் பிறையோ னினிதமாநத கிரியை யகழநது கீண்டெடுத்
தூறறக கிடஙகி னருநலைவததா லொயபாமெனப மதிலகழி. ()

உலையாா செபபி னுருக்கெரிநீ ருமிழ்வபடைக ளோச்சுவன
நிலையார் பொறிகள் கறபடைகணீளுமகப்பாமுதலோநித் (னறி
தொலையாப புலஙக ளறத்துறந்த தூயோ ருளம்போற சலிபபி
யலையார் கிடங்கின் புறத்துநிலை யரணத் தணியா ரறைவதுவே.

நெடுநீ ருலகின மதிமயங்கி நெஞ்சந் தளாநது பிறந்திறக்கப
படுநீ ருயய வேண்டுமெனிற படருமறுகும் பாம்பணியுங்
கடுநீர்த் துறையு மணிநதபிரான காசிபேச நகரிதில்வந் (கள்.
திடுநீ ரென்ன வழைப்பனபோ லெழுந்தங் கசைவ துகிற்கொடி

பொற்குன் றனைய வாணிமிர்ந்து புதுவெள் ளருவிக் கொடி
யெடுத்து, விறகண் விடுக்கு மணிக்குலங்கள் விளங்கு மாடத
தொடர்முடியைப், பற்கணிரவிப பரிகடந்து பறிதலருமையெ

னறிணைந்து, செறுகும வடக்குரு செலவத்தனைத தெரியா ரயன
மிரணடெனப (௧௫௪)

தங்கமலையி னுயாமதி லுரு சாாநதவகழிச் சாகரமுந்
திஙகனிரவி மணிவிளங்குரு செயயமாடத தொடர்கொடிக
ளிஙகணுளைதகா மியாரோடு மிணங்கா திணக்கிப பொருள கவ
ரவாள, கஙகுலபகலு முறஙகாத கடியின மடவாா மறுகுனா
பபாம (௧௫௫)

பரத்தையர்வீதி.

இவாதம வடிவிற ருடைநதிட்டோ விவர்போலாகத தவீமு
றரோ, விவாதம வளைசத தடஙகணடோ விவாதஙகலவி யெழி
லகணடோ, விவாதம பாடல செவியுறரோ விவாதமமானைக
குட்டபட்டோ, விவாநரு சுவாமே லோவியஙக ளிமையாதியங
கா திருபபதுவே (௧௫௬)

வீதிக கேகுங காளையரை விருமபியழைத்தன முலைமீது
பாதித துகிலை நீததவாகள பார்ககக் காட்டலவர்பவாச்
சோதியிதழைச் சுவைததிட்டல சுடதலீலை விளைததிடுத
லாதியிழைபபா லோவியஙக ளாரோயிவாபான மயஙகாரோ ()

ஒருததன சென்றன மறறொருவ னுறுவா னெனனுந தகை
யுலகோா, கருததிற கறிவு றததுநாபோற காததிலெடுத்தவ
ரதனததினை, குருததிட்டெறியு மமமனைகள் சொணடுகொண
டிங கெறிநதெறிநது, பருததிட்டிருதது முலைக்கொதுங்கும ப
ருசையிடைகதும் வருக்துறுவாா (௧௫௮)

பூணட வளைகளை கலகலெனப போதப போத வடித்திடினு
நாணடியவாகை நீணடுதலிற சலியா தாகூங காதுகஙகள
வேணடிய பொருளகொண டடிததிடிதது வெறுத்துபபோபோ
வெனததுனினு, மீணடுமவாபால வேணடிவருமவெறிக்கா மு
கரின பெருககாமே. (௧௫௯)

வேயபோற றோள்கொள் ரதியாவர் விருமபுகலவிக் கிருட
கொளளைப, பேயபோ லாவா பொருளசவாவான பெய்தலசிறி
தேற றழுதெடுதத, தாயபோலாவாதரலறவே சாதிமடுததுவெறி
பிடித்த, நாயபோலாவ ரொருவருககே னவிறறலாதூந தனமைத
தோ. (௧௬௰)

கலவிதனையே பொருளாகக் கருதுமகலி கைதூர்ந்தி
புலவாமகளிர் போலனறிய பொருளுந தொழும்பும் புகலஃது

றுலகிற்கொளுவார் மருகுளாத்தா முனைபோற் பொருள் வைத் தினிதேந்து, அலையுங்கொள்வா ராவணத்தின் சூழல்வளமுஞ் சொற்றிற்பாம், (கசுக)

ஆவணவீதி.

வேறு.

குவளைநிற மணிக்கவட்டுக் குறுங்காலிற் பொற்றிடிகிற்
றவளநிறச சரக்கோவை தங்கநிறக் கனியரம்பை
பவளநிறக் கனிப்பூகம் பலையாத்த தோரணங்க
டிவளநிறை நின்றமணித் தேவணங்க ளாவணங்கள். (கசுஉ)

மாலமகில் தக்கோல மலிமிளகான் மலையென்கோ
காலுமிருற் றேனரக்கு நாவிகளா றகானென்கோ
பாலவண மணிபவளம் பணிலத்தாற் கடலென்கோ
நாலுநிலமே யென்கோ யாதென்று நவில்குவனே. (கசுங)

தருமிக்குச் சிவமளித்த பொற்கிளியே தானென்கோ
கருமைக்கு நிறனளித்த கடல் வண்ண னுடுதவததின்
பெருமைக்கோர் குறுமுனிவ னிவரகட்டின பீடென்கோ
விருமைக்கண் பூமாதின் சரக்கறையே யீதென்கோ. (கசுச)

செம்மை தரு மாமணியுந் திகழ சுதையும்பெறலாகு
மிம்மையிலே யரம்பைபல வெயதிடலாம் விலைகொடுத்தா
லம்மையையும் மப்பனையும் பெறலாகு மாயிடினே
சும்மைமலி யாவணத்திற் றெருக்காத பொருளுளவோ. (கசுரு)

தன்னுவமை தானான தமிழ்ப்புலவர் பாத்திரத்தும்
பன்னரிய வாவணத்தின் பரிசுபல சிலசொற்றும்
பொன்னுலகத் தவர்க்குணவு பொசிப்பிப்பார் முதலனவின்
மன்னுயிர்கட் குயிர்க் குயிராம் வேளாளர் மறுகுரைப்பாம். ()

வேளாளர்வீதி.

வேறு.

கருக்குளினத் தெழுமுகிலைச் சிறையடைத்த புரவலன்முன் கதித்தியானே, தருக்குலிசன் பிணையென்னத் தாங்கியதற் க திருகியாய்த் தாணிகாண்பா, ருருக்கிவைத்த கனகமொளிர் கவரிடத்து நவமணித் தொழுங்கதாக, நெருக்கிவைத்த மணி மாடம் வானுலகந் தாழாது நிவந்துதாங்கும். (கசுஎ)

அடுத்தவர்க்குச் சிறிதருள்வீ ரஃதன்றி நுமைப்புரக்கு மர
சன் குந்தி, விடுத்தமக னுழையிரப்ப வுயிர்சுமந்து கண்டிருந்
தீர் விரும்பி யெம்மை, யெடுத்தவர்க்கு மெடுக்கிலர்க்கு மமுத
நிதமளிக்கின்றே மெம்மையாள்வார், கொடுத்திடுவா கொள
கிலரோன் றுயர்தருமேற புடைமேழிக கொடிக ளோங்கும். ()

அணிமுழக்க மிவாவிருந்தங் கழைமுழக்கஞ் சிவபூசை யா
ற்றுகிற்பார், மணிமுழக்கந் தமிழ்வேதஞ் சாரங்கி யுடனமரு
வி மகிழ்ந்து பாடிப், பணிமுழக்க நிதிகுவைக ணெற்குவைக
ண்மணிக்குவைகள் பாத்தங் கிட்டோர். கணிமுழக்க முலக
மெலாஞ்சூழ்ந்தமரா காதிடத்துங் கதுவு நாளும். (கசுகூ)

பாடலெலாந் தேவாரம் படிப்பதெலாஞ் சிவாகமம் பறறி
நெஞ்சிற், கோடலெலாஞ் சித்தாந்தங் கொள்கையெலாஞ் சிவ
சமையங் குலவச் செயய, நீடலெலாம் வேளாண்மை நினைபப
தெலாந் தருமநெறி நீதங் கொண்டங், காடலெலாம் விருந்தின
ை யணிவதெலாந் திருநீறு மகருந தானே. (கஎ0)

காணு மயின்மனையோ டிவர்விருந்தங் கெதிர்நயந்து கனி
ந்து கையிலேக, கோணுக மதித்தினிய துதிபுகன்றே ராதனத்தி
ற் குலவச் செய்து, தேனும்பாலாது நெய்யாதுஞ் சுவையமு
து செய்வித் தேத்தி, வானுமுஞ் செயற்கரிய வுபசாரம் பல
கோடி மகிழ்ந்து செயவார். (கஎக)

விருந்தோடு விருந்துவந்தங் கொருகோடி தினமுறினும் வெ
றுப்பே தின்றிக், கருந்தோகை மடக்கொடியோ டகமலர்ந்த
ங் கமுதருத்திக் கணக்கி லாது, திருந்தோகை பூரவபக்க மாமதி
போ லுடோறுஞ் செழிபபக் கொள்வார், மருந்தோடு விருந்
தெவர்க்கு மூன்றுதினம் விருந்திவாக்கு மடுவில்காலம். (கஎஉ)

வதிதருமன் னுயிர்க்கனைத்து மமுதமழை வாங்காதுவழங்கு
ங் காக்கங், கெதிருதவ லருமையென வுலகுளைக்கு மஃதினுக்
கு மிணையில் ஞாலத, ததிபுகலப் புரந்தருளுக் கிரவழுதிக் கொ
ருபிணையாத் தொல்லை நாளிற், றதிகிலேகண் டுதவினரோ ரிவரு
தவி தரணிமிசை சாரார் யாரே. (கஎங)

வடமொழியில் விளங்குமிப் புராணமதைத் தென்மொழி
யில வழுத்தவேண்டி, யிடனுறுநல் லுதவிசெயதோன கங்கை
சுபபி ரமணியவே ளினிதினின்ற, திடமருவு கங்கைதெய்வ நா

யகனென் றுலகேத்துஞ் சீர்த்தியாள, னடைவுடன் வாழ் மணி
மாட மம்மதுரை மாநகரு மதாணி யாமால். (கஎச)

சிவம்பழுத்த நெறியாளர் தேன்பழுத்த மொழியாளர் சிற
பப நாளுந, தவம்பழுத்த முறையாளர் வேளாளர் காராளர் த
ழைந்து மல்குந, அவம்பழுத்த மேருநிகர் கூடபழுத்த மணி
மாடத் தொடர்வு சொற்று, நவமபழுத்த மணிப்பொருளா ன
யனபழுத்தா மறுகணியு நவில்வா மாதோ. (கஎரு)

வைசியர்வீதி.

வேறு.

ஆய நால்வகைப் பொருளெலா மாவணங் குவித்தங்
கேயநல்விலை பகர்ந்தன ரெய்துறு தியமாந
றூயபொற்குவை மேருவென் றுயர்வரு சுடரோன்
பாயரும்பரி யசைவுறச சிறிதுகண் படுக்கும். (கஎசு)

காமனுகமுன கருக்கிய கடவுளே யிரங்கிச்
சேமனுமொரு சிறுவர்க்காயத் திருவுரு மாற்றி
மாமனுகமுன் வழக்குரைத்த தாரெணி லிவருக
காமனுநியாம் புகழெனு லறைந்திட றகாமோ. (கஎஎ)

பேசரும்புக ழளகையி லம்பையே பெரிது
தேசுறுநிதிக் கிழவனில் வைசியர் சிறந்தோர்
வாசமாரிவா மறுகணி பலசில வகுத்தாம்
வீசு வாளமா வேந்தர்தம் வீதியும் விரிப்பாம். (கஎஅ)

மன்னர்வீதி.

மன்னர் பூணொடு வாள்தரு மொளியினுன் மடவார்
சொன்ன யத்தினை மானதன கருமதக் களிறறி
னன்ன யப்பசும் புரவியி னுணுகுரு னேனுந்
தென்னர் தேரின்மேற குலவுவன மறுகெலாஞ் சிறப்ப. (கஎகூ)

தங்க மாமணி மலைவதி தருபவர் பகைக்கோ
சிங்க வேறதினைச் சிவணுவர் திருமலர் வதியு
மங்கை நேர்திகழ் மணவணர் மடக்கொடி யவர்கட்
கங்க வேளினை யொப்பவ ராசரோன் றறைவோர் (கஅய)

காளை நல்குவர் களத்திடை யோடுகா வலர்க்கு
வாளை நல்குவர் களத்திடை மலைந்தவாண் மனர்க்கம்

காவே மேற்றிறை யளந்தடி பரவுவார்க் கரசோ
டேவே யாருயி ரளிப்பவ ரிவனுலா மரசர். (கஅக)

அம்பை நாதருக் கலங்கிழை யகற்றின ரூடி
வெம்பு மாதரூக குடலெனூ தனுவினை வில்லி
னம்பு கோததெதி ரடுத்தன ரரம்பையர் மணப்ப
வெம்பு கோல்சொரி வியனெடுந் தனுவினை வளைப்பார். (கஅஉ)

வையம் யாவையும் புகழெனுந் துகிலினால் வாவ்த
துயய தாநதுகிற கொடியினுற போாததவர் தொடுகரும்
வெயய வாயுதப் பரப்பெலாம வித்தகன் முன்றி
லெயதி லாதபன மாயையி னினமென விலகும். (கஅங)

ஓகையா னுயா வலாரிபோ லுலகெலாம் புரக்குமவ
வாகையா னுயா மன்னாவாழ மறுகணி வகுத்தா
நாகையா னுயர் மறையெலா நவினுத லவியி
னீகையானுயர் தரலவினை யவர்மறு கிசைபபாம். (கஅச)

அந்தணர்வீதி.

வளர்க்கு முத்தழ லெழுமண மருவிய தூமம்
விளககு மும்பாார் வான்வழி விரிகடல் பருகி
யளக்கி லாவுயிர்த் தொகைக்கெலா மமுதுவாத் திடுமேற்
கிளக்க லாவதோ வந்தணர் பெருமையின் கிரிமை. (கஅரு)

என்னி னீரினுற பிதிர்க்கவே மகத்திமை யாரைக்
கொள்ளும் போனகத் ததிதியா தமைமறை கூறி
நள்ளும்வேதவேப் பலியினுற் பூதத்தை நாரால்
வெள்ள வாருயிாத் தொகையினைப் போற்றுவா விழைந்தே. ()

ஐந்து தேவருக் காலய மகமென வாற்றி
யைந்து பூதத்தி னுலகெலா முயர்ந்திட வருளா
லைந்தி னேடொரு தொழிலெலா மனுதினம் புரிவா
ரைந்து மாமகத் திவாக்குறு மருமையா ரறைவார். (கஅஎ)

மகத்திற் பாணியின் சும்மையு மணமுர சொலியு
மிகுத்த வன்னியர் பயில்தரு வேதத்தின் சுரமு
மிகுத்த வாதியர் வாதத்தி லெழுதரு முழக்குந்
தொகுத்த நற்புரா ணிகர்பிர சங்கமுந் துறுவும். (கஅஅ)

தெளிக்கு நூலெலாந் தேர்ந்ததந் கறிகுறி சிறப்ப
வெளிக்கு நூலணி மார்பினர் வீதியாங் குளைத்தா

மளிக்கு மம்மைவாழ நாயகர்க் கருச்சனை யியற்றிக்
களிக்கு மாதியருஞ் சைவவாழ மறுகணி கழலவாம். (௧௨௧)

ஆதிசைவர்வீதி

வேறு.

தேனைப பொருவு மாகமங்க டேறத் தெளிந்தந் நிலையொழுகி
யேனைத தீக்கை யுடனெய்தி யியற்று மாரா தனத்தாலே
வானைப் பொருவுங கடவுளையும வரந்தோரா வடிவி லிருக்கச்செய்
தானைபபொருவு முயிர்களுக்கு முதவலபுரிவா ருறைபபதுவோ

தீக்கை புரிவார் வேதியினிற செய்ய மகத்து வேதியினி
ரோக்குங காலை மாலைநடு நாவலு மியாக வேதியினி
லாசனைக ய திலூ லணிமணத்தி னுறறு நின்ற வேதியினிற்
றேசகுஞ்சுடரா லகத்திருளு நேயததாங கொளிரு மிவர்வீதி.

ஒனறே தெய்வங கணவனென வுள்ளுங குலமா மடக்கொடியா
ரினறே பெய்க மழையெனனப பொழியு மிதுபோற பரமசிவ
மனறே தெய்வ மிலதென்ன வகத்தும் வணங்கு மிவர்முன்னா
னின்றே வேண்டும வரந்தருவா னிமல னெனறல் வேண்டுவதோ.

வானம் பழுத்த மதிக்கொழுந்தின் வண்ணம் பழுத்த வெண்ணீறுங, கானம் பழுத்த கண்டிகையுங் கனகக் கலனுந் தரித்திறுத்த, வேனம் பழுத்த கோடுடையா ரெரிததா ளுடையார்க் கருச்சனைகள், ஞானம் பழுதத முறைநிருவி நனினத தவர்போ னயமுறுவார். (௧௧௩)

வேத முழங்கும் வேதாந்த விஞ்சை முழங்கு மாகமத்தி
னோத முழங்கும் புண்ணியபு ராண முழங்கு நறுமணத்தின்
கீத முழங்கு மந்திரத்தின் கிரியைமுழங்குந தருக்கத்தின்
வாத முழங்கும் பாடியத்தின் வரமபு முழங்கு மிவர்வீதி. (௧௧௪)

வணக்கோ மளஞ்சேர் மரகதப்பெண் மருவு காசி பேசுரனா
மணக்கோ யிலிலு மரதனத்தின மதிற்கோயி லிலுமருச்சிக்கு
மினக்கோத திரத்தார மறுகணிக ளெல்லா மியம்பற் கரிதாரூட்
கணக்கோ ளறுத்த சிவயோகர் கனகமடமும் பலவாங்கே. ()

வேறு.

சரியை யாற்றுநர் கிரியைகள் புரிகுநர் சந்ததம் யோகத்தி
னுரிமை யெய்தினர் ஞானமே நயநதன ருலப்பில ரொருசாரா

லரிய வாரமோ டாமபல விரதங்க ளாறறுந ரொருசாரார்
பெரிய பல்பரி சறம்பல வியறறினா பிறஙகிட மொருசாரால் ()

தோல தாகிய வுடையினா காசிபா தொழவருள் தணைததாடகே
நால தாகிய தமிழுணி யணிதரு நாவல ரொருசாரால
பால தாகிய வெருத்தினற பறவைபின படர்தருநிழலேபோற
சாலதாகிய கவிபயய வுவலதரு சவையின ரொருசாரால்.(கக௭)

முனனஞ் செல்வழி நயனமுங கரங்களு மொழிதர வவைநாடி
யினனி னுடுவா ராடலகண் டகமகிழ் விளைப்பவர் பலசாராற
பனனி யாழகுழ லமைதரப பறபல பாடுவா பாணகேட்டுத்
தனனிறு நதம பெருக்குவர் சமுகமும ளபபில பலசாரால. ()

முனனம் பஞ்சரக் கிள்ளைகள் கலவியின விளைநதன மொழிகிறபக, தனன மாம்பலும் புதைத்தனர் தலைகவிழ தையலர்பலராவார, பனன யமபெறு கலனெறிந னூடிய பாவையா பதம் போற்றி, நனனயமபல கூறினர் கூடினா நாயகா பலராவார.

வேறு.

இவணிலாப் பொருளுமில்லை யிவணிலாக் கல்வியில்லை
இவணிலா வின்பமில்லை யிவணிலா வறனுமிலலை
இவணிலாப புகழுமில்லை யிவணிலா வணமையிலலை
இவணிலா வுயிாகளில்லை யிவணிலா தெவனுமிலலை. (உ௰)

ஆலயசசிறப்பு.

வாயினை யுடலையென்றன் மனத்தினைத தனக்கே கொணடோ
னாயினு மிருவாக்கெட்டா வமலனோ மரகதபபோ
தாயினோ பாகமாகச சநததந தழைததோங குறற
கோயிலின வணமைபலல சில்லயாங கூறுகிறபாம். (உ௰க)

முப்புர நீறுசெயய முறுவலுண் டேனு மெனனைக்
கைபபறு சிலையாநின்கை தழீஇயருள் கடவுளென்றே
வபபொலங கிரிவளைநதங் கருநதவம் புரிதலொகரு
மொயபறப பருத்துவானமே யுயர்தரு மதிலகண மாதோ. ()

போதிகை பொறித்தவன்னம் பூவைபைங் கிள்ளையினன
வாதியம் பெருமான்றனபா லமுதனா துதிப்போக்கு
மேதிலாப் புட்களினன வெனப்பருத் தறியார் கறபத
தாதிலங் கலங்கலவேயாத தடம்புயத திலமையாதாமே. (உ௰௩)

சலமுடி தன மூலத்தானங் கயிலைமா மலையே லொக்கும்
விண்ணமா கொலுவிருக்கை மேருமா மலையே லொக்கும்
பண்ணமா சயனப்பள்ளி படிவாதம முளத்தோ டொக்கு
மண்ணன மண் டபஙக ளெலலா மண்டகோளங்களொக்கும ()

எமபிரான் தெரிசனப்பே றியாஙகென விருவரோடு
மும்பாதம பெருமானுக ருறுவரோ டெவரு மொனறுயப்
பம்பியாங கிருத்தலாலே பணிமலர் துறககநாக
மிம்பர்மண டலங்களெல்லா மீஙகென விசைக்கிறபாமால. ()

சுறறுதோ லுடையாா போறறிச் சுரத்தினா கோகிலைசர்
நெறறியி னயனஙகாட்டு நிலையெலாம விளஙகுநதீபம
பற்றிய வலககண காட்டும் பரியசெம மணிகளெலலா
மறறொரு தாளைகாட்டு மதிமபுறச சுதைகண மனறே. (உா கூ)

அன்னததா னனை மாஙத தேமஙகா லாஙகு ஙனற
வன்னத்தான வடிவு காட்டும் வயின் வயிற கோபு ரங்கள்
பனனத்தான சிவபி ரானோ பதியெனப பாரில யாாககு
முனனததான றெளிபப போது முயாதரும விடைபப தாளை ()

கட்டியு செய்யும பாலுங் கமழ்தா வமுத மாக்கு
மடடில்வா யெழுநத தூம மதனமண நிறைக தமபங்
கொட்டிய தூபத தூமங குருதகெழு வாச மெலலா
மெட்டெனுந திசைக டாவி யிநதிரன கறபக தேறும். (உா ஆ)

மடடிய மொருபாற் வீணை வாததிய மொருபாற கூறுங
கட்டிய மொருபால வேத கானமு மொருபா லுலவா
கொடடிய தமிழவே தஙகள் கூறுந ரொருபா லுளு
மடடிலாக கவிகள் கோக்கும் வாணரு மொருபா லாஙகே. ()

பாலினே டளேதேன் சந்தம பயமண மிளநீ ராதி
காலமோ ராறிற் செய்யுங் கனவபி டேக நீத்த
மோலமாா பொருநை யோடங் களவளா யுரவி னீாகும்
கூலமாா கடறகுங கொள்ளுங் கொண்டற்கும வேரி நலகும். ()

உயிரிலும பணிக ளோடங் குயிரிலாப பணிகள் வேயந்து
மயிலினுஞ் சாயல் பூதத மரகத மணியா ளோடு
குயிலினும பூசை யேறற குழகனுா விடைமேற கொண்டங்
கயிலுலாம பிர்கா ரததி னணியெலா மறைவ தாமோ. (உகக)

தறையெலாம் புகழுங் கங்கைத் தெய்வ நாயகன் றான்தந்த
முறையினால் விசேடமெல்லா முறையுற வினிதுவக்கு
நறையுலாங் கொன்றை வேய்ந்த நாயகன கோயில் வண்மை
மறையினால் வகுத்தற கெட்டா மற்றெறு லாவதேயோ.(உகஉ)

வேறு.

சீரமார்த்தாண்டேச் சுரர்கணை கீழ்பால் விளங்குமுத் தா
லமன் றெனகீழ், சீரமர் தெற்கிற் கோகிலேசுரனார் சிறந்தவுச்
சினியெனுங் காளி, வாரமர்தென்மேற் றிசையினின் மாயோன
மந்தனக்கரிமுகன மேலபா, லேரமா சாத்தன் வடதிசையாக
வெழில்பெறு மம்பைமா நகரம். (உகங)

கன்னலு மரம்பைக்கனிகளுங் கனிந்து கவின்றரு மூலமா
நகரோர், சென்னியம் மணியாயச் சோலைமாநகரஞ் சிறந்தகீ
ழ் முத்தணியாகத், துன்னிய பதக்க மம்பைமாநகரிற் றெக்கட
ல் வளமெலாஞ் சூத, வன்னைய நைமிச வனத்தார கேட்ப நவி
னறன னவவழி நவின்றும். (உகச)

நகரச்சருக்கம்முற்றிற்று.

மூன்றாவது

நைமிசச்சருக்கம்.

அத்திரி கலைக்கோட் டருண்முனி பற்ப னருஞ்சுகன் றதிமகா
முனிவன், சத்தகூன் முனிவன் சச்சிதா னந்தன சமதக்னி சன
கமா முனிவன், வித்தமார்க் கண்டன் பதஞ்சலி பிருகு வியாக்
கிர பாதன்வான் மீகன், அத்தமார் பிருகி யிரணிய வன்மன று
ருவாசன் கோதமன் வசிட்டன். (உ

இன்னபன் முனிவர் யாவரு மெழுந்தங் கிமையமால் வரைத்
தடஞ்சார்ந்தா, ரெங்கில வரைப்பி லிடனலவென்றி யெய்தினர்
யாதவ ரொதனால், உன்னிநாம் வருந்தி யுஞற்றிய தவங்க ளொன்
றுபத் தாயிரமாக, மன்னுதற் குரிய வளவன மொன்றை மருவீ
ட னலமென மதித்தே. (உகசு)

என்னாரு முனிவரிவ்வுழி யிருப்ப வேழிசை யாழிசை யெ
ழுப்பிப், பண்ணெலாஞ் சொரிந்து மண்ணெலா முருக்கி வாரப்
பதோர் முனிவரப் பாரத்துக, கண்ணெலாய கனிநீர் சொரிந்
தன ராகக் கடவுண்மா முனியெதிர் போற்றி, யண்ணலே யாங்க
ளருந்தவம் புரிதற் கமைவதோ ரிடமருளென்றார். (உகஎ)

என்றலு மகிழ்ந்தாங் கியாழிசைக் கிறைய னிசாரதர் சரவெ
லா மியற்று, மன்றலங் கமலவராசப் பரவில வழுந்துவ
னென வழுந்திக், குன்றிற் கரிந்த வதிறல வையாக குரிய
வாழ் கொழுங்காகக் கொழுந்தான, னற்றி முனிவர்க் காசைமு
னீப்ப நடந்தனர் விதிக்க ரடைந்தார். (உகஅ)

பண்டைநான் மறையி னிசையெலா முறையிற் பயிலதரு தா
லமேன மதியின், மண்டலா கார வதனையெள ளமுத வாரியி
னுருவிறுண் மகிழ்ந்த, தண்டமோ டமுதக் குண்டிகை யொருபா
ற நயங்கிடத் தகையிற் றுலாந்த, முண்டகா சனத்திற் கொலு
விருந்தருஞ் சோதிநாட கிருகர முகிழ்ந்தார். (உககூ)

வணங்குமா தவரை மலரயனோக்கி வந்தவா றியாதென வ
குப்ப, வணங்கிமா தவங்கள் சிறிதுஞ்ஞற் றிடுமா றியாதரு தவ
பயனுகப், பணங்கொளா பரணர் மதித்தக மகிழ்ந்து பரகதி
ப பொருடனைப் பயப்பற, கிளங்குமோர் தலநீ யெமக்கருள்
புரிவா யெனத்தின மினிதருளென்றார். (உஉய)

கூட்டமா முனிவர் மொழியெலாஞ் செவியிற் குறுகுமுன்
மலரில்வாழ் குழகன், நீட்டமாங் குசையினேமியொன் றளித்
து நிலத்திடைப் படர்தர விடுத்தே, யோட்டமா யிதுசென் று
றுமிடந் தவத்திற் குற்றதா நைமிச வனமாம், தேட்டமா யவ
ணிற்செப்தப விரதஞ் செய்திடச் சிறக்குமென் றுரைத்தான். ()

வேறு.

வேதத்தா னருளால் கண்ட வித்தக முனிவ ரனேகர்
பாதத்தா மரைகள் போற்றிப் படர்தரு நேமி கண்டே
சீதத்தார் வனத்திற் சென்றே சிவபிரா னிருந்தானென்ற
போதத்தால் விளங்காநின்ற போதத்தாற் றவத்தினின்றார். ()

பெய்யுநீர் மழைக்காலத்திற் பெரும்பனிக் காலந்தனிற்
றுய்யநீர்த் துறையுணின்றுஞ் சுடரொரி கிரணம்வீசும்
வெய்யநீர்க் காலந்தனில் விளங்கெரி நாப்பணின்றுஞ்
செய்யநீர்த் தவங்களெல்லாஞ் செய்பவ ரொருசாரெல்லாம். ()

ஒற்றைக்கால் விரலினூன்றி யொற்றைக்கால் குறங்கினேற்றி
மற்றைக்கை யிரண்டுங்கூப்பி மலர்விழி கதிர்மேல் வைத்துச்
சுற்றக்கோ ளறுத்தமுன்னஞ் சூழதிசை யாடைகொண்ட
பெற்றத்தாக் கனிதநாளும் பெருந்தவம் புரிவாரோர்சார். ()

முற்றத துறந்துவிட்ட மோனிய ரொருசார யோகத்
துறவ ரொருசார் வேண்டற் குறறன மனையாள் செய்ய
நற்றவம் புரிவாரோர்சார் நான்மறைப பொருள்க ளெல்லாந்
தெற்றென விரிப்பாரோரசார் செவிமடுத் திடுவாரோர்சார. ()

பத்திரக் குசப்பரப்பின பாங்கெலா மோதாவைக
முத்திரக் கனலூமூள முறைதழீஇப் புரோடாசததி
னெயத்தலை யவியினவானோர்சோர்ந்தன ருவந்துகொள்ளச்
சத்திர யாகஞ்செயயுந் தபோதனர் சாலையோர்சார. (௨௨௬)

மூலங்க ளகழ்ந்தெடுப்பார் முன்வினை யகழநதெடுப்பார் (ர்
சீலங்கொள் குசைகள் கொய்வார் சிற்றினப நசைகள கொய்வா
சாலங்கொள் தீங்காய் கொள்வார் சற்றெனுந் தீங்காய் கொள்
ளார், காலங்கொள் யோகஞ்செய்வார் கடவுடான் வியோகஞ்
செய்யார். (௨௨௭)

மலனெலா மறுத்தோர் யோக வன்மையாற நிண்மை மேய
புலனெலாம் புனிதவாறு யோர்ந்தன புரியு மென்றுற
பலனெலாம் படைத்த சீயம் பகடுபு லேனமாதி
நலனெலாந் தழூஉந் தொழும்பி னடப்பவென் றறைதலென்னே.

தருவடி யுடைகணல்குந் தறிகளாந் தருவினும்பர்
மருவடி யுஞுக்கனல்கு மடபபள்ளி யாகுங்கூர்ச்சஞ்
சருவடி பயிர்களாகுந் தாபதர்க் கிறைவன செயய
திருவடித் தியானநாளுந் திருந்துவே ளாண்மை யாமால். ()

அவந்தரும் புலன்கள்வீசி யனுதின மரிதிஞற்றுந
தவந்திகழ் விலைப்பொன் மூன்னர்த் தந்துபின் றுரியாதீத
நிவந்தொளி விளாங்காநின்ற நித்தனும் பொருள்கைக் கொண்டு
சிவந்திகழ் களிப்பருந்து செய்தவர் சிறக்குநாளில். (௨௩௰)

குருரமே லெறிந்தாருள்ளங் கோயிலாய்க் குடிமை கொண்ட
வருபமே யுருவேமற்றை யவிலமே யணுவே யான
புருரமே னயனம்பூத்த புராதனன் புராண மெல்லாஞ்
சொருபமே யெடுத்த தேயாஞ் சூதமா முனியாங் குற்றுன். ()

அருக்கமில் கேள்விச்சூதன் ரேன்றலுந் துறந்தோரியாரு
மூருக்கிய மனத்தராகி யுவந்தெதிர் முகமன் கூறித்
திருக்கிளர் பீடநல்கி யருக்கியஞ் சிறப்பிற் பெய்து
மருக்கிளர் மலர்கவேவி வந்தனை புரிந்து வாழ்த்தி. (உகூஉ)

கைதவ மயக்கமென்னுங் காரிருள் சீத்துச் செங்கேழ்
பெய்தெழு ஞானமென்னும் பேரருட் சுடரோ போற்றுந்
தூயதவக் கொழுந்தே யெங்கள் சூதமா தவனே நீயிங்
கெய்திய தியாகங்கள் செய்த விருந்தவப் பயனேயென்றார். ()

தவத்தின ரின்னபோறறித் தாழ்ந்தன ராகியுள்ள
முவத்தலுஞ் சூதயோகி யுயாவற யுயரா கினற
சிவத்துறு தவத்திருங்கள் தெரிசனப் பேற்றினாலே
பவத்துடக் ககற்றப்பெற்றேன் பவித்திர ருனே னென்றான் .()

இன்னண நிகழுமேல்லை யிருடியா சூதற்போற்றி
முன்னய முறநின்றூலே மூவறு புராண மெல்லாஞ்
சொன்னயந் தெளியத்தேர்ந்தே தூயமையெய் தினமென்றாலும்
பனலுதற் குளதொனறஃது பணிக்குது மென்னச் சொல்வார்.()

தலமதி லொப்பிலாத தலைமைசேர் தலமா மாயை
மலமறு தீர்த்தந்தம்முண் மகிமைகூர் தீர்த்தம் யாண்டு
நிலைபெறு மூர்த்திதம்மு ணிகரறு மூர்த்தி யின்ன
வலர்தலை யுலகிலெங்க ணமர்ந்தன வறைதி யெனறார். (உகூகூ)

புலப்பகை வென்றா மாற்றம் புராணிக முனிவன் கேட்டங்
குலப்பிலா னந்தமென்னு மூவாக்கடன் மூழ்கி நித்தன்
சிலப்பலங் காரமேய செயயதாண் மலரை யுள்ளக்
கலப்பினூற் சிறிதுநேரங் கண்மூடித் தியானஞ் செயதே. ()

கண்மலர் திறந்துயோகர் கமலநோ முகங்கணோக்கி
யொண்மைசே ரறிவிலேனை யொருபொரு ளாகவுன்னி
நுண்மைசேர் வினாக்களீந்தீர் நுந்தக வுள்ளதாலே
யுண்மையா யறிந்தவாற்றி னுரைப்பலென் றுரைக்கலுற்றான். ()

தலங்கணித் தங்கண்மூர்த்தி தரணிமே லனந்தங் கோடி
யிலங்குவ விவைகீட் கெல்லா மேறறமா யந்தமூன்று
நிலைகொடு திரிகாலத்து நிலங்குவ தம்பை யொன்றே
யலகிலை யுண்மையென்றே யறைந்தவா ளாவிருந்தான். (உகூகூ)

மோனமுற் றவனைநோக்கி முனிவரர் பசித்தார்க் குண்பான்
வானமுற் றமுதம்வார்ப்ப லென்றுபின் வாக்கி லோனை
மானவத் தலத்தினை மூன்றுந் தொகுத்தனை வகுத்தி யென்ன
ஞானமுற் றவனுமெல்லாம் வரலாற்றி னவில்வதானான்.(௨௪)

நைமிசச்சருக்கம்முற்றிற்று

மூன்றாவது
நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

அத்திரி, கலைக்கோட்டுமுனி, பற்பன், சுகன், ததிமகாமுனிவன், சத்தகூனமுனிவன், சச்சிதானந்தன், சமதக்கினி, சனகன், மார்க்கண்டன், பதஞ்சலி, பிருகு, வியாக்கிரபாதன், வான்மீகன் பிருகி, இரணியவன்மன, துருவாசன், கௌதமன், வசிஷ்டன் இன்னோரன்னமுனிவர்கள்யாவரும், இமாலயபருவதத்திலொன்றாயக்கூடி மேலவருமாறு யோசிக்கலாயினர்:—"ஸ்தல விசேடத்தாலன்றித் தாங்கள் கருதியகன்மம் யாதாகும் நிறைவேறாது; ஆகையால் உயிரும் உடலும் வருந்த நாடோறும் புரியுநம்முடைய தவங்களெல்லாம் ஒன்றுபலவாகும்படி பயனளிக்கின்ற பவித்திர ஆரணியமொன்றை நாமெல்லோரும் நாடுதல்வேண்டும்; அவ்வனமெங்குள்ளதோ" என எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், ஆங்கெழுந்தருளிய நாரதமாமுனிவரைக்கண்டு களித்து வணங்கித் தங்கள மனக்கருத்தைவெளியிடலும், அம்மகாமுனிவன், தபோதனர்கள்மேற் கருணைசெய்து" நீவிர்யாவரும்உலகமெல்லாம் படைத்தருளும் பிரமதேவனிடத்திற் சென்று கேண்மின், உங்கள்மனக்கருத்து நிறைவேறும்" என்றருளி வானுலகஞ்சார்ந்தனன். நாரதமுனியேகலும் முனிவர்யாவரும் பிரமலோகஞ்சேர்ந்து கலைமகளுடன் முண்டகாசனத்திற் கொலுவிருந்தருளும் பிதாமகன் சந்நிதியில வணங்கிக்கைகட்டி வாயபுதைத்து நின்றனர். இவ்வாறு வணங்கிநின்ற முனிவர்களைப் பிரமன் கருணையுடன்பார்த்து" நீங்கள் வேண்டுவதென்னை? உரைமின, அவற்றையெல்லாந் தடையின்றித் தரச்சித்தமாயிருக்கின்றோம்" என்னலும், முனிவர்கள்களித்து" கடவுளே யாங்கள் செயயுந்தவம் ஒன்றுபலவாயநற்பயனளிக்குந் தலமொன்று எங்களுக்கு அருளல்வேண்டுமென்று வேண்டினர். உடனே பிரமனறுப்பையால் நேமி

யொன்றியற்றிய பூமிசைச்சென்று விழுந்தது. “தபோதனர்களே! இச்சக்கரஞ்சென்று எவ்விடத்தில் விழுகின்றதோ அவ்விடமே ஒன்றுபலவாம் பயனளிக்குந் தலமாகும், செல்லுங்கள்” என விடையளித்தனன். முனிவர்களியாவரும் வணங்கி அச்சக்கரத்தின் பின்சென்று அது விழுந்த ஒருவனத்தில் அரியமாதவங்கள் செய்துவந்தனர். அன்றுதொட்டு அவ்வனம் நைமிசவனமென்னப்பெயர் வழங்கலாயது. இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்துவருநாளிலோர்நாள் சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் வேதசாத்திர புராணமென்னும் நூல்களே உருவெடுத்து வந்தாலென்ன உலகமெல்லாம் புகழ்ந்தோதவருமாகிய சூதமகாமுனிவர் அவ்விடத்தினெழுந்தருளியதைக்கண்டு, களித்து, ஆசனமுதலானவை நல்கி உபசரித்து, முனிவர்கூறுவாராயினர் —

சுருக்கமில்கேள்விச் சூதமாமுனிவரே! “உம்மால் யாங்கள் புராணங்களனைத்தையுங்கேட்டுக் களிப்புற்றேமாயினும், இன்று ஒன்றுகேட்டறியும் பொருட்டு ஆவல்கொண்டோம், அதுயாதெனில் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றிலுமென்றும் மிகவுஞ்சிறப்புற்றோங்கிய தலமியாது? அத்தகையான தீர்த்தங்களும் மூர்த்தியுமெங்குள்ளன?” என்றமுனிவர்கள் முகாரவிந்தங்களைப்புலப்பட வென்ற புராணமுனிவன் நோக்கிக்களிப்புற்றுச் சிவபெருமானைத் தியானஞ்செய்து வணங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினன்.

கேளுங்கள், முனிவர்களே! சிறியனாகிய என்னையுமோர் பொருளாகமதித்து அருமையாகிய, வினாக்கள் நல்கினீர், அதற்குத்தக்க விடைகொடுக்கும் வல்லமையில் லேனாகினும், உங்கள் தெரிசன விசேடத்தால், தெரிந்த அளவு கூறுகின்றனன்; கடலுடைசூழ்ந்த இப்பூமண்டலத்திற் பாவனமாகிய தலங்களும் தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளும் அளவிறந்தனவாயினும், இம்மூவகையினுஞ்சிறந்து விளங்குவது அம்பைமாநகரமொன்றன்றி வேறு சொல்லுதற்கு இல்லை என்றுரைத்து, மௌனமுற்றனன்.

இவ்வாறுதொகுத்துக்கூறி மௌனமுற்ற சூதமுனிவனை மற்றையமுனிவர்கள் நோக்கி, “ஒருவன் பசிக்கமுதமிருக்கின்றதென்றுரைத்துப் பின்வார்க்காதவனைப்போல் வாளாவிருத்தல் தகுதியோ, தேவரீர் கருணைசெய்து அம்பைமாநகரத்திற் சிறந்த தலவிசேடமும் தீர்த்தமூர்த்திகளின் விசேடங்களும் வகுத்தருள

வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவையனைத்தையும் சூதமுனிவர் வரலாற்று முறையாகக் கூறுவாராயினர்.

நைமிசச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

கடியாறு மலரிதழிக் கற்பகத்தி னற்சரிதை
படியாரு மனந்தனுக்கும் பல்கோடி யுகஞ் சொலினு
முடியாது முடிவதுவோ மூகையெனு லென்றாலும்
வடியாத நசைதூண்ட வகுக்கின்றேன் கேண்மினோ. (௧)

கைத்திருக்குங் காலத்திற் கரையிலறந் தேடுநர் போற்
பைத்தசிறு காலினிய பன்னாலும் பழகுநர்போ
லெய்த்தலறு மெவ்வனத்தி லெமையாளு முமையொருபால்
வைத்தவர்வாழ் தலமனைத்தும் வணங்கிவலம் வாநினனதே. (௨)

கயிலாயங் காசிநகர் காளத்தி கனகசபை
யெயிலாரூ திருத்தோணி மாயூர மிடைமருதூ
ரயிலாரு மானைக்காவாம் பலவாம் பதிவணங்கிக்
குயிலாரும் பொழில்சூழ்ந்த கூடனகர் தனையடைந்தேன். (௩)

கதிமணமும பன்னூ ளுமைப்புயனுங் கலந்திருக்கு
ததிமணமு மத்தாரோ டறுகிறகு தோடிதழி
வதிமணமு முன்னாளில் வளராத தேயாத
மதிமணமு மாறாத வைகைநதி நீராடி. (௪)

கானத்தி லெடுத்தணிந்த கலனகற்றிச் சேற்கெண்டை
மீனத்தி னயனிதரு மௌலிதலை மிசையேற்றி
வானத்தி லரசொருவன் மகிழ்ந்தளித்த தெய்வதவி
மானத்திற் கொலுவிருக்கும் வரதனிணை யடிபரவி.

முனையாகி மூவருக்கு மிமையான்றன் முதுமரபின்
னுனையாகி மதனெரிய நுதல்விழித்த முதல் வருக்கோர்
மனையாகி மூதண்டகோடியெலா மல்லுயிர்க்கோ
ரனையாகி நின்றுடனம் புயங்க டலைக்கணிந்தேன். (௬)

பொன்னாரு மாலயமும் புயலாருங் கோபுரமு
மின்னாரு மிந்திர விமானத்தின் மீனயனத்
தென்னாளும் புடையிருப்பச் சிறந்திருப்பா னழகனைத்து
மெந்நாளு மெந்நாளு மென்னுளம்விட் டகலாவே. (அ)

முத்திக்கு வித்தாகி முளைத்தெழுந்தங் கடியருளா
லித்திக்குஞ் சொக்கேசர் திருவருளி னிலைநாடி
யெத்திக்கும் புகழ்தரியா நீதமெனு மவண் சினனுள்
பத்திக்கு வித்தாகத் தலவாசம் பயில்வுறவேன். (கூ)

மீதரியா நீதமெனு மதனைவிட்டு வியன்கவிதைச்
சாதுரியநெல்லைபுக்குத் தானுநாதனைப் பணிந்து
தாதரிய குறும்பலவிற் றழைத்தவர்தா ளிணைபரவி
மாதரியத் தமிழ்முனியை மலயமலை தனில்வணங்கி. (க)

காலையங்கண் கடனடத்தி யிமையமலைக் கன்னிகையின
மாலையங்க ணளிப்பவரு மாநதியி னிருகரையிற
சோலையங்கத துறைமுழுது நீராடித் தூயவனவா
ஆலயங்கள் பலபோற்றி யம்பைநகர் தனையடைந்தேன். (௰)

காமாதுந் திருமாது நட்பினரா யாவருக்கு
மாமாறங் கருள்செயலா லறம்பொருளின பமுமல்கக்
காமாரி கழலிணையின் மெய்ப்பத்தி கமழ்தரலாற்
பூமாது புரிதவத்தின பொலிவெனவே புகழ்ந்தனலை. (௰க)

கோத்திரத்திற் றலைநிவாந்த கோபுரமுந் திருமதிலும்
நாத்திரத்துப் புலவருக்கு நவிற்றரிய வணிபூத்த
நேத்திரத்து முசுகுடரி னிலைவினங்கு குயிலேசா
சேத்திரத்தை வலஞ்செய்து திருப்பொருநைக் கரைசார்ந்தேன்.

பொதியிலே வருகின்ற பொருநையிலே யொருகாலை
விதியிலே மூழ்கினரை வேண்டினரை மேயினரை
மதியிலே நினைத்தாரை நினைத்தாரை மதித்தாரைக்
கதியிலே நிறுத்துமெனி லிதன்பெருமை கழறுவதோ. (௰ங)

கின்னரர்மற் றமரர்களுங் கேசவனு நான்முகனும்
பன்னருமோரோமழாம் பவித்திரநன் னீராடி
முன்னைவினை தவிழ்நதகுயி லேசரடி முடிதாங்கித்
தங்கநகரஞ் சார்கின்ற தகைமைகண்டு மிகமகிழ்ந்தேன். (௰ச)

வேறு.

தேவி சாலை தீபய காசிபம்
கூவு கோகிலங் கொடுமைபுழு மாறிமற
ருவி பாங்கு வைபாடி யரதனத
தூவி மாலபரு சூழ்ந்தகதத் தேகியே (௰௫)

காசி பேசா மரகதக் கனியை
யாசி லாமெரித தாட்கொளு மணணலை
வாசி மூலநகாவிடை வாகனை
பாசி மாலைப பழிச்சு வணங்கியே. (௰௬)

திங்க ளொளனறு சிறநதங சிருநதபி
னிங்க ணுற்ற விசேட மெவறறையுஞ்
சங்கை யறறுணா தநதிட வேயொரு
துங்க வேத வியாதனைத தனனியே. (௰௭)

பாத பங்கயம் போறறலும் பண்ணவன்
யாது கணடனை யாங்க ணுறைநதனை
யோத வெனறிட வுறற துரைத்துமே
லாதி யம்மை யுறைநத தறைநதுளேனை. (௰௮)

இநத மாநகர்க செயது சிறப்பெலா
மெநதை கூறெனை வேணடலு மிநதியப
பநத பாச மறுத்த பராசரன
மைநத னுஙகண் வழுத்துதன மேயினன. (௰௯)

குந்த கேளதல நீத்தந துளங்கரு
ளாதி மாத்தியிம மெனறிலு மம்மையே
மீது யாந்த தெனபபல வேதமு
மோது கினற தொருங்கு துணிந்தரோ. (௨௰)

வேறு

தானமே பொழியு மாசைத் தநதிகள் சும்மை தாங்கு
கானமே ரலங்கற பொறவேருட் காவலன வீரசேனன
மானமே லெழுந்து போநது வையக மனைத்து நோக்கி
வானமே லெழுந்து தோனறு மழுவலான கயிலைச்சாரல. (௨௧)

எயதனன் விமான மாங்க ணெழுந்திலா வியப்பு நோக்கி
நெயதவழ் வடிவேன மனன னிலத்தினிலி ரங்கிசசெனறு
செயதவச சங்கயோகி செய்யதாண மலர்கள் சூடித்
துயதவ விமானஞ்செல்லாச் சூழச்சியெற கருடியெனறுன். (௨௨)

என்றனு *முனிவன் வேதநே யிறையவன் கயிலை யின்கண்
மன்றலங் கமலத்தோனு மான்முத லெவரும பாதங்
கனறிட நடந்து செல்லுங் காரண மறியாயபோலும்
சென்றனை மானமேறிச சிவவப ராதஞ் செய்தாய. (உ௩)

வெய்யதா நரகமெல்லாம வீழ்ந்தனை செல்வா யென்ன
மெய்யெலா நடுங்கிப் பூமேல் வீழ்ந்தக மயங்கி வேதன்
செய்பலா நனமை தீமை தேறறிலேன் சிறியேன் நீயே
ஐயனே யுய்யுமாறெற் கருளினை கடமை யெனறே. (உ௪)

மாதவன பாத நோக்கி வீழ்ந்தனன் வணங்கி நின்ற
போதவன வதனநோக்கிப் பொருவிலாச் சங்கயோகி
ஆதவன் கிரணங் கணட வந்தகாரங்கள்போல
ஓதவன் பாவநீக்கு மொருவழி யுரைப்பானுகி. (உ௫)

கோகில புரமென்றோதுங் கோகிலத் தலத்தின் வண்மை
பாகிய னித்தநன்மை பவித்திர மாததி செமமை
யாகிய அனாதத்தங் கேக லாடலபோறறிடலசெயவித்தே
யோகியர்க் கரியமோக்கத் துறறிடப் புரிந்தானஃதால். (உ௬)

மாதவச் சங்கயோகி வழுத்திய கதையாமிஃதைப்
பேதமில் சுகாக்குச் சொறறேனை பின்புனக் களித்தேனென்று
நீதமாா தலசீர்மூர்த்தி நிகழ்தரு விசேட மெல்லாங்
காதலா லெனைகைநெல்லிக கனியெனக காட்டினுனால். (உ௭)

ஒருபத்தெட் டாம்புராணத் துயர்சைவம் பொருளை மானமியத்
திருபத்து மூன்றுதொட்டு முப்பத்தொனறிறுதியாக
வருபத்திச் சரிதமமவை மானகர்க் குரித்தாமெனறு
குருபத்திச் சூதனெல்லாங் கூறுதன மேயினுனால. (உ௮)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்முற்றிற்று.

நான்காவது
புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனச்சருக்கம்.

தபோதனர்களே! பரிமளம் வீசுகின்ற கொன்றை மாலையைத்தரித்தருளிய சிவபிரான புண்ணிய சரித்திரங்கள் ஆதிசேடனுலும் புகல்வதற்கடங்குவதன்றுனல், மூகையாகிய யான்

யெவ்வாறு சொல்வேன்; அவாவசத்தனாகி யெட்டினமட்டுஞ் சிறிது கூறுகின்றேன் கேட்டருள்வீராக''.

கைப்பொருளுள்ள காலத்திலே நலமறந் தேடுகின்றவர்களைப்போல சிறுவயதிலேயே கற்கவேண்டுமென்ற நூல்களைக்கற்றோர்களைப்போல யௌவனத்திலேயே இத்தராதலத்திலுள்ள சிவாலயங்களை முழுவதுந் தெரிசனஞ்செய்யவேண்டும் எனயான சங்கற்பஞ்செய்து திருக்கயிலாயம், காளத்தி முதலான திவ்விய க்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்து பூவலங்கொண்டு மதுரையில் சொக்கலிங்கப்பெருமானை வணங்கிச்சிலநாள் அங்குத்தலவாசஞ்செய்து, அப்பால் திருநெல்வேலி குற்றாலம் முதலிய ஸ்தலங்களைக் கண்டு சேவித்துப் பொதிகையினமேவி அகத்தியமா முனிவரைச் சேவித்து அன்றிரவு அவ்விடத்திற்றங்கி, மறுநாட்காலையிற் பொருநைநதித் துறைதோறு நீராடி இருகரைகளிலுமுள்ள சிவாலயங்கள் முழுவதுந் தெரிசித்துக் கடைசியாய நாமாதுந் திருமாதுநட்புற்று வாழுகின்ற அம்பைமாநகரத்திற பொருநைநதிக்கரையிடஞ் சார்ந்தேன்.

அவ்விடத்தில், திருமால், பிரமன் முதற்றேவர்கள், முனிவர்கள், மற்றுமுள்ளபுனிதர்கள் யாவருந் தங்கடங்கள் மனைவியருடன் களிப்புற்றங்குள்ள தேவிதீர்த்தம், சாலாதீர்த்தம், தீபதீர்த்தம், காசிபதீர்த்தம், கோகிலதீர்த்தம், புழுமாறிதீர்த்தம், குண்டதீர்த்தம், என்கின்ற எழுவகைத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானஞ்செய்து தங்கள் தங்கள் நகரஞ்சார்தல் கண்டு களிப்படைந்தேன்; உடனே சென்று அவ்வெழுவகை தீர்த்தத்திலும் நீராடி அடுத்து விளங்குகின்ற சுவர்ணவிமானங்கள் சூழ்ந்த கோயில் வலங்கொண்டு சென்று சுவாமி காசிபேசுரர், மரகதாம்பிகை, எரிததாட்கொண்டவரதர், திருமூலநாதர், புருடோத்தமா இவர்களை வணங்கிப் பிரசாதமும்பெற்று ஒருமாதம் ஆங்குத்தலவாசமுற்று, இங்குள்ள தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களை ஐயந்திரிபற உணரநினைந்து, என்குருநாதராகிய வியாசபகவானையடைந்து வணங்கி வினவலும் அப்பொருந்தவ முனிவன் சொல்லலாயினன்:—"சூதனே, ஆதிகாலத்தில் உலகமெல்லாம் ஒருகுடைநிழற்றி அரசுபுரிந்த வீரசேனமகாராஜனொருநாள் எங்குந்தடையின்றிச் சஞ்சரிக்கவல்ல தன்னோர் விமானத்தில் ஆரோகணித்துப் பூலோகமெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்த்துக் கயிலையங்கிரிசாரலையடைதலும் விமானம் மேற்செல்லாது தடைபட்டு நிற்றலைத்தெரிந்து

திடுக்கிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கு நிட்டையிலிருந்த சங்கயோகியை வணங்கிக்கேட்க, அம்முனிவன், அரசனே யிதுசிவபிரான வீற்றிருக்குங்கைலையங்கிரியென்று தெரிந்திலையோ விஷ்ணு, பிரமாதியரும் தங்கள் தங்கள் கால்கள் நோவ நடந்துவந்து தெரிசனை செய்து போவார்கள். இவ்வாறிருக்க விமானம் தடைபட்டதேதென்று சற்றும் அச்சமில்லாமற் கேட்கின்றாய்; இனிநரகமெல்லாம் உனக்கே உரிமையாகச்செய்து கொண்டாய்; சிவஅபராதியுமானாய்; என்றோதினன். இவ்வசனங்களைக்கேட்ட அரசன், நடுநடுங்கி மீண்டும் அம்முனிவனை வணங்கி, இவ்வபராதம் நீங்குமாறு அடியேனுக்கு ஓர் நல்வழிகாட்டியருளவேண்டுமென, சங்கயோகிஅவ்வரசனை அம்பைமாநகரத்திலழைத்துச்சென்று எழுவகைதீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸ்நானம் செய்வித்து, சுவாமிகாசிபவரதர் மரகதாம்பிகை, எரித்தாட்கொண்டகடவுள்—இவர்கள் சந்நிதிவணங்கச்செய்து மான்மியங்களும் வரன்முறையுரைத்து சிவ அபராதமுதலான பாவங்களும் நீங்குமாறு செய்தான்.

மேற்புகன்ற சங்கையோகி வீரசேனமகாராஜனுக்குக்கூறிய அம்பைமான்மியத்தை இன்றுனக்குச் சொல்லினேன். என்று தலம், தீர்த்தம் மூர்த்தி இவைகளின் விசேடமெல்லாம் உள்ளங்கைநெல்லிக் கனிபோல் விளங்க எனக்கு உரைத்தான்.

முனிவர்களே! பதினெண்புராணத்திலொன்றாகிய சைவபுராணம், தாம்பிரவருணிமாகாத்மியத்தில் அத்தியாயம் இருபத்து மூன்றுமுதல் முப்பத்தொன்றுவரை யுள்ள ஒன்பது அத்தியாயங்களும் இவ்வம்பைமான்மியத்தையே கூறுகின்றன என்று சூதமுனிவர் மேற்கூறலாயினர்.

புராணவரலாற்றுச்சருக்கவசனச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
தலவிசேடச்சருக்கம்.

கரிய மாயனோ டயனிவர் புகழ்வது கருதப
பெரிய தாகிய வினைத்தொட ரறுப்பது பேசற்
குரிய நாவினுங் கருத்தினு மினிப்பதங் குற்றோர்க்
கரிய நாற்கதி யளிப்பதவ் வம்பைமா தலமே. (௧)

எண்ணும் யாவையு மீவது மெவ்வகை யறனும்
பண்ணுங் காற்பல னளிப்பதும் பவக்கொடு வினையை
நண்ணுங் காலத்திற றொலைப்பது நயந்தெதிர் நோக்கக்
கண்ணுற ருர்க்குவீ டளிப்பதுங் காசிப தலமே. (௨)

அம்பை மாதலங் கேட்டவ ரமரர்கோ னுவா
ரம்பை மாதல மெண்ணினோ ரயன்பதி யடைவா
ரம்பை மாதலஞ் சொல்லினோ ரரவணை யமர்வா
ரம்பை மாதலம் வாழ்பவ ரரன்கதி யடைவார். (௩)

இந்த மாதலத் தொருகண மிருப்பவர் தமக்கு
மெந்த மாதவப் பயன்களு மினிதினெய் துறுமே
யிந்த மாதலத் தனுதின மிருப்பவர் பெருமை
யெந்த வாறுயா னியம்புவ னியாவர்க்கு மரிதே. (௪)

சந்த வார்முலை மரகதத் தையல்பால் விளங்கு
மெந்தை யாரவன் விளங்கலா லவனுறு மெவருங்
கந்த மார்மலர்க் கற்பகக் கானவா னகமு
மந்த மாலயன் பதங்களு மணுவினுங் கணியார். (௫)

மல்லெ லாந்தருங் கடலெலாம் வளைந்தமா னிலத்தி
னல்லெ லாந்தருந் தலமெலா நற்றவ நாளு
மெல்லெ லாங்கெட நோற்றவா தாமுமந் தலத்துப்
புல்லெ லாம்பெறுங் கதியினிற் சிறிதெனும் புகுதார். (௬)

பந்தித் தாரணி வேதங்க ணீடுமுன் பனிக்கூ
ரந்தித் தண்கதிர் வெங்கதி பிறக்குமு னமல
நந்திக் கணனுத னாரணற் படைக்குமு னளினத்
துந்திக் கண்விதி யுதிக்குமுன னுள்ளதத் தலமே. (௭)

சீலங் கண்டது தெய்வதங் கண்டது சிவனார்
கோலங் கண்டது மூன்றிரண் டாயுக மோச
சாலங் கண்டது சதுர்யுக மளவில தான
காலங் கண்டது காணவுங் கதிப்பதித் தலமே. (௮)

தோணி போன்றது பவக்கடல் கடத்தலிற் றொங்கு
மேணி போன்றது வான்கதி யேற்றலி னிறைவன்
காணி போன்றது வசிப்பதிற் காசினித் தேர்க்கச்
சாணி போன்றதுங் கமலமா ரம்பைமா தலமே. (௯)

அஞ்சம் போன்றது நலம்பகுத் தருளலிற கரிய
மஞ்சம் போன்றது மன்னுயி ரோமபலின் மலாத
கஞ்சம் போன்றது திருமக ளுறைதலிற கறபி
னெஞ்சம போன்றது நேர்மைகூ ரத்தல நிமலம. (௰)

வேறு.

தணியாத கோபர்களுந் தாராத லோபர்களுந் தவள வெண்ணீ
றணியாத பேயர்களு மாறாத நோயர்களு மறலாக் காளாய
பணியாத பாவர்களும படியாத நாவர்களும் பாரமடந்தை
மணியா தின மதாணியெனு மத்தலத்தி லுறுவாரேல வானோ
ராவார். (௰௧)

ஆகமங்கள் கற்றாலு மதன்வழியே யுற்றாலு மளவி லாத,
யோகமகம் புரிந்தாலு முயர்தவங்க ளிருந்தாலு முணவற றாலு
ம், போகமய லவித்தாலும் புகழ்மரபி லுதித்தாலும புவியாண்
டாலும், பாகமர கதமணியார் பயிலிடத்துப பயிலாகா
யாவர் தாமே. (௰௨)

கமலையிலே யிறந்தாலுங் கவலையிலே யிறந்தாலுங் களவு
செய்து, பமமையிலே யிறந்தாலும் பசியுறுங்க விறந்தாலும்
படுநோ யாலே, வெமமையிலே யிறந்தாலும வேறுவிதத் திற
ந்தாலும் வேதங் கூறு, மம்மையிலே யிறந்தாரக ளரனகயிலை
சிறந்தார்க ளளவில ராலம். (௰௩)

கற்பகத்தி லிருப்பவருங் கதிர்மதிமண் டலத்தவருங் கனக
க்குன்றப, பொற்பகத்தி லிருப்பவரும போதனக ரிருப்பவரு
ம் பொருவின் மாயோ, னற்பதத்தி லிருப்பவரு ஞானதலத் தி
ருப்பவரு நாதன கைலை, வெற்பகத்தி லிருப்பவரு மம்மைநகர்
தனிலிருக்க விரும்பு வாரால். (௰௪)

அன்பாலே யகமுருகி யருங்காலை துயிலெழுந்தங் கமுதே
போலத், தென்பாலே பெருகிவரு பொருநையிலே நீராடிச் செ
பங்கள் செய்தே, யென்பாலே யணியணிந்தா ரடிவணங்கி யொ
ருகணமங் கிருக்கப் பெற்றா, முன்பாலே யிருவர்தொழ மூவா
த பெருங்கதியா முத்தி சேர்வார்.

ஒருநாளங் குபவாசத் துடனிருந்து துயிலேச ருபயபாதத,
திருநாள மலர்ப்பணிவார் சிவபெருமா னுருவணிவார் சிந்தைகூர்ந்
தங், கிருநாளு முபவாசத் துடனிருந்தே யெரித்தாட்கொள் ளி

வறவுற போறதிற, கருநாளுங்காளுராயக் கண்ணுதலா திரு மேனி கலப்பா மாதோ. (௰௯)

கோதான மளிப்பவர்கள் கோதான பிறப்பழுந்தா கொழு மை வாயகத, பூதான மளிப்பரிகும் பூதான நகரடைவா பொ ருகில் சொன்ன, மாதான மளிப்பவர்கண் மாதாவின கருப்பனு கா மறுவில வீதகி, யாதான மளிப்பவாகள் யாதானுந துயர னுகா ரிமையோ ராவார். (௰௭)

அடியாருக் கததலத்தி லருதொருநா ளளித்தவாக ளளவில் காலம, படியாருக காசாகிப பண்ணவாக்கும் கோவாகிப ப தமத தோறும், வடியாரு நேமியங்கை யரியவனுந தெரிபாத வரதன மேய, கடியாருங கயிலேயிலே கணததலைவ ராயசிவ ததிற கலப்பா ரபபால். (௰௮)

சதகோடி பரிமகஞ்செய பயனபெறுவ ரொருநாளைத தல வா சததாற், சதகோடி சிவதருமப் பயன்பெறுவ ரிருநாளைத் த லவா சத்தாற, சதகோடி யறததினயம பெறுவாரக ளிரண டொருநாட் டலவா சத்தாற், சதகோடி சதுர்யுகஙகள் சிவதல த்தில் வாழ்வாரித் தலத்தில் வாழ்வார். (௰௯)

மானவரி நயனியெனு மதிகிமுனர்ப் பயந்தெடுத்த வலா ரிபென்பான, ஞனவரை வதைபுரிவான கருணையிகு பொருநை யிரு தாள்க ளுன்னி, ஞானவழி தவமுஞறறிக் கருததுமுறறி வானவாகோ னலமுங் கண்டா, னீனவழி வரும்பிறவிக கடல கடந்தா னவண்பெருமை யிசைப்பா யாரே. (௨௰)

காசிபருமவசுமனனுங் கதிர்குலததி லுதித்தவிரு காளையோ ருந,தேசிலகோா விப்பிரனும பிரமோத னுடரிய சிவசன மாவு, மாசிலா சியற்றியவோ ரிறையவனும் பெரிதுமக மாறறலோடு, பேசினிய தவம்புரிந்து பேறுபெற்று ரததலத்தின பெருமை யாலே. (௨௧)

கற்றவத்தீர் கோகிலமு மத்தலத்தி லுதித்ததனை ஞான மேவிப், பற்றவித்த படிவருக்கு மரிதான பரமசிவ பதியை மே ளுள், பெறறதெனி லவணிருந்து மகமபுரிநதாா தவம்புரிந்தாா பிறைய ணிந்தாக், குறறதிருப பணிகளசெயதா ருயர்கதிமே லிருப்பதொனு முண்டோவெண் டாமால, (௨௨)

வளப்பரிய குழிணகரத் தலமகிமை சேடனுக்கு மனத்தினு ன்னி, வளப்பரியதெனச்சூத முனியுரைப்ப முனிவரெலா மக கை கூப்பித், தளப்பரிய வயன்மாய னறியாத தனிமுதலைத் தா ழ்ந்து போற்றிக், குளப்பரிசி லனினமொழித் தவசுதனை மு கநோக்கிக் கூறுவாரால். (௨௯)

திருக்காசி பெருநகரத்தின் றலமகிமை செவிமடுத்தோந் தெவி ட்டா வினப்ப, பெருக்காழாந்தே யிம்மையொடு மறுமைபெறு மபேறனைத்தும பெறறேமேனு, மிருக்காதி புகழ்ந்தேத்து மகி மையெலாங் கேட்கமன மிசைந்தே மென்ன, வுருக்கமுறு படவ ருக்கு கனினமொழிக் கொருசூத னுரைப்ப தானே. (௩௦)

தலவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

திருமால்முதலிய சகலதேவர்களாலுந் துதிக்கப் பட்டது ம், கன்மபாசத்தை யறுக்கத்தக்கதும, பேசியநாவிலும எண்ணி யகருத்திலும் இனிக்கத்தக்கதும், தெரிசனை செயயச் சிவகதிதரத் தக்கதும, அபீஷடமெல்லாங் கொடுக்கத்தக்கதும், ஏதேனுமோ ரறஞ்செய்யுங் காலத்திலேயே அதன பயனுறஅளிப்பதும, அவவ ம்மைமா தலமேயாம்.

அன்றியும் அத்தலத்தின் பெயா கேட்டவர் தேவராவார்; மனதி ல் நினைத்தோர் பிரமனுவார; வாக்கினலுச்சரித்தோா விஷணு வாவார், அத்தலத்திலேயே வாழபவர் சிவகதிக்குரியராவா இத் தலத்திலொரு கணப்பொழுது வசிப்பவா எவவகைபபட்ட த போபலன்களு மினிதினெயதுவாராயின, இத்தலத்திலேயே வசி ப்பவர்கள் பெருமைமுழுதும் யானெவ்வாறு சொல்வேன. அத் தலத்தில் வசிப்பவர் விண்ணுலகம், வைகுண்டம் சத்தியலோகம் முதலான பதவிகளையும் சற்றும விரும்பார். அளவறறதவத்துய ர்நத முனிவர்களும், இத்தலத்தில் மூளைத்தெழுந்தபுற்களை அடையு ங் கதிகூட அடையார்கள். இத்தலம் வேதங்கள் சநதிரசூரியாக ள திருமால பிரமன இவர்களினும பழைமையானது; நலமெலா ஞ் சிறக்கப்பெற்றது. தெய்வத்தன்மையுள்ளது. சிவபெருமான் திருவிளையாடற கோலததால மேனமையுற்றது; ஐநது குரோச விசாலமுள்ளது, சதுாயுகம பலகண்டது, அழிவிலலாதது, பவ

கடல் கடத்தலிற்றோணிபோன்றது, வான்கதியேறறலில் ஏணிபோன்றது, சிவபெருமானுக்குறைவிடமாயது, பூமியாகிய தேருக்கு ஓர் அச்சாணிபோன்றது, நலமெல்லாம் பருத்து அளிததலில் அன்னைமொத்தது, மன்னுயிர்கட்கு நீருண்டகருமேகம்போன்றது, திருமகளுககோர தாமரையொத்தது, பரிசுத்தததார கறபுடைய மடவார உளளம்போன்றது.

பூமிதேவி மார்பிலணிந்த பதக்கமெனச்சிறந்துள்ள அத்தலத்தில் வந்தவர் எப்படிப்பட்ட பாதகராயினும் தேவராவார். ஸ்ரீமாககவலலிசமேத ஸ்ரீகாசிபேசுரர எழுந்தருளியிருக்குமித் தலத்தில் வந்து வாசஞ்செய்யாதவாகள வேதாகமங்கள் கூறறு அதன வழி நடந்தாலும் அருமையான யோகம்முதலியவைகளைச்செய்தாலும், மேறகுலத்திற பிறந்தாமலும் பாவர்களே யாவார்கள்.

இததலத்துள் எவ்விடத் திலிறந்தவாகளும் மோக்ஷமடைவாாகள, சுவாககம், சநதிரசூரிய மணடலஙகள, மகாமேருககொடுமுடி சத்தியலோகம், வைகுந்தம, ஞானபூமி கைலாசம் முதல னபதவிகளில் வசிபபவாகளும் இந்தலத்தில வநது வசிகக விரும்புவார்கள்.

உளளனபுடையவராய வைகறையாமத்திற பொருநையில மூழ்கி நீறணிநது சுவாமி காசிபேசுரபபெருமானைசசேவித்து, ஒருகணபபொழுதேனும் அத்தலத்திறறங்கப் பெறறவா அழியாத சிவகதியடைவாாகள. ஒருநாளிததலததில் உபவாசமிருநது சிவபெருமானை வணஙகிஞோர்கள் சாருபபியபதவியடைவார்கள். இரணடுநாளுபவாசமிருநது எரிததாட்கொணடபெம்மானை வணஙகினவாகள சாயுச்சியபதவியடைவாாகள் அத்தலததில கோதானம் செய்தவாகள கேவலமான பிறபபிலழுந்தாா பூதானஞ்செய்தவாகள் பிரமலோகமடைவார்கள் சுவாணதானஞ்செய்தவர்கள் பிறப்பிறப்புஅற்றவராவார்கள். வித்தியாதானம் செய்தவர்கள் நித்தியானநத பூதராவார்கள் ஒருநாளித்தலத்தில் வசிப்பவர் சததகோடி அஸ்வமேதபலனை யடைவர் இரண்டுநாள் வசிப்பவர் சததகோடி சிவதருமபபயனை அடைவர் மூன்றுநாள்வசிப்பவர் சதகோடி அறத்தினபலன் அடைவர் இந்தலத்திலேயே வசிப்பவர் சிவலோகத்திலேயே வசிப்போராவர் அன்றியும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தால் அதிதியும் காசிபமுனிவரும் சூரியகுலத்துதித்த இரண்டு மன்னவர்களும் ஓர் அந்தணனும் பிரமோதனும் சிவசனமாவு மற்றோரரசனும் யாகங்களுந் தவங்களுஞ்செய்து மோ

ஞோபீஷ்டம் நிறைவேறப் பெற்றார்கள் அஃதன்றி ஓர்கோகில மும் இத்தலத்தின் மகத்துவத்தாற் சாபநீங்கி நற்கதிபெற்றது. இத்தலத்தின் மகிமையெல்லாம், ஆதிசேடனாலும் சொல்லமுடியாதெனறால், என்னால் ஆகுமோ என்று சூதமுனி சொன்னதைக்கேட்டு மற்றையமுனிவர்கள்யாவரும் ஆனந்தவாரிதியில் மூழ்கினவர்களாய மற்றைய மகிமைகளையெல்லாம் விரித்துரைத்தருளவேண்டுமென, சூதமுனிமேறசொல்லத்தொடங்கினார்.

தலவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஆறாவது.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆதி நாட் டக்கனெனபா னருமைகூர் மகளைக்கொண்ட
சோதி நாயகனை நீததுத தூயதவ ரிருவர் தேவா
வேதி நாற் புறமுஞ்சூழ வியனமகம் புரிவ தானன
கோதி லும் வினை வெள ளாறறு வழிக்கொளும் புனைநோ கொ (ள்வான்.

இன்னண நதாதைவேள்வி யியற்றுத லறிநது தூய
வன்னமென் னடையாள் செல்வா னையனை வணஙகி வேண்ட
முனனவ னழைத்தி லாதான முன்புக றீமை யென்றே
சொனனனன் மீண்டு மன்னை துணைவனை வணங்கிக கூறும். (௨)

தீயக முடைய ரோனுஞ் சென்மத்தாற் பயந்தா ராலே
நாயக வின்றென்மாட்டி னல்வர மருள்க வென்றாள்
பேயக முடைய ரோனும் பெற்றவர் பிறந்த பெண்க
டாயக மதனிற செலவான றம்முளங் கனிக்கு மன்றோ. (௩)

கருவி யஙகூர்தன மாறறங கண்ணுதற் பெருமான் கேட்டு
வருவினை யோரநது ஙஙகாய மறறினிச் செல்லா யென்ன
வருவியங கயிலைநீங்கி யபபுறங கடந்து தக்கன
மருவிய மகச்சா லைகுண மனககரு திர்பபச சென்றாள். (௪)

சென்றன டாதை முன்னர்ச் சேறலுஞ் சினந்து தக்க
னன்றுனை வளாத்தே னீசர்க் காயினை யதனு னீயு
முன்றுனை வனுமிங குற்று துயாமகள் தூய்மை யின்று (ன். (௫)
மின்றுனை யழைப்பித் தாராயா ரோனவநதாய போபோ வென்று

பாதக முரைத்த மாற்றம் பார்வதி செவியிற் கேளா
வேதகம் வெதும்பத் தாயமுன் மேவினளவளுந் தக்கன்
மோதக முனியு மென்றே மூகைய ளாகுள் கண்டு
காதக னீண்ட கண்ணீர் கனத்தனங் கழுவி யோட. (௬)

அவிர்தரு முகம்வா டிற்று னேயயோ வென்னை யன்றிச்
சிவனையு மிகழ்ந்தா னிந்தத் தீயவன் முகத்தைக் கண்டாற்
கவர்தரும் பாவ மென்றே காதற்பற் றறுத்தா ளாகி
இவர்தருங் கயிலை சென்று னிறைவர்சன் னிதிமுன் னின்றாள். ()

நின்றவள் வதன நோக்கி நோந்தனை யறிந்து நிகழ்ந்தன
கன்றினை புரூர வாபப்பண் கறுமென வுதித்துச் சீற்றம்
வென்றிகொள் வீரன் றனை விரைந்துநீ தக்கன் யாகம்
பொன்றிடப் புரிதி யென்னப் போயினன் கணங்கள் சூழ. (௮)

மற்றவ டன்னை நோக்கி வருத்தநம் மொழி கடந்த
பெற்றிய ளாகு யஃதாற் பெரும்பொறை யிமவான் செய்த
நற்றவப் பலத்தின் பேறாய் நன்மக ளாவா யாக
வுற்றுனை யற்ற நோக்கி யுயாமணம் புரிது மென்றான். (௯)

இவைக்கணஞ் சயின்று மின்ன செப்பலுந் தேவி யத்தா
வுரைக்கண மொருபா லிங்கே ஞற்றுவ தெங்ஙன் சொன்ன
வுரைக்கணே வளர்கா லேனும வந்துவந் தருளிறுலே
தனைக்கணே மணந்து பாகம் பெறவரு டருதி யென்றாள். (௰)

சுந்தரி யுரைத்த மாற்றந் தூயவன்கேட் டவவாறே
தந்தன மென்னலோடு சராசர மனைத்து மீன்ற
வந்தரி யிமயப் பரங்கோ ராவித்தா மரையின் மீது
வந்தரி வணங்குந் தெய்வ வனிதையங் குழவி யானாள். (௰க)

வந்துபாண் முரல வண்டா மதிநிரை கவரி வீசச்
சிந்துநீர்த் துளிக டாங்குஞ் செழுமலைப் பன்ன மெல்லா
முந்தவாலத் தியேந்த முதுதமிழ் மலையம் பெற்ற
மந்தமா ருதந்தா லாட்ட மாதங்கி வளருங் காலை. (௰உ)

என் மணிக் கோவை வேய்ந்த மேனியோ டிமவா னந்நாள்
தன் மணித் தாங்க வாவி யெயதினன் றபோ பலத்தால்
விண் மணி தேவர் மௌலி வியன மணி யடியார்க் கெல்லாங்(ன்
*‥ன் மணி யவளைக் கண்டான் களித்தனன றழுவிக் கொண்டா

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

பிறப்பிலே நயனமில்லான் பிறகுகண் பெற்றபோது
சிறப்பறு மிலம்பா டுற்றோ னிதியெடுத் தாற்போது (டான்
மறைக் குலந் தேடிவைத்த மகத்துவப் பொருள்கைக் கொண்
சிறப்புயர் பரமானந்தச் செல்வநா யகனே யானான். (௧௪)

சிவத்தரும் பிரசா தம்மே செல்வமே மாபனைத்து
தவத்தொளி விளக்க வந்த நிறைந்தமா மதியே யென்றன்
பவத்தொடர் பிணிதவிழ்த்த பசியகல வமுதே யானசெய்
தவத்தொரு பேறே யென்னச் சந்ததம் புகழ்ந்தான் பின்னர். ()

மானைய நயன மின்ப மல்கிடக் காதலேனுக்கு
மேனியங் கரத்து நலக மேயினை முத்தி மோந்து
தானையந் தொடைமேல் வைத்துத் தன்றனத் தனப்பா லூறும்
பானயந் தூட்டிக் கண்ணுட் பாவைபோல் வளர்ப்பதானாள். ()

கன்ன லோர வண்ண மாகக் கதித்தனள் வளரா நின்ற
வன்னமென் னடையா ளோராநா ளிமாலய னருகி னண்மி
யென்னொரு தாதா யொன்றிங் கிசைப்பதற் கிசைந்தே னென்ன
மன்னவன் குதலைச் செந்தேன் வாக்குதி யென்னச் சொல்வாள்.

தவத்தினா லன்றிமற்றச் சாதனத் தாலே யாவர்
சிவத்தினும் பதவி சேர்ந்து சிறந்தன ராகை யாலே
பவத்தினும் பிணிக ணீப்பப் பசுபதி பதும பாதத்
துவத்தினாற் றவத்தி னின்றே சுகம்பெற விடைநல் கென்றாள். ()

சுதையருங் குதலை கேட்ட தூயதவத் திமவா னென்ற
னிதயவா லயத்து மேய வின்பவா ரிதியே நன்மை
யுதையமா மாறு சொற்றா யுறுவதோ முலைப்பா லுறறஞ்
சிதைவிலா வாயாய பேதைச் சிறுமியாய தவநீ நிற்றல. (௧௯)

பக்குவ முடைமை யேனும் பாலரீ யாத லாலே
தக்கநல் வயதிற் செய்த லுறுதியென் றருளி ஞானப்
புகலில் வாழ முதை யின்பப் பூரணா நந்த சோதி
மைக்கணங் கருணை வாழவை மடியின்மேல் வைத்துக் கொண
டான் (௨௰)

பற்றுளான் மாற்ற மின்ன பகரலுந் தவஞ்செய் வார்கட்
குற்றுள காலம் யாதோ வொருபிரா னருளி னாலே
முற்றுவ முற்றும் வாழ்நாள் வீண்செயேன் மொழிந்தே னீண்டு
சற்றினித் தரியா துள்ளந் தரவிடை யென்றா ளம்மை. (௨௧)

சிரசெனு ஞான வைராக் கியத்தினுஞ் செல்வ மோங்கு
பிரசன்ன வதன நோக்கிப் பேரண்ட கோடி யெல்லாம்
பரசன்னை யிவளா மற்றப் பரவைய ளல்ல ளென்றே
யரசன்ன முன்னு ளாத்தி னுறெனக் கரறே யென்றான். (உஉ)

தந்தைதாய் விடைகொண் டேகித் தபோவனஞ் சார்ந்த தேவி
கந்தமார் முடியின் மீது கரத்துணை முகிழ்த்தங் கேற்றிச்
சிந்தையா லைந்தெழுத்தைச் செபித்தன ளாகி யுள்ளத்
தெந்தையா ரிருதா ளுன்னி யியற்றின டவங்கள் பன்னாள். (உ௩)

பாகனு டவச்செங் காந்தம் பரனகக் கரும்போ னீர்ப்ப
வேகமா விடைமேற் சென்று வியன்மலை சார்ந்து நாதனை
யோகமா ரமுதே நினற னுயர்தவத் தக மகிழ்ந்தார
தாகமாக் கேட்ட வெல்லாந் தருதுமென றுரைத்தா னையன். ()

ஐயன் செந்தமிழின் மாற்ற மம்பிகை செவிவாய் தேக்கிப்
பையவே கண்மலர்ந்து பசுபதி யிருதா டொட்டுச்
செயய செஞ் சடையீருகத் தெரிசித்துப புளகப் போர்வை
மெய யெலாம் போர்த்துத் திமேன மெழுகென விளகி யுள்ளம்.

புரிதவ நிலையி னீஙகிப் பூசுரர் விடுப்ப வந்த
கரிதரு முரிவை போர்த்த கண்ணுதற கரும்பைச் சூழ்ந்தங்
கரிதரு மயனு மும்ப ராதியர்க் கரிய தான
விரிதரு மலர்த்தாள் போறறி வியந்தனள் புகழ்வ தானாள். (உ௬)

காட்டுவா யுலக மெல்லாங் கதித்திட வினையின வாயப்ப
வூட்டுவா யூழிநோக்கி யொன்றறத் துடைத்துத் தன்பாற
கூட்டுவாய கூடுகில்லாய குயிலுவாய வீட்டு மாங்க
ளூட்டுவா யாடாநிறபாய யறைவதாம் பரிசோ வையா. (உ௭)

பண்ணுளே பயின்றவேத பாரகர் முனிவர் சித்தர்
விண்ணுளே பயின்ற தேவா விரிஞன்மா லிவர்க ளுள்ளத்
தெண்ணுளே யடங்கா தாகு மிறைவனே யென திரண்டு
கண்ணுளே காலமெல்லாங் கலந்துநின் றருள்வாய் போற்றி. ()

மன்மத தகனு போற்றி மழுவலாய் வரதா போற்றி
பொன்மலை வில்லி போறறி புங்கவ புனிதா போற்றி
தனமய முலகமெல்லா தழைத்தநின் மலனே போற்றி
யென்மண வாளா போற்றி யீசனே போற்றி யென்றே. (உ௯)

இத்தகை யிமவா னங்கை யெந்தைநா யகனைப்போற்றி
நித்தமெம் பிழைக ளெல்லா நீத்தெனை மனத்திற் கொண்டே
யத்தமு மருடி யென்ன வையனு நானே நின்னை
யித்தலை மணந்து பாக மீதுமென் றேக லுற்றான். (௩௰)

ஏகினு னேனை யிங்க ணெய்திட வழைத்துச் சொல்வான்
பாகினுண் மனத்தைப் பின்னர் படர்தர விடுத்தா னேனும்
போகினு டாதைக் கெல்லாம புகன்றன னவனு மிப்ப
மாகினுன மணத்திற கேற்ற மணி யெலாம புதுக்க லுற்றான.()

மனைநகா விளக்க லுற்றான மணியொளிர பந்த ரிட்டான
றனைநிகர் கிளைஞருக்குந் தபோதனா தமக்கு மறறக
கனைகட லுலகங காக்குங் காவலர் தமக்கு மோலை (தான.
புனைதர விடுத்தான வேண்டும் பொருளெலாங குவித்தல செய

கடி கொண்ட கயிலைக் குன்றக கற்பகத் தருமேற் காமக் (ள
கொடி கொணடு படரு மந்தக் கோலங்கா ணங் குறுவே னென
மடி கொணட தரங்கமேல வாரிதி குளித்த வெய்யோன
படி கொண்டு வணங்கக் கீழபாற் படர்ந்தன னுதயஞ் செய்தான.

தருவள ரிமைய வள்ளல தபோதனர் தம்மைப் போற்றி
மருகனை யழைக்க வென்ன மற்றவர் கயிலை சார்ந்து
கருணைநா யகனையேத்திக் கழறலுங் கடவு ளுந்தன் (வான்.
திருவுள மகிழ்ந்து செல்வான் செங்கண்மால் விடைமேற்கொள்

கொள்ளலுங் குறுத்தாட் பூதக குழுவினா தலைவா சத்தி
வெள்ளமோ டாகமாதி வேதமு மூன்ற தாசசொ
றளளரும் பதவி யோருஞ் சதாசிவ மாதி யோரு
மௌளரு மூர்த்தி யாவோ ரிருவரோ டொருவா மறறோர் (௩௫)

கின்னர ரியக்கர் சித்தர் கீதகந் தருவ ரின்ன
துன்னுவா னவர்க ளாசை சூழபவ ருரக வேந்தா
பனனுதா னவ ரரக்கர் பண்ணவா படிவ ரேனை
யின்னுயி ருடம்பெடுத்தா ரியாவருந திரண்டு மொய்த்தார்.(௩௬)

ஊர்வன முதல வெல்லா மொருவழி நெருங்கி மொய்த்த
கார்கெழு மிடற்று னியார்க்குங கருணையங் கடைக்க ணல்கி
யேர்தரு விடைமே லூர்ந்தங கிமையமால் வரைக்கட் சென்றான்
பார்முத லுலக மெல்லாம் படர்ந்தன நிறைந்த வாங்கண்.(௩௭)

இறையெழுந் தருளனோக்கி யிமாலய னெதிர்சென் றேத்தி
நறை மலர் மணத்தின் பந்தர் நாப்பணா சனத்திருத்தி
முறை முறை பூசை நல்கி மொய்த்தவா ருயிர்கட் கெல்லா
முறை விடங் காட்டி நல்ல வோரைவந் துற்ற தென்ன. (௩அ)

அழகினுக் கழகு செவ்வா ராங்கென வமுதனாட்கம்
கிழைபல திருத்தி நாதனிடத்தவர் திருக்கச் செய்தார்
பழமறை முதல்வி யாய பராசத்தி யாங்கணெய்தித
தழைமணி மாலை யொன்று தையலாட் கீந்தாளந்நாள். (௩௯)

மணறலங் கமலத் தோனால் வகுத்தரு ளுயிர்க ளெல்லா
மினறுநின மணத்தினுக விமமலை நெருங்க லாலே
தெனறிசை யுயர்நத மறற வடதிசை சிதையத் தாழநத
வெனறசை ரீரிவாநத் தெழுநதன விறைவன கேட்டான். (௪0)

சனனிதி வணங்கி நின்ற தமிழ்முனி வரனை நோக்கி
யினனிலம வடபாற றாழ்ந்த விதைசசமன செயய வலலா
ருனனிடி லுனனை யனறி யொருவாமற றிலலை யாலே
பனனியு நீயுநதெனபாற படாகவென் றுரைததா னையன. (௪௧)

மத மலை யுரிததா னினன வழுததலுங் கலச யோனி
பத மலா பழிசசி நினறன பரிணயக கோலங காணக
குத கல முடையேன் செயத கோதெனோ போதி யெனறு
யிது மணம் பினனாக காண வெயதுமோ வீச வெனறான். (௪௨)

கும்பசம பவததா னினன கூறலுங் குழகன கேட்டு
வெமபிடேன முனிவ நீதான் மேவிய பொதியச சாரபி
னமபெரு மணககோலததை நலம்பெறக் காட்டு கிறபா
யிமபரா வருதத நீஙக வேகுதி விரைவி னெனறான. (௪௩)

எனறலுங் களித்துக் கும்ப னிறைவியோ டிறைவற போறறிச
சென்றிட நினையா நிறகத் தேவிமுன் சத்தி தநத
மனறலந தாமந்தன்னை வரமுனிக களித்தா ளஃது
நனறுலாங் கனனியாகி நானிலம வணங்கிற றம்மா. (௪௪)

ஈஙகிது புதுமை யென்ன யிருடியாங குவநது கொணடு
பாஙகமா மனையா ளோடுந தென்றிசை படாநது சென்றுன
தேஙகமழ் தழிவேணிச் சிவபிரா னுமையா ளஙகை
தாங்கிய மணசசாலைக்குண் மனததிறை றரித்து நிறபான். (௪ரு)

வேறு.

வானெடுத்த கங்கைவள நிறைந்து மல்கு மதிற்காசி மழுவ
லானை மகிழ்ந்து போற்றித், தேனெடுத்த பாதவஞ்சோ சிகரத்தா
லே தினகரனை வழிமறித்த நீதிரேனங்கு, கானெடுத்த விந்த
மலை கடிந்து தாழ்த்திக் கனகமலை வளைத்தவனைக் கனிந்து போற்
றி, பூனெடுத்த வுயிர்க்குலத்தி னுடம்பே யனறி யுண்ணுத வவு
ணர்வனத் தூடுற்ருன். (சசு)

உறறவனை யில்வலன்வா தாபியொனறி யொருவனை முன
கறி சமைத்தங் குறுவாப் போற்றி, நறறவனே ராஜைத்திதி யிந
தனாளா னலஞ்சிறககப புசித்தினிது நடவா யென்ன, மறறவ
னும வல்லரக்கா வஞ்ச மோராநது மகிழநதுடனபோயப புசித்தவ
னை வயிறறிற் றீயததான, அற்றமுறக் கூவிலனுஞ் சாமபற றா
ளா வாகவெனச சபிதத்துவரு மாறு கொலைடான (சஎ)

தாரவநத கன்னிகையுஞ் சதியும பின்னர்ச சார்நதுவரப ப
லதலமுந தாழந்து சென்றேற, யோர்வந்த காளத்தியிலைறஞ்சிபபோ
றறி யெமமானை யொறறிநக ரிடத்திலேத்தி, யாரவநத சடை
முடியெம மணணலாரை யமமாவி னடியாவி யமபொன் மேய,
சீர்வநத வவைநடுவிற் றிருநடஞ்செய சிறபராஞா பொறபதஙகள்
சிரமேற கொணடு. (சஅ)

மணியேந்து காழிநகர் வளைந்து போற்றி மாயூர நாதனையு
மகிழநது பாடி, பணியேநது மாரூராணி முன் கண்டே அந்தக
னுக கந்தகனாக கடிலம பூணடு, கனியேநது மிடைமருதூர்க்
கறப கததைக் கண்ணுறக் கருத்துருகக் கசிநது போறறிப, ப
ணியேநது குடநதை முதற பலவுங கண்டு பராபரனை யையாற
றிற் பரசிப் போந்தே. (சகூ)

வள்ளமரு நெயத்தானம் வணங்கி யெங்கள மழுவலனைப்
பெரும் புலியூர வந்து வேண்டி, வெள்ளைவிடை மழபாடி விள
ங்கு வானை வெண்ணவ லிருபபானை வியந்து ராபூர்ந்து, தெள்ளு
தமிழ்ச் சிராப்பளளித் தேவை நாடித திருவாமாத தூரானைச் சி
ந்தை செயதே, யளளிலைவேல் வேள்பழநி யடைநது வாழததி
யாப்பனூ ரப்பனடி யணியாக் கொண்டே. (ருய)

வெண்முத்த வேகவதி விதியி னூடி விண்ணவாகோன் வியந்
தளித்த விமானந் தன்னுட் பெணமுதத மீனயணி பிறஙகும்பா

கப் பேரரசின் ருமரசம் பெரிது வாழ்த்தித், தண்முத்தர் புலவருடன் சார்ந்து காளுந் தமிழ்விளக்குந் தமிழ்ச் சங்கந் தனைச் சேவித்துப், பண்முத்தம் பூ[illegible]த்தார் பதத்திற சாத்திப பரங்குன்றத் திருப்பானைப் பணிந்து போற்றி. (௫௧)

செந்தூரிற் குருபரனைச் சேவை செய்து தேவரெலாம வேண்டுதலிற் சிந்தை கூர்ந்து, கந்தூருங் கடல்பருகி மீட்டு நலகி நாற்கவிதை யுடனயந்து நளினத்தென்றல், வந்தூது நெல்வேலி வாதர் பாதம் வழிவன்னை யடிசென்னி வனைநது மானந, திநதூரும புடாரச்சுனத்தி லெஙக ளன்னை யிடததிருபபான் றடபபது மமிதபவ கொணடே. (௫௨)

பாவையரின் மயினடிப்பப் பசியகிள்ளை பண்ணெடுப்பப் பொழில் பலத்தின் பரிசு நல்கும, பூவைநகா தனையடைநது புதுநீராடிப பூக்கொய்து மணலி லிங்கம் புதுக்கிக் கைலைக், கோவையதி லாவகித்துக் கோடனுக்குக கோட்டீச ரெனப்பெயருங கொடுததுப் போறறித, தேவையுறு வரமனைத்துஞ் செயயோ னல்கச் சென்னிமிசை தாங்கின ளுயச் சிந்தை கூர்ந்தே. ()

கருமூலம் பிறநதிறந்து கழிவ தான கடல கடப்பக் கமலமலர் கதித்தோன் முன்னாட். குருமூல மொருயாகங் குயிலா நிறபக குண்டநடு மண்டெரியிற குருதநெழுந்த, திருமூல நாதருக்குந் தேவியாக்குந் தேன்பாலி னபேடக மமுதுஞ் சேர்த்தி, வருமூல மந்திரத்தான் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து வரம் பெற்றுத் திரிகூட மலைக்கண் வந்தான். (௫௪)

மாலையிலே கடன்கழிதது மனையா ளோடு வனிதையொடங் கருந்தியங்கண வளர்வ தாளுன், காலையிலே துயிலெழுந்து நடந்த கன்னி காலணியி னவமணிகள் கலந்து ராயவ், வேலையிலே கதித்தெழுந்து விளங்கா நின்ற வித்தாரச் சித்திரையாம் விமலை தனைச், சோலையிலே திரிகூடத் தொடரி லாங்கண் டோன்றவெனை வப்பொழுதே தொடரா நின்ற. (௫௫)

வற்றாத வடவருவி வருநீராடி வளைமதில் சூழ்ந் தாலயத்தின் வாயின் மேவப், பற்றாத வைணவர்க ளுண்ணி செல்லற் பாற்றன்று சித்தியெனப் பரமயோகி, நற்றாய்த் துளவணிந்து நாமந் தீட்டி நாரணவென் றுருச்செபித்துக் கோயி னண்ணி, மற்றாரு மறியாது மணிபோ லின்ற மாலவனை மழுவலனு வனைந்து போற்றி. (௫௬)

தெக்கணகைலாயமெனச் சிறப்புற்றோங்குஞ் சிவசைலத் தற்புதனார் திருத்தாண் மேவி, முக்களவி னிழலிடத்தே முளைத் தெழுந்து முதண்ட கோடியெலா மூலனை யீன்ற, விக்குமொழி யுலகன்னை யிடத்துமேய வெம்மானின் செம்மலர்த்தாட் சேவல பூண்டு, பக்கமுறு மனைவியொடும் பாவையோடும் பரிந்து பழவரைக்கூடம் படர்ந்தானப்பால். (௫௭)

அத்தடத்தின் முளைத்தெழுந்த வனகலிங்கத் தடிபரவிப் பாமாலை யணிந்து நின்றான், சித்தமறு மெய்ஞ்ஞானி செயலே போலத் தென்றிசையும் வடதிசையுஞ் செவ்வேயாகி, யொத்துமாறு தாற றமிழ்முனி யோங்கனங்கை யொருபரமன் மணக்கோல முன்னி யுன்னி, நத்தியந்தத் திசை நோக்கி நயனம் வைத்து நகைமனை யோடவணே வாழு நாளில். (௫௮)

அம்மைதருந் தாராகி யரிவையாகி யமபுலியில வந்துதித்த வமுத மன்னாள், செம்மைதரு குறுமுனிவன் றிருமுன் சென்று செந்தமிழின் முனிவரகே மேய பாவ, மிமமைமயிலே மும்மையி லேயியறறு மொருமெண்ணி நினைத்திடவுன்னை வையகத் தீழ, வெம்மையறு வாடலன்றி விதியின் முழுக விதேக முத்தி தகை யடைய வேண்டு மென்றே. (௫௯)

முனனுனிற் பராசக்தி முதிய குனறமொயகுழறமேகார் மாலையென மொழிந்தசங் கீதனாள, பினனுனி லவணினைகருப பிரசா தமமாயப பெரிதருளப் பீடுபெறு மேபதையாகித, தெனனுடி னின்னோடு சிறந்து வந்து தெனமலையி னினகூடந் சேரப பெறறே, னிநநாளி னதிவடிவா யிலஙகுந்தறகே யெனக்குவிடை நலகவென வியமபி னாளால். (௬௰)

இமமொழிக ளமுதமென விருசெவிக்க ணேகுதலுங் குறுமுனிவ னெழுநது போறறி, யம்மணிநீ யுலகனைத்து மீனற வாயும் யானுனினமு மமுதூட்டி யளிக்கினறனை, செம்மையிலே வேண்டுவன வெலலாஞ் சோதகித் திராத விணைதவிழ்த்துச் சிறநதமுதலி, தம்மையுமே தருசத்தி தானு மனறோ சாற்றுவதென் றிருவுளமபோற றலைழக்க வெனறான். (௬௧)

கொழுந்த தமிழ் பழுத்தமுனி குயின்ற சாலைக் கூடத்தானந்தலையிற் குருத்தெழுந்தே, யெழுத்துமுதற கலைமறைக ளெல்லாந் தேர்ந்தோ ரியல்பினவில் செந்தமிழி னியல்பே யோ னன், கழுத்திடத்துக் கரமடுத்தந் குலகங் காத்த கண்ணுதலா ரு

யிரக்கருளுங் கருணை போது, மழுத்துபவத் தொடக் கழுத்தா ராளுஞானத் தணிபோது மொழுக்குநிறை வமல முற்றுள. ()

காமரசங் கடிந்துதவங் கருதிப் போற்றுங் காரணத்தீ ரார ணதீரந்தக் கன்னி, தாமரச மாலையிலே சனித்த தாலே தாமி ரப ரணியெனப்பேர் தழைக்கப் பெற்றுப், பாமரசங் கத்தினா க்கும் பதவி நல்கும் பலதுறையும பலபெயரும் பரித்தா ளாகி, நாமரச தீர்த்தம்வமமி ஞானசெபமி னலந்தருவா மெனத்திரை வாய நவிறறல் செய்தே (௬௩)

பாசிமணா மீனல்லி பவள முத்தம பணிலமுகை சுழிவல்லி பாநதள் வாழை, மூசலவு ஞமைதளிர் முறையே கூநதன முகந யனம் வாயிதழ்பன் முழங்கு கண்ட, மாசிறன முந்தியிடை ய ல்கு லூரோ டாமுழநதாள் புறந்தாண்மெய யாக நாளும, பே சினிய பொருந்தமெனும் பெணகிழ நோககிய பெரியகடற் செல் வனகம் பிறங்குற றுளால. (௬௪)

பொதியிலே தலைகொண்டு புணரி புக்க புனிதமாய வழுநொழுகு பொருளைபெனறு, நதியிலே யெவணேனு மானரு செயவாா நலம்பெறுவா பருவமுறுநா ணீராடிற, கதியிலே நிறுத்துந்து றை கணககிறருகுங கண்டாலுங் கேட்டாலுங கைலை யென்ற பதியிலே நிலைபபருளும பாவனத்திற படாதுறைகள் பறபலவா ம் பகரக்கேண்மின். (௬௫)

சீதரமே யகததியமே சக்கர தீர்த்தந் தெளிகின்ற பாவனவா மனமாந் தீரதத, காதமுறு விகனேச காரசிங்க கல்லநந்தம் வா ணமொடு நறும்பாஞ் சாலங், காதலருள் சுதர்சனமே வாராக மமே கமழ்தாம்பி ரவனனிமுனி கனனியோடு, பாதகந்தீர வா ருணமே பழமையான பாவநா சம்துர்க்கை பாவ நாசம். (௬௬)

கூறுகின்ற வைரமே யாலவாயமுக் கூடல் பஞ்ச வ டியெனும்போ கொண்ட தீர்த்த, நாறுவயற திருமூல நகரமப் பா னலம்பரவு மம்பைநகா நனிர்கொ டீர்த்த, மாறுநடுப் பிர வாகத தமாந் திலஙகு மனகமுறு திருத்தேவி தீர்த்த மண்ணப, பேறுதவி தருசாலை தீப தீர்த்தம் பேசினிய காசிபமா தீரததம பி னனர். (௬௭)

கிருமிகரங் கோகிலமா தீததங் கீழ்பாற் கிளர்ந்தெழுநது பொங்குபெயா கோடி தீரததந, திருவாணே சுரமாதி வராக தீரததந திகழசோமஞ் சாவமொடு காஞ்சி தீர்ததம, வருவராக

ஞ்சரசுபதியாந் தீர்த்த மற்றவொரு கணுவனார் வாமார் தீர்த்தங், கருவாரூ துயரொழித்துக் கடவுண மூர்த்தி காட்ட வலல திருச்சுழியாங் கழறக் கேண்மினே. (௬௮)

களிர்கொடிகளை வேழநதி நாசவாறு நறசிந்து பால்கலியா நவிலு மாறே, டொளிர்சாலி நதியோடாறு குறறகோளை யுந்து மணி முத்தநதி யிவைக ளொன்றாயக், களியுடனே கலககின்ற துறையிற கறறோர கருதுதிரு வலஞ்சுழியாக் கழல்வ ரபபால, தெளிவளஞ்சோ சீதரமா தீர்த்தம் பினனாக் திகழகினற சநே திராநற தீர்த்தமாமே. ( )

வரசித்த தீர்த்தமொடு மௌன தீர்த்த மாண்டவியஞ் க நதிரனா வாணர் தீர்த்தந், திரவிருடி தாககையொடு சோம தீர்த்தந தெளிகின்ற புனனுகஞ சீதரம்மே, சருவமொடு கங்கை யுரோ மேச தீர்த்தந தனிகரு நருவாச தீர்த்தஞ சார்நத, சரமருவு கோதண்டங காண்டீபமமே கருத்துதவு மாதவபபேர் கழறு தீர்த்தம். (௭௰)

கதியாதி விசுவேசங் காநதா வம்மே கனசங்க மந்திரேச தீர்த்தங காவாா, பதியான தேவேநதிர தீர்த்தம் பாரிற பவித்திரமா வுருத்திரபபேர் படைத்த தீர்த்த, நதியாரு மகவினிச ஞான பாத நறறுருக்கை யுருமலையா நவிலு தீர்த்தந, திதிசினி வாசமெனச செபபு தீர்த்தம சிறந்த சிநதுபூந துறைபபோ செழித்த தீர்த்தம். (௭௧)

தழுவுருட்ட மிருடியொடு சடாயு தீர்த்தஞ் சார்ந்த பிதிர் தீர்த்தம்பி ரதிசமபூரணங், கழுவுபவம புன்னுகங கோமுகையபே கனராஜ விலவேசா கமழு தீர்த்தஞ், செழுகோதா வரியொடு முக கூட தீர்த்தந திகழசாலை யெனனுக தீர்த்தம் பூர்ணந, மூமஙக ளேசமெனுந தூய தீர்த்தந் தோமில்கருணாநதத சேயமபபால். (௭௨)

தரஙகமுறு சோமேசம் வைகுந்தம்மே தணியாத காமதேநு சக்கர தீர்த்தந், திரயஞ்ச கேத்திரமே நவபாந் தீர்த்தஞ் சிறப்புயாநத சரசுவதி சாலா தீர்த்தம், பிரமமொடு திருவக்கினி பிறங்கு தெய்வம பெருமைபெறு சஙகமெனப பெயர்கொண்டாங்கு, திரமான காரலக் குமியாந தீர்த்தந திகழவேத வாயுவனனி தீர்த்த மபபால். (௭௩)

ஆயமைபெறு நாரசிஙகஞ் சேமேசம்மே துளஙகு ...

லைவாயாஞ் சுவிர்த தீர்த்தம், வாய்மைபெறு துறைகளின்ன வகைய தாகு மற்றுமுள தீர்த்தங்கள்வரம் பிறருகுஞ, சேய்மைபெறு தீர்த்தமிவை பொதுவே தெய்வச் சிறப்புளதும் பிறந்திறந்து தேய்வதான, நோயமையறத் துடைப்பதுவு மான தீர்த்த நோக்கிடிலோ ராருகு நவலக சேண்மின. (எச)

கழுகினொடு புறுக்கணுக்குங் கான வேதங் கறகின்ற வன்னிக்குங் கழிந்த செனம, முழுதுணரு ஞானநிலை மூட்டு வித்து முழுகிடலுங காபாலி முதுநீர் வையந, தொழுமரசா மடநதையராய்த் தோற்று வித்துத் தூயமை நலகி யிம்மைநலம துயப்பச் செயது, பழுதில்சிவ பரகதிமேற் பரவச் செய்த பாவனமாந் திருத்தேவி தீர்த்தப் பண்பே, (எரு)

வசுமனொ மரசர்க்கு வலியாற் கொண்ட மாநிலத்தி லாலயமு மறையோ ரிலது, நசிவுறலா லப்பாவ நணுகா வணண நலமளித்துக் காசியெனு நகரிற செயத, இசைபெறுமோர் மகமழிய விவண்மீணடுறறங கியறறிடலு மிம்மைநல மெலலா நலகிச, சசியணிந்த சிவபெருமான நதிமுன றந்த தனமையது சாலையெனத் தழைக்கு தீர்த்தம். (எசா)

வேணுவதீ தீரப்பி ரமோத னெனபான் மிகமூததோர் வேயத்தண்டில் வேண்டுஞ் செல்வம், பேணினனுயக தெனறிசையிற பெயாந்து கும்பம் பெற்றவனுற் பெறறசுடா லெரிது தாங்கிக், காணொடிய கயமூழ்கிக் காசி மேவிக் கங்கையிலே மூழ்கி யிவண கதிதத காலை, கோணவரும பவமூபபாங் கோது நீககிக் கொணட தெனப சௌநதீப தீர்த்தக் கொள்கை. (எஎ)

இநதிரன்முன் னவுணாதமை யிகலில் வெல்வா னினறுண முன றவமியறற வினிது நல்கி, யநதிலிவண் காசிபனு மனக யோகி யாங்கிரச மெனப புகலு மரியயாகஞ், சநதமுறப புரிகையிலே தழலின் மேய தறபரனை வணங்கி வரந் தாமுன பெறறு, சிநதைகளித தவவிரத நானஞ் செயயச் சிறப்பளித்த காசிபமாந் தீர்த்தமாதோ. (எஅ)

உலகமெல்லாம் பொதுநீக்கி யொருகோ லோச்சு மோரரசன் வேட்டையினு லுடல்வா டுறலுச், சலதுகரும் வேட்கையினுற் றடக்கை யாலீர் தானெடுப்பக் கிருமியவண் சாரா தாக்கி, யிலகிடத்து மூழகிடலு முடல மெல்லா மிழிகிருமி நோயகற்றி யிம்மைக் கேறற, பலனளித்துச் சிவகதியும் பண்டளித்த பாவனமாங கிருமிகரய பெயர்கொ ணீர்த்தம். (எகூ)

காரிகையார் பலர் சூழக் கங்கையர்பங் கற்றருவன் றனைமதியாக காரணத்தால், கௌதமமாமுனி முனிந்து கானிலந்தி னறங்குயிலாயப் பிறக்கவென நாதகிதச, செனியிய பிகமாகச் செனித்து நாளுஞ் சென்று சென்று மூழ்குதலுக்கிய சாபம், வேராறு தனத் தன்றனில் மேவவைத்த விமலமது கோகிலமா தீர்த்த மேன்மை. (௮௰)

அணிபுருடோத்தமர்க்குநித மமல கங்கை யபிடேகஞ் செயுமரசனுரு மாட்டப், பணிதிகழு மப்பெருமான் பணியாற செய்த பாவனமுற றதுவானோ பாவையர்க்குப, பிணிதருபாதக நீக்கிப் பீடளித்த பெற்றியது முக்குண்டப பெயர்கொணீத் த மணிநிலவீச ரமவாதகர் மலருந்தீர்த்த மாறேழாயவருந்திவா மேலோர் மாதோ. (௮௧)

வேறு.

உத்தம தீத்தங்கட்கள் குறறிஞ் சரிதமெல்லாந
தத்தமச சருக்கமதிலவிரித்தச் சாற்று கிறபா
மத்தனு மொமையாளு மாகனு ரடியார் போறறுங
சிவராணா மிரறதீர்த்த விசேடமுஞ் செபபுவாமால். (௮௨)

திர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆறுவது.

தீர்த்தவிசேடசசருக்கவசனச்சருக்கம்.

முற்காலத்தில் சிருஷ்டியாகிய தக்கனெனபவன் றீவினையைத்தனுபத் தனனருமை மகளாகிய தாக்ஷாயணியையும் சிவபிரானுகிய மருகனையும் நீக்கி மாலயன் தேவர் முனை . . . புடைசூழ ஓர் மகமியறறலாயினன. இவ்வாறு தகப்பன . . . லைக் கேட்ட தாக்ஷாயணி அங்குச்செலல விரும்பிய . . . நகி விடைகேட்டலும் சிவபெருமான அழையாதவன . . . தல் தீமை தருமென்று மறுக்க மீண்டும அன்னை வணங்கி (. . . கமுடையரோனும் பெறறவர் பிறந்த பெண்கள், தாய . . . ல்வான றமமுளங்களிக்குமன்றோ என்ற பழமொழி . . .) என்பொருட் டிவ்வரம் இனறருளவேணடுமென . . . வருவினை யறிந்த பரமன ஒருவாறு விடைகொடுக்க, அம . . . டனே கைலயங்கிரி நீங்கி மகச்சாலையுட் புகுந்து . . . முன

செல்லா நிற்கையில் தக்கன் மதியாது தன்னையும் பதியாகிய சி
வபெருமானையும் பலவாறு நிந்தித்திடலகேட்டுமனம்பொறாதவ
ளாகித் தகப்பனமேல் வைத்த அன்பெல்லாம் அறத்துறந்து கை
லயங்கிரிசென்று சிவபெருமான் சன்னிதியிற் றலைகுனிந்து நிற
பாளாயினள். அதுகண்ட பிரான் சற்றே முனிவுகொள்ளலும் பு
ருவமத்தியிற கதுமென வுதித்தெழுந்த வீரபத்திரனை நோக்கி நீ
போய்த்தக்கனியற்றுயாகத்தை யழித்திடுகவெனச்செலவிடுத்து, ம
றறம்பிகையை நோக்கி நீ நம்திருவுளத்திற கிசைந்திலாய ஆக
லாற பூலோகத்தில் இமவான் இயற்றுந்தவப்பேறாய ஓர் மகளா
கக் கடவை அறறம நோக்கி நினையாம் மணஞ்செய்து கொள்
வாமெனலும் அம்பிகை ஓர்பெணமகளாகி இமவனிடத்திலவளாந
து புரியுமதவத்தால் நாயனையழைத்த னளாகப்பரமபதி அம்மலைக்
கணணே உமாதேவியுடன மணககோலங் கொளளா நிறகையில
திரிலோகத்திலுமுள்ள மன்னுயிர்முழுவதும அம்மலையிற் றிரண்
டுமொய்த்ததால்வடதிசை தாழ்ந்து தென்றிசை யுயர்ந்து போய்ய
தைச் சமஞ்செய்யத் திருவுளங் கொண்ட பரமன முன்னினற
அகத்தியமுனிவனை நோக்கித தெறகே சென்று பூமியைச சமஞ்
செய்யெனத் தமிழ முனிவன் வணங்கி விடைகொணடேகுங் கா
லையில அம்பிகை தனககு முன்பு சாத்தியணிந்த தாமரைமாலையை
க்கழறறி யேகு முனிவன் கையிற் கொடுத்தலும் அதுவோர் ஒ
பபற்ற பெணணுருவமாகக் குறுமுனி கண்டு களித்து லோபாமு
த்திரையோடு அப்பெண்மணியையும் அழைத்துக் கொண்டு தென
றிசை நோக்கி அநேக வனங்களும் நாடு நகரங்களுங் கடந்துவரு
ம வழியிலவிந்தமலையை அடக்கி வாதாபியிலவலனைச சங்கரித்து
ப பின குற்றாலஞ் சார்ந்து திருமாலைச் சிவபிரானுக்கி வணங்கி அ
னறிரவு துயினறு காலையெழுந்து நடந்த பெண்மணியின பாதச்
சிலம்பிலுறற நவமணிகள் ஒன்றோடொன்று உரிஞ்சுதலின் எ
ழுந்த சிந்திரககனலியை ஆங்கோர புண்ணிய நதியாயப் பிரவா
கிக் குமாறருளித் தன் மனைவியும் மாலையிலுதித்த பெண் மகளு
ம் பின்றொடர மலயாசலத்தில் மேவி வாழும்நாளில் ஓர நாள்
மாலையிலுதித்த மானினி தமிழ முனியை நோக்கி, முனிவகேள்
நானிந்த உலகத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் நற்கதி பெறுமாறு ஓர்
நதிரூபமாயப பிரவாகிக்கப் போகிறேன ஆதிபராசத்தி ஆஞ்
ஞையு மவ்வாறே விடைதருவாயாகவென்னலும் குறுமுனி மகிழ்
ந்து அவ்வாறே ஆகவென உடனே அப்பெண்மணி நதியாய்ப் பி
ரவகித்து தெக்கணகங்கை யெனப் பெயர பெறறுப் படர்ந்து

சாகரம்வரை நீண்டு கலந்து நிகழ்வாளாயினள்.

தபோதனர்களே! கேளுங்கள் மலைமுதற் கடல்வரை இடையறுதொழுகுகின்ற அந்தத் தெக்கண கங்கையென்னும் பொருநை நதியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்துறைகள் பலவற்றினுள் சிறந்து விளங்குவன அறுவகைதீர்த்தங்களே. அவை யாவும் அம்பைமாநகரத்தை யடுத்துள்ளன; அவை ஓர் கழுகுக்கும், பிரமசாரிக்கும் நான்கு புருடர்களுக்குமுள்ள சாப வினை நீக்கி நற்கதி கொடுத்த தேவிதீர்த்தம், வசுமனனென்ற மன்னனை ஐசுவர்ச் சிட்டகதிகொடுத்த சலா தீர்த்தம், பிரமோதனென்ற வேதியனை நரை திரை மூப்பு போக்கி இருவினைகளையும் நீக்கிய தீபதீர்த்தம் அதிதி காசிபர் இருவர்கள் மனோபீஷ்டமெல்லா நிறைவேற்றிய காசிப தீர்த்தம், பிரபமிலேயுடலெல்லாம் கிருமிசொரியப் பெற்ற கிருமிகண்டனென்ற அரசனை அக்கொடுநோய்தீர்ந்து நற்கதியடையச் செய்த கிருமிகரதீர்த்தம், ஓர் சந்தருவன் சாபத்தாலடைந்த குயிற் பிறப் பொழித்த கோகிலதீர்த்தம் என முறையே பெயர் பெறுவனவாம். அன்றியும் அதிவீர பூபதிக்காகவந்து தோன்றியதும் தேவமாதர் பாவ விமோசனஞ்செய்ததுமான முக்குணடதீர்த்தமென்றும் கங்கை யமுனை சரசுவதி தீர்த்தமென்றும் பெயர் பெற்றதுமான தீர்த்தமொன்றுள்ளது அது புருடோத்தமப்பெருமாள் ஆலயத்தின் பின்னுளது. கூறிய இவ்வெழுவகை தீர்த்த வரலாறனைத்தும் அந்தந்த சருக்கங்களிற் கூறுகிறேனென்று சூதமுனிமேற சொல்வாராயினர்.

தீர்த்தவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

அங்கத்திற குயர் நயன மாவினத்தி ல்வான் சுரபி
சங்கத்திற பாஞ்ச சனயஞ் சதுர்மறையி லொரு சாமம்
தங்கத்தி லபராஞ்சி தடாநதியி லொருபொருநை
லிங்கத்திற றேவர் புகழ் லிங்கங்கா சிப லிங்கம். (௧)

ஏராருமுலகமெலா மியற்கையினுற செயற்கையினுற்
சீராக விளங்குகின்ற சிவலிங்க நிலைகளெலாஞ்

சாராகும் கவையாகுந் தளிர்மலர்காய கனியாகும்
வேராகுங காசிபனூ வேதிகைக்கா சிப லிங்கம். (உ)

பணியிலிஙக மும்பரொலாம் படிவரகத தெநநாளு
மணியிலிங்க மருளிலிங்கர் தெருளிலிங்க மாகமஙகள
கணியிலிஙகங் கனகலிங்க மனகலிங்கங் கவி ஞேங்கு
மணியிலிஙகங காசிபனூர் மகதடுதழுந்த மகலிஙகம. (௩)

பவலிங்கம் பரலிங்கம் பழலிஙகம் பகலிஙகந்
தவலிஙகந் தழலிஙகந் தனிலிஙகந தமிழிலிங்க
நவலிங்க நயலிஙக நானிலமே னவிலின்ற
சிவலிஙக மனைத்தினுக்குஞ் சிவலிஙக தேவலிஙகம் (௪)

ஏகமோ மளலிங்க மெமையாளு முமையாளின
பாகமோ கனலிங்கம படிவருளங குடிபுகுநது
சோகமோ கநதுடைகருஞ் சுடலிஙகம் வேதியர்க்காயந்
தாகமே சருமாகத் தழைத்ததுமித் தனிலிஙகம் (௫)

கனைத்தாரு மெழுமுகிலுங் கண்ணுறங்க விண்ணோங்கு
சினைத்தாரு மலாபபொழில்சூழ திருக்காசி பேசசுரத்தின்
முனைத்தாரதம் புரமெரித்த முனனவனை யொரு யேனை
நினைத்தாரை நினைந்தாரு நிலைத்தாராஞ் சிவலோகம. (௬)

தாயிழுக்கி லன்புடையார குயிலேசா சன்னிதியிற
பேயிழுககச சென்றாலும பெரிதான பித்தமெனு
நோயிழுக்கச சென்றாலு நொநதுயிர்போயச சவமாகி
நாயிழுக்கச் சென்றாலு நறைகைலைப் பதிதருமே. (௭)

இநதலிஙகங் காண்கிலாகண் ணிரண்டிருந்து மில்லாதா
ரிந்தலிங்கம வாழத்திலாவாய் படைத்திருந்து மில்லாதா
ரிந்தலிங்கந் தொழுகிலர்கை யிரண்டிருநது மில்லாதா
ரிந்தலிங்கஞ் சூழ்ந்திலாகா லிரணடிருநது மில்லாரே. (௮)

காசிபமா லிங்கேசர் கழலெழுதார் கரதலங்கண்
மாசரிய மரமேனுங் கல்லேனு மண்ணேனும
பாசிநிறப் புல்லேனு மற்றுள்ள பலவேனும
வீசுதலிற பட்டாலும் வியன்கைலைப் பதிசாரும். (௯)

தேக்குடைய மறைபுகழுந் திருக்காசி பேச்சுரர்க்கே
பூக்குடலையெடுத்தாரோ பொறைக்குடலை யெடுக்காரே

நோக்குடனே யனலெழுப்பு நுதல்விழியார் தமைப்புகழும்
வாக்குடனே பிறந்தாரோ மயக்குடனே பிறவாதார். (௰)

குறுகாத பொருளையிலே வகையறையிற் குடைந்தாடி
யறுகாலு மகற்றுத மலரோனும பரிந்தளித்தனுச்
சிறுகால சந்திமுத லறுகாலுஞ் சேவிக்கப்
பெறுவாரோ சாயுச்சியப் பெரும்பதவி பெறாரோ. (௰௧)

பணியளித்தா ரயனார்கைப பணிகழித்தார பரவிநழிக்
கணியளித்தார் பவபாசக் கணியறுத்தார காஞ்சனத்தோ
ரணியளித்தா விதியாகி யலாகளித்தா ரொனபாரு
மணியளித்தா திருமாதா மணியகத்தா ராயாராலே. (௰௨)

தபமேனு மறமேனுந் தழலோமபு மகமேனுஞ்
செபமேனு மறனுள்ள செயகரும மேதேனுஞ்
சுபமேவு குயிலேசா திருமுனபு தொடஙகுவரே
னபமேவு பலனொன்றி லாயிரமா கலம் பெறுவர். (௰௩)

சரிகையாகருச சாலோகங கிரியையாகருச் சாமீபம்
உரியவர யோகருககங கொனருத சாரூபம்
பெரியபர ஞானியாகருப் பேரான சாயுச்சிய
மரியவெயகள் காசிபமா லிஙகேச ரருளவதுவே. (௰௪)

ஒருவணகக மொற்றைமல ரொருகடநீ ரோரிழைட
யொருவிளக்க மோரிளநீ ரோராவின பாறிவலை
யொருவனத்திற நிகழ்முத மோதிவையு ளோரெருகா
லொருவனகத துடனளித்தா ரயாகைலப பதிகளித்தான். (௰௫)

வேறு.

இததகைய சிறப்பினுயர் மகலிஙகங் காசிபர்முனை விலைஙக ச் செய்த, முத்தழலவே திகையதனு ளுத்தரவே திலையிடதது முளைததாலும், வித்தகரா மய்முனிவா பூசைமுறை முறைபுரி ந்து மேயதாலு, மெத்திசையு மிருககினமும் புகழகாசி பேசசு ரமா லிலிஙகமொனறும். (௰௬)

இணியகுராற குயின்முன்ன ரோத்தியதா லிசைகொள்கு லேச மொன்றும், பணிகொடிளை வேழநதி வளத்தமபப யிடந்த றற பான்மையாலே, தனிநிகரு மலகழுறுங திருவேழ புரிசோ னறுந் தகவின் மாயோ, னனிவணஙகிப் பயனுற முன போற்றி யதால திருப்போற்றி நாத மொன்றும். (௰௭)

நங்கையெனு மரகதப்பெண் ணிடமுறலாற் றிருவம்பை நாதனென்றும், பங்கமறு மணிலிங்க மூர்த்தியென்று மபிதானம் பரிக்கப்பெற்று, ரங்கவரோ யெரித்தாடகொ ளனகனென முளை த்தெழுந்தா ரவரை மாயோன், பொங்குமறை புகழுந்திருவ வேதமங்க லேசனெனப் புகல்வ ரானறோ. (ய௮)

பல்லான வாயபடைத்த வனந்தனுகரு மிருகனுக்கும் பகா தற்கெட்டாச, சொல்லான புகழபடைத்த குயிலேச ரிைத் தணைகொ யோககேறறு, நல்லான சரித்திரமக கடவுளரத மருளாலே நவிலுவேனு, லெல்லாநதத தமசசருககத தினி தெனவே சூதமுனி யியமப லுறறுன. (ய௯)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஏழாவது.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேட்டருளவீராக, சரீரத்திலுள்ள பலவகை அவயவங்களில் நயனமும் பசுக்கூட்டங்களில் சுரபியும் வேதங களில சாமவேதமும சுவாணத்தில அபரஞசியும நதிகளிற பொ ருநையும் மேன்மையாவதுபோல உலகத்திலுள்ள சிவலிஙக மூ கூர்த்த மனைத்திலுக்கும மேலாவது காசிப லிஙகமேயாகும.

இயறகை செயறகைகளால விளஙகும் உலகத்திலுள்ள சிவலி ங்கம் அனைத்திலுக்கும் மூலமாய விளஙகுவது காசிபலிங்கமே.

அழகாயுயர்ந்து அடியாா அநதரங்கமே நிலையாகி வேதாக மங்களாற புகழபபெறறு மணிலிஙகமெனற வோர சிறப்புப பெயருமேறறு விளங்குவதும் காசிப முனிவன் யாகாகனியின முளைத்தெழுந்த இககாசிபலிஙகமேயாகும். அனறியும் ஓர் அந் தணனபொருட்டு எரிததாட்கொணட மூர்த்தியானவருமஇச்சிவ பெருமானே. இபபெமமானுடைய அடியவரை மனதில நினைத்த வரும் அச்சன்னிதியில பேயிழுக்க நோயிழுக்க நாயிழுககக் கிட நதவரும் சிவகதியடைவாாகள்.

இந்தக்காசிபேசுரலிங்கத்தை யொருகாலமேனுஞ் சென் றுவணங்காதவருடையசரீரம்பயனறறது.இககடவுளின்பொருட் டு ஒருவர்தனம் செயதோரும், ஒருகுடநீர், ஓர் நூற்றிரி ஓர்தீபம்

ஓர் இளநீர், ஓர் அளிபால், ஓர் சிறிய வள்ளத்தில் நைவேத்தியம், ஆகிய இவற்றுளேதேனும் ஒன்றுதவினோரும் அழியாத சிவகதி பெறுவார்கள்.

இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்த இப்பெருமான் காசிபமுனிவர்செய்த யாகஉத்தராக்கினியில் உதித்தமையால் காசிபேசுரரென்றும், முன்னொருகுயில் இனிதினியற்றிய பூசைபெற்றருள்செய்தலாற் கோகிலேசுரரென்றும், வேழந்தி வினையொழிக்கு மிக் காட்டிலெழுந்தருளி விளங்குதலால் வேழபுரீசுவரரென்றும், திருமால் முதலானவர்கள்போற்றி செய்தலால் திருப்போற்றிச்சுவரரென்றும், மரகதாம்பிகையின் நாயகராதலால் அம்பைநாயகரென்றும், மாணிக்கமணிவண்ணராய் விளங்குதலால் மாணிக்கமூர்த்தியென்றும், நாமகரண முடையவராய் விளங்குகின்றனர், இவரே பிரதிட்டைகொண்ட கடவுளருமாயினர், அன்றியும் இப்பெருமானை வேதமங்கலபுரேசரென்றோர் அபிதானமுமுடையராய் விளங்குகின்றனர்.

முனிவர்களே! மேற்புகன்ற கடவுள்மகிமையெல்லாம் ஆதிசேடனாலுமளக்கமுடியாதென்றால் என்னாலாகுமோ? ஆனாலும் உம்முடைய சந்நிதான விசேடத்தால் ஏட்டினபட்டமட்டு இந்தச்சருக்கங்களிற் கூறினேனென்று சூதமுனிவன் மேற்கூறுவானாயினன்.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று

எட்டாவது
தேவிதீர்த்தச்சருக்கம்

துறையெலா மாவும்புலவுந் தோழமை மருப்பநான்கு
மறையெலா மொலிப்பவேந்தா மறுமுறை தழைப்ப நானூ
தறையெலாந் தருமதேநா குனுடை னடைப்பச் சாதி
முறையெலா முறையினிற்ப முதல்யுகம் வந்தநாளில். (௧)

சோமனுரு குடையுஞ் சூழ்ந்து துன்னிய கரப்புநாளும்
வாமமாக கிளையுந்தேறல வடிமலாக கணைகடாமுரு

சேமமாங் குயிறென் காற்றுஞ் சின்னமுந் தேருங்கண்டு
காமனூர் களிக்குஞ் சோலைக் காம்போச நகரந் தனனில். (௨)

நால்வகைப் படையினோடு நாற்புடை யரணினோடு
நால்வகைப் புடவிகாக்கு நாதனே யாகியெட்டு
நால்வகை யறத்தாலவேண்டு நலந்தரு மகததா லொன்றில்
நால்வகை யுலகைச் சேர்த்தி நறறுகிலா ரபபோர்ததோன. (௩)

வளர்தரு முன்னோனை மார்த்தாண்டன் கிரணத்தாலே
தளர்வற வுலகமெல்லாந் தானுகி நின்றதேபோ
லொளிர்தரு மாணையாழி யுலகெலா முலவச்செய்தே
கிளர்தரு விக்கிராந்த கேசரிச் சக்கரவர்த்தி. (௪)

இந்திரன் புடவிமேவி யில்லற நடத்தி னற்போன்
மந்தரத் தடந்தோண் மன்னன் வாழுநாண் மணநத தையன்
மூநதுநன னெறிகளோடு முடிமனனா முறைமை தனனோர்
சந்தவெவ் வனமோடின்ன சாயநிடக் கருபபுறருளால. (௫)

உள்ளிழி வழும்பாரு மனுழியுழி பரவு புனேனுட்
கொளளி போற குடைகுடைந்து குலவுறு கிடமேபோ
லெள்ளூறு சிசுக்கள் குககி யிடமெலாம வருததலாலே
தள்ளிய தீமையோரீ தனயராயப் பயநதிட் டாளால். (௬)

கோபமுங கொலையும் போலுங் கோரமு மறமும் போலும்
பாபமும் பழியும்போலும் பாரிடைக் கிடநத மக்கள்
சோபமு நரகுநலகுந துன்னலர்க் கிணையினேனத்
தாபமுற றழைப்பார போனறு கூவெனக கரைந்தார் தாமே. ()

பயநதிடட மககளுககப பாறுகா தலனமகிழந்து
நயந்திட்ட சாதகன்ம நடததிப்பின னவிலுநாம
மியந்திட்ட வைசயநதன் சயந்தனென றிட்டான் யார்க்கும்
வியந்திட்ட மணியும் பொனனும் விளைநில மனைத்து மீந்தே. (௮)

கடிமுறை கடிவார்போன்று காலெடுத் துதறலுற்றா
மிடிதலை யெடுத்தாற்போன்று மெல்லவே தலைநிமிர்ந்து
வடியறம் வேண்டார்போல மற்றுச்செங கிரையாடிய
படியிசைக் காமவித்தைப் பாவுவார்போற கைவீசி. (௯)

பாலாய முலை முன்றந்த தாயெனும் பசுவின் மேலு
மாலாகி மயங்காநிற்கு மழவிடை யேறுபோலத்

தோலாகித் தூங்கக்கொங்கை சுவைத்தனா முழந்தாளங்கை
நாலாகும் பாதத்தாலே நானிலந் தவழ்த லானார். (௰

மனுமுறை கடந்துகாம மாந்திறு பாவமெல்லாந்
தனுவெடுத் துலகமீது தவழ்ந்தர நடந்தா லென்னப்
பனுவலாய மதனநூலைப் பகர்தால போலக்காலி
னணியலா சிலம்பரற்ற வருந்தளர் நடைகொண் டாரால். (௰௧)

மன்னவன் மக்களோரோர் வண்ணமாய் வளர்தல் நோக்கித்
தன்னினத் தேற்றதாய சடங்கெலாம் பருவநோக்கி
நன்னய முறப்புரிந்தா னுள்பல கழிய வன்னோ
வன்னிபோற் கோடைமேய வாதம்போன் மருவி வாழ்ந்தார். ()

எட்டியின் கனியேபோல வீங்கிவ் வெவ்வனத்தின்
கட்டியா நிலைமையெல்லாங் கதிர்குலத் திறைவ னோக்கி
மட்டிலாக் களியுட்கொண்டான் மணவினை முடிப்பான் சிங்கக்
குட்டிபோ லிடையினாளைக் குறித்தன னொருங்காலை. (௰௩)

மாளவ தேயங்காக்கு மன்னவன் பயந்த வூனமேய்
வாளமா கண்ணனங்க மஞ்சரி யனிகொள் கண்டம்
பாளையிற் கமுகேசிந்து பதாகினிப் பெயரும்பெண் மக்கள்
நாளலர் கமலமின்போ னலமெலாஞ் சிறந்தா ரொன்ன. (௰௪)

கேட்டனன் விக்கிராந்த கேசரி மக்களோடு
நாட்டியர் மாளவத்து நாதியர்க் கண்மி யெனறன்
வாட்டிறன் மக்களாவா ரிவர்க்குநீ வரத்திற பெற்ற
சேட்டிள முலையா ரமைத்த திருமணத் தனிதி யென்றான். ()

என்றபின் மாளவத்தா ரிறைவனு முளமகிழ்ந்து
நன்றிது புரிவெனென்ன நறுமணப் பந்தரிட்டுத்
துன்றிய மன்னவர்களுஞ் சூழ்ந்தோர்க்கு மோலை போக்கி
மன்றலின் பொருள்களெல்லாம் வகைவகை நிரப்பல் செய்தே.

அணிகொள்வை சயந்த னுக்கோ ரனங்கமஞ் சரியா டன்னைப்
பணிபெறு சயந்தற் கிந்து பதாகினி தன்னை யாலோர்
கணிதரு மோரை நோக்கிச் சுடிமணம் புரிவித் தாரு
றணிவுறு முனிவ ரோடிந் தழலவன் காணத் தானே. (௰௭)

வேறு.

மணத்தி னாகிய வினையெலா முடித்தபின் மன்னன்
திணித்த மக்களுந் தங்கடஞ் சேயிழை யாரோ

டணிந்த மாளிகை புக்கனர் யாவரு மகனுர்
கணித்த நாள்சில கழிந்தன மன்னவன கண்டு. (௰௮)

டகலசெய் பூணகளும் பழனமும் பலவகைத் துகிலு
மகம்பு றமபடு தொழிலெலா மாறறுநா பலவு
முகந்து சீதனப பொருளென வுபபில நலகி
மகளிர தம்மொடு மருகனா யூரசெல விடுத்தான. (௰௯)

வைச யந்தனுஞ சயந்தனு மனைவிய ரோடு
செய்ய பொறறடந தோமிசை யூர்ந்தன ரடைந்தார்
தூயய வெணகொடி யருவிகள மாடமாயந் துலஙகு
பொயயி லாவணம் பூததணி விளஙகுகாம் போசம. (௨௰)

வந்த மக்களை மருகியா தஙகளை மகிழ்ந்து
சநத தஙகளி கொண்டவிக கிராநதகேசரியு
மநத முறறிடு கானமக் கடுதகுமதன றறிநது
மைநதர் தங்களை யழைத்திவை வழஙகலுற றனறால். (௨௧)

கண்ணி ரண்டெனக கதித்தவெங காதலா கேண்மி
னெண்ணி னேபகிடி லரசிய லியலபுளாக கிசையும்
வண்ண வீடடையுந தருமிது மறறிலாக கிழிவும
புண்ணு லாவிய நரகமும புழுஙகுறப பொருததும (௨௨)

கொடுமை யாயத்திறை கொள்ளுதல் குருவர னமைச்சர்
நெடுமை யாமொழி தள்ளுத னேரழி வுரைத்த
லடிமை யானென வடைநத வறுபிர றவடுதல்
கடுமை யாகிய போ ட வெருநிட காடடல. (௨௩)

ஒறற ரைபபசுங குழவியை யொள்ளி ழயாரை
முறற முதுரவா நோயினர் தங்களை முறுககல
சறற செநதமிழக கவிஞரைக் கடவிடக் தினபப்
பறற றததொடைத திருபபவா தஙகளைப பழித்தல். (௨௪)

தேவ ரநதண ராலய மழித்திட றினமு
மேவல செயதவாக கியநிதி கவருத லெதிரசென
ராவல் கூறிஞ ரழுஙகிடப் புரிகுத லவையி
ஞவ லமபெற ரயின்றபின வேறெனறு நவிறல். (௨௫)

பக்க பாதமா யுரைததிட றண்டனை பகர்தல்
தகக பாசனந தளாநிடப புரிகுத றருமம

மிக்க மாமகஞ் செபதப மீவருள விலக்க
னக்க ளுர்பதங் கனவிலு நனவிலு மறததல். (உ௬)

முன்ப கைத்தவா வேசையா மொழிவழி முடுக
லனபி ருநததன் மனைவெறுத தயனமனை யணுகல்
வனபு மீறிய மையலால வழியலா வழியி
லினப மேவிட நினைததிட லேகுத முயத்தல். (உ௭)

களள ருந்துத விழிபுலான் மடுததிடல் கடிய
கொளளைச சூதுற வாடுதல கொடுமொழி கூறல்
விளளு மினனன கனவிலும வேநதாக ணினைக்கி
லெளளு கினறபா ழிசையுட னரகமு மெயவாா. (உ௮)

ஏாத மககணீ ரிவையெலா மெயதில ராகி
முநதை யாரென முதுநில முழுவ துங் காமின
தாத னமமெனத தலைமிசை யிருந்ததன மோலி
சிநதை கூாநதுவை சயநதனறன சென்னியிற சோ...

கோல ளிததனன் சயநதனை யிளமையாங் கோவா
யேல வைததன னெம்பிரான பதமல ரிணையின
மேலை வைததால லனபினுற புலனெலாம விழுநகு
மால வித்தவ ரடைதரு பதவிபோய வதிநதான. (௩0)

எட்ட ரும்பதத் திறையவ னெயதலு மணணுந
கட்டி கனமலை கதிததிடு காரணங கடுபப
வடட திககயத் துலகெலா மமபுயத தெடுததான்
கொட்டை முப்புடைக் கனிசுவா கொண்ட தேபோலவான் .()

முடிய ணிநதிடு முறுககிளை வையக முமுற
மடிப ணிநதிடு சிறபிலு லளவியா ரிதிய...
தொடுப யினறிடு செருகளு லீளாவொ... ...
நடித டித்திடப பெறறனன மனன...மை சயநதன். (௩௨)

வேறு.

முன் பிறநதவன காமநது முழுகலே போற
பின பிறநதவனு மதமேபணி ருன
மன பிறந்தவா மாலையிற கோததிடா
தென பிறந்தன ரொனறிகழ்ந தேசவே (௩௩)

மாமயறகொடும் பேயமன மாடடலாற
போமுககதிற புலனகளைப போகவிளா

காமந் தியப்பதுவே கருததா யினா
திமைமன மைதெரிந் திலராகியே. (கச)

அண்ணனை றம்பி மனைவியை யாங்கவன்
வண்ண மங்கையைத தம்பியு மாமய
னண்ணித் தியப்ப நயநதனா நங்கையர்
மண்ணை நோக்கி வெறித்தக மாழுகியே. (கடு)

ஐயகோ கெடுகால மடுத்த நோ
ஐயகோ வரசுங் கெட லானிரோ
ஐயகோ பழியின னிலை யானிரோ
ஐயகோ நரகப் புழு வானிரோ. (கசா)

மணடு காமவெறித் தலை மாழ்கினீர்
கொண்ட பெண்டிரைக் கூடுதல கொள்கிலீ
ரண்டுகீழ் மையழி குலத்தார் களும
விணட தியவழிபபடன் மேயி னீர். (கஎ)

பித்த மோவெறி யோதலை பெற்றவுன்
மத்த மோவரு சாபததின் வனமையோ
வித்தி யோகெடு காலம டுத்தவ
நத்த மோவொன் றறிந்தில நாமென. (கஅ)

கற்பிருந்த மடந்தையர் காவியின்
பொறபிருந்த நயனம் பொழிந்த நீர்
வெற்பிருந்த முலைத்தடம் வேய்ந்தன
ரற்பிருந்த தகற்றி லரன்பர் மேல். (கக)

உததம மக்குலத் தையல ரோதிய
மெத்த நல்ல மொழியுலை வேலென
தக்தவ காதிற் புகுதலுந் தாமதப்
பித்தரு ரும்பிதற றுவர்மீண் டரோ. (சഠ)

வலைத் தடக் கைமடந்தைய ரோமசன்
வலைத்த பூசலி ரூடன் மேலெலாந்
துலைத்த பாங்கிற் சுருக்கெனத் தென்றல் போ
யிலைத்த மானங் கொடுபுறத் தெய்திற்றே. (சக)

வெய்ய மாமதி யன்றிற்கும் வேலைவாய்
செய்யு மோனதக்குத் தீப்பொறி வாசிமேற்

பெய்யும் வாடை பிகத்திற்கு மாருயிர்
வையுமாறு புரியது நன்மை யோ. (௪௨)

ஓல மிட்டிமை யேயுன்னி யுன்னியே
காலமட்டில் கழிந்தன மோகருசெங்
சோறு மூன்றுமு றகமுக கொளகில
மேலினிதுவெ றுமபினங் காண்டிராம். (௪௩)

தாழ்ச்சி யோடுயிர் தாங்கரி யாதெனப்
பாழ்க்க முன்னவன் பின்னவன் பனிமை
யாழ்ந்த பின்னவன் முன்னே னணங்கினை
வாழ்த்தி நின்று மலரடி போற்றினா. (௪௪)

கொண்கா கொண்ட கொடுங்செய னேக்கியப்
பெண்கள் வாயிலவ யிறப்பிற பெரிதடித்
தொண்கணீர் பயிர வாகமலிட் டோடியோ
ரங்க ணந்தப புறத்தமாந் தராரோ. (௪௫)

சீத மங்கைபா சீடனு மாருயிா
போதல போல நினைந்துப் புலம்பினா்
சாதல போனமடங் கிதந்தில் சாயந்தன
ராத னேருகஷி யமைசச ரடைந்தனா. (௪௬)

வணக்க முற்றனர் மாரபி லனைத்துயி
ரிணக்க முறறிடச் செயதபி னன்னையோ
குணக்க முற்றனிா கூறுக வென்னனு
முணக்க முற்றவ ரோதின ருள்ளதே. (௪௭).

கேட்டு மந்திரா மைடற் கிடங்குவீழ்
கோடு மாவென வாயினி ரையகோ
காட்டிக்காவலி பூந்தனிா நணலைக்
காடுக முட டியி ஞயினி ராவதோ. (௪௮)

புலம்புங் காமப புணாபபிற் புரவல
ரலல லுறறவ ராயினி ருயபிரோ
வொலலை நமமொழி யுய்ந்தூறு மினனெனச்
சொல்லு மபுந்தி பலபல சொல்லினா (௪௯)

நத்து மாமதி யாளர் நவின்ற சொன்
முத்து மாலை யனைத்தையு மோகனப
பித்த மாலைய தாயகம பெயதனா
சித்தமாலைய மாய்மயல் சேர்ந்தினர். (௫௰)

முட்டநீதி மொழிந்தன வேந்தர்க்கு
வட்டப் பாறையின் மேன்மலா வாண்முலை
விட்டெ ழிந்தன வாதலும் விம்மியுட்
சுட்டெ ரிந்தவச் சொல்லே ருழவினர். (௫௧)

என்ன செய்குது மெவ்வழி மன்னனை
நன்னெ றித்தலை நாட்டுது மென்றுமே
யுன்னி வேந்தர்க் குயர்குரு வாயத்தவர்
அன்னு மந்தணர்க் கேகினர் சொல்லினார். (௫௨)

வேறு.

நாவலர்ந்து நடுநடுங்க மந்திரியர் வேந்தர் நிலை நவிலக் கேட்டுச்,
சேவலர்தந் திருவடிக்கே சினகரமாய மனதினிலை செய்த வேத
ப,பாவலரான் குருமூர்த்தி யரண்மனையுட் படர்ந்துமயற் பரவை
யாழ்ந்த, கேவலர்முன் செலவவர்கள் வணங்கிலர்கண டிவை
யனைத்துங் கிளக்கலுற்றான். (௫௩)

என்னிருகண் மணியனையீ ரிரவிகுலத் திதுகாறு மெழுபத் தேழு,
மன்னவர்கண் முடிதரித்திங் குலகளித்தா ரவசையேது மருவு கி
ல்லா, ரன்னவர்தங் குலத்துதித்தீ ரவர்போலு முடிதரித்தீ
ரகிலமெல்லா, முன்னவர்போற் காவாமன மூவாத மயலாழி
மூழ்க லெனனே. (௫௪)

அளக்கருஞ்சீர்க் குலத்துதித்தோர் வளர்த்தபுகழ்த் தருவீழ்த்து
மரிவ ளேபோற, கிளக்கரிய நரகழுத்த வழைக்கவரு நமன்
விடுத்த கிங்கரர்போ, லுளக்கவலை யிடிபெருகோ யபகீர்த்தி
கவிளைக்கு மோர்புன செயபோல, விளக்கமுறப் பெரியோர்க
ள் விலககினர்கா ணீர்காம மேவலாமோ. (௫௫)

கந்தரம்பத் துடையவனுங் குலத்தோர்வி யமனுலகங் கதித்தானெ
ன்று, விந்திரனு முடலமெலாம் புண்ணாகிக் கண்ணாகி யிருந்தா
னென்றும், சந்திரனுந் தனதுடலந் தேயவதுவாய் வளர்வது
வாய்ச் சரிப்பா னென்று, மந்தரஞ்சென் றோர்கருட னரவாகிப்
பூலோக மடைந்தா னென்றால். (௫௬)

எங்கெவரோ யிககாமத் தழைந்திடுவர் பிழைத்திடுவ ரெண்
ணி நோக்கி, லிங்கிதனில் வருசுகமோ துளியாகுந் துயராழி
யேழதாகும், பங்கமுறப் பிறன்மனையை யெண்ணுறுங்காற் கண்
ணுறுங்காற் பாழ்சிற் றின்ப, மங்கமுறப் பொருந்துறுங்கால்
வருதுயர மளக்கரிய வனந்தமாமே. (௫௭)

காமமே கருத்தழிக்குங் காமமே யுயிரழிக்குங் காலனுருங்
காமமே பதனழிக்குங் காமமே பகையாக்கிக் கடிந்து டறுங்
காமமே பவமாக்கும் பழியாக்கும் பதராக்கிக் கடையதாக்கும்
காமமே நாயாக்கிப் பேயாக்கிப் பித்தாக்கிக் கலக்குந் தானே. ()

ஆதலினு லழிமாயக் காமமிதைக் கனவிலுமே யணுகோகி மூதவர்போன் முடிவிளங்கப் படிமுழுது மொருகோலின முறைசெலுத்திப், பூதலமே லிசைநிறுத்தி சிவகதிக்கு முரிமையராய்ப் பொலிமி னெனனப, போதமுறப் பலவகையாற் புதிமய மணிமாலை புனைந்தான மன்னோ (ருசு)

நலம் விளக்கு மிறையவாக்கு முறைகடந்த கோக்குமார் நன்று நன்று, கலம்விளக்கு மிளமாதா களபமுலை கலந்திலேமீ கலந்தா யானுற், சலமவிளக்கும் வெறுப்புமொழி சாற்றுவை கொ லெனபபலவுஞ் சாற்ற லுற்றா. பலவிளக்க மேற்றிடினு மந்தகருக கிருளன்றிப பயனே தினரூல. (சுஎ)

தாரிருக்குங் குழன்மடவா சாயல்கண்ட கண்வேறு காணுங்கொல்லோ, வேரிருக்கு மிதழமுத மினிதுகண்ட துனிநாவே தேற்குங் கொலலோ, வாரிருக்கு முலைத்தடமேன மயமுகவரு சுகம்போல மனத்திற குண்டோ, சீரிருக்கு மக்குலெனுந் தேனுரந்தார் வேறிரதந் தேடுவாரோ (சுக)

மெய்வந்த வடிவழகை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் வியந்து நின்று, செயவந்த னமபலவுஞ் செயதாலுந் திருமலர்கை தீண்டிணுலும். டைவந்த வானந்த பரசுகமே யருள்புரியும் பாவை மாராங், கைவந்த தெயவமபோ லொருதெயவ மின்மறைமிற கண்ட துண்டோ. (சுஉ)

கொக்கினம்போ னைாதினைமுப் பொருவடிவங் கொண்டதெனக் குறுகிமுதது, பகருவத்தால் வெறுந்தனனபோற பலபுகன்றுய் நினக்குவந்த பாலி யததி, லெகருலத்திற கலந்தனையோ வெதந்னைசற பழித்தனையோ யாவாகணடோர, தக்கவழின் மறிவேண்டே மிபபொழுதே வந்தவழி சார்தியெனருர். (சுஙு)

சினத்தரச ரேசியசொற றேசிகனகேட் டியாமுரைத்த சீர்மை யெலலாம், வனத்தகததி லெறிநிலவாய வாய்ச்சுதெனக் கண்களினீர மல்கியோடக். கனத்தவிதி தடுப்பவரயாா கடவுள் செயல் வருவதெலாங் காண்போ மென்ன, மனத்தகத்திற் றுயரசிம்நத முகம் வேரபப வகநோக்கி வந்தா னபபால். (சு)

மாபாவி மயனினைத்த படிமுடிக்கும் வழியின்றி மாழாந் து க்கிச், சோபாதி சோபமுற்றவ கூணுறக்க மறந்துறந்த கூடுதீக் காமத், தாபாதி காரியர்முன் பசித்தார்க்கு விடசோறு தரு வான போலக், காபாலி மதத்தினையு கந்தானுன் மந்திரத்தா னை கடுகி வந்தான. (சுரு)

வந்தவனைத் தவிசிருத்தி மலரடிகள் பலமுறையும் வணங்கி ப்போற்றி, யெந்தமுயி ரொக்களிப்பான வலியவந்த மலிய முதே யிறைபே தெய்வம், தந்தவெங்கள் பாக்கியமே மனக்க ருத்து நிறைவேற்றித் தருதி யென்ன, வந்தரங்க முள்ளவெல் லா மொளியாம லாங்கவனமுன னறைந்தா மனதேறு (சுசு)

காவலர்கன் மொழிந்தமொழி யுகந்தானுஞ் செவிகேட்டுக் களிபபி றேக்கி, யாவலையா முடிகதுவைப்பா மதறருநிதி தா வுளவோ வறையியென்ன, வேவலரா னிதியனைத்தும் பணிய னைத்து முன்னிடக்தி லிலங்கச சேர்த்திப், பூவலபம பெற்றிடு நாட் பெற்றமணி மௌலியையும பொருந்த வைத்தே. (சுஎ)

அடியேமபா லுள்ளநிதி யிவ்வளவே யருள்கூர்ந்திங் காள் வாயென்றா, மடியாத பொருளாசை யுகந்தானு மதிபொனறு மந்திரித்துக், கடியாருமோகினியைக் காவலர்தம மனைவியாமே ற் கதுவச்செய்தான, படியாரும் பத்தினியர் மனங்கலங்கிப் பர வசத்தின பாற்பட்டாராய. (சுஅ)

துயிலெழுந்தா லெனவெழுந்தார் கலனணிந்தார் பொற்றூசு து ளங்க வேய்ந்தா, கையிலழுந்த முனனடைத்த பொற்புதவம் பின்றி றந்தார் காமங் கன்றி, யயிலெழுந்த முன்னவனை யிளைய வன்றன மனையாட்டி யணுசன றன்னை, மயிலனைய மூத்தவன்ற ன் மனையாட்டி வலியவந்து மருவ லுற்றார். (சுகூ)

மருவுமவ ருடனாய ரளக்காத களிக்காம வனா கடந்தே யிரவுபக லறியாராய மயலாழி நடுமூழ்கி யிருப்ப தானோர் வரன்முறைமை தவிர்ந்ததிரு லங்காட்டின் மழைமுகிலும் வா ரா தாகப், பரவலுற்ற வரும்பஞ்சம் கொடுநோயோ டுறுதியர் பயமுந் தானே. (எ0)

யுகந்தரன்முன் பொருள்கவர்ந்து சென்றதுவு மரசர்முடி யொழிந்துக் காம, முகர்ந்திடலே பொருளாக முறைகடந்து மாழ்கியதும் பஞ்சநோயாற், சுகந்தனர வமைச்சர்முதற் ப டைகளெலாந் தளர்தலையுந் தாமறிந்தார், மிகுந்தபல படைக

ருடன் காம்போக நுகர்வளைந்தார் விதர்த்தர் வேண்டார். (௭௧

இன்னார்கள் வளந்துசம ருடற்றியபின் தந்திரிய ருணர்த்தி ப்புத்தி, சொன்னார்கள் சொன்னவெலா மன்னவர்க்குத்தோ ன்றாத சூழ்ச்சி கண்டார முன்னூர்ந்த செஞ்சோற்றுக் கடன் க ழித்தனை முறைமைவே முனைந்தபோரிற, பனைஞரு முடற்றி யினை புகழ்நிறுத்தி வானுலகம படைத்தா ரியாரும். (௭௨

அளவிறந்த படைத்துணைவர் தந்திரியர் மந்திரிய ரன்பரா னோர். களமிறந்த நிலையானூர் காமமே பொருளாகக் கலங்கி ன்றனைத், தளபதியா பிணிதந்தேகித் தம்மரசர் முன்னிடத்திற் றாவு மன்னே, ருளமிளகிக கொலைபுரியா ரோடுமெனக் கான கதி லோடி னாரால. (௭௩)

அடங்காத பெருமயலா லணியிழந்தா ரிசையிழந்தா ரரச ம்விட்டார். விடங்காலு ம கானகத்தின் மனைவியரும் பின்றொ டர விரைந்து சென்றார், மடங்காக சிலமடக்கி யட்டாங்க போகத்தின மழுவலானரு, டடங்காணத் தவமிருக்கு மாத வத்தீர் மபலடைந்தா தகைக்கும யீதால. (௭௪)

மன்னவரு மனைவியரும் வன நோக்கி வருகின்ற வரவு கண் டு, தனிகருவ குருவாரணு மனமுழுங்கி யுடனடைபபத் தலைகொ ண்டானை, முனமுதியிற் சிறந்தார்க ளிரறவே யஃதோடு முய லகியாடிய பின்னமுதின மிசைவிரியு மலாயாவா பறவையென பரிவா ரேபோ. (௭௫)

எடுத்துவைத்தே யிருந்தாலும் கொடுத்துவைத்தல் வேண் டுமென வெரிதோர் காமம், படுத்துவித்த பாடிதெனக் குருவா ரத்தை கடக்கவரு பலனீதென்ன, வடுத்துவரும விளைதடுபபா ரியாவரென வூரடுத்தா ரலாகற்றேக், கடுத்துவரும வெயிலெரி பப வோவோடத் தே வீதி கடக்கலுற்றா. (௭௬)

அனிச்சமினை கடந்தாலும் வருந்துமிரு தாள்பரனமே லழு ந்த லூனறித. தனிச்சைபெலா மபற களிததார் நிழற்றொடாந்த தெனதமொடர்ந்த தையலாரோ, டினிச்சமையும விதியாதோ வெனவுனந்து குருவாரணு மிவாமுன சென்றான, பனிசசுடலை மி க்களரவைவர்களும் வெப்பால பாலை சாரந்தார். (௭௭)

உம்மையினை யிம்மையிலே யனுபவிப்ப ரெனபபுகலு முலக கு மற்றே, ரிம்மையினை யிம்மையிலே யனுபவிப்பான் கொ

நரக மெய்தும் தேபோற், செம்மையெறு நாயாலு மரவாலுந்
தேளாலுந் தீயினாலும், வெம்மைவழிப் பறிமறவா செயலாலு
ந துயர்கோடி விளைந்த பாலை. (எஅ)

ஆலையிலே யகப்பட்ட கரும்பெனவே பசிநோயா லாதபத
தாற, பாலையிலே யனுதினமும் பலகோடி துயருழந்து பரதவி
க்கும், வேலையிலே பொருள்கவர்ந்து வினைமுடித்த யுசந்தர
னும் விரைந்து கள்ளிச், சோலையிலே கொழுந்துவிடு மனறபிழ
ம்பு கனிந்திடக்கத் தோன்றினுல். (எகூ)

வேறு.

வந்த பாதகன் மன்னவா மன்னாநீர்
வெந்த பாலையின் மேயது மெனனெனப்
பந்தபாச மறுத்தருள் பண்ணவன
சிந்தை கொந்தனன செப்புதன மேயினான். (அ0)

முன்ன மேமய லினனிலை மூழகிய
மன்னர் செல்வ முழுவது மவெளவினை
யன்ன மனனவர் கற்பு மழிந்திடத்
துன்னெறிபபிர யோகமுஞ சூழநதனே. (அக)

பாவிநின்றன் பழிப்புறு செய்கையா
லாவி யொன்று தரித்தன ராயினர்
வேவுகின்றனர் வெஞசுரம வேறுநீ
யேவுகின்றது வேவுதி யின்றரோ. (அஉ)

நாடி ழந்திட நாட்டி லிழைத்தனை
காடி ழந்திடக காட்டி லிழைக்கவோ
வோடி வாழினை யோதுதி தீமையே
கூடி வந்த கொடுந்தொழிற் கூறறவோ. (அங)

அரையன் மக்களை யன்னமன னாரினை
வரைவி லாவினை மயக்கணை வித்தலான்
மரையி னாயகன மாமதி யுள்ளநா
ணிரையம் யாவு நினக்குள தாமரோ. (அச)

வேறு.

நெஞ்சகமுவந்து குருவானினன நிகழத்தலு நெறியலா
நெறிபோம்—வஞ்சகனெங்கி விழுந்தடிவணங்கி வருந்தா லறிந்
திலேன புரிந்த—நஞ்சினேர் பிழைகள பொறுத்தருளிவனா நார்

ணில மிசைமுடி தரிகக்—செஞ்சுடர் மாமிற் கடனொன விளங்க
ச செய்குவ னெனவிவை செப்பும். (௮௫)

இங்கிருந்தாவ தொனறிலை யினியா மிஞ்சத்தமி ழகத்திய
னுரூந—தங்கிய சாரல சாரநிடி னன்மை தருமெனத் தருவன
புகனறு—மங்கைய ரிருவா முன்செல மன்னர் மறையவர் பின்
செலத் திமை—பொங்கிய காபா லிகன்வழி காட்டப் பொதிய
மா வரைத்தடம் புகுந்தார (௮௬)

புக்கனர் பொருநைத தடங்கரை நிவர்ந்த பூம்பொழி லிரு
ந்தனா பசியா—லுககினா யாரு மாஙகது தவிர்ப்பா னுபாசமோ
யுகந்தான புரிநத-இக்கினிக் கனைதுதா றப்பாலததிரோர் காசங
கிட்டினன காதலத தெடுததே—யக்கண மெதிர்நத வனசரன
றனனை யருகழைத தினனன வறைந்தான். (௮௭)

வனசர னினகரு மறுவரா மெமக்கும் வாழூா ளுளவரைபசி
யா—தனுதின மருநதி யுயயுமாறுளதொன் றவவழி புரிதிகொல்
லென்ன—மனமுவநதவ னு முறைத்திட வெனன மலாநதபொற
காசினை யளித்தங—கினியிதுகொடுபோ யுணததகும் பொருள்
கள் யாவையும் வாங்கியிங குறுருல் (௮௮)

கமழ்தர வட்டிங் கருந்தலாம் விருந்து காசிது தினந்தினந்
தருவேன—அமர்தர நோக்கி லிதன்விலைப் பொருள்க ளம்பது
பேர்க்குண வாகும்—விமலமா முன்னும் பொருள்களு மெழு
வர் வேண்டிய கொணர்கிலே சுலமாம்—சுமையமு மிதுவே போ
தியென றுரைத்தான றடஞ்சிலை யவனுமே யின்றூல். (௮௯)

போயவனறங்கட காசனுக்குரைததுப் பொலந்திகழ் கா
சினைக் கொடுத்தான-நேபமா யவனும் வியம்பெற நினைந்து நின
க்குநா னெழுவருக குணவற-காயகற பொருளக டருகுவலகா
சு மனுதினந் தருதியென றுரைதநுத—தூயபா னெய்யோ டுள
வெலா மளிததான சுமந்துபோ யவர்க்கவன கொடுத்தான். (௯௰)

கொடுத்தபினனடுதல் செய்தனரருந்திக் குன்றவன்றனக்குண வ
ளிப்பார்—தொடுத்தன காலம் பலசெல வொருநாள் டொடுசிலை
க்குன்றவர் தலைவன—மடுததிடு பொறகா சனுதினம வாங்கி
மகிழவுட னிட்டவோா பேழை—யெடுததனன திறந்தா னுள்
ளதுங்காணு னேங்கினு னிரங்கினு னெந்தான. (௯௧)

ஆவலாயத்தினமு மினிதுநான சோறத வருபொருள் பே

ழையுளின் றிப்—போவதாகியதென லியாவரோ கவர்ந்து போ
யினா போதுமெனறுளளம—வேவதாகியகாற் கானவன்றினம்
போல் விபனபெறு காசிடைக கிராதா—காவலன் வேறுபேழை
யுளிட்டுக கடியிலச் சினைமுறை புரிந்தே. (௬௨]

இனறிதனிலைமை யறிகுவ னென்ன வியமுற் றினிதுால
வேண்டு—துன்றிய பொருளகளியாவைபுவ கொடுததான சு
மந்தவன போயவாக ளிககான—னறிய கதிரோன குடகட
ல் கடந்தான கடிதுகீழத திசைமிசைக கதிதரான-வென்றிகொ
ன் புனவா வேந்துபொற காசுமீளவும் பேழைபுட காணுன. []

மனமாகுகபயக் கணணிணை சிவந்து யவனியம் பொறிக
ளே வளயகச—சினமெனாதி கொரிபபசு உறுது காலைத தினம்
பொவவ காசுகொண டிவான—முனமபுக லேருக்கிக காசுவா
க்களிதாாா மொழிதியா னெனவு மடித்தாழந்—தினமுற வவ
ளை க காட்டிவமெனண விசைததன னிருயரு நடநதாா. ()

நடந்திடு பொழுதி னதிக்கட நடுவி லுல்லவோா டிருவரு
நாரய—தடைந்திடு மவரை வேடுவன சுட்டுக குணறவா தலை
வனுகதுறுங—கடையுகக் கனலிற் கனன்றிடை யசைதத கதிா
தரு வாட்படை யுருவி—இடைதரு மறுவா சிரயகளாற றிடை
யி னொழுதாத துணிததகன றனனு. (௬௫)

மனுமுறை தவிர்ந்த வழியில் தடைந்து வையக மிழந்த
காவெனபதித்—தனுவையு மிழந்தக் குயிாயுமவிக்க தராதிப
ா கைதயலா பாவங—னியுறு காபா லிகனகறை யகனற காா
ண விறைவிய ருயிரை—துனியமா தூதா கவாந்தனா வைவச்
சு தனைசாப நருபலமுன வ்டேதா. (௬௬)

விடுதாலுந் தருமன சிததிரகுத்த வினையிவா புரிந்தவா
வெலலா—மொாதத் திடவெனறு யாந்தா னரசா லோாகைய
ர்க குளவெலலா சொலவி—மடுந்திடு மாவ மனதி மறிபபா
ல ந்தணாக குளளனவரையக-கொதிடு சினந்தவ வறுவனாதோ
க்கி கட்பொறி வழுங்கிடக கழறம (௬௭)

புரவல ரிவரை மடந்தைபா தமைய புலைத்தொழில புரியு
சந்தரனை—யிரவியு மதியு முளளளவு மேழுநரக காகிய
கோடி—கிரயமுறறழுந்தப புரிபுவிலாத வரிமையா தனையெ
லாங்காணக்—தாயனைப புரியின சோகமைய யைந்த குததிர
மகனறிட வெனறுன. (௬௮)

தருமேசா யகன்சொற் றலைமிசை தரித்த தருகண ரவர்களைக்
காய்ச்சங்—கிருதவொ நகழி பொறித்தனா மழுவாற் கண்டனை
த்கிளரான லைபுட்—கருகிட வுருக்கி வார்த்தபி னுடலி னானெ
லாங் கடிதரிந் துண்பித்— திருள்புலா லிவையு விருத்தினா குரு
வை யனையெலாங் காண்குற விசைதகார். (௯௯)

இன்னன விவர்கள் கரமெலாஞ் சலிப்ப யாதனைப் பாடெலா
ம் புரிந்து—மனனவ ரோதஞ் சறறில ராகி மகிழவுட னகமுக ம
லர்ந்தார்—அன்னதாந் தகைகமை யறிநதனர் துத ரதிசய மீதெ
னத் தம்மோர்—மன்னனு னவனுக் குரைதகன ரவனு மனநிலை
மயங்கின னாகி. (௱)

தேசிகன் முதலா வறுவரை யழைத்துச் சித்திர குத்தனை
நோக்கி—மாசிலா வினையெங காயினு மிவர்கண் மறநதுமே புரி
ந்தனர் கொல்லோ—பேசுதி யெனலுஞ் சிலதினம் பொருநை பு
குந்துநீ ராடினா கொலையுண்—டேசறு நீத்தத் திறநதன ரனறி
வே றில்லதொன றறமென விசைத்தான், (௱௧)

இசைத்தன செவிசென றியையுமு னியம னிருகர முடிமிசை
யேற்றி—யசைத்திட வுமையாட் காரமாயப பெண்ணி னரசியா
யமுதுலா மாருய்க்—தசைத்தட வுயிர்கள பவபபிணி யனைததுந்
தவிர்த்துயர் கதிசெலத தழைக்கு—மிசைதமி ழினிதத பொரு
யமா நதியை யிதயமுற றிறைஞ்சினனாகி. (௱௨)

சுதனமார்கரத்துத் தூதர்காள் பொருநை தொழுதனர் தொ
ட்டனர் குடைந்தா—ரிதயமே வினைத்தார தஙகளை நினைத்
தாரிவரொலா மிறையவன கைலை—சதமென வாழவா ரவர்களை யீ
ங்கு தருதலே பிழையனா பலவாம—விதமுறப புரிந்தோம வீ
ணவாக் கிதனுல் யேதனை சிறிது மற்றிரா தால். (௱௩)

முன்னொரு முனிவன் கொடுவினை புரிந்து முடுகின னம்பதி
யவனை—யினனல்செய திடினு மினன லுறறிலனகண டியாதெ
னத் திகைக்குநாள் வானத—துனன சரீரி பொருநை மூழகின
பேர்க் குனவினை யுறுதென வுறுத்திச்—சொனனதுண் டதனைச்
சொலலுவே னென்னனச் சூழதவா தூதருக் குரைபபான். (௱௪)

தெய்வதத் தமிழூந் தென்றலுங் கலநது திக்கெலாம் பரிமள
ந் திருத்தும்—பெயவரு முகில்சோ மாடமா ளிகைகள் பெரிது
சூழ் பூவன நகரிற—றுயவரு வாம பாகததாம் பொருநைதது

றைவட புறங்கிரு தத்திற—கைவருமியோகத் தரிசுவா மிப்பே ர் கழறுமா முனிவர னிருந்தான. (௱௬)

இருந்தவ னிடத்தில வதிட்டகோத்திரத்தி லெய்தி ஞேன் பாறு சித்தென்போன—பொருந்திய நட்பால் வருதலு மவனைப் புகழநெதி ரழைத்தப சரித்துப்—பெருந்தவப் பேருய்க் கிடைத்தவெள ளரியின பெருஙகனி யளிததனன் விருந்தா—யருந்தின னவனு மும்பரா ரதியா வமுதிது வாமென வறைந்தே. (௱௭)

தினறபின் னரிச்சு வாமியைப்பாறு சித்தன்புன் முறு வலி ஞேக்கி— நனருருவாரங கிடைத்ததின முறைமை சவிஸ்கென நககஞ யகன் முன— றுன்றுமென றவததுக் கிரங்கியவ் விதை யைத் தொலலைநா ளளிததனனஃதோ—வென்றுமோர் கனியைத் தருவதா மூபபு நோய்மையு முண்டவர்க் கிராதால். (௱௮)

அனபகே ளின்னுமதற குறும்பெருமை யறைந்திடற் கரியதாமெ னன—வினபுடனரிசசு வாமி சொலலிடவு மிவையெலா மினமு றக் கேட்ட—புனபுல வழிபோம் பாறு சிதத்றைப் பொழுதெ லாங கழிததனன மறுநா—டனபயி லூாக்குச் செலமுனி வர னைத் தாழநதனன விடையவன றந்தான். (௱௯)

விடைகொடு பாறுசித் தனுமெல்ல வெள்ளரிக் கனிகரந் தெடுத் தே—நடநதன னரிசசு வாமிவானிரவி நவேரக் கடன்முறை ந டத்தி—யடைவுடனுருவா ரத் திடை யடைந்தா னக்கனி காண்கி லா னழனறு—னிடையிது கவர்ந்தா ரோரியா கென்ன வெரி மொழிச சாபமிட் டனஞல். (௱௰)

இடுதலும பாறு சித்தஞேர் நரியா யென்செயதோ மென் செயதோ மினிநாம்—படுதுய ரளக்கற பாலவோ முனிமுன பட் பதலே நலமெனப படாநது—கடுதொழிற கள்ளன் கவர்ந்தன ன கனிமுன காததருளா புருதியென ருேதி—மடுமளாப பாதம வணஙகலும பசியால வருந்துமா முனிவரன வருப்பான. (௱௰௧)

ஆனைமிட டவனாக் கன்னமிட டனேயே யையயோ வக்கனி கேட்கி—லின்னமு மினகருத தருகிலேன கொல்லோ வெனகர வுறறனை நாளு—மெனனுட னடுமிததொழில் கறற தியாஙகு நீ யிவையெலா கோகஙன—முனனுறும வினையே யலதிலை யென ன முனிதக வுடைமை யான மொழிநதான. (௱௰௨)

கற்றவத் தரிச்சு வாமிசொற் கேட்டு நரியுடம் பெடுத்தவ னாயேன—சிற்றறி வுடையேன் செய்த தீவினையைச் செய்தவப் பெரியநீ பொறுத்தி—யுற்றவிவ் வடிவ மொழியுநா ளிடமென் றுரைத்தியென் றுருகணீர் சொரிந்தான—மற்றவன் முனைவனாகட் டதோர் கட்பான் மனஞ்சிறி திரங்கினானே. (௧௧௨)

கதிரவன் சாபராசி சென்றுறையுங்காலமோரா றிங்களிற் பொருனை—நதியினீராடி காரணன் பிரமனாகர்மா முனிவரர் போற்றித்—துதிசெயு மெங்கள் பூவனத் தமர்ந்த தூயவா சினநாரூ சூழ்ந்து—வதிதர வகலும் போதியென வுரைப்ப மற்றவ னம்முறை வதிந்தான். (௧௧௩)

இவ்வகை நதியிலாடலுமெங்க ளிறைவனைச் சூழலுமாகச் செல்லியகாலம் பலசெல வொருநாட் செந்தமிழ் நாடுடை யரசன்—வெளவிய கள்வர் தமையவண் கழுவின் மாட்டின னவாசை விரும்பித்—தவவிட நினைப்ப பூருவ ஞானநேர் ரிடயி னிலைவை நினைக்கும். (௧௧௪)

சூதள தேசன் தனைப்புரந் தருளுங் கொற்றவ னுகசேந் தன்முன்—பந்தமில் பருணை தமுனிசெய் சாபம் பற்றினுறை பழு கொலை யரியா—யந்தமிற்றவத்தா னிருடிகமுனிவ னுயிரினைப் பாயந் து கொண்டனனமுன, வந்தவச் சாபம் போயினு நரயல்வழி தனை னுவினைத் தியினுல. (௧௧௫)

ஆதலா லியாமு மத்தசைவிரும்ப லடாததென் றகத்தறிவுறறு, வேதகக் கழுவி லிறந்தவ ரொலுமையை வெள்ளியம் பல விளுற் கௌவிச், சீதகப் பொருநை மாநதி நடுவண டினநதினஞ் சென்றுசோத தியதால், பாதக மகன்று களவரும பரமனை பரகதி யடைந்தனரப்பால், (௧௧௬)

நாள்பல வினைன கழிதலுஞ் சாப நசித்தது நரியுருநீங்கிக் கோள்படு மரண முற்றன னமமுன கொணர்ந்தனராதுவா கொதித்து, வாள்படு நாகில் வருத்தினேன சற்றும வருந்திலன வாணுல கடைந்தா, னீள்படு பொருளை குடைந்தவா பெருமை நிகழ்த்தரி தாகுமா லதனுல. (௧௧௭)

இரைஞா படையாம வருத்துத லியையா வென்னிலு மிவாமு னம்புரிந்த, •தவறது கொடுமை யாகையால் றகக சாபமிட்டி டுலென்ன றுணாதது, தேவா தருமமறையோன ற்னையெதிர் நோ

கங்கி நீதினம் பொருனை நீராடிச், சிவதவம் புரிந்தா யாகையா
லுலகிற செனிககவே திய னென வென றும. (கக௮)

கடுதொழிற்காபா லிகனகழு காகக காவலா காரிகை யா
ரு, நெடுசிறை யாணபெண புறவின மாக நீணிலத் துதித்திட
வென றும, படுபெருஞ சாபம்பகர்நதனன கேட்டுப பதைப
தைதத தறுவருந தருமன, ஏறுடு கழல வணங்கி யையவிச் சாப
ந தொலையுநா ளுணாததியென றுரைததார். (கக௯)

கணகணீாசொரிய விமமியிங கிவர்கள் கரைதரு மொழிக்கு
ளங கரைநது, மஙாக ணீாபிறந்தங் கறுவரு மொனறுய மலைம
கண மாலையாயப பினனாப, பெணகளு யகமாயத் தமிழ்மலைபெ
யாநது பெருமைசோ பாவனத் திமையோர், விணக ளாமுதா
ய விளஙகுறு பொருனை மேவிடத திருமென றுரைத்தான. ()

வேறு.

தரும னுரைதத முறையாலே தரைமே லிவர்களாங் காஙகு
பெருமை மறையோன புனகழுகு பிறஙகுமாண பெண்புற வின
மாயக, கருவி னுதிதது வளருற்றுர் கடவு ளனையீ ரீஙகிவாக
ண, மருவிய பொருனை வழிசார்நத வகையும வகுப்பா மென
வகுபபான. (கஉக)

வேறு.

மீன விளங்கு தடஙகோடி மிகவிளங்கு தமிழ் நாட்டிற்
றேன விளஙகு மலாவிளஙகு சிஞ்சுபார ணியததடத்தின்
மான விளஙகு விலஙகினுககு மறலி யென விளஙகு கினறுன்
கான விளஙகு மொருவேடன் கணடகனென போனொருநாள ()

விலைமாதர் விழியோ லுங கண்ணிபல வீக்கியதிற்
றொலையாரு மவாசுகமபோற குருநென் மணி பலதூவி
யலையாதங கோாபுதரி னண்மையி னேக் குற்றிருநதான்
தொலையாத காமுகாபோற றுதுணநான குறறன வால். (கஉ௩)

பட்ட புறு நானகினையும பஞசாத்தி லடைத் தல்தை
யெடட வருந தன்மக்க ளினிதுவிளை யாடுதறகு
விட்ட வாகைக கொடுபபவா விழைவுடனபெற றுங்கொருழி
யிட்ட னாகள பலாகூடு மினஙகூடக் களிபபுறறுா. (கஉ௪)

மாலாலே யிவராட மறறிட்ட கூண்டையிரு
காலாலே கவாநதெழுந்து கழுகொன்று கடிதேகிப்

பாலாலேல் தாயருழவி பாலிப்பாள போலுலகை
மேலாலே யுயிர்களுக்கும் வியன்பொருளை கடந்திகால. (௧௫௫)

காலெடுத்த கூண்டாறறிற காறவரி வீழ்ந்திடலும
தேனெடுத்த நீாகுடையுஞ செவ்வியவிப பிரசிறுவன
றேனெடுத்தான பவ்வபாசந தடிந்துவிடு சிறைபோனபோ
லானெடுத்த புறவினங்க ளுவப்பவெளி விடுத்தனனால (௧௫௬)

வெளிகொண்ட புறவினங்கள் மெலலெனத்தஞ் சிறையுதறி
டளிகொண்ட வானகொாசினை யதனமீதிலிருந் திடலும
வளிகொணடு வந்ததென வந்தகழு காஙகளுஙக
களிகொணட நெடுஞசிறையாற கருத்தருகி யுறாததழுவி. (௧௫௭

கண்ணீரா னீராட்டிக கடாநடுஙகிக் கலாந்தழுது
புணணீாமை மிகபபொருந்திப பலபலவாயப புலம்புறறே
யெணணீாநீ ரெண்ணீாநீ ரெணணீா நீா முனனுளள
நணணீா நீர் நண்ணீா நீா நணணீர் நீரொன நவினறே (௧௫௮)

அடிக்கடிதன னிறகாலே யணைத்தணைத்து விடுதலுமே
மடித்தசிறைப புறவினஙகண மனங்கலஙக வுடனடுங்கிப
பிடிக்கவருங காலனெனப பேதுறறு மவ்வெருவை
வெடிததழுது மேனமேலு மெலலிறகாற றழுவியதால. (௧௫௯

கணடவுட னுயிர்கவருங கழுகிந்தப் புறவினததை
யண்டி யளவில்லாத வாவலினு லிறகாலே
கொணடுதழு வியு[illegible]கின்
[illegible]வாநீ தருமா [illegible]யன மனததெணணி.

ஒழுக்காரோர் மாணியிநத வுப்பாத மறிதுமெனப
பழுககாது தருவிருந்த பழுஙகழுகி னிலைநோக்கி
முழுககாத வுடனபுறவை முகந்துசிற கணைததிரஙகி
யழுககாறு படலெனனை யறைதியென வறைதலுமே. (௧௬௧)

அநதணநீ யறிநதிலையோ வறிந்திலையோ நமககுறற
முநதைவினை யாவையுநான மொழிநதிடுதல வேணடுவதோ
விநதவொரு நாறபுறவா யிருககின்றா காமபோசஞ
சொநதமெனப புாநதவநந தோகையரு மனறேயோ. (௧௬௨)

நெறிவிட்ட மனனவாககு நீதிநெறி பலபுகனற
வறிவுறற மெஞஞானத தாசானு நீயலவோ
பொறிகெடட வழியீாபபப புலவினையிற பொருள் கவாநது
வெறிபட்ட கழுகானேன காபாலி கனனிலையோ. (௧௬௩)

பின்னவன்றன் மனையாளை முன்னவனும பின்னவனு
முன்னவன்றன் மனையாளை முயங்கமயன் மொழிந்ததா
யனைவர்க்குப் பன்னிறி யறைந்தனவு மவ்வுழியான
துனியதும் பொருள்கவர்ந்து தோகையிவா மயங்குற்றே. []

நிலைமாறி மனைவர்தந் நிறங்கலப்பச் செய்ததையும்
பலமாறு நிலைநோக்கிப் பறைலர்சென றுடற்றியதுந்
தலமாறி யவருடனீ தழல்வனத்தில் வருந்தியதுஞ்
சிலைமாதர் தாழ்த்தங்கு நீயோனை சேர்ந்தன்றே. (௧௩௫)

சாதவரைக் குமையழுந்துச் சார்ந்தனவும் பொயக்காசால்
வந்தவொரு வயப்புனவன் வாட்படையா னஞ்சிரங்கள்
சிந்தியதும் யமனுலகஞ் சென்றதும்மாங் கவனரகம
வெந்தெரியா திருந்ததுவும் விறந்தரும மறைந்ததுடனே. (௧௩௬

இருடிமகா நீத்தந்தி னியல்பினைத்து முரைத்தருளிப்
பொருளைகதி யாடியுவோர் புண்ணியநற் பலனுலே
கருணைகொடு வேதியனுக் கழுதுபுற வினமாகக்
குருநின்னை பெயரியரசர் கோற்றொடியர் தமையன்றே. [௧௩௭]

கொடுஞ்சாப மிட்டனவுங் கோவேநீ யிச்சாபம்
விடுங்காலம் விளம்பெனயாம் வேண்டியது மவ்விவிர்
தொடுங்காத லுடனென்றுந் துய்பொருளைந்தாடுங்காற்
படுங்காலமிதன்மை படர்கால மென்றது நீ. [௧௩௮]

எண்ணிலையோ வக்கால மிக்கால மறுவருமே
நண்ணினமா லியாங்களுய்ய தானஞ்செய் வித்திடுதல்
புண்ணியமென் றுரைத்திடலும் பூசுரர்க்கு முறசனனத்
துன்னிலமை வெல்லா முணர்விடத்திற் றோன்றியதால்

தோன்றுதலுஞ் சிரத்துளக்கிச் சோகாத்துச் சுடர்க்கதிரோ
னூன்றவழி வளர்த்தெளிய வரும்புறவாய் நின்றுரை
யென்றருளி நோக்குதலு மினிதவர்க்கு முன்சனனத்
தான்றுவினை யுள்ளவெலா முணர்விடத்திற் றோன்றலுமே. ()

உம்பர்நெடுஞ் சினைவிடுத்தங் குறுவர்துணைத் 'தாளவீழ்ந்தே
யெம்பெருமா னெமக்காநீ யிசைத்தவெலாங் கொளளேமாய்
வெம்பினதுங் கொலையுண்டு வீயாதுசிறு புறவினமாய்ப்
பம்பினதும போதுமருட பாரவையிறை பாதநினிமேல் ()

தனிநிலைமை யாங்கள்பெற நானருள்செய விக்கவெனக
கனியாரம புறவினமுங் காபாலி கக்கழுகு
சனனதியில் வீழ்தாலுங் தகைவோடய வேதியனு
பன்னியசங் கற்பமுறை வழுத்தியவை காதுதோதி. (கசஎ)

தென்றலுடனே பிறந்தவருந் திருப்பொருளை நாயகியை
மனறலஞ்சோ மலராலே வானமுறையிற பூசித்தே
யன்றமுத வினதுவளா யகமுதனமுன் றிறுமபுரிக்க
துனறுவினை நீக்கவெனத் தோயநடு மூழ்கினனே (கசஅ)

வேறு.

மூழ்கி யெழுது முடிமன்னர் முன்னிலங்கு வயதுவனர்
தாழ்வொ டியர்வி லாதெழுந்தார் தையலரோர் கெந்தரனும்
வாழவிலெழுந்தார்மறையோர்களும் வாணிலெழுந்து வருஞ்சோதி
கேழ்பன்னிருவ ரொன்றுகிக் கீழ்ந்தார்பென்ன விளங்குற்றன.

பொருந்தா நெறியிற் புலம்போக்கும் புல்லர்க்கிரங்கி பலநீதி
மருந்தா யுரைத்தா யருந்தாத மற்றெம்மோடு வனமுறது
வருந்தா வண்ணம் வருந்தினைபின் வாழ்வு மளித்தாய் லவகதியுந்
தருந்தா ரகமாய்ச் சிறப்புற்றாய் தாயுந்தம ரும் வேறேயோ. []

அனகா வுலகிற் பொருளெல்லா மறியும் பொருளே யாதலினுற்
கனகா பரணந் தரித்துலகங் காவல் புரியக் கருதேமால்
பனகா பரணன் பதமொன்றே பற்றக்கருதி வாழ்கின்றோ,
சனகா தியாரே நீயுமவர்கீ தகுமா றருள்வேண்டுமென.(கசக

இருமன்னவரு மங்கையரு மெல்லா மறந்து அறந்தனர்போற்
றெருண்மெஞ் ஞானச் செல்வனிரு திருத்தாண்மேவிப்புகழ்ந்திட
கருமக்தொலையக திமேவக் கருத்துள்ளிரோம் கடவுணிப் [துங
பொருளை வணங்கத் தரும் யாரும் புகழவோ மெனனப புகழ்
வாரால்.

ஆயே புலக மனைத்தினுக்கு மரசே நீத்த மெவற்றினுக்குந்
தாயே யமுதப் பிரவாகத் துறையாய் நிறைந்து கொழுகுகின்ற
சேயே வேண்டு முறை தவறித தீயநெறிபோயச சிதைவுற்ற
நாயே யனையேம் வினைதவிர்த்த நங்காய வணங்க வாராயே. ()

மலைமா மகளின் மாலிகையாய வந்தாய வணங்க வாராயே
கலைகூர முனிவன புகழதெய்வக கருமபே வணங்க வாராயே
தலையார் மலையந தொடாந்துவரு தாயே வணங்க வாராயே
தொலையா வினை தீதெலையாளட தோகாய வணங்க வாராயே

கணனே வருக வெமமுள்ளக் கருதகே வருகக் கஙகை முத
லெணணே கடந்த நதிமடவாரக் கிறைவி வருக மலைய மலைய
பெணணே வருக தமிழமுனி பேறே வருக யாஙகள் படிம
புணணே யனைய வினை தீக்கிய புரநதாய வருக வருகவே. (கருய)

துறைக டோறு மொவவொரு போ தொடாநதாய தொல்லை
யொளறேயாய, மறைக டோறும் புகழந்தெடுப்ப மகிழவாய
வருக வருகவென, நறைக டோறு மதுகரஙக ணடிகரு மஙை
மா லிகை யுதிர்த்த, தறைக டோறும் புகழ பொருநைத தையு
லாஙக ளுதிததஙகளால். (கருக)

வேறு.

உதிததன டன்னைப போறறி யுலப்பில புகழவாா தம்முண்
மதித்தவே தியனை நோக்கி வேண்டுவ வழுத்தி யெனனத
துதிததிட வேண்டு மென்வாய் சுற்றிட வேண்டும் தாளகள்
கதித்திட நினைத்தல் வேண்டுங் கருத்துனை யெக்காலத்தும ()

நினபத்தி சிறத்தல் வேண்டு நின்னதி தீரத் துறறே
யின்பத்தில் வாழ வேண்டு மினிதுநோக் கருளல வேணடும்
வன்புற்ற பவத்தான் மாறி வருகினும் பிறவி தோறு
முனபத்தி வேண்டும் வேண்டு முவைவயெனக் கருளியெனறுன்.

ஆயிர வருட மாயு ளளித்தனன் கலைக ளெலலாம்
யாயிர மறைக ளெல்லாம் பயிலுவை சீடரோடு
சேயினர் சூழச் செல்வஞ் சேர்குவை புரிமகத்தான்
[illegible] பொமபுளமாரமட மகிழ்ந்திடப் புரிவா யப்பால். (கருச)

அநதத்தி லி நறபோன் கைலை யமைடருாவ யகில மெல்லாஞ
சநதத மினிபுள் றானை யுக்கிர நவசி யெனனத
தநதனம் பராவாசக் தலநதினி துறைதி யென்றுர்
சிந்தனை களித்து வேதச்செல்வனும் வணஙகிச செனறுன (கருரு)

நதிக்குரா யகியாளப்பா ஞகிலம் புரநதாரோடு
துதிக்குமா மயிலனனைத் தொன்மைபோ லுலகமெல்லா
நிதிக்குலம் பரவக்காதது நீளுநீர் முடிவினிததன
விதிக்கரும பதவி சாாநது விளஙகுவீ ராகவெனறே. (கருசு)

கபாலிகன் வதன நோக்கிக் கனனிமா நதியாணிமு
னபாயமாம வினைகள் செயதா யாதலா னூறு சனமஞ்
செபாதிமா தவஙகள் செயதித் தீர்த்தத்துட் டினமுக்காலந்
தபாதினி தாடின முத்தி தருமென வுரைத்தங் கபபால்; (கருஎ)

நேமிமா வனத்தி னோங்க ணிருமலை பொருநைத் தேவி
தாமிர பருணி யாற்றுத் தரங்கநீர்ப் பெருக்கி னுய்யக்
காமிய மனைத்து நல்கக் கதித்தன னின்று மஃதே
தோமிலாத தேவி தீர்த்தத் துறையென மறைகள் சொல்லும். ()

கண்டாலும் பரிசித்தாலுங் கைகுவித் திறைஞ்சினாலு
முண்டாலு மாடினாலு முளனுற நினைந்திட்டாலும்
பண்டான வினைகணீக்கிப் பரகதி யளிக்கு மென்றால்
வண்டாரு தேவிதீர்த்த மகிமையார் வகுக்க வல்லார். (௧௮௯)

தேவிதன் கருணைபெற்ற செழுமறைக் குலத்துக் காதல்
பாவிய கலைகளெல்லாம் பரந்துவா சரிடங் கற்றுக்
காவியங் கண்மேதாதி யெனபவன் கருப்பிற் றந்த
மாவியல் பூதசாலா வதியினை மணத்திற் கொண்டு. (௧௯௰)

வாழையுங் கமுகுஞ் சூழ்ந்த மணிக்கிரீவ புரத்துள் வைகி
மாழைவா ணுலகுவப்ப மகம்பல வாற்றிச் சந்தக்
கேழமா மலையந்தொட்டுக் கிளாகட விறுதியாண்டான்
டேழைசெய சீட்ராதி யிவருடன் பொருந்த மூழ்கி. ௧௯௧)

பீடுசேர் பொருநைதன்னைப் பிரதிமையி லாவாகித்து
நீடுலாமலர்க ளாலே நிரந்தரம் பூசையாற்றிக்
கூடுமா யிரத்தையாண்டு குலவுமில் லறநடாத்தி
நாடுதற் கருமையாய நற்பத மடைவா னெண்ணி. (௧௯௨)

என்னரு மக்கட்கம்பா லில்லறப் பொறையைநல்கி
விண்ணமா குடுமிச்சந்த வியனமலை தவத்தி னின்று
நண்ணருமப் பிரமலோக நண்ணிப்பின் சனகனென்னும்
பண்ணவ னுகிரெங்கள பசுபதி திருமுன் சார்ந்தான். (௧௯௩)

இன்னவாற தேவிதீர்த்தத் தியல்பெலா முரைத்தாமிஃது (லா
சொன்னவர் கேட்டோர்வேண்டிச் சொல்லிதற் கோரிவர்களெல
கன்னில வரைபயிலவேண்டு நலமெலா மாயத்துப் பின்னா
ளன்னிகா சிவலோகத்திற் றழைத்தறி மேவிவாழ்வார். (௧௯௪)

தேவிதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

எட்டாவது.

தேவிதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கேளுங்கள் தரும தேவதை நான்கு பாதங்களானடைபெறுங்கிரேதா யுகத்தில காமபோஜநகரில் நீதிவழுவாது உலகமெல்லாம் ஒருகுடைகீழ்ற்றி யரசுபுரிந்து வந்த விக்கிராந்த கேசரியென்னுஞ் சக்கரவர்த்தி முன்செய்த தீவினைப்பயனுயக் கொடிய பாதகங்களே உடலெடுத்து வந்தவென உலகம்பழிப்ப வைஜயந்தன் ஜயந்தன் என இரண்டு குமாரர்களைப் பெற்று-வளர்த்து வில்வித்தை முதலானவைகளைககற்பித்து அனங்கமஞ்சரி, இந்துபதாகினி எனற இரண்டு கன்னியர்களை விவாகஞ்செய்வித்து வாழும் நாளில், தனக்கு மரணகாலம் அடுத்தது கண்டு மக்களையழைத்து வேண்டிய புத்திமதிகளும தரும நீதிகளும நன்குய அவர் மனதிற் பதியுமாறு உரைத்து மூத்தவனுகிய வைசயந்தனுக்கு மகுடமுஞ் சூட்டிச்சக்ரவர்த்தியாக்கி இளையோனுகிய ஜயந்தனுக்கு இளவரசப் பட்டமுங கட்டி சிவகதியடைந்தான்.

உடனே வைசயந்தன் மலையை மண்ணுங்கட்டி தாங்குதல் போல் உலகமெல்லாந் தன்னொருபுயத்திற் றுங்கி வருநாளில! மாதா மோகததால் மதிமயங்கி அரசரிமையெல்லாம் மறந்து விட்டான. தம்பியாகிய சயந்தனும் அவ்விஷயத்தில அண்ணனிலும் அதிகமானுன். ஆகவே இவ்விருவரும் உடுப்பனவும் உண்பனவும் மறந்து மோகாக்கிராந்தராயச் சதாகாமந்துயப்பதுவே கடனுகமதித்து நிகழுகையில் ஓர் நாள், தீவினைபபயனுல் மூத்தவன இளையவன் மனைவியையும்,இளையவன் மூத்தவன் மனைவியையும் காமந் துயககநயந்து வேண்டவும், கறபிலுயர்ந்த அபபெண்மணிகளிருவரும கண்ணீர்வடித்துத் தஙகள தஙகள் நாயகரை நோக்கி, இதென்ன அநியாயம பித்தமோ உன்மத்தமோ, பேயோ தலைக்கொணடது? இம்மதிகேடு வரக் காரணமென்னே, இக்கொடிய எண்ணமு கீழ்ச்சாதியரும் கொள்ளார்கள், இனியாகிலும் நன்னெறி நடவுங்களெனப் பற்பல நீதிவாக்கியங்கள் தொடுககச் சற்றுங்கவனியாமல் அம்மூடரிருவரும் பலவந்தம் செயய அடுத்து வருதல்கண்டு, அம்மடக்கொடியார் அந்தப்புரததுககுள், விரைந்து சென்று கபாடமடைத்துத தானிட்டயாந்திருந்தனர், இதுகண

டு அரசகுமாரர்களிருவரும் முன்னினும் அதிகமான மோசசோகத்தால் மதிமயங்கி யிருக்கையில், மந்திரிமார்களும் குருவாகிய அந்தணனும் அடுத்துவந்து பற்பல நீதிபுகலச் சற்றுங் கவலியாறு காளையர் இருவரும் கோபித்து உதாசீன வார்த்தைகள் பல புகலவும், பொறுக்காதவராய் எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும் என்று தணிவுற்று அந்தணனும் மந்திரியரும் தத்தம் இடங்களிற் சார்ந்தனர்.

அப்பால்அக்காளையரிருவரும் நம் மனோரதம் நிறைவேறுவதுளதோவென, எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கையில், காபாலிசமயத்தைச் சார்ந்த துன்மந்திரவாதியாகிய யந்திரனென்போனொருவன் அவர்முன்வந்து, வேண்டும் அளவிற் பொருள் தருவீராயின் உங்களுடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்திசெய்வேனென்னவும் அரசகுமாரர்களிருவரும் பொக்கிஷத்திலுள்ள பொருளுடன் தாங்களணிந்துகொள்ளும் கிரீடமுதலான ஆபரணங்களையும் நல்க, அவையனைத்தும் பெற்றுக் களித்த அத்துன்மந்திரவாதி யக்ஷணிமந்திரப்பிரயோகத்தால் அந்தப்புரத்தில் அயர்ந்துயிலாநின்ற கடையமடந்தையர் மனத்தை மாழ்குகச்செய்தலும் அம்மாதர்கள் பரவசமுற்ற மனத்தினராய் நித்திரை நீங்கி எழுந்தவர்போல் வெழுந்து களிப்புற்று ஆடையாபரணங்கள் தரித்துக் கபாடந் திறந்து விரைந்து மூத்தான் மனைவி இளையானையும் இளையான் மனைவி மூத்தானையும் மார்புறத்தழுவி முயங்கலாயினர், காளையரும் அவரோடு அந்தப்புரத்தைவிட்டப்புறம் நீங்காமல் மோகாந்தகாரத்தில் மூழ்கலுற்றனர்.

இவையனைத்துங் கேட்டறிந்த பகையரசர் தங்கள் நால்வகைப்படைகளால் அந்நகரத்தை வளைந்து, எதிர்த்துப்போர்செய்துவந்த அமைச்சர் முதலானவர்களை அதஞ்செய்து காமந்துய்த்துக் களிக்கின்ற அரசரோடு மனைவியரைக் கானேகுமாறு முடுக்கலும் அவர்கள் திக்கற்றவராய் அந்நகர் கடந்து அப்பாற் செல்கையிற் கண்ணுற்ற சூரியன் நீர்வற்றிய காலத்திற் குளத்தைவிட்டுப் பிரியும் பறவைபோல இக்காலத்தில் இவரைவிட்டு நாம்பிரிதல் அநீதமெனத்தேர்ந்து அவருடன் வழிநடப்பதானான்.

ஆகவே இவ்வைவருங் கொடிதான பாலைவனம் சார்ந்து ஊணுறக்கமின்றி வருந்தி ஒருநாள் ஒருயுகமாகக் கழியாநிற்கையில், முன்பொருள்கவர்ந்து சென்ற காபாலிகன் மீண்டுங் காமபோச நகரத்தையடைந்து அரசர்பகைவரால் காட்டிற்றுரத்தப்பட்டன

ரெனக்கேட்டனுக்குவருதலும், அவனைக்கண்ணுற்ற ஆசான்பலவாறிகழ்ந்துசபிக்கக்காபாலிகனவேதியனைவணங்கிஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம், அந்தராஜ்யத்திலயானே இவ்வரசருக்கு முடிசூட்டிவைப்பேனென்ன உறுதிமொழிகூறி, அவ்வைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு மலையாசலஞ் சார்ந்து யக்ஷிணிமந்திரப்பிரயோகத்தால் நாடோறும் ஒவ்வொரு பொற்காசு வருவித்து அதைஓர் வேடனகையிற் கொடுத்து அனுதினமும் உண்ணத்தகும் பொருளைத்தம் வாங்கிவரச்செய்து அதனால் அந்தணன் முதலானவர்கள் பசியாற்றுவித்துத் தானும் புசித்து வேடனுக்கும் உணவு கொடுத்துவருவானாயினன்.

அநேககாலிவ்வாறு நிகழுகையில் அனுதினமும் வேடனிடத்திற் பொற்காசு வாங்கி ஓர் பேழையுளிட்டு அதனகிரயத்திற் குத்தக்கஉணப்பொருள அளித்துவந்த ஓர் வேடராஜன், ஒருநாள் தானகொண்ட பொற்காசுகளைக்கணக்கிடப்பேழையைத்திறந்து நோக்கவும் அதிலொன்றுமில்லாதிருக்கக்கண்டு பரிதாபமுற்றுயாரேனுங்கவர்ந்தனரோவெனப்பலரிடத்திலவிசாரித்துங் கிடையாமையால விசனமுற்றிருக்குங்காலத்தில, மறுநாளும் பொற்காசு கொண்டு வேடன வர இன்று இதனிலைமை கண்டறிவேனென்று அக்காசுவாங்கி வேறொருபேழையுளிட்டுப் பூட்டி உணப்பொருளளித்து மறுநாள் திறந்து பார்க்கையிலொன்றுமில்லாதிருக்கக்கண்டு யாரோ கண்கட்டு மாயப்பொற்காசு கொடுத்தனுப்பி நம்பொருள நஷ்டமாமாறு ஏமாற்றினரென்ற விசனமும் கோபமுமுள்ளவனாயிருந்த தருணத்தில், தினம்போல பொற்காசு கொண்டு வருவான வருதலும் அவனை நோக்கிச் சினந்து அடா உனனிடத்தில் நாடோறும் பொற்காசு தந்தனுப்புவார் எங்குள்ளார் காட்டென, அவ்வேடன அவ்வேடராஜனை யழைத்துச்சென்றுபொருனைநதியில்நீராடிக்கொண்டிருக்கும் அந்தணன் முதலானஅறுவரையுங்காட்டவே வேடராஜன்கோபித்துப்பாவிகாள் நீவிரோ அனுதினமும் என்னைப்பொய்க்காசு கொடுத்தேமாற்றினீரென்று சீறி, வாளாயுதத்தால அவ்வறுவர் சிரங்களையும் கொய்து பிரவாகமத்தியிற் றள்ளிவிட்டு மீண்டனன்.

கொலையுண்டிறந்தஅவ்வறுவர்உயிர்களையுங் கவர்ந்து சென்ற யமதூதர் தருமனுத்தரவின்படி காபாலிகன அரசர் அவர் மனைவியர் இவர்களை நரகங்களிலிட்டு வருந்தவும் சம்பந்ததோஷமன்றி வேறொருகுற்றமுமில்லாத அந்தணன இவர்கள பட்டமயாதனைகளை

கண்டு வருத்தமுறவும் செய்யும் பொருட்டு, முதலிலேயவர்களை வெங்கொடுநரகங்களில் விட்டு வருத்தியும் அவர்கள் வருந்தாது சுவர்க்கவாசியாயிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமுடையராய்த் தருமனுக்கறிவித்தனர், தருமன் அவ்விருவரையும் தன்முன் அழைப்பித்துச் சித்திரகுப்தனை நோக்கி இவரேனும் புண்ணியஞ் செய்தனரோவெனச் சித்திரகுப்தன் இவர்கள் கொலையுண்டு பொருநையில் வீழ்ந்ததன்றி வேறோர் அறமுஞ் செய்தாரில்லையென்றனன் உடனே தருமராஜன் எழுந்து கைகளைக் கூப்பி முடிமேல் வைத்துப் பொருநைநாயகியைத் தியானித்து வணங்கித் தூதர்களை நோக்கி நாமென் செய்கோம், தக்ஷிணகங்கையாகிய, பொருநையை மனத்தாலொருகாலத்தில் நினைத்தவரையும் நம்முலகிற் கொண்டு வருதல் கூடா, அவ்வாறிருக்கக் கொலையுண்டு நதியில்வீழ்ந்திறந்த இவர்களையோ நம்நரகம் வருத்தவல்லது ஒருகாலத்தும் வருத்தவே மாட்டாது இது பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லுஞ் சரித்திரமொன்றுளது என்று சபையிலிருக்கும் முனிவர்களையும் தூதர்களையு நோக்கித் தருமன் சொல்லத்தொடங்கினன் முனிவர்களே! தூதர்களே! கேளுங்கள், கிருதயுகத்தில் தென் திருப்பூவனமென்ற நகரத்தில் பொருநைமா நதியின் வடகரையில் அரிச்சுவாமியென்றோர் முனிவன் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்நாளில் அவனுக்கு அத்தியந்த சிநேகனாகிய வசிட்டகோத்திரத்திற் பிறந்த பானுசித்தென்னுமோர் அந்தணன் ஆங்கு வருதலும், உபசரித்துத் தனக்கு வரப்பிரசாதத்தாற் கிடைத்த வெள்ளரிக்கனியிற் பாதி நல்கி மற்றைய பாதியைத் தானும் புசித்து இருக்கையில், பானுசித்து அரிச்சுவாமியை நோக்கி அமுதம்போலினிக்கும் இக்கனி உனக்கு எவ்வாறு கிடைத்ததென, அரிச்சுவாமி அன்பனே! என் தவத்திற் கிரங்கிச் சிவபிரான் கொடுத்த வெள்ளரிக் கொடி பொன்று இங்கு படர்ந்திருக்கின்றது, அது நித்தமோர் கனிதரவல்லது, அக்கனியுண்பார்க்கு நோயும் மூப்புமுண்டாவதில்லை என, உள்ளதெல்லாம் புகலக்கேட்டுக் களித்த பானுசித்தன் மறுநாள் முனிவனிடத்தில் விடைகொண்டேகுங் காலத்தில் அவ்வெள்ளரிக்கனியைக் களவாடிச்சென்றனன்.

அப்பால் அரிச்சுவாமி நடுப்பகலில் பசிப்பிணி தீர்ப்பதற்கான வெள்ளரிக்கனியை நோக்கக் கனியில்லாதிருக்கக் கண்டு இக்கனி கவர்ந்தார் நரியாகக் கடவரென்னச் சபித்தலும், பானுசித்தன் நரியாகி ஊளையிட்டு முனிவன்பாதத்தில் வந்து வீழ்ந்து வணங்கியு

மமுனிவன் மனமிரங்கிப் பானுசித்தெனுநரியைப் பார்த்து இந்த மாசமியாகமுழுவதும் இப்பொருநையில் நீராடி பூவலேச்சுரரை வலங்கொண்டு வணங்கத் தீருமென்றனன். அந்நரி அவ்வாறு செய்து வருகையில் பாண்டியதேசாதிபதி சில கள்வர்களை அந்நதிக்கரையிற் கழுவேற்ற அந்தமாமிசத்தைத் தின்ன விரும்பிச்சென்ற அந்நரி சிறிது ஞானங்கொண்டு யோசிக்கலாயது; முன் பாஞ்சூத முனிவன் சாபத்தால் குந்தளதேசத்தரசன் ஓர் சிங்கமாகி இருடிகமுனிவன் பசுவைக்கொன்று புசித்ததால் அவன் சாபம் நீங்கியும் நற்கதி பெற்றிலனாதலால் நாமிதை விரும்புவது தகாதென்று மறுத்து அக்கள்வருடலிற் கழிந்த எலும்புகளை யெல்லாம் பல்லினாற் கௌவிப் பொருநையிலிட்டது அதனாற் கள்வரும் சிவகதியடைந்தனர். அம்மாத முடிவில் பானுசித்து சாபவுடல் நீங்கிச் சிறிதுநாள் சுகமாய் வாழ்ந்து முடிவில் என்னுலகம் வர நரகத்திலிட்டு வருத்தலும் பானுசித்து வருந்தாங்கிச் சிவகதியேயடைந்தான்.

ஆகையால் இவ்வறுவரையும் நம்நரகங்கள் வருத்தஞ்செய்யத்தக்க தன்றாயினும் இவர்கள் செய்த கொடும் பாதகத்திற்குத் தக்க சாபங்கொடுப்பேனென்று சொல்லிக், காபாலிகன் கழுகாகவும் மன்னரிருவருமிரண்டு ஆண்புறாக்களாகவும் மங்கையர்கள் பெண்புறாக்களாகவும் ஆசான் ஓர் அந்தணனாகவும் பூலோகத்திற் பிறக்குமாறு சபித்தலும் அவ்வறுவரும் வேண்டத் தருமன் நீவிர் அறுவரும் ஒன்றுசேர்ந்து பொருநைமாநதியிலெக்காலத்தில் மூழ்குவீரோ அக்காலத்திற் சாபம் நீங்குமென உடனே அவ்வாறு பூமியிலாங்காங்கு பிறந்து வளர்வாராயினர்.

அப்பால், பூலோகத்திற் சிந்தாரண்யத்திற் கண்டனென்னுமொருவேடன் ஒருநாள் தன் வலையிலகப்பட்ட நான்கு புறாக்களை ஓர் கூட்டில் அடைத்துத் தன் சிறுவர் கையில் விளையாடக்கொடுத்தலும் அச்சிறுவர் அங்கோரிடத்தில் அப்பஞ்சரத்தை வைத்து விட்டு மற்றையச் சிறுவரோடு சேர்ந்து விளையாடுகையில் ஓர் பெருங் கழுகு வந்து அக்கூட்டைக் காலாற் கவர்ந்து ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்து பொருநாநதியைக் கடந்து செல்லுகையிலக்கூண்டுகால் நழுவிப் பிரவாக மத்தியில் விழவும் கழுகு அங்கோர் மரக்கிளையில் உட்கார்ந்தது, அத்துறையில் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தவோரந்தணச்சிறுவன் பிரவாகத்தில் மிதந்து செல்கின்ற அப்பஞ்சரத்தை யெடுத்துத் திறந்தலும் உள்ளிருந்த புறாவின

மானாகும் வெளிப்பட்டு அடுத்த ஓர் மரக்கிளையில் உட்கார்ந்த ன். அதுகண்ட கழுகு பூர்வக்கியானம் விளங்குதலால் புறாவி யடுத்துத் தன்னிறகினால் அடிக்கடி தழுவிக்கொண்டு கண்ணீர் சொரிந்து பற்பல புலம்பாநின்றது. அதுகண்ட அந்தணச் சிறுவன் இதென்ன விபரீதம் புறாக்களைக்கண்டவுடனே சொல்லுதினும் வைரியாகிய இக்கழுகு இப்புறாக்களைமாத்திரம் தழுவிப் புலம்பக் காரணமென்னையெனச் சற்றுநேரம் யோசிக்கையில் தனக்கும் பூர்வக்கியானம் உதித்தலால் அக்கழுகை நோக்கி ஓ! கழுகே இப்புறாக்களை நினைந்து வருந்தக்காரணமென்னையெனக், கழுகு, அந்தணா, எல்லாமறந்தனையோ? ஒன்றுந்தோன்றவில்லையோ? புறாவினமாயிருப்பவர் அரசரும் அவர் மனைவியுமல்லரோ? நீ அரசருக்குவேண்டும் புத்திமதி கூறிய குருவன்றோ? பாதகனாகிய யானயுகந்தரனன்றோ? என வரலாறு முழுவதும் புகலக்கேட்டு அந்தணன் எல்லாம் நினைந்து நினைந்து வருந்துவானாயினன். புறாவினங்களும் பூர்வக்கியானவிளக்கமுற்ற மனத்தினவாய்க் கலாவதாயின கடைசியாய அந்தணன் பறவைகளின்று வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவைகளெல்லாவற்றையும் கைலேந்தி விதியப்படி அத்துறையில் மூழ்கலும் தங்கள் தங்கள் சுயரூபமுற்றவராகி அந்தணன் உரைப்படி எல்லோரும் பொருனைநாயகியைத் தோத்திரித்தலும், அத்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய் இவர்க்கு முன்தோன்றி அந்தணனுக்கு வேண்டியவரமெல்லாம் அளித்து உக்கிரதபசியென்றோர் பெயருங்கொடுத்து இந்திர கீலஸ்தலத்தில் வாசஞ் செய்யுமாறருளி அரசரோடு மனைவியரை நோக்கிப் பண்டுபோலரசுரிமைபூண்டு கடைசியாய சிவகதிபெறுமாறு வரமளித்துக் காயாலிகனை நோக்கி நீகொடியபாவியாதலின் இத்தலத்தில் நூறுஜன்மமெடுத்து இந்தத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கக்கதிபெறுவா யென்றருளிச் செய்து, அப்பொருனைமாதேவி அத்துறையிற் பிரவாகமத்தியில் அப்படியே நிற்பாளாயினள்.

முனிவர்களே! இதுதான் தேவிதீர்த்தமென்பது இந்தீர்த்தத்தின் புண்ணியவிசேடத்தையாவராலுமளவிட முடியாது இத்தீர்த்தமான்மியத்தைக்கற்றோருங்கேட்டோரும் புருடார்த்தம்நான்கினையும் அடைவார்கள் என்று சூதமாமுனிவர் மேற்கூறலானார்.

தேவிதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.

சாலாதித்தச்சருக்கம்.

மேருவென வாரியென வேதமென விண்ணோர்
தாருவென வேபுகழ்கொள் தண்பொருநை தன்னுட்
பாருரிய நன்மையொடு பாக்கியு நலகு
நேருரிய சாலையெனு நீததகிலே கேண்மின். (க)

துவாபர யுகத்தினில்ய யாதியெனுந தோன்றற
குவாமதி முகத்தணிகொண் மாதவியென றோர்பெண்
டவாதிவள யுரிநதவொா தவத்தினுபா பேறுயத்
திவாகர னெனப்புகழ்கொள் சேயினைமு னீன்றுள்.()

சிநதையொட ணைததனள்வ ளாததனள சிறப்ப
வெந்தவுல குமபுகழ வசுமன னெனபபோ
தநதனளபி னத்தனயன் றககவய தாகி
முநதுகலை யாவையுமு றைபபடிப யினறுன். (௩)

கைக்கரி முதற்பல கடறபடைகள் சூழத
திகழ்விச யத்துலக மியாவையுந் செயித்து
மிககவுயா மேருவினவி யனகொடிநி றுததித்
தக்கயொருள கொணடினிது தன்னகர டைநதான். (௪)

படடமுறு மஙகையாகள பாலாபலா காமத்
திடடமுறு மஙகையர்க ளேவலாகள சூழத
தெடடரசா கொடடுதிறை சோத்தினாக ளேத்த
மடடலரி யாதனம கிழந்தினிதி ருந்தான். (௫)

இஙகிவனம கிழநதினிதி ருக்குமவை தன்னிற்
பஙகிலொரு மஙகலையொடு பசசறுகுழூதி
திஙகளணி யுஙகடவுள செஞ்சடில மீநத
கயகைமுத லாடியொரு கறகமுனி வநதான். (௬)

வந்தமுனி தன்னையிறை வநதனைகள் செய்து
முநதவொளி ராதனமு றைபபடி யளிததே

யொன்றையிவ ணெய்திடவி ருந்தவமெ தென்னோ
கன்றையபு ரிந்தனர்கொல் தமியனறி யேனே. (எ)

இன்னமுக மன்பலவி ராசனெதிர் பேசித்
தன்னிகரி லியோகியெவண் சார்ந்தனையிங் கென்றப்
புண்ணியத் தியாதெனவு ரைத்திடலு மேத
நண்ணிலயி னின்றருளொ ராக்கமுனி நக்கான். (அ)

புண்ணிகை புரிந்தருள்செய் புங்கவனை மன்னன்
னென்னலைக புரிந்தனையி சைத்தருடி யென்னத்
தன்னையும் விளங்குமுனி தாளிணைக டாழ்ந்தா
னன்னவன் விளங்குமரு ளாலுறைவ தானான். (௯)

காவலனி வாகுவலி யாழ்கடல்கள் சூழ்ந்த
பூவலயம் வென்றுமுடி பூண்டனனந் நாளிற்
றேவர்பயில் கோயில்பல தீர்த்தமொ டிருக்கின்
மாவலவர் வீடுபொழின் மண்டப மழிந்த. (௰)

மனுமுறை விளங்கிலபல் வனசகா நெருங்கித்
சனுவமி யிழந்தவர் கடந்திதிக வாந்தா
தானுமினை நீதிகடல் சூழுபுவி யனைத்து
முனுத்லினு யிர்த்தொகை துடித்தவரு ருற்றே. (௰௧)

இப்பெரிய பாதகமொ ரியமனெறி பாசத்
தொப்பவுனை முற்றுநிலை யுற்றவந் தாலே
தப்பரிது பக்கினொடி ரண்டுபகல் சா
யொப்பிலுன தற்பவுயி ரோயுமென விண்டான். (௰௨)

விண்டமுனி பாதமலர் வீழ்ந்தர செழுந்து
பண்டைவினை முற்றுமுணர் பண்ணவவிவ் வேலைக்
கண்டமொ ரணக்கொடுமை யாங்கது விலக்கிக்
கொண்டடிமை பூணவென வேகுலைகு லைந்தான். (௰௩)

வேறு.

ஆங்கம் குலைந்து முகம் வாடி யறிவு கலங்கி நிலை தளர்ந்து
சிங்க மொத்துங்கும வீரநிலை தேய்ந்தாளுங் வீழ்ந்தான் போற்—றங்
கங் சமல மலர்த்தாளிற சரனென் றுரைத்து வீழ்ந்தவன்மேற்—
பொங்கு கருணையான மனமிரங்கிப் புனித முனிவன் புகல் வானா
ல். (௰௪)

மன்னே உனக்கு வாரினற மரணக் கவலை நீங்க வென்னி, யின்னே யெழுந்து விரைந்தேகி யிரவி மதியை முடிகுடுந—தன்னே ரிலதாம பொதியி னெடுந் தடத்தே தவங்கள் பல செய்தேதங்—கென்னே ரமுஞ்செந் தமிழ்வளர்த்தே யிருக்கு முனிவ னடிபோற்றி. (௰௫)

உயவாயாக யான கண்ண னுறுவயாகத் துதவிசெய—மைவா யெடுத்த மதினமதுரை வயிறபோ குதுமெனவுரைத்த தருளித—துயவாய முனிவ னேகுதலுந் தோனற லெழுந்து படைசூழச—செயவாய நாடு பலகடந்து சென்றுன பொதிய மலைச்சாரல. (௰௬)

மட்டில்விரிந்த காந்தளினமேன மகிழவுற்றிருந்த கிளிப்பிள்ளை—தொட்டி லிருந்த பிள்ளையெனச் சூழ லருவிகுடைந் தாடித—தட்டி லெழுந்து வருதெனறற குலாட்டுதலை மதுகரங்கள்—கொட்டு மிசையைக் கணேகேகிச செவிவாய தேக்கிக் கொடு விரைந்தான. (௰௭)

சாரல்வரதுந் தேரிழிந்து தடக்கை முடிமேற கொடுவணங்கி—யாருங் கடலபோ னிறபடை யனைத்து மாங்கோ ரிடத்திருத்தி—யேரம புயமே தமகுறற வெதிரி றுணையா யிருதாளால—வேர னெருங்கு பலயனமும வெந்தின ஞக முனசென்றுன. (௰௮)

சூடு மலரா வேரன்மணித் தொடையை யகற்றி முகங்கோட்டி—யூடுங் கொடிச்சி யாருளள முருகி மகிழ்ந் துராந்தோயப—பாடு மிதுனப பறவையெலாம பழுதத சினையுள விழுந்தொளிப்ப—வாடு மயிலும் வரையேற வரையன விரைவி னேகினனல

தேவாலயமும் வேதியர்தந் திருமா ளிகையுந் தேனசொரியும்—பூவார் நந்த வனமினன பொனறப புரிந்து புவிகொண்ட—மூவாப பாவம் பழுததவிவன முகநோக்க குலுத நீமையென்றே—காவார் விலங்கும் புள்ளினமுங் கடிந்து புறம்போ யொளித்தனவே. (௨௰)

கானத் துறுவர் மகசசாலை கடிகொண் டெழுந்த புகைப்படலம்—வானத் திரவி தனைமறைக்க மலகு மிருளை வேரறு—பாணித் திலங்கள் பருகுதலாற பகலு மிரவுங் கதுவாத—மானத் துறக்க நிலைகாட்டு மலர்ப்பூம் பொழில்கள் பலகடந்தான. (௨௧)

ஒருகா லருவி யெனமதநீர் மலைகடக்குங் களிற்றினாலையை,
யருகா னகத்தான் முடிகீண்டு பெருகு முதிர மருந்தரிற, வி[illegible]
லரியென றடனடுங்கி யிருளகூர் முழைவாயப புகுதமெ[illegible]
வொருகா லிருகா லுளைநுங்கி யுறறுன றமிழ முனிசாரல (௨௨)

சாம மொருபால விண்ணவர்க்காயச சமைத்த தபுன மு[illegible]
றொளிவிளககு—மோம மொருபால் கலையணைதது மொருபாலரி
ய சிவபெருமான்—நாம மொருபான முதுதமிழி னுத மொருபா
லாகமதது—நேம மொருபா லறமொருபா லிறைவும பல[illegible]
சாலைவந்தான. (௨௩)

எடுத்தோா வினையை முடிக்கிற்பா னென்னை முடையா[illegible]
மை முறையாற—றடுத்தா ரெனினு மிடிபசியாற முழுந்தா ரெ
னினும பலாதுறறத—தொடுத்தா ரெனினு மூழவினையின வெரு
டபா னொருங்கு பெருநோயின—மடுத்தா ரெனினுங காலநிலை ம
ருண்ட தெனினும் விடுவாரோ. (௨௪)

அல்லே பழுதத பொழிலகடந்தா ருமாநகமா வரிமாமா,
புலலேநெருங்கும பலகோடிப புனங்களடாநத நெறிகடந்தா
ன, விலலே ருழவா குடிலகடந்தான விண்மே லெழுந்த கொடுமு
டிகள, வலலே கடந்தான றபோதனாகண மலகு நிலைகள பல்க
டந்தான. (௨௫)

சருவறறிருந்து நாசிநுனி தானா கதுவு தியான[illegible] தாற—க
ருமைக களத்தி னணிமிடறறுக கணமுன றுடைய செங்கருமபி
—னருமைத திருத்தாள் வணங்குதமி ழறிந்த முனிவ னடிமலரா
கி ழ—வருமைக காலாக் கஞ்சிவரும மயபன சரணமென வீழந
தான். (௨௬)

வேரோ யற்ற மரம்போல வீழ்ந்து வணங்கி யழுவானை
யாரோ யைய வேண்டுவ தெனறையிஞ்ச லெனவுரைத்தான்
சீரோ யருளே மாதவமே செயயதமிழே தெயவதமே
பேரோ யனைத்தும தமதாகப பெறறோன கலசம பெறறோனே ()

அருளான முனிவ னவின்றமொழி யமுதஞ் செவிபுக காந்திடவு
தெருளா லெழுந்த வசுமனசு தேவே யினிய தமிழோடு (௨
மருளா ஞான மாதவமும வளர்க்கு மாசே மறுவறற
கருணை நிதியே வுள்ளவெலாங காணபா யெனினும் கழறுவ[illegible]

ஒருகார் முகத்தின் வலியாலே யுலகத்தரசர் சிரமுருளப்
பொருதார் தேவராலயமும் பொதுவு மறையோர் புகலிடமுந்
துருகார் பொழிலும் பழனமுயக் கொடுமையனைத்துந் துருத்த
தனுல—வருகா ரகங்க ளனைத்துமுனை மறலி கயிறற்ன வளைந்த
தனுல் (௨௯)

பத்தோ டிரண்டு நாட்செலவே படர்வாயியம னுலகமெனச்
சித்தோ டொளிருங் கறகமுனி செப்பச் சிறியேன் வேண்டுதலி
னத்தோ டொழுகு பொருளைத்தரு நாதமுனிவற போற்றிடிலின
பத்தோடிருப்பந் தருவனெனப் பகாந்தா னுடனிங்கடை நந்தேனே

பண்டாய் மறையின் பொருளனைத்தும் பசியதமிழின் பாவாகக்
கொண்டா யமராகக்கலையாழி குடித்தாய விந்த முடிபொடிக்குந்
தண்டாயிருவ ரறியாத தழலின்பெருமான் றனைமலாக்கே
தொண்டாய சரணம வருமரணத் துடக்கே துடைத்துப புரந்த
ருளே.(௩௧)

அனகா சரணந் தமிழ மலை யகத்தாய சரண மகத்துவஞ்சேர்
சனகா தியரிற புகழனைற தவத்தாய சரண மறைபுகழும்
பனகா பரணன றிணமுநடம் பயிலவா னளித்தவாந் தரங்கக
கனகா லயத்தாய சரணமெனைக் காப்பாய தருணமிதுவெனறே

வாகக்குந் தளரப பலபுகழந்து வணங்குமரசன றனையருளி
னோக்குந் தமிழின முனிமகிபா நுவலுமபாவ மனைத்தினையுந்
தேக்குஞ் சநதுமெறியுமலைத் தெய்வப பொருளை யாடிலது
போக்கும பலநாளாயுளையும பொருந்தப புரியும வருதியென.

ஆங்கோர் துறையின விதிமுறையி னுடப்புரிந்தா னவனுடந்
தாங்கா விறுதித் தடங்கடலபோற றமாமுலகந் தடித்தலுநு
தீங்கான்கரிய திறமாகத் தெணணீா கலங்கிச சிலகாதம்
போங்கா ரணமுய கண்டரசன புகலீதென்ன முனிபுகலும், ()

காட்டையெரிக்குங் கனலைப்போற கடியபாவங் கடியுநது
காட்டுமரவ மீதாகுங் கரியாம் பாவங் கலங்கியதே
வாட்டம விடுதியினி யெனனை வளருமவானுள பெற்றுய்ந்தாய்
வா டடங் காத்துப படைசூழ மனனுவாழ திநகரொனறுன. ()

சொலலுங் கலசமுனிவனடி சூடியரசன மார்க்கண்டர்க்
கெலலுய கலையு மணிநதபிரா னியமனுனைத்தாப புரநதுபோற்

கொலைபுரி கடிய பாவவினைக கோதுறுடைததா லெனைப்பலவாம
பலனுமாவு தனிதேயப பழிசசி ரெழுநது பரவினனுலை. (௩௬)

வானோர் காவின் மலாசொரிநதார வாமா முனிவனு றவைக
குறானுன—ருளோர் தனியா மூலா யுதினை நலவாசததி னினி மமா
நது—தேனோர் நதியாயய பெருகிவருந் தெணணீரப பொருனை
தனின மூழகிக—கானோருழியிற கடலபோனறு கதிககுச சே
னைக கடைபுகுநதான. (௩௭)

வணஙகும படைககு மமைசசருககு மறறுங கெவாககும
வருமாண—வணஙகங் ககலப போயினது மனவிலாயு ளடைநத
மையு—மிணஙகப புகனறுனிடாவருமங கினிது மகிழநதா லெ
லோரொடும—பணநதங குலகமனைத்தினையும பரிபபானா றவ
னோர் பதிசாாநதான (௩௮)

பாவமகறறி நெடுவாழவும பாலிததருளும பொருனையெனும
தேவாதியி லாணடாணடு செலவததமிழமா மலைதொடடங
கோவிலமைகூா வாரிவளை யுளவாந துறைக ளீராடிக
கோவில வணஙகி யுலகமெலாங கோலொன றோசசி வாழநத
னனறால (௩௯)

வேறு.

பொஙகர வெடுதத பூவுல கனைததும பொருவற வினிது
கோல போககிக—கிஙகளங கதிரி னொருகுடை நிழறறிசசிறந
தருள வசுமன னொருகா—லங்கியோ டமரரியாவரும விருநதின
ருநதிடப பொருநதுமோ ரியாக—மெஙகிருந தியறறு கிறபதெ
ன றுயாநதி னெணணினு னெணணருந தலஙகள. (௪௰)

ஆருயி ருதவி புரிநதருள பொருனை யருஙகரை யயாததன
ரூபத—தேருறு முதவி புரிநதவா சமமை யிகநதய லெனறுணா
போலக—காருறு மிடறறுக கறபகக கொழுநதின கனசடா ம
குடததி னெபூநத—சீருறு கஙகா தீரமாங காசித் திருநகர் நல
மெனத் தெளிநதான. (௪௧)

தெளித்தன னமைசசாக் கவாகளும் பணிநது செமபொலங
குழைகளும் பொருளு—முனைகுரா கததிற பணடியிறகரியி னுல
பபில சுமததினா விடுப்ப—வளக்கருந தவத்தர் விபபிரர் குரவ
ரரசரோ டிவாபுடை நெருஙகத—தளபபெரும் படைகள முன
னுற நடப்பததராதிபன காசிசென றடைநதான (௪௨)

பத்தியாய மலையிற படாந்தரு தூரங்கம பருஉமணி யிழைத்த
டி வணங்கு—முகதிமண டபத்தின பாங்கர் செம்பொனானுன
முத்தினான மணடப மமைத்துச—சித்திரப பதுமை யாமபைசெ
ங கரும்பு செம்மலாத தொடைகடோ ரணங்க—ளாததிசை யி
—த்து நவநவமாக வினிமையி னணிமை செய்தனனால். (௪௩)

காாகயக தியமே தக்கனுக் கினியே கமழ்தரு மாகவ னீய,
கோகிளா ப்ரணறு கணவினமை விளாங்க நீடிய வேதிக ளமைதது,
கோகதியூபத தமபமுன னட்டி யிசைகனப பசுவி னமபி
ணித்துச, சீாகதி புரோடா சமமொடு மியாக திரவிய மிடமெ
லாஞ செறித்து. (௪௪)

குரவனுன முன்னாக் குயில்வன குயினறு குஞ்சரா னனனடி
வணங்கி, வரனமுறை மறையின வழிகொடு நானகாய வகுதத
ணி நிறுதத வேதியாக, டிரமுறு விஞகைச செபபியா குதிகள்
செய்திடத திரிவிதக கனலு, முரமிகைச நனறி மறநதவ ராஙக
வு நகருமோா கனலினு முயாநத. (௪௫)

இவவணண முளதிற பாதிரா ளளவு மெழினமக நடை
பெறுங காலை, செவவணணப பெருமான திருமுடி கடநத
தெயவதத தேவமா நதியிற, றுயவணணப பெருநீா வெளளமே
லெழுநது துறையிநு கனாயெலா மெறிநது, செயவணண வடி
வேற புரவலன சாலை நிலையெலாங கவாநது நீடியதால். (௪௬)

அததலை முனிவர் யாவரு மிறந்தா ரருங்கனல் வளர்தர வகு
தத, பததியா மூனறு வேதியு மழிநத பருநிதிக குவைகண ம
றைநதன, நததலை யெறிநது ளிாகடற களிதத நவிலவதென
வசுமன றொநதகன, றததினிற பிழைததான றமிழமா முனிமு
ன ராநவர யிலலையேற சாவான. (௪௭)

வரமுனி வரத்தா ருயிாபிழைத் துயந்த வசுமனன் மயக்க
கன றெழுநதய, குராநிலை கலஙகி யுயாமக மழிநத துன்னுறநி
னைதகல மாநது, சிரமொடு கரஙகள காலகளு நடுஙகச செயவ
தொனறறிநதில னாகித், தரைமிசை விழுவா னெழுநதபின க
ரைவான றாஙகமேற றரும்பெனத் தளாவான. (௪௮)

ஞையயோ மகமு மழிநதன நிறைநத வநதனர் யாவரு மிற
நதாா வெபப பாதகஙகளியாவையும பரிப்ப வீநதிலேன் பி

ழைத்திவணிருந்தே, னெய்துமோ கதிதா னெவணெ்தோ வெ
னன வேங்கிறு னேங்குறுங் காலைச், செய்யமா தவத்தோ ெ
நவறுங கெதிரிறறெனபட்ட திருவடி வணங்கி. (௫௯)

உளவெலாம புகன்றுன முனிவரன்கேட டங்குயாமநில வ
ளொநதவா லயத்தி, ளிளவெயி லெறிக்குமழகமா குழக னெம
பிரான விசுவநா தேசன, றளமலாப பதஙகண மனநிலை தழுவ
த தவநனி புரிதியென றுரைததா, னளவறு கால மமமுறைந
வஙக ளாறறி ஞுறறலசா லரசன் (௬0)

வசுமனன றவததிற் குவந்தவி முதத வாணனுா மறையவ
ஞுகிக, கசிவுடன முனன ரெயதுமம வணஙகிக கடவுளே யெ
னமக மழிநது, நசிவுறற் கெனன காரண மதனை நவிறறருள பு
ரிதியென றுரைபபப, பசுபதி யெஙகள குருபதி சைவய பழம்
பதி பவபதி பயிலும. (௬௧)

நோயக்கமு தளித்தார் தமைநனி யிகழநது நுவனறப ஞே
கருநர் போலும், தாயக்குண வளியா ததிதிகளோம்பு தகையி
லா டவாகளே போலுஞ, சேயததடப பொருளை யிகழநதனை
ஙகைை சிறநதெதன றறைநதனை யேதம், வாயததனை யிதனுன
மனமபொருள் கஙகை மகமபட வழிததன ளனறே (௬௨)

நன்றிகொன் றதனுன மகஞ்சிதை படலா னறறவ ரிறநததா
ன மேவுங, கனறியபாவ மனைதது மொனறுகக கதிநதன தீர்
தர நீபபான, பொனறினா கொழிக்கும புராதனப பொருளை
ப பூஙகொடி தனனையே யுனனி, நினறுமா தவஙகள் புரிகியா
மலக நீள்வன மடைநதெதன மறைந்தான. (௬௩)

அநதரம பெருமான மறைதலு மரச னணிகிளா பததுனை
சிவநது, நொநதிட நட அ நனனிதா டைநது றுவலபுநழகெ
லலிமா வனததின, முஙகிய காசி பேசுரத தொருபான முவி
லாத தவததினின மூணடான, சநதமா மலையாள பொருளை
யாள பாத சரோருக மொரோ முகமாக. (௬௪)

வேறு.

விரலொனறு நிழனறி மேறகைகூபபி மேனோக்கி யுறை
க்கமவிடடா னுஙகி, திரலொனறு மாதவஙக டிஙகளொனறு செ
யதிடலு மலையமலைச செலவி யாய, விரலொனறு கநஙகூநதனி

[illegible]ங்க ளிரந்கரியாய பொருளை யென விசழந்துந் தே ?,
வர[illegible]னறி முனலினறு மனளு வேணடுமெ வரககேட்கத ராந்
மென வழுத்தி னாால (௫௬)

அம்பிகைதன னமுதூற லாரக் கேட்ட வரசனிருகண் மல
ந்தங் கடிபோ யறற, தம்பம விழுந்தெனச சரணிற சார்ந்து
வீழந்து சடலமெமபா ங்கிங்கெகத தாயே காயே, னம்பலிமே
னிணைமறந்தே னனறி கொனறே னலங கருதே னெனறுலு மென
முன னுடி, வெமபி விடேல் வேணடுவன விளமப வெனன வி
ளமபிணையே க[illegible]யினி வேறுமுண்டோ. (௫௭)

உயிரளித்தா ய[illegible]ந்தே னிணையிகழந்தே னென்றல் லதி
மை பலவுனககே செயதேன, செயிாதெரிசோ ரகனுஙகச்செ
யதனீககித் திருககடைகக ணருளமாரி யெனபாற பெயது, ப
யிாப பகறறும் வானமுதே பரமே யினபம பாலிககுமபிரவாக
ப்பரபபே பாவத, தயிாப்பறவே துடைத்தருளி யடிமை கொ
ள்ளுமம்பிகையே யடைககலமயா னருள்செயவாயே. (௫௮)

அனனையுமநீ தந்தையுநீ யாயுளுநீ யாக்குவது மளிப்பது
வு மழித்து முததி, தனனையுமே தருவதுநீ சகலமுமநீ த
னெனனப பலபுகழந்து தரணி யாளவோன, பொனனனைய
பொருளை யந்தாள போறறி நிற்கும் போழதுகடல் சூழுலகி
ற புனிதமேய, வனனமுறு நதிகளெலாம் வனிதையாகி வந்தனை
வா லைைசில்ல வழுத்தக் கேண்மின. (௫௯)

பாலனைய கங்கை வந்நாள் பதும ராகப் பணபாகப் பாரதி
யும படாந்து வந்தா, ணீலமணி யமுனையொடு நிமலசஙக நிறத
தாரு மதையுமவ ணிறைந்து வந்தார், கோலமுறு பீதாமபர
கோலமாகக் கோதறுகோ தாவரியுங குலவிவந்வாள், மாலமு
று காவிரியு மருத்துவ தியு மறுவறற காப்பூர நிறததின வந்தார.

தங்கநிறச் சோணமொடு தசையு மாம்பற் றண்ணிறத்து
ப பறகுனியுஞ் சார்ந்து வந்தார், துங்கமுறு மபரஞ்சிச சுவாண
ம போனற சுவர்ணமுகி நதியாளுந் துளங்க வந்தாள், மஙகள
குசோ மலர்நிறத்துக் கடனைவந்தாள் மணிவிளஙகு சித்திரமா
கஙகை வந்தாள், வங்கமுறு கடல்சூழந்த வையகத்து வழங்கு
நதிப பெண்க ளெல்லாம் வந்தா ரன்றே. (௬௧)

பணிகளெலாம் பரிதரூரும பரிமே லூர்ந்து படர்ந்துவந்
த நதிகளெலும் பாவை மாக—வணிகளெலாந் திருந்துமலை யா
சலத்தாட் கண்முதலு மவளருளி னலர் முகத்தாற்—கணின்மணி
காள் வம்பினெனக் களிகூர்ந தாங்கு கலந்திடலு மகிழ்ந்தனரக்
கடவுள் வேணி—மணிகளென விளங்குபுகழ வானக் கங்கை வ
சுமனன்றன முகநோக்கி வழுதத லானாள். (௬௨)

பாலனெனப் பொருளைதனைப் பழித்தா யெந்தன் பாலடுத்
தா யஃதெனக்குப பண்பதாமோ—வோலமிடுந திரையாலே வு
னயாகத்தி னுறுப்பழித்தேன் பழிபாவ முறருய் நீயு—ஞாலமி
சைப் பொருளையெனறு நானவேறென்று நலலோர்க ளினியா
ர்களாலேவ தததின—சீலமிவள செல்வமிவள சிறநத முத்தி
சேர்பபதிவ ளிவளன்றித் தெயவ மினருல. (௬௩)

ஆகையினு லிவள்சரணே யரணதாக வனுதினமு மடைதி
யென வருள மனனன்—றேகமெலா நடுநடுஙகித தேவியானசெ
ய தீமையெலாம பொறுததருடி யெனறு தெயவத்—தோகைய
ரா நதிபபெண்க டமைமச் சூழநது தோத்திரித்துப் பலகாலுந்
தொழுது நிற்ப—வாகைபெறு தமிழின்மலை வழங்கவநத மாது
கியப பெரும்பொருளை வழங்க லானாள். (௬௪)

மன்னவகாண் முன்னழிந்த மகத்தின்சாலை வந்ததிதோ கிரி
யையெலாம வளார்த்தி வேணட—லென்னையென வசுமனனு மெ
ங்க ளனறு யிறுதியிலன பதமலரோ யீவா யெனறு—வன்னமு
றை செயதுமென வருளித் தேவி யததுறையின மறைநதிடலு ம
ளவில்லாது—துனனுநதித தோகையருஞ் சுடர்போலொன்றித்
தோயந்தனரா றேவர்மலா சொரிய மாதோ. (௬௫)

தவமுடையீ ரித்தகைய சாலா தீர்த்தந் தனைநினைததார் பரி
சித்தார் தாமாடு ற்ரு—ருவமையிலா விக்கதையைக கேட்டோ
ரோதவோதுவித்தா ரோதுநருக் குதவிசெயதா—ரவமெறிவா
ர மகபபெறுவா ராவலெல்லா மாறறுகிறபாா புகழுடம்பி னழி
யா தாவார்—பவமறுப்பார் மாதவர்க்கும் பணணவர்க்கும் பற
ருத சிவகதியிற பற்றுவாரால். (௬௬)

வேறு

மற்றந்த வசுமனப்பேர் மன்னவன யாகமுற்றிச்
சொறறந ் அகழினேடு தொடுகெடற் றனைசூழக்

கற்றந்த முடையாரோடு காசிபேச்சுரத் தார்கோயி
லுறறந்தப் பெருமானபாத முள்ளௌா முருகபபோற்றி. (சுஎ)

செய்யசெஞ் சடையா யெனறுந தேவாக டேவேயென்று
மய்யனே யரசேயென்று மமுதமே யருளேயெனறும
பையரா வணிந்தாயென்றும் பரமனே பகவாவெனறு
மையணி மிடறருயென்றும் வரதனே யரனேயென்றும். (சுஅ)

மரகத மணிக்கோர் பாகம் வழங்கின யென்றும் வேதத்
தரகத முடையா யெனறுந தோததிரம புரிநதற ருாகருப்
பரகதி யருளுந்தாக கேசனைப பழிசசி வேணடு
மரதனம் புவிபொனனூர மனிததுநல வரஙகள் பெறறே. (சுக)

மானிலம் புகழத்தேவா மலாமழை சொரியச் சூழுந
தானையங கடலகளோடுந தந்திரித தலைவரோடு
மேனைய முனிவரோடு மெழினகா சிறந்தா னெட்டி
யானையரு சும்மையெலலா மம்புயரு சுமபப மாதோ. (எய)

சாலாதீர்த்தச்சருக்கம்முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது.
சாலாதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! சாலாதீர்த்தததின மகிமையைச் சொல்லுகி றேன கேளுஙகள், துவாபரயுகததில அரசுபுரிநது வந்த யயாதி மன்னவன் மகள் மாதவி யெனபவள் பெறறுவளர்த்த மகனுகிய வசுமனனெனற ஓர் அரசன திககுவிஜபததால உலகமெலலாம பொது நீககி அரசாட்சிசெயதுவரும்நாளில, தவததிறசிறநத க றக முனி, தனனிடம வரக்கணடு உபசரியாநிறப, அமமுனிவன் குறுநகை கொள்ள அரசன, முனிவ, குறுநகைகொள்ளக்காரண மயாதெனறு வினவலும், முனிவன கூறுவானுயினன.

அரசேசீ! திக்குவிஜயஞ்செயயுங் காலத்தில் உலகத்திலுள் ள அநேகம சிவாலயஙகளும் பிரமாலயஙகளும் புண்ணிய தீர்த தங்களும சோலைகளும் அழிந்தன, அப்பாதகமனைத்தும் உனனைச சூழநதிருக்கின்றன, ஆதலின் நீ யினனும் பனனிரண்டு தினததுள மரணமடைவா யெனலும், அரசன நடுநடுஙகி அடியற்ற மர

ம்போல் முனிவன் பாதத்தில் விழுந்து, சுவாமி, அடியேன் மரணபத்தினின்று நீங்கிப் பிழைக்குமாறு ஓர் வழியருளவேண்டுமெனலும தபோதனன் காவலனை நோக்கி, இப்பொழுதே மலையாசலஞ்சென்று அகத்தியமுனிவனைத் தெரிசித்தால் உய்வாயென்றுரைத்தகன்றனன்.

உடனே யரசன் நால்வகைப்படைகளும் புடைசூழ மலயாசலஞ்சார்ந்து சேனைகளை ஒருவழி நிறுக்கச்செய்து பொதிகைசென்று ஆங்குத்தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அக்த்திய மகாமுனிவரைக்கண்டு வணங்கிக் கற்க முனிகூறிய மரணபத்தினின்று நீக்கியருளவேண்டுமெனலும், குறுமுனிவன கிருபைகூர்ந்து பொருநையாற்றில ஆங்கோர் துறையிடத்தில் அரசனை மூழ்கச்செய்தனன், அந்நதியில் முன்பின ஓர் குரோசமட்டிலுமுள்ள தெண்ணீரெல்லாம கரிய நிறமுற்றதோடு ஆரவாரமு முண்டாயிற்று. அதுகண்டு அரசன், இது என்னவென, முனிவன வேந்தே உன்பாவத்தை யித்தீர்த்தங் கழுவியதால சிறிது தூரங் கரியநிறமுற்றது, அதைச்சங்காரஞ்செய்தலாற சிறிது ஆரவாரமுண்டாயது என்றருளி மீண்டும் அரசனை நோக்கி நீபரிசுத்தனாயினை, மரணபத்தினின்று நீங்கினை தீர்க்காயுசும் பெற்றனை ஆதலின உன்னகரத்திற்கு இப்பொழுதே செல்வாயாகவென்றனன. வசுமனனும அளவற்ற சந்தோஷமுடையனாய முனிவனையும பொருநைநாயகியையும வணங்கித் துதித்துச் சேனையுடன் தன்னகரஞ் சார்ந்து வாழ்ந்தா

இவ்வாறு வசுமன்னன் அரசுபுரிந்து வருகையில் ஒருயாகஞ்செய்ய நினைந்து அதற்குத்தக்க புண்ணிய நதீ தீரமெங்குள்ளதோவென்று பலஇடங்களைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கடைசியில் கங்காதீரமே பரிசுத்தமுள்ளதென்று துணிந்துயாகத்திற்கு வேண்டும் பொருள்களனைத்தையுங் கைக்கொண்டு அந்தணர் அமைச்சர் முதலானவர்கள புடைசூழக்காசிமாநகரஞ் சார்ந்து கங்கைக்கரையில முத்திமண்டபத்திற்குச் சமீபமாயயாகமண்டபம்நிருமாணித்து ரித்துக்கள்புடைசூழ யாகம் நடத்தி வருகையில கங்காநதியிற பிரவாகமேலிட்டு யாகமண்டபத்தையும ரித்துக்கண முதலானவர்களையும் மற்றெத்திரவியங்களையும கவர்ந்து போயது, வசுமன்னன் மாத்திரம வலியால நீந்திக்கரைசேர்ந்து யாகமழிந்ததையும அந்தணர் பலர் இறந்ததையும அப்பாதகமனைத்திற்கும தானே காரணனென்பதையும பற்றி யெண்ணியெண்ணி மன

தழுங்கி வருந்திக்கருணாநிதியாகிய சுவாமி விசுவேசுரனை நோக்கி யருமையான தவம்புரியலாயினன்.

அரசனிவ்வாறு வெகுநாள் தவஞ்செய்து வருந்த, அவனுக்கு இரங்கி முன்வந்த விசுவேசமூர்த்தி காவலனை நோக்கி, வேண்டுவதியாதென வினவ, நராதிபன் அக்கடவுளை வணங்கிச் சுவாமி! எனது யாகமழியக்காரணமென்னவெனக், கடவுள், உனக்குஇனனுயிரளித்தபொருநைமாநதி தீரத்தையிகழ்ந்து கங்காநதிதீரமே லானதெனறு மதித்தனை, கங்காதேவி அதுபொருளாய நினமக தததையழித்தனள். நீயுமபெருமபாதகனுனய, இப்பாதகம் தீரவும் மீட்டும நினமகச்சாலை பெறவும் வேண்டிலிப்பொழுதே ஆமலகவனத்திற சென்று பொருநைமாதேவியை நோக்கித் தவஞ்செய்யககடவாய் எனறருளிமறைந்தனர்.

உடனே யரசன் பாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநைநாயகியைத்தியானித்து அருமையானதவமபுரிய அத்தேவி பிரததியக்ஷமாகி அரசே! உனக்குவேண்டும் வரம்யாதெனனனும் காவலன கண்விழிதது நமஸ்கரித்து அனனையே நீமுன செயத உயிருதவியைமறந்த மாபாவியாகிய எனமுன தோன்றியெனன வேண்டுமென்றருளினை கருணையெனபது நின்னிடத்தேயனறி வேறியாரிடத்திலுமில்லை யெனப் பலபுகழாநிற்கையில், இநநிலவுலகததிலுள்ள கஙகைமுதலாகிய நதிப்பெண்கள்யாவரும, அவ்விடததில வந்துபொருநைத்தேவிக்குச் சகிகளெனச் சூழ்நது நினறனர், அப்பொழுது கங்கை அரசனை நோக்கி வசுமனு; நீசிறுபாலைபபோல் பேதமைபுததியாற பொருநைதாழ்ந்ததென்றும, நானுயாவெனறும் மதித்தாய் ஆதலால் யானே உன் யாகத்தையழித்தேன, இனிநான் வெறென்றும் பொருநைவேறெனறும நினையேல் எனறறைய, அரசன்நடுங்கியப்பாதக மனைத்தையும் நீககியருள வெண்டுமெனவணங்கி நிற்கையில், பொருநைநாயகி அரசனைநோக்கி மகிழ்நது இதோஉன்மகச்சாலைவநது விட்டது யாகத்தை முடிபபாயாக எனறருளி வரங்களும் நலகி மற்றைய நதிப்பெண்களுடன் அந்தததீர்த்தத்துள் மறைவளாயினள் அப்பால அநதக்காவலன மகிழ்ந்து மகமுடித்துச் சுவாமி காசிபேசுரர் ஆலயததிற் சென்று வணஙகி தனனகர் சார்நது உலகமெலலாமரசாட்சி செய்துவந்தான்.

முனிவாகளே இதுதான் சாலாதீர்த்தமென்பது இத்தீர்த்தத்தில மூழ்கினோரும் இந்தமானமியத்தைக் கற்றோருங் கேட்டோ

ருமபடிப்பித்தோரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பங்களெல்லா மனுபவித்துக் கடைசியாய்ச் சிவகதியுமடைவார்கள் எனறருளிச் செய்தச்சூதமுனிவர் மேறகூறத்தொடங்கினா.

சாலாதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பத்தாவது.

பேதீர்த்தச்சருக்கம்.

வாணுதலார் முகங்காட்டு மலரிருந்து மதுகரங்கள
பாணுதவல செவிகேட்டுப பாசடைமேற பச்சிலையி
ஞுணுறஙகு நிறைவளதத வறிவோாதம் முளம்போனற
வேணுவதி தீரத்திற களம்பமெனு வியனகரில். (௧)

காதங்கள் கமழ்கின்ற கடுக்கையணி கபர்த்தத்தான்
பாதஙகள் புகழுகினற பதனோடு பண்ணின்ற
வேதஙகள் வேதாஙகம வேதாந்த மாகமத்தின்
பேதஙகண் முழுதறியும் பீடமாவே தியாகுலத்தில். (௨)

வாச்சியா யனசாதி வங்கிசத்திற் பொங்குபுகழ்ப்
பூச்சியனும் பிரமோத வபிதான பூசுரன்மு
னேச்சில்குணைத் தனுசனுட னிருங்திக ளுடனணிநீர்
பூசகினிய பழனமுட னில்லறநதான பரித்திட்டான. (௩)

பன்னுரு மிவ்வாறு பண்புறுநாண் முனனோனும
பினனுனுஞ் செயறகையினுற் பெரிதுளத்திற பொருந்தாராய
முன்னூர்முன் றமக்களித்த முதியபொரு ளனைத்தினையு
மன்னார்வி பாகிப்ப தானார்க ளவவேலை. (௪)

அளவினிதி பினரோன் ற லறியாமற் கரந்தமுனனோ
னிளவலுக்குச் சிலபாக மினிதருளி யிங்குறறு
ளவறியுமூரொனன வுளத்துன்னி யுளவெல்லாம்
வளர்தருபொற் காசாக மாறறினன்வேற் றூரடைந்தான். (௫)

மனைமக்கள் புடைசூழ மற்றோருர் தனிலெய்திக்
கனமிக்கப பல்லாண்டு கழித்திடலு மினையோனை

மனமொக்க வஞ்சித்த பாதகமோ வல்வினையோ
வினமக்கண மனையாளு மெழுநாளு ளிறந்தனராலா. (௬)

புலைநோயான மனைமக்கள பொனறுதலும பொன்றுது
கொலைநோயிற பட்டானபோற குலைகுலைநதவ குயிர்குறைய
வலைவாயிற றரும்பாளு ளுலையினவாயக கரும்பாளு
னுலைவாயின மெழுகாளு னுடறகழுவின் மேலிருப்பான. (௭)

மக்களுன்னிச் சிலகால மனையுனனிச சிலகாலந்
தக்கபொருள் வீணபோத றனையுனனிச சிலகாலம்
பக்கலுளா ரறியாது பாகிதது வஞசனையா
லொக்கவரு தோநினைநது முருகினன சிலகாலம். (௮)

காதலியோ வயதான காலத்தி லெனைவிடுத்துப்
போதலென வறமேயோ பொறுத்ததோ நினனெஞ்சம்
பாதகமென் றறியீரோ மக்காணீ பரதவிபப
வாதபத்தி லீன்றனை யாழ்த்தலென வரற்றுவனால். (௯)

எனசெய்கே னென்செய்கே னென்செயகேன் மகரோடென
பொன்செயத விளங்கிழையும் வீந்தனளாற பொருளகாவ
லெனசெயத லெனவெறுப்பா னேஙகுறுவான பின்னிதியே
யினசெயத லெனக்கொளுவான் பித்தாகி யிடருறுறன். (௰)

நரைதிரைகூர பிரமோத னவைகுலைந்து பதனழிநது
கரைதரலகேட் டவனூர்வாழ காரணவே தியர்சாரநது
தரையிடத்தி லியாவருக்கு நீமைநலந் தரலவினையென்
றுரைதொடுத்தங் கிறந்தவர்கட குறுவினைகண முடிப்பித்தார். ()

வினைமுடித்த பிரமோத விருத்தனெடு வாழவினைச
தனைவெறுத்தா னானறுகினற தணடொனறில வேணடுநிதி
முனைசெறித்தா னனுசனுக்கே முழுநிதிமற றையவளித்தான
சனைதரஙகக் கங்கைவளக் காசியைநோக் குறவெழுந்தான. (௰௨)

எழுநதானற னிணையடிக ளிளையானு முடிசூடி
யழுநதாம லடியேன றனகமவருதி யாஙகளெலாந்
தொழுந்தாதை யெனவிருததி சுகம்பெறுதி சிறிதயர்ந்து
விழுநதாயே லெழுகிலலாய காசிநகா மேவுதியோ. (௰௩)

செல்லேலென றிளவலுரை செயதிடலு மினியினன
சொலலேலியா னீமேவு தொனனகரமினித தன்னேன்

வல்லேயக் காசிசென்று மாள்வதுவே திணணமிவ
ணிலலேனி செல்கவென நீடுதலுந் தரியாளுய. (மி)

மீண்டுமெதிர் வேண்டிநிறகு மிளையானை வெறுத்தனளு
ளுண்டுசில மொழிதரது மவனூர்சென றடைந்தனளல
தாணடுகதி ராதபததாற் றுணையடிகொப புளிக்கவுயிரக்
கூணடுலைய வேர்வாடக் குலைநதுநடை தள்ளாட (மரு)

தணடோடு கரநடுங்கத தாகததா ளுவுலாக்
கண்டோாகண் மிகவிங்கக் கான்மாற்றலோா நாளாக்
கொணடோாநல் வடநிழலிற் குறுகுதலும பறறணைத்தும்
விணடோனோர் துறவியவண வீறறிருத்தல கண்ணுறறுன. ()

முன்போளுன் வணங்கிநின்றுன மோனியுநீ யாரொனனப
பினபோன தனமையெலாம் பெரிதுளைதது சாவதறகே
யெனபோடு மெடுத்தார்வாழ் காசிநகாக கேகுதலு
மனபோடு புகன்றிட்டா னதுகேட்டு மெயததுறவி. (மஎ)

பானுளைபோ னளைபூத்தாய் பழுததுவிழு முடலாளுய
வானுலவும் பலநாட்டு வளைகடநது வழிசசெனறு
கோனுலவு காசிநகா குறுகுதியோவ ரிதனறே
நானுனது நினைவேற்ப நவிலகிறபன கேட்டியென. (மஅ)

கூறுதலு நாயகநீ கூறுவழி பவக்களைசென்
றேறுமவழி யருளகவென வினவேயோா விஞ்சையுனக்
கூறுபட வருள்கிறப னுருவேற்றித தென்னுக்கி
யாறுகொடு நடநதுதமி ழுணிநாடடின மேறறிசைபோ ய். (மக)

சந்தவளை நாப்பணுற்றுத் தமிழின்முனி தனைவணங்கி
னுநதனந்த ரங்கமொ முதவுகிறபா னெனவுளைதது
மந்திரத்தை முறையருளி மாயோகி வழிகாட்டச
சிந்தைகளித் தந்தணனு ந ஜனனோகிச செலவுறறுன. (உய)

காதமொரு மாதம்வளை கடநதுதமிழ நாடுகணடு
வேதமுட ளுகமங்கள் விளஙகு மமபை நகரணுகிக்
சீதகஙகை யெனும்பொருளைத் தீரத்ததி னிராடி
நீதமுறு குயிலேசர் நிலவு சின கரளுருழநது. (உக)

சிரிததனறு புரமெரிதது சீறிவரு நாவரியை
யுரிததவுரி யளைக்கசைதத வொருவனைமற றவனபாகம

பரிந்தருளு மரகதப்பெண் பகவதியைப் பலபுகழ்ந்து
விரிந்தாரு மலர்த்தாள்கள் விளங்கமுடி மேலேந்தி. (உஉ)

மறமுள்ள சனனிதிகள் வான்முறையாற் றொழுதேத்தி
முறமுள்ள முலைமெழுகா யுருகியின்ப முந்நீராழ்ந்
துறமுளனு யவனிருப்ப வுயராக மங்கள்பல
கற்றுணரோர் சிவத்துவிசன் கண்டனனீர் யாரொன்றான். (உங)

சிவபெருமாற குமுபூசை செய்வதுவே தொழிலான
தவமுடையா னிதுகேட்பத் தனனிலைமை முழுதுரைத்துப்
பவமுடைய பிரமோத னியாவன் பகர்தியென
வவனுந்தன னிலைமையெலா மொளியாதங் கவறந்தனனால். (உச)

அன்றுமுதல வேதியனு மரியசைவ வித்தகனு
மொன்றுதலி னுயிரொன்று யுடலிரண்டாய நட்புற்று
ரொனறுமயி ரிடையாடா நட்புநிதி யிடையாடப்
பொனறுமெனக் கனவினினும் புந்திதெளி விலலாதார். (உரு)

வேறு.

அந்தநாட் பிரமோதப்பே ரந்தணன சைவன் றன்னை
யெநதனு ருயிரினட்பா யானிந்த மலைய மேவிச்
சந்தமார் தமிழயோகி தனைக்கண்டு மீளுங் காறு
மிநதநீ டணடமகாந்தெற கிதியென றிசைத்தி சைப்பான்.(உகா)

அனேபேகே ளறங்கள்கோடி யவைகளுட சிறந்த தனம
முன்புகன் மொழிபினகாத்த லதனினு முதலாந் தன்ம
மென்றுநம் பினனைககாத்த லிதனினு மரிய தன்ம
மினபுட னடைககலத்தி னேறறன காத்தளித்தல. (உஎ)

படைக்குடைந்தோ டுற்ரோர் பயநதவர்க் கிடுக்கண் செய்தோர்—கொடைக்கிடையூறு செயதோர் கோமுதற்கோ றல்செயதோர—முடைக்குலம் புசிப்போ ரியார்க்கு முயய லா முயற்சி யுண்டா—லடைக்கலப பொருள்வெள வுற்ரோர்க் குயயலா மாறுண் டேயோ. (உஅ)

ஆதலா னன்பாவெற்கோ ராருயி ருடலம் வாழ்வோ
டேதமில் பொருண்மற்றெல்லா மித்தண்ட மொன்றே யாமாற்
பேதமி லபயமாகப் பெறுதிநின் காந்திற றந்தே
னிதியான்கேட் டகால மெனக்களித் திடுதியென்றான். (உகூ)

விருத்தனுங் குரைத்தவெல்லாம் வித்தகச் சைவன் கேட்டுக்
கருத்தினோ டிந்நகரணபோற காதலினி தளிப்பே னுஞ்சேல்
வருத்தமென செல்கவென்றான் மற்றவன் விடையுங் கொண்டா
னொருத்தனுய மலைய நோக்கி யூர்பல கடந்து சென்றான். (௯௰)

சிங்கமா நகர்கடந்து திரிகளா முதலவாய போற்றி
யங்கிருந் தறுகுரோச மட்டருங் கானந் தாண்டிப
பொங்கிய பொருநையோடு புணர்தரு நதிக ளெல்லாம்
வங்கயன் றரிதி னீந்தி மலையடி வாரங்கண்டான். (௯க)

வல்லிய மானுமொன்றாய வளைதர நெருங்கலாலே
நல்லியலாறுகாணு னந்தலை யொன்றுநோக்கி
யெல்லியங் கிரணங்காணு விடமெலா மேணியேறிச்
செல்லியல் போலு மேன்மேற் சென்றனன் மூன்றுகாதம். (௯௨)

தம்பமீ தேறுவான்போற் றடவரை வழிமேற் செல்வா
னம்பகநெரியா வண்ண மம்புதம் பொழிதலாலும்
பம்பிய மலர்ப்பூந்தேறல் பாய்நெறி வழுக்கலாலும்
வெம்பினனெளி யமீள விழைந்திலன் கீழ்ப்புறத்தால். (௯௩)

இளைப்புறா ததனை நீண்டு மேருநல் வினசினனுளாச்
சுளைப்பல வங்கிரா லிச்சந் தம்புகொங் கரங் கோங்கு
வளைப்புறு மலையிற்பாதி வழிகடந் திட்டான் மேக்க
கிளைப்படன மண்டலங்கள் கீழ்ப்பட மேற்செல் வானால். (௯௪)

அலவன் மண்டலமுந் தாண்டி யப்புறஞ் செல்லுங் காலை
குலவுறு பதங்கடேயந்து குருதிகொப் புளித்து வீங்கித்
தலமிசை வைத்தற் கொண்ணாத் தன்மைய வாகினானுந்
நிலமெனுஞ் சலனநெஞ்சிற் சோதிலன் றிகைத்திலானே. (௯௫)

...ல்நளாற பயனின்றுதல் கண்டனன் கரங்களூன்றி
மேல்வழி கரத்தாற் போக்கி மெல்லெனச் சொல்லுங்காலை
...லகளுந் தேயந்திரத்தச் சுரப்பொடு தசையுமற்றுப்
...விரற் பத்து மண்ணும் பாறையும் பகுத்த தன்றே. (௯௬)

...டைகூர் கரமுங்காலு நெறிவழி தேயத் தேயக்
கடைபோற் கிடந்தானப்பாற் கணமன மிருளவதானன
வட்டைவாய்க் கரடி சிங்க மதம்படு களிறு வேங்கை
சட்டைவா ரரவமின்ன வருத்தில சடையெனறுணி (௯௭)

தெள்ளிய பனியினாலுந் தேனொடு மதுகரங்கள்
கொள்ளினோ கொடுக்கினாலு முயிர் நிலைகுலைவதானான்
கள்ளியன மலரினூடிக கடிமணங கவாநது மெல்ல
வுள்ளிருந தூறுதென்ற லொன்றினா லுயிர்ததல செயவான். ()

அயர்தரு மரணமாங்க ணடுக்கினு மான்றோர் கொள்கை
பெயர்தர விடுப்பரா கொல்லோ பீடமா பிரமோ தன்றன
மயாவுறக் காலகை யெல்லா மண்படத் தேய்ந்தவேனு
முயாதரு பனநதுணடம்போ லிருகுவ தானான மேனமேல. ()

உருளைபோ லளவில்கால முருளலா லுடலநீங்கிக்
குருதியுஞ சதையு மெனபுங குறைந்து தேயந திறுதலாலே
மருள்படு மாவியொன்றே வருவது போவதானான
றொருளுறச் சிறிதுநேரஞ் சென்றபின றெளிதலானான. (௪௰)

தெருணடன்ன் சிறிது நோக்கந் திறந்தனன் திறநது நோக்க
வுருணடவோர் சக்கரத்தே ரொளியவன றனகீழாக
வருநதிறங் கண்டா னோராய வானவ ருலகங கணடான
பொருநதில னவணிருநதும் போநதனன புரணடு மேலும. ()

இவ்வகை மலைமேலுச்சி யெயதன னினிமேற சேற
லெவவகை யருமை யெனன வெண்ணினன் கனாவ தானான
செவவிய தவததோயெனறுஞ் செநதமிழ வளாததோயென்றுந்
திவவிய குணததோ யென்றுந தெயவதம் பழுத்தோ யென்றும,

அடியவர்க் கெளியாயென்று மசலனே யனகா வெனறு
கெடியரோ குடிததாயெனறு நிததனுககாளா வெனறும்
படியவர்க கமுதே யெனறும் பணணவாககரசே யெனறும
வெடிபடக கூவிக்கூவி மிடறிடம வீககமுறறனன. (௪௩)

வித்தகன வரவு காணான் வெதும்பினா னினிமே லென்னை
செத்தபி னேனுமிஙகண செனித்தியான காணும் வணணை
மத்தனே யெஙகு நின்ற வமலனே யருள்வா யென்றே
யித்தலை யுருண்டு மாயத லினிதெனு விதயங்கொண்டு. (௪௪)

முப்புர மெரித்தான் பாத முனனினான வணஙகி மேல்பா
லப்புறங கடகடெனன வடித்தலமுடிவு காறு.
மொப்புறு முருளைபோல வுருணடங்கோர் முழைமுன் வீழ்ந்தா
னுபபுறு பொடிபோ லெனபி னுறுப்பெலாம் பொடியவம்மா.

தீராத மூர்ச்சையானான் றிறத்தலூழ் வினையினாலே
வாராத வுயிருஞ்சற்றே வருதலா லானபாற
சீராருந்துறவி முன்னாச் செப்பிய வினைசைதனனை
யோராதங் கோர்ந்து மெல்ல வுருப்பல செய்பப்தானனை. (௬௬)

மூன்றுநா ளிவ்வாறாக முதியபைந் தமிழ்யோகி
யான்றமெய் யுணர்வினாலே யந்தண னிலைமை யோர்ந்து
வானறவிழ மீனோ டொத்த மங்கையின் செலல மறைற
யூனறிய தவத்தா ருூழ வுவந்தெதிர் வந்துதோன்றி (௬௭)

விப்பிரன றகைமை நோக்கி விளங்கிய கமண்டலத்திற
சுப்பிரத தெண்ணீர் வாரித் தெளித்தலுஞ் சுருங்கித் தேயந்த
மெய்ப்பசும் புண்ணுந் தீர்ந்தான மேயினன் காலகை யெல்லா
மொப்புற வுூதத்தான முன்னருடலங்கொண் டெழுந்து வந்து. (

முனிவனைச் சூழ்ந்து தன்றோர் முடிமிசை யிருதாள் சூடிக்
கனிதரு தமிழாய நெறறிக கண்ணுதற கினியாய தெய்வப
புனிதமா தவத்தா யென்றன புண்ணிய புராண வென்ன
வினியன புகழ்ந்து நினபா லெய்தினன காதகி யென்றுன் - ()

மகமுனி மனங்கனிந்து மறையவ வேண்டலென்னை
பகருதியெனக்களமபன பசுபதி பத்தி வேண்டு
மகதரு பொருளையாறறி னடைகளா வாழல வேண்டு
நிகரறு கங்கைமேவி நீங்குதல் வேண்டுமென்றான (௭௰)

எனறலு முனிவனகேட்ட வினையெலா மளித்தே னினசீர்
மன்றல நிறைவதான வரமபிற கொடுத்தே னெறகாய
நின்றவிவ வினைசையாகக நிகழ்த்துதல் புரியேனனமை
துன்றிய தவத்தி னோககே சொலலுதி யெனனசசொலலி. ()

அங்கதோர தீபந்தனனை யந்தணன கரத்தி னலகி
யிங்கிது பினகை தீர்த்த மினிதுமூழ குதியென றேதப்
பொங்கிய களிப்பா லனனோன போந்தனன மூழகலுறறான
கங்கையின மணிகா ணிகா கட்டமே லெழுந்தா னன்றே. (௭௨

வேறு.

வாசிகையேவருபொருளைப் பினகநெடுநீதத்தினமகிழந்து மூழகக்—காசியிலே மணிகரணிகைத்துறைமேற சென்றெழுந்து களம்பனுளளங்-கூசிமிகத்திகைத்தொன்றுமறியாது மதிமயங்கி

க் குலைந்தான கும்பத்—தேசிகனறன செயலிதெனறுங் காசியெ
னறுங கங்கையெனறுந் தெளிநதான பினனா. (ருங)

கொககிறகிளைசெறிந்து கோலூனறித தள்ளாடிககுல
வுதறகு—மிக்கரிய பருவததுஞ சராநதியிற குடைநதினி துவிளங
கசசெயதா—னிககருணை யெவர்க்குளதென றருணமுனியைய
பொருளைநதனை யேத்தி வாழததி—யககனைசென றேறினனோரா
னநதக கடனடுவிலாழந்து நினறுன. (ருச)

தனனியமர் தனைமுடிததுச் சுடர்விளக்கந் தனைததளராதத
டக்கை கொணடான—மின்னியபன மணிமாட வீதியெலாமூட
லினுன மினனுமீபபத்—துன்னியபொற கலககுவியல காலிடற
நடநதிருவா தொழுது போறறு—மன்னியசீர் விசுவேசா கனகம
ணிச சினகரததை வலஞ்சூழந துறறுன். (ருரு)

தெயவநதிததெணணீரா லபிடேக முறைபுரிந்து தீபஙகாட
டி—செயவளருமமுதருளிச சநநிதிமு னிளறிருகண ணீரபாய
நதோட—மெயமுழுதும புளகிப்ப மனததினிலை யுலைமுககதி
னமெழுகே யாகக—கைமுகிழ்நது முடியேறறித தியானததா
லசைவறற கமபமாகி. (ருசா)

செம்மணியி னொளிவிளங்கு சிவமணியே தவமணியே சிமய
க்குனறத-நமமணியாம் பெணமணிபாலணிமணியே வருணமணி
யே யடியாருளளம்-வெமமணியே வெயினமணியே மதிமணியே
சுடாமணியே விணமேல வாழவாா—தமமணியே யவிமுததத
தணமணியே கண்மணியே யெனறுதாழநதான. (ருஎ)

யினமேவு திருவளள பூரணியாள் பகாமலருமவியநது கொ
ணடான—மனமேவு யீதிபல சுடரதுமணி குயிலகையின மீணடு
ம வநதான—முனமேவு பொதிகையிலே செலவினை ததான பல
வாறு முடிவு காணு—னனமேவல செயதுமென வலமநத மன
ததினனு யோஙகா நினறுன. (ருஅ)

இவணிலமை யீதாக வவிமுததத் தெழுநதருளி யிருககு மெ
ஙகள—சிவபெருமான பிராடடியிவ ரதிரூப லாவணியஞ சிறந்
தமகக—னவமருவு காளையென யுவதியென வடிவுகொணடநது
ரையித—தவளமணி விளிமபொளிறசு சிறுநகைபூத தவனுடற
லைழகக லுறறா. (ருகூ)

முனபுரிந்த நல்வினையோ முனிபுகனற வரந்தினய முனைதத
தேயோ—வெளஙபலனே வறிநதிலமா லுலகமெலா மீனறருளு

மெர்த யம்மை—யனபுடனபி ரமோதனிட மெழுந்சருளி யற
முததா யழுஙகியெனனே—துனபுறுத லெஙகுறறு யிஙகுறறு ய
ஸறதியெனச சொலலலுறறுன. (சுய)

பிறந்துவ ளாந தயலோரூா புக்கிருந்து மலையமலை பெயாந
துயோகி—சிறநதவாந தரவிளக்கத துடனமூழகி யிவணெழுந
து செயத வெலலா—மறைந்தனனபி னவணேகற கருமைசொலி
யவாவினையு மறிகவைகசெயதா—னறநதமைழந்த கொழுநதனையீ
ரிருவீரு மியாவரொனக் கருணமினெனறுன. (சுக)

விருகதனுரை கேட்டமலன விளம்புநமென் றுரைததருளி
விளககததோடே—திருதகமுறித தீாததத்தின மூழகவென வா
ஙகவனுஞ் சென்று தாழநதான—குருகதெழுநத நரைதிரைமூப
பெறிநதிருபத தொருவயதுகொணடு நெலலி—பருததவனககா
சிபசசேத திரப்பொருளை நதித்தடததுப பகுந தெழுநதான.()

எழுநதிடவந தனைத்தா னிகநெரியா தொருபிறபபி லி
ருபிறபபு—மொழுஙகாகப பெறறனமோ மனமதனு வுலகிடத்
தி லுதித்திட்டோமோ—வழுமபான கிழபபருவ மறததுறந்தோ
மெவவணததின மகிழநதோமெலலா—மழுஙகாத வரபபொரு
ளை மாநதியின மகிமையென மனததிறகொணடான. (சுசு)

இருசாமந தவமபுரிநதான பொருளையெனு நாயகியு மெதி
ாவநதுறறுள்—மருவாரு மலாசொரிந்து பலபுகழநது பதயுகள
மவணஙகிநின்று—ஒருவாரு மமபிகையு மநதணனை நோககியு
னக குறறநீமை—கருவாரும பிறபபுகிழ மறநீததாம் வேணடு
வன கழறிடெனறுள்

வேறு,

எனறசொற செவிகேளாமு னிருபிறபபாளன போறறி
மனறலங குழலாய நினருள வரமெலா மடைநதேனேனுந
துனறுநி னீததமென றநதோயநகிட றுறையிலவாழத
னெறுநின பாதபத்தி நணணுறுத லளித்தி யெனறுன. (சுஎ)

அனனையாங களிததுப பினனு மருளினு லநதணாககு
மனனிய சீாததிநலகும வரமொனறு வேறுநலகித
தனனிலை மறைநதாளாகத தனைநிகா களமபனுளாத
துனனிய களிப்பெனறோது முவரியுள ளாழநதானுகி. (சுஅ)

நணுதல காசிபேசர் மரகதக்கனனி பொற்று
ணணினன் வணஙகிப்போறறி நட்டவன றனனைக்கண்டே
யெணணறு நிதியம்பெயத விருஙகழ பெறுவானவேணடி
வண்ணநீள் வழிமேற்கணகள வைததெதிர பாாததிருநதான. ()

நைமிச வனத்தீரவேண்டு நலம்பெறு பிரமோ தனமுன
கைமிசை விளக்கமேநதிக் கதித்தெழுந்திட்டதாலே
மெய்மைசேர் தீபதீர்த்த மெனும பெயா விளஙகுமஃதி
னைமைசோ புனிதநதனனை யனநதறகு மறையலாமோ (௬௮)

அணிமணங காதனமுத்தி யடைதரவேண்டு மெனறுற
பிணியொடு முன்புசெயத பெருவினைதீர வெனறுற
கணிபெறு மிந்நீத்ததோர் காலேனு மூழ்
பணிதரு மிநநீததம்போற் பாரிடை வேறினறு (௬௯)

சொல்லிய வேதியர்க்காத் தூயரொங காசிபேசா
வல்லிய லெறிததாட்கொண்ட வள்ளலு மானுரநத
நலவியல சரிதமநதச் சருக்கததி னவிலகிறபாமான
மலவியல சரிதஙகேட்டாா வழுததினுாக்கருமையாமே.

தீப தீர்த்தச்சருக்க முற்றிற்று.

பத்தாவது

தீபதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவாகளே! தீபதீர்த்தத்தின் மகிமைகளைச்சொல்லு கின்றேன் கேளுஙகள நிாமலமாயதெளிநதோடுகின்ற வேணு வதிதீரததிற களமபமென்னும கிராமததில வாசசியாயன வம சததிற பிறநத பிரமோதனென்ற ஓா அநதணன் தன் தமபியுட னும மனைமககளுடனும இல்லறநடததிவருகையிற பொருளாசை யால தமபிககு விளைநிலததிலும பொன் அணிகளினுஞ் சிறசிலப குதியே கொடுத்து மறறப பெரும்பகுதி யனைததையும் வஞ்சித் துக கவாந்து தன்விளைநில மனைத்தையும பொறகாசுகமாறறிப் பெணடு பிள்ளைகளுடன் வேறூா சென்று வசிததுவரு நாளிற காலகதியால் தன்மனைவி மக்களியாவருமிறந்துபோதலும மதிம யக்கமுறறவனாய துக்கசாகரத்தில்மூழ்கிசசறறேதெளிநதுஇற நதவர்கட்குச் செயயவேண்டுஙகருமம நடததி இனிமேலென்ன செயயலாமென்று யோசிககலாயினன்,

வயதில் மூத்தோம், நரைதிரையால் வருந்தமுறுகின்றோம் நாம் இந்த ஜன்மத்திற்செய்த தீவினையை இந்த ஜன்மத்திலேயே அனுபவிப்பதாலும் ஆகையால் இனிமேற் காசிமாநகரஞ்சென்று மரணமாவதே நலமென்று தீர்மானித்துப் பெரிய ஒரு மூங்கிற்றண்டத்தில் நிரம்பப் பொற்காசுகளைச் செறித்து ஓர் ஊன்றுகோல்போற் கையிலேந்தி மற்றுள்ள திரவிய மனைத்தையும் தம்பிக்குக்கொடுத்துக் காசியை நோக்கிச்செல்லுகையில் ஓர் சந்நியாசி யெதிர்ப்பட்டுப் பிரமோதனை நோக்கி நீ யெங்குச்செல்கிறாயென அவ் அந்தணன் உள்ளவெல்லாஞ்சொல்லிக்காசிமாநகர்க்குச் செல்கின்றேனென்ன துறவி கூறுகின்றனர்.

ஓ அந்தண நீயோ வயதில்மூத்துக்காடுவா வீடுபோ வென்னு நிலைமையெய்தினை, அளவற்ற நாடும் நகரமும் வனாந்தரங்களும் மலைகளுங்கடந்து வாரணாசிக்கு யெவ்வாறு செல்வாய்? நீ கொண்ட எண்ணம் வீண் உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றக்கருதுவாயாகில் இப்பொழுதே தமிழ்மலையாகிய பொதியாசலஞ்சார்ந்து அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்யக்கடவை யென்றருளிச்சென்றனர்.

உடனே பிரமோதன் சந்நியாசி யுரைத்த வாக்கியமனைத்தையும் தலையாகவகித்துத் தென்றிசைநோக்கி மெல்லத் தண்டூன்றி நடந்து அநேக நாடுநகரங்கடந்து கடைசியாய்ப் பாண்டிநாட்டில் ஆமலகவனத்தில் வந்து பொருநையில் நீராடிச்சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட் சென்று வலங்கொண்டு வணங்கிநிற்கையில் அப்பெருமானுக்கு நித்தியபூசை முறைசெய்யும் ஓர் ஆதிசைவன் அடுத்து யாரென விசாரித்தலும் பிரமோதனன் தன் விருத்தாந்தத்தை யுரைத்து அவனுடன் நட்புற்றனன். பிரமோதனும் ஆதிசைவனும் ஒருவருக்கொருவர் உயிருமுடம்பும்போல அத்தியந்தசிநேகங்கொண்டவராய் வாழாநிற்கையில் ஓர்நாள் பிரமோதன் அகத்தியமுனிவரைக்காணும்படி செல்லநினைந்து ஆதிசைவனை நோக்கி அன்பா நானிப்பொதிகை சென்று அகத்திய முனிவரைத்தெரிசித்துவரவெண்ணங்கொண்டேன்,போய்மீண்டுவருங்காறும் என்னுயிர்க்கு நிகராகிய இக்கைத்தண்டத்தை வைத்துப்பாதுகாத்துத்தரல் வேண்டுமெனவுரைத்து அவ்வாதிசைவன்கையிலதண்டத்தை அடைக்கலமாகஅளித்து அவனிடத்தில் விடைபெற்று மரங்களும் செடிகளும் அடர்ந்து நெருங்கிய பொதியமலை மேல் காலுங்கையுந்தேய்ந்தற ஊர்ந்து கொடிமுடிசேர்ந்து அப்பாற

செல்வதறகேலாமல பனஙகட்டைபோலுருண்டு அப்புறம்விழுந்து மூர்ச்சையாயினன.

இவவாறு மூாசசையாயக்கிடககும் அந்தணன நிலைமையெல்லாம் ஞானதிருஷடியாலுணாநத தமிழமுனிவன ஆஙகெழுந்தருளிக் கமண்டலதீர்த்த புரோக்ஷணத்தால தேயநத உறுபபுமுயிரும் தழைக்குமாறுசெயது அந்தணனை நோக்கி வேண்டுவதென்னையெனப பிரமோதன் முனிவனைவணஙகிப போறறித்தனவரலாறுரைத்துத் தபோதனரே எனககுவேண்டுவதாசசுவாபக்தியும் பொருநாநதி தீரவாசமும கஙகாஸநானமுமேயெனலும முனிவன அவையனைத்தையுமளித்தோம அனறியும உன புகழ உலகமெலலாம வியாபிக்குமாறுஓாவிசேடமானவரமுமுனக்களித்தோம எனறுரைத்தருளிசசுடாவிளக்கு ஒனறை அந்தணன்கையிறகொடுத்து ஆங்கு பொருநையில பிணகதீர்த்தத்தில மூழ்குவித்தனன. அந்தீாததத்தில மூழகிய அந்தணன கஙகா நதியில மணிகாணிகா கட்டத்திலெழுந்து எஙகுறறேமெனச சிறிதுநோ மயக்கமுறறுக காசிமா நகரினகண் வந்தோமெனத் தெளிந்து பொருநைத்தேவியையும அகஸதியரையும்திக்குநோக்கிவந்தித்துபபுகழநது சுவாமிவிசுவநாதரையும் விசாலாக்ஷியமபிகையையும் சேவித்து மீண்டு மணிகாணிகா கட்டத்திலவநதுயாண்டுநாட்டில ஆமலகவனத்திலெவவாறு செலவோமென யோசனைசெயது ஒருவழியுந்தோனறுமல திகைதது மயஙகி நினறுன.

அவ்வேளையிற் கருணாநிதியாகியவிசுவநாதசப்பெருமானும் விசாலாக்ஷியமபிகையும் மானிடவடிவெடுத்து உலாசமாயவவிடத்திலஉலாவிவருகையில வநததகதால மெயவுறநிருககும அந்தணனை நோககி என் கவலுகினறுயெனன வேதியனே, ஐயா அகததியமுனிவா கிருபையாற பொருநைமூழகி யிஙகுறறேன, மீணடும அந்நதிதீரததிற செலல யாதொருவழியுந் தோனறுது திடைபுறுகினறேனெனறனன. அதுகேட்டுசசிவபிரானவேதியனை நோககிஅததீபத்துடனஇத்துறையிலமூழகினுலஅஙகுசசெனறெழுவாயஎனறருளலும அவவாறேபிரமோதன மணிகாணிகா கட்டததில மூழகிய பாவவினைகளும நோதிரை மூபபுமுதலான உடறகுறறஙகளும நீஙகி இருபததொரு வயதுளள திவவியஙகள விககிரகனுயச் சாலா தீாததததிறகு ஆடுத்த, கீழத்திசையிறசெனறெழுந்து அளவறற சந்தோஷ முடையவனுயப

பெருநாயகியைமனதிற் றியானித்து இரண்டுசாமம் தவம்புரிந்தனன், உடனே அந்தேவி பிரத்தியக்ஷமாய்முன்வந்து வேண்டும்வரம் அளித்தகன்றனள். அப்பாற்பிரமோதன் அடங்காத களிப்புடன் சுவாமிகாசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட்சென்று வணங்கிச்சிநேகிதனாகிய ஆதிசைவன் வரவுநோக்கி ஆங்கோரிடத்திலிருப்பானாயினன்.

முனிவர்களே! அந்தப்பிரமோதன் மணிகர்ணிகா கட்டத்தில் மூழ்கித் தீபத்துடனிங்கு எழுந்தபடியால் இத்தீர்த்தத்திற்குத் தீபதீர்த்தமென்றபெயர் விளங்குகின்றது. இத்தீர்த்தத்தில் ஒருவேளைமூழ்கினோரும் இக்கதையைப்படிப்போரும் கேட்போரும் தங்கள் தங்கள் அபீஷ்டமெல்லாம் நிறைவேறப்பெறுவார்கள்.

இப்பிரமோதனென்ற வேதியனுக்காகச் சுவாமி காசிபேச்சுரர், எரித்தாட்கொண்டருளின அச்சரிதமெல்லாம் மேலெரித்தாட்கொண்டசருக்கத்திற் கூறினேனென்று சூதமுனிவர் கூறலாயினார்.

தீபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம்.

காரண னாகிய கணநாதனை முன்னா
னாரணனாந்தர நாரண னாபி
யாரணனாந்தர வாரணனைத் தெய்வச்
சீரணி காசிப னேத்தல்செய் தானே. (க)

கிருத மெனப்புகல் கேடறு காலம்
வருசா வாணிய மாமனு வாழ்நாள்
சருதறு நோன்பினிற் காசிப னென்பான்
திருநிக ரதிதியைத் திதியை மணந்தான். (உ)

அதிதி வயிற்றினி லமரா ருதித்தார்
திதிய வுணத்தொகை சோதர வீனருள்

சதிமரா ணப்பகை தாமற வானோர்
வதிதர நாளு மனத்தி னினைத்தார். (௩)

மத்தென மந்தரம் வாசுகி நாணு
வைத்தன ராழி மதித்தன ராலக்
கொத்தன லஞ்சினர் கோவென வோடி
மத்தலர் சூடியின் மாணடி தாழ்ந்தார். (௪)

வந்த துரைத்தனர் மாதொரு பாகன
சுந்தரன வாரிதி சூழெரி நஞ்சைக்
கந்தர மிட்டணி காட்டின னப்பால
வந்தவொர் வெண்சுதை கண்டு மகிழ்ந்தார். (௫)

வானவ ராயின் மகிழ்ந்திட வெண்ணித்
தானவர் வேறு தயங்கிட மாலோர்
மானினி யாயெதிர் வந்தம ராக்கே
யீனமில் வெண்சுதை யீந்து மறைந்தான். (௬)

மோகினி யேகலு மோசமி தெனன
வூக முணர்ந்தன ருங்கிலை யீனர்
போகியி னுற்றன வென்று புழுங்கி
யூகம் வளர்ந்தம ராட வுருத்தார். (௭)

தீயவர் செயலை தெரிந்தொரு தாதை
தாயிவா தாண்மலர் தாழந்தெழு தேவர்
தூயவா நலவிடை சூடின ராகிப்
போயினா வாளி பொழிந்தன ராத்தார். (௮)

வேறு.

அலையோடு தண்ணுல ரியோடுவெள்ளை யமுதாழி யென்ன விருள்கூட—மலையோடு வெள்ளி மலையென்னயாரு மலைகின்ற தன்மை யுறைய—வுலையோடு நீரி னுருகுற்றசெப்பி னுறுகண்க ளாகவுவர்கள்—சிலையோடு வைர மழுவோடுசெண்டை செயதாகன் சென்ற பலநான் (௯)

ஓராயிரத்து வருடத்தினெல்லை யதுசென்றும் வென்றி யொருவர்—பேராயதில்லை யமரேசன வன்மை பெரிதே குறைந்ததெனினும்—வீராதிவீர னதனுன்முன் வைத்த விறலொன்று தாள்களவையின—போராதடர்ந்த மழைபோல் வளர்ந்த பிறை வாளிதூவல குறையான். (௰)

போராடு கிற்பர் செயலின்ன மக்கள புகழ்வாகைசூடி மிகுநாள்—வாராது நின்ற வகைகண்டுதுங்கி மனமுடைந்து மதிதி—சேராடுசெங்க ளாருவித்தடத்தி னிலைமுழுகு கொங்கை யினளாயச்—சீரான காசிபனைமுன்பு சென்று தெரிசித்து நின்று புகலும். (௰க)

மதியே யணிந்த சடையாளர்பாத மலரோ மலர்ந்த மதியாய்—பதியே நினக்கு மகரான தேவர் படுபோரிலவென்றி யிலரோ—விதுகாறு மிங்ங னுகாத தன்மை யிசையென்று தாழ வெவனுர்—துதிமேவு காசி பனுமுள் ளுணர்ந்து தொகநின்ற தன்மை சொலுவான். (௰உ)

அதிதீ பயந்த விமையாத தேவ ரவுணர்க்கெதிர்ந்து பொருதா—ரிதுவேனை சறறு வலியின்றியோடி யிடரே யுழைப்ப ரொனிறுங—கொதிகோப நெஞ்சின வலிகுனறி லார்கள் குறையாத வெனறிபுனைத—றிதிகாதலர்க்கு மரிதாகுமெனறு திருவாய் மலர்ந்த ருளினன். (௰௩)

திருமக்க ளியாரும் வலியின்றி வாடுதிரமே தெரிந்த வதி—பொருமிக் கலங்கி நிலமே னிறைந்த பொடியிற்புரண்டு கலை கருணை ப்ரதாப மணவாள மக்கள் கடிகொண்டவெறறி யா—னருளுறற வாறெஃ தருளென்ன வேத னருமைக் குழந்தை யறைவான. (௰௪)

நீபெற்ற மக்கள் விறல்வாகைசூட நினைகிறஸப யாகி விதுநாண்—மீபெற்ற பாண்டி வளமண்டலத்தில வியனெலலி சுற்று பொழில்வாயப்—போபெறறு மீடி யமுதபரவாக பொருளை பரசாத மதனைத—துயபெறற செஞ்சி னுயர்மாதவங்கடொடரப் புரிந்து கொளவே. (௰௫)

மணவாள னின்ன மொழிகூற நங்கை மனமொத் தலர்ந்து மகிழ்வுற்—றிணர்மேவு கஞ்ச வதனத்தி யாகி யிறைதன்னை வேண்டி விடைபெற்—றணவான மந்தர வுபதேச மனப ரருளா லருந்த வருளி—னுணர்வாகி மெல்ல நடைகொணடு நெலலி யுயாமா வனத்திலணுகி. (௰௬)

பெரியோ ருளத்தி னிறையிறசெறிந்த பீடா பொருந்த முழுகித்—திருநீறுபூசி மலரா னிறைந்த திருநெல்லிமேவு பொழில்

வா—யொருகாலை யூனறி யொருகான்மடக்கி யூரோடு சே ரநிறுவி—யிருபாணி யொக்க முகிழ்வித்து நீவு மிருண்மே லமைத்த வலமைவாய. (௰எ)

நிலையாக யோக நிலைநின்று பித்தி நிலையேபொறித்த வன மோ—நிலையோ வெனககணுனிநாசியீறு தெரியக் கணித்து பய னே—ருலையாத மந்தா மதுகோடி கோடி யுருவிற் செபித்தது நெ டிய—மலையா சலப்பெ ணிருதாளுளத்தின மருவித் தவங்கள புரிநாள. (௰அ)

வலமாறி நின்ற வமரேசனுக்கு வலமுற்ற தன்மை மதியாக்
கொலைபாதகதத குவாதநக ளாதி குரவாக் குறைப்பவவனு
மலமாறு கொண்ட வருள்யோக ஞான வழியாக யாதுமுணர்வி
னிலையாய நிநது மனமுந்த ளார்ந்து நிகழுகினற தனமை புகல்வான்

வேறு.

தேவருநீருஞ் பல்பகல் வெம்போர் செய்கின்றீர்
தாவருமவெற்றித் தாரணிசூடித் தம்மக்கண்
மேவில வொனன வதிதிமயங்கி விசனித்துத்
தூவியனினற காசிபனுக்குச் சொல வானுன். (உ௰)

அங்கவ னீவிர் போர்முனை நிற்ற லமரேசன்
றுஙகி யதுங்கல கூற மயங்கித் துயர்மேவி
மஙகை வணங்கி யென்மகர் வென்று வயமேவற் (ன்
கிஙகொரு நனறி சொல்கென நன்றென் றிதுசொனனு

தண்டலை மேவித் தென்ற லுலாவுந் தமிழான
மண்டல நெல்லி மாவனமேவி மனமொத்துத்
தெண்டிரை வீசிக் கண்டவர்பாவத் திடாகொண்டு
மணடு பொருநத மென்ற மணிப்பெண் மலருன்னி.(

நீதவ மின்று செய்குதி யென்ன கிறைமேவு
மாத வளங்கு மாதவ முற்றே வதிகின்ற
ளாதலி னுஙகண் மாவலி குன்றி யழிகின்றீர்
போதுதி யொன்றுன் மாதவ மங்கை பொன்றற்கே. ()

வெள்ளி யுறைத்த கொள்ளி வெடித்த விதமெல்லா
முள்ளி னினைத்தார் கள்ள மொணத்தா ஞெஞ்சுறுதா
தன்னையிருக்கு நெல்லிவ னத்தின் றலை செல்வான
முள்ளி னிலாந்தார் காலது காலின் றுணையாவார். ()

பாதக ரிவ்வா றுதவு மன்பர் பகாகினை ற
காதல ளிக்கு மார மலைபெண் கனியாவா
ளாதர மூற்றன மாதவி திகசோ ராணுக
வேதரி சற்றுமூளவ ருடகண விகசிததாள். (உரு)

அதிதி பொருட்டுப் பொருளை யளித்த வனலான
மதிக்கண் மலாக்கண் வரியர விறகண வதிகிறபார்
மதிகொள்கபர்த்தர திருவடி நிறகும வழிகாணு
தெதிராதர வத்த னிலையுரு வதனி னெழில கொணட. ()

இவவயி னிஙங ளுதவுமூழிக் கிருளான
பவவ மெழுநத செவ்வி படர்நத பறிதீய
ரோவவி லுயர்நத நெலவிவணத்தி னூடுறறுச்
செயவி யுயர்ந்த தியராணுககிச செயலறரா. (உஎ)

பானும திக்க ணுருமொ ளிக்கும் பவனர்க்கு
மேனைய வர்களு மேவிடு தறகங கெளி தாமோ
மானதிதிப்பெண் ணேயிதி னிறபாள் வதைசெயதங
கூனுதி ரங்கள வாயகொடுதினனற் குளதேயோ. ()

என்று நினைந்தார் சென்றனு கறகு மியலாராயக்
கன்றிய விநதார வீரமுணாதநுக் கடிதுற்ற
வென்றி யழிநதா ரமமதில்கூறறி வெருவாளாயக்
குன்றி யிருந்தார காதவ ழிக்குங் குறுகாதார். (உகூ)

யாவ ரிவட்கிங் காரழல் சுறறு மெயிலீந்தார்
மூவர்தமக்கு மேசெய லீது முடியாதால்
தேவர்தமக்கும் வாகைமுடிக்குந் திறலேயோ
மேவு க லென்னென் றெயலறு ாய விசனித்தார் (ஙய)

பன்னெடு நாளா யஙநிலைசுறறும் பழிபாவ
மென்னை யிருந்தோ மெனசெய லுறறே மிதுவினையென்
றுனனினா தேவர் தம்மொடு பொருதற கோடுற்றா
மினனிய தீபத தினவிழு புள்ளின் மீகிற்பார். (ஙக)

திதிமக ரமரிற் பொரவெழ வதிதித் திருமாது (ப்
அதிதவ நிலைமைக் கருள்கொடு பொருளைத் தோயத்து
பதிபெறும வரதைப பகவதி யவண்முற படருற்றுக்
கதிகொ டுளதிற கருதியபொருளைக கழறென்றாள். ()

விண்ணவர் மாதா வினனது கேட்டு வியனுற்றாள்
கன்னை விழித்தா ளம்பிகை நிற்குங் கதிகணடா

ளென்ன்ரு மின்பத் துணையிறை வாணெரிருதாளிற்
றன்னை லரிட்டாள பல்புகழ் பேசுந தரமானுள ()

வேறு.

கலையாயினை யிமாவானொருகனியாயினை கமலத்
தலையாகிய மணியாயினை தனியாயினை தகையோ
ரலையாயினை யாரதவெனமுதாயினை யணியா
மலையாசல நிலையேவரு வரதேசிவ மணியே. (௬௪)

மதியாயினை யறிவாயினை மலமாயினை வரதீ
னிதியாயினை நிசமாயினை நிதமாயினை நிகழுந
துதியாயினை துதிகூர்தரு தொடையாயினை தொலையாம்
பொதியாசல நிலையேவரு புவனாமாத புனிதே. (௬௫)

நெஞ்சாயினை நினைவார்தவ நெறியாயினை நிலனோ
டஞ்சாயினை யரனாயினை யரியாயினை யரனோ
டெஞ்சாதபல வயிராகிமறை றெதுமாயினை யெழுமேழ்
மஞ்சாடிய மலையாசல வழியேவரு வரதே. (௬௬)

அந்தாமரை யன்மேசிவை யணியாகிய வணியே
நந்தாமணி யொளியேநளின நதிநாயக நதியே
சிந்தாமணி யருளேதரு திருவேதிரி புரையே
மந்தாகில மலையேவரு வனிதேமக வரதே. (௬௭)

கண்ணேகணின் மணியேமணி கதவுற்றவொர் கதிரோ
பண்ணீடிய வுருவேயுரு வுடனாகிய வுயிரோ
யெணணேயெணி னிறுதிகருமப் புறநின்றவின் னெழிலே
யெணணேதமிழ மலைமேன்வரு பிரதாபநற் பிகமே. (௬௮)

தோளாவொளிா மணியேமறை தொழுநாயகி சரணஞ்
கோளார்தரு பவபாதக குலநாசனி சரண
நாளார்மலர் நயனீபர ஞானாமிர்தை சரண
மாளாகின ளுளாயினி யடியேனின தபயம். (௬௯)

வேறு.

இன்னன புகழ்ந்தங் கிருசரண் வணங்கு மிவையவர் தாயி
னையெங்க—ளனனையாம பொருளை யம்பிகை களிப்புற் றதிநீ
புகழ்ந்தன கேட்டே—மனனுள மகிழ்ந்தே நின்றவத் தவந்தே
மியாவைநீ வேண்டிவ திசைத்தி—முனனுற வளிப்ப மென்றலங்
கரியமொய்குழ லதிதியு மொழிவாள். (௭௰)

அம்பிகை பயந்த வமரர்க ளியாரு மவுணரோ டமர்செயவா
ரவர்கள்—வெம்பிடர் தவராய வென்றிமா லிகையே வேயாநத
ர்மீள்தரல் வேண்டும்—பம்பிய பவத்தில வீழ்ந் தழலாதபர
கதி கொடுக்கு மின்பதமே—கம்பிடு ஞான மெனக்கு மென்பதிக்
கும வேண்டுமின் றருளென நவின்றாள். (௪௧)

நவிறலும் பொருளை நாயகி யாவு நலமுற வளித்தன மிமை
யோ—ரவிர்தரு வென்றி வாலகரு டினரா யடுத்தன ரொன்றரு
ள் புரிந்து—குவிதரு மவுண ரடுத்ததும் வனனிக் கோட்டைமுன்
குயினறதவ கொடியோர்—கவிதரச் சூழ விருந்ததும் பின்னர்க்
கடந்ததுங் கனிவுறப புகன்றாள். (௪௨)

இங்கனீ தாக வங்கவ ருடற்று மிம்மயவ ரவுணரை மாயத்து
ப், பொங்கிய களிபபிற போந்து காசிபனைப போறறினா வய
ரிலை புகன்று, ரங்கவன களிததான் முயதவ மாற்ற லறைந்த
ன னமரரோ டெழுந்து, பஙகமி னெல்லி மாலனத் ததிபண
னக சாலையிற் படர்நதான். (௪௩)

படர்தலு மதிதி பதியைமுன வணங்கிப பண்ணவர் தங்களை
யனையா, விடரற நீரிங கெயதிய தன்னை யிவளருளாமென வி
சைப்பத், தொடர் தரு தவத்துக் காசிபனோடு சுரரெலாந் து
ணையடி பரவிக். கடன் மடை திறநத தெனப்பல புகழுநது க
ணகொளாக் காட்சியி னிலைத்தார. (௪௪)

அருணிறை பொருளை யமபிகை யருளி னதிதிகா சிபர் தமை
நோக்கித, தெருணிறை யிநகத் துறையினி ராடித் தெரிசனை
செயதனி ரின்று, மருளற மகமொனறுற றயிரா மூழகன மறற
வித் துறையதே யதனுற பொருளுறு தீரததங காசிபதீர்த்தம
புகன்றனம் பெயாபுகழ பொலிய. (௪௫)

காசிப தீர்த்தந் தனையொரு காலங கருதினோர்கள் களாற க
ண்டாா பேசினோர் மூழகிப பெருந்தவம் புரிந்தாா பெறற கரும்
பேறுவே றிலையா, லாசிலா மூனறு புவனத்து நீத்தமமர் வ
னகோடி மூன்றனையா, மாசிலா தெவைக்கும புனிதமாகா த்தி
ய மலிநததித் தீர்த்தமா வழங்கும். [௪௬]

இனியிவண மகமொன றியற்றுக வினறவ னெழுந்தருள புரி
குவ னெல்லாங் கனிவுறப பெறுக வெனவருள புரிநது கது
மென வதனுற காநதாள், பனிமல ரயனு மாயனும வேதப

பனுவலும் பாறகடன மகளும், புனித பாரதியும்புகழ்ந்திடக்
கேவா புனமலர் பொழிந்திடமாதோ. (சஎ)

ஆவியுமபொருளுமுத்தியுந் தவமே யாமென வாற்றுகை நி
சத்திர, காவியுங் கமழுங் கமலமு மலர்ந்த காசிப தீர்க்தமா ம
கிமை, தாவிய வனந்த னுனைககடங்காது சாறறினஞ் சிறிது
மாமகத்தினை, றாவியல் காசி பேசுரச் சருக்கஞ் சொல்லு
மிச்சொல்லுது மன்றே. (சஅ)

பூங்குழ லதிதி பொருநாகா பகிலைப் புகழ்தகற் புனிதவா
சகங்க, ளோங்குயர் தகவி ளொருமுறை புகன்ற ருபாதியும் வ
ருமையுமுறுதா, ராங்கவை யிருகா லுறைந்தவ ரிம்மை யம்
மையி னலமெலா மடைவா, ரீங்குறு கால மூனறிறுமிசைய பா
ரெய்துவ ரெம்பிரான் கயிலை. [சக]

காசிபதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது.

காசிபதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்

திரேதா யுகத்தில் சாபர்ணிய மனுவின் காலத்தில்பிரமகுமா
த்துதித்த தவச்சிரேஷ்டனாகிய காசிபமகாமுனிவன், அதிதி திதி
யென்ற இரண்டுமனைவியருடன் வாழும நாளில் அதிதிவயிற்றில்
தேவர்களும் திதிவயிற்றில் அசுரர்களும உதித்தனர். அவர்கள்
ரைதிரை மூப்புச் சாக்காடின்றி நீடூழிவாழ நினைத்துத திருப
பாலாழிகடைந்த காலத்தில்வந்த அமுதத்தைத் திருமால்மோகி
னி அவதாரஞ்செயது தேவருக்குமாத்திரம் அளித்து மறைதலும
அவுணர்கள் தமக்கு அமுதமில்லாமற் போனதுகண்டு வருந்தி
! யிதற்குக் காரணம் இந்திரன்தானென்று மதித்து அவனுடன
போர்புரியவர இந்திரனும் பிதாவிடத்தில விடைபெறறுத தேவ
ப்படைகள் சூழ ரணகளஞ்சென்றெதிர்ப்பாராயினர்.

இவ்வாறு தேவர்களும் அசுரர்களும் நெடுநாளாசயப் போர்
புரியாநிற்கையில் அதிதி தன்மக்களைப்பிரிநத பிரிவுககாறறு தழு
ங்கித் தனபதியாகிய காசிபமுனிவனை வணங்கி, சுவாமி, நம்ம
க்கள் அவுணரோடு போர்புரியச்சென்று வெகுகாலமாகியும் இ

னும் மீண்டிலர், போரில் வென்றாரோ? அன்றிப் போன்றாரோ? ஒன்றும் அறிந்திலேன், அவர்கள் நிலைமையை யுரைத்தருளல் வேண்டுமென்ன, ஞானதிருஷ்டியால் எல்லாமுணர்ந்த காசிபன் அதிதியைநோக்கிப் பெண்ணே, தேவரும் அசுரரும் இன்னும் அமர்செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் அவுணர் ஜெயம் அடைவார்போற்காணப்பட்டாலும் இந்திரன் வல்லமையுடையவனாதலால் பின்வாங்காது போர்செய்கின்றனன். நின்மக்களாகிய தேவர்கள் வெற்றிமாலைசூடவேண்டுமெனில் நீ இப்பொழுதே பூலோகத்தில் பாண்டிமண்டலத்தில் ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பராசத்தியாகிய பொருநைநாயகியைத்தியானித்துத் தவம்புரிவாயாக வென்றனன். அதுகேட்டு அதிதி களிப்புற்று முனிவனை வணங்கி விடைபெற்று ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பொருநைமாதேவியைத் தியானித்து அருமையானமாதவஞ்செய்யத்தொடங்கினள்.

இவ்வாறு அதிதிதவஞ்செய்தலைக்கேட்டு அவுணர் அவளைக்கொல்லக் கருதி அனவரததானவாசமாமுகத்தினின்று நீங்கித்தொலையாத வழிகடந்து வராநிற்கையில் கருணைநாயகியாகிய பொருநைநாயகி அவ்வதிதியைச்சூழ ஓர் அக்கினிக்கோட்டை ஆகாயமளந்து நிற்குமாறு நிறுவலும் வந்தவுடனே தானவர் அக்கோட்டையைக் கண்டு நடுங்கிச்சமீபத்திற் கூடச்செல்லமுடியாதவராய் மீண்டும் ரணகளஞ் சார்ந்தனர்.

அப்பால் பொருநைநாயகி அவ்வக்கினிக்கோட்டையை நீத்து அதிதிமுன்சென்று உனக்குவேண்டும்வரம்யாதென்ன அதிதி அத்தேவியைவணங்கித் துதித்து என்மக்களாகிய தேவர்கள் வெற்றியுடன் மீளவேண்டுமென்ன, பொருநை, அவ்வாறாக, என்றருளலும் தேவர்கள் அவுணரைவென்று ஜயசீலராய்த்தந்தையை யடைந்து வணங்கலும் காசிபர் களிப்புற்றுத் தேவர்களுடன் ஆமலகவனஞ்சார்ந்து பொருநைநாயகியைக்கண்களாறச்சேவித்துப் பற்பலபுகழ, அத்தீர்த்தநாயகி காசிபரையும் அதிதியையும் நோக்கி நீவிர் இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து என்னைத்தெரிசித்தீர் அன்றியுமிங்கோர் மகமியற்றுவீர்கள், இத்துறையிலே ஸ்நானஞ்செய்வீர்கள், ஆனதால் இத்தீர்த்தம் காசிபதீர்த்தமென்ற பெயருடன் திரிலோகத்திலுமுள்ள மூன்றரைக்கோடி தீர்த்தங்கட்கும் மேலானதாக விளங்காநிற்கும் மேலுமித்தீர்த்தமகிமையைத்தந்தார்க்கும் பார்த்தார்க்கும் புகழ்ந்தார்க்கும், ஸ்நானஞ்செய்தார்க்கும் ஸ்நானஞ்செய்து தவஞ்செய்தார்க்கும் நன்மையெல்லாங் கைகூட்

டுவிக்கும். இதன்மகாத்மியத்தை யாராலுமளவிடமுடியாதென்றருளிக் காசிபனைநோக்கி நீஇங்கோர்யாகஞ்செய்கையில் சிவபிரானுங்கெழுந்தருளி, வேண்டும்வரம் அளிப்பனென்றுரைத்து அத்துறையில் மறைந்தனள்.

உயிரும் பொருளும் மோக்கமும் தவமேயாமென மதித்திடுகின்ற நைமிசாரண்யத்து முனிவர்களே! இக்காசிபதீர்த்தத்தின் மகிமையிற்சிறிது யான்சொன்னேன் முழுவதும் சொல்ல எவராலுமாகாது. இதனிற் காசிபர்யாகஞ்செய்தருள்பெற்ற கதையினைத்தையுங்காசிபேச சுரசருக்கத்திற்கூறுகின்றேன். அதிதிபொருளைமாதேவியைப்புகழ்ந்தவாக்கியங்களை ஒருமுறைசொன்னவர் நோயும் வறுமையுமணுகார். இருமுறைப்புகன்றோர் இம்மைமறுமைப்பயனடைவார், மும்முறைப்புகன்றோர் சாவாப்பீடைமும்பெறுவார் என்றுரைத்துச்சூதமுனிமேற்கூறுதலானார்

காசிபதீர்த்தச் சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம்.

பால்வளங்கெழு பணிலங்கள் படர்தரு புனமுஞ்
சேல்வளங்கெழு குரால்கூர் கழிகளுஞ் செட்குக்
கால்வளங்கெழு பொழில்களும் வரைகளுங் கவினு
நால்வளங்கெழு சிறப்பின கேரள நாடு. (௧)

தேவலோகத்தி னசையறச் சிறையிற் றுறந்து
யோகலோகத்திற் சிறந்தருளுறுவரும் விரும்பு
நாகலோகத்தி னரைதிரை மூப்பினை யயவார்
போகலோகத்திற் பொலிவது கேரள பூமி. (௨)

சிலையுஞ் சேணுறச் சேர்தலைத் தெங்கிளநீருங்
கொலையுங் கோபமுங் கொதித்தெழு குஞ்சரக் கோடுங்
கலையுங் காலமுங் கவிழ்தலுங் கடிந்துயர் கனக
மலையு மாலெலா மலிவன மலையமண் டலமே. (௩)

இன்ன மண்டலத் திரசதத் தெழுநிலை மாட
மன்னு தோரண மறுகுசூழ் வஞ்சிமா நகரிற்

ன்ன வஞ்சிலை கரந்தருள் காமனே ரனையான்
எந்தி லங்களு மிருபுயத் தேந்துமோ ரேந்தல் (௪)

இழிவில சீர்த்திய விராசசே கரனெனு மிறைவன்
பழுதின் மாநிலம் புரக்குநாள் பணிசெய் வினையின்
வழுவி ருந்தின வன்மையான் மலங்குடைந் தயரும்
புழுவெ ழுந்துதிர மேனியோர் புதல்வனைப் பயந்தான். (௫)

உடலெ லாமுட லுரோமத்தி னுழியெலாங் கிருமி
படர்ந்து திரந்திடு குழவிமேற் பார்த்திப னன்பு
கடந்தி லன்கருங் காக்கைதன் பார்ப்பினைக் கனகச்
சடங்கொள் பார்ப்பென வணைத்திடல் சகசமே யன்றோ. (௬)

மெய்யெ லாம்புழுச் சொரியினு மிறையெனும் விதன
மெய்தி லாசிறு மகவினை யெடுத்துமோந் தணைத்துப்
பொய்யி லாதகி ருமிகளே பரனெனப் புகன்று
மையு லாங்கரு விழியினு மதித்தனன் வளர்த்தான். (௭)

வளர்த்த மைந்தற்கு வடிகலை தெரிகுமா மறையு
மளப்பி லாப்பல கலைகளு முணர்த்தின னுகிக்
கிளர்த்த காளையம் பருவமுங் கிடைத்தது நோக்கித்
தளக்க ருங்குழ லொருத்தியைத் தகுமணத் தளித்து. (௮)

வையம் யாவையு மனுமுறை காவென வழுத்திச்
செய்ய கோலையு முடியையும் முறையுறச் சேர்த்தித்
துய்ய சந்திரப் பிள்ளையுங் கங்கையுந் தூரு
மெய்ய னிந்தருண் மெய்யனா வியன்கதி விரைந்தான். (௯)

தந்தை யேகலும் புழுச்சொரி சடத்தினன் றரணி
முந்தை யோரெனக் காத்தனன் முறைசெலுத் திடுநாள்
கந்த ரத்தமிழ் வரையுலாங் கணக்கறு விலங்கால்
வந்த தீவினை யறிந்தனன் மனங்கடு கடுத்தான். (௰)

வைய மூர்ந்தனன் வயப்படை தரித்தனன் வளைந்த
மையி ருங்கடற் படையுடன் மலையமா மலைபோய்க்
கையி லங்கிய கல்லினைக் கரடியைக் கலையைச்
செய்ய வேலினுங் கணையினுஞ் செற்றனன் றடிந்தான். (௰௧)

அந்த வேலையிற் கேழலொன் றதிசினந் தெதிர்ந்து
முந்து தானையங் கடந்து முனைந்தது முடுகி.

மந்த ராசல மெனச்சுழல் சுழன்றது வளைந்த
சந்தி ரப்பிறை யெயிற்றினூற றடிந்தது தலைகள். (௰௨)

வெம்பி யாங்கெழு விளைவினால் விழிவழி நெருப்பாற்
கொம்பி னானமணிக் குளம்பினாற் குதிரைகுஞ் சரங்க
ளம்பி ருந்தவில் லாளிய ருயிர்செகுத் தனல்சேர்
செம்பி ருந்தகட காவலன் றேருறா தியாதால். (௰௩)

வேறு.

மொய்த்திகல் படையைக் காலின் முனைந்தெழு பிரதந் தனைக்
கைத்திடு பொடியிற் செய்த கருநிறக் கேழல் வீழப்
பைத்தெழு சினத்து மன்னன பாரவில் வளைத்துச் சோரு
மெய்த்தலைப் புழுவின வாளி சொரிந்தனன் மேக மஞ்ச. (௰௪)

ஒப்புறக னன்று சென்றவொண் ணுதித்தொடை கள் கேழற
கப்புற முருவிச்சென்ற வாயினும் வீயா தாகிக்
குப்புறக் கிடந்து மாழ்கிக் குருதிகொப் புளித்து மீண்டு
மப்புறத் தெழுந்து சீறி யனையனோ டெதிர்த்த தம்மா, (௰௫)

மீளவு மெதிர்தல் காணு வேந்தனோர் வைவே லோச்சி
மூளையா ருயிரும் வீவான மோதினன் மோத லோடு
காளமே கத்தைப்போல வுருமொலி கடிதிற காட்டி
வாளனீண் மலைய நோக்கி மற்றது விரைந்த தன்றே. (௰௬)

விரைதலுங் கோற லின்றி விடுகில னென்ன வஞ்சிக்
கரையனுந் தொடர்ந்தான் பின்ன ராரமா மலையி னுச்சி
வரைபல கடந்து கும்ப மாதவன் சூழ லுண்டித்
தரைவழி படர்ந்து சிங்கைத தடங்கள் கடந்து மேலும். (௰௭)

பவனமே கால்க ளாகிப் பாய்ந்திடு முதிய பன்றி
கவர்தரு களைப்பாற சற்று கவனமோயத் தயர்ந்து மெல்ல
நிவாதரு முள்ளி நாட்டு நெல்லிமா வனத்திற் செல்லத் (டான்
தவாகொடு தொடர்ந்தான் வாளி யொன்றினூற றலைகொய் திட்

சூகரம் படலும் வஞ்சித் தோன்றலு மளவில் காத
மேகரும் வரைக டந்த விளைப்பினா லயர்ந்தா னீருண்
தாகமேன மேலுஞ் செந்தீத் தழலென வெதுப்ப லாலே
ஆகமு நாவும் வாயு மலர்தர வாட லானான். (௰௯)

தாங்கருந் தாகந் தீர்ப்பான் றனியெழுந் தினிது தென்பா
லாங்கிருந் தொருகு ரோச மகன்றனை னரிது கண்டா

றோங்கிய தரங்கக் கையா லொள்ளிய துளிகள் வீசிப்
பாங்குளார்க் குரிமை நனலம் பாலிக்கு நெய்வப் பொய்கை.

பொய்கைகண் டானே யல்லன் போய்த்தோ ராவி மீன்
மெய்கைகொண் டாற்போலானை வியந்தனன் காத லாலே
மொய்கழுன முழந்தாண் மடடு முழுகவந் நீருட் சென்று
கைகையா வாரி வாரி மடுத்தனன் கலந்திறப் பார்த்தி. (உக)

மட்டறுக் தாக நீத்தான் மடுக்கரை நடந்தா னந்நீர்
பட்டகை காலவா யெல்லாம படாபுழு சொரிதல காணு
றெட்டிட னுவகைகொண்டான தீர்த்தமீங் கிதனிற றெய்வத்
தொட்டருளுள்ள தென்ன யோசனை யுளத்திற கொண்டான. ()

வஞ்சிமன் னிவ்வாறுக மன்னனைக் காண்பான போரி
லெஞ்சிய வமைச்சரோடு ரிடம்படு சுவட்டி னூறு
மஞ்சணி மலையந் தாண்டி செலவிமா வனத்தின றெனபாற்
கஞ்சமொத் தலர்ந்த பொய்கைக் கரையினமன னவனைக் கண்டு.-

வணங்கலும் வஞ்சிவேந்தன் மதிவலீர் மறறக் கேழல்
பிணம்பட்ப் புரிந்தே னீருண் வேட்கையாற பெரிதிப் பொய்கை
மணங்கம ழமுது முண்டேன் மறறநீர் பரிசித் திட்ட
விணங்கிய வுருப்பிறசோர விலலையாற புழுப்புன மாரி. (உச)

காரண முரைமி னென்றான் கலைவலா ளொருவன் றெய்வச்
சீரணி தன்மையிந்தத் தீர்த்தத்திற் குண்மை போலு
மாரண முனிவா வாயி னறிகுது மென்ன வாங்கோர்
தாரணை யிருந்த யோகி தாளிணை தாழ்ந்தா ரியாரும். (உரு)

தாழ்தலு முனிவ னோக்கிச் சாற்றுதி வேண்ட லென்ன
வேழ்தலைப் புரப்பான்மேனி யெங்கணும் புழுப்புன மாரி
வீழ்தலு மாவி நன்னீர் மேவிய வுருப்பி லின்றிய
வாழ்தலு முரைத்தான வேண்டி வைபவ முரைசதி யென்றான் ()

மாதவ னரசே முன்னாண் மழுவலான் சடைமேற் கங்கை
யோதையி னெழுந்து வீழ்ந்தா ளொருதுளி யிங்கண வீழ்ந்த
தாதொரு பொய்கை யாகி யமைந்ததா லடைந்தார் நோயும்
பாதக மனைத்தும் போக்கும் பவித்திரத் தயாந்த தாமால (உஎ)

சிவபிரான் சடிலநீங்கித் திகழ்தரும் பொய்கை நீத்தம்
பவமுதற பிணிக ணீக்கும் பவித்திர மனிகரு நலல

சவமுதற் றன்மை நலகுரு சங்கரன கையிலை சோக்கு
முவரிரு மூலகினீத்த முலப்பில வுயாவீ தொன்றுல (௨௮)

இனனுங்கேண் மனனு சினனு ளெயதிடப் பொருளை யென்னு
நனனதி நதிகட் கெல்லா நாயகி யிக நீத்தத்தினை
மனனினள் கலந்து செல்வாள் வைபவ மளக்கு மேயோ
வெனறொரு நாவுஞ சேடற கெயதிய நாவுமையா. (௨௯)

முனசெயத தவமே யிஙகண் மூணடெதன றுரைப்ப வேந்தன
டொனசெயத சடிலயோகி பொறபதம வணஙகியையா (றுய
வெனசெயதே னெளியேன முனனே றியற்றுமா தவத்தின பே
மினசெயமா தவமாகியாய விளஙகினை யடிக ளெந்தாய. (௩௰)

உனனைபபோன முனிவரிலலை யுனறனை வணஙகா
வெனனைப்போ லரசிங கில்லை யெனறின வியந்தா னாநந்
தனனைபபோயச் செயய யோகி சஙகறப முறைமை நல்கப்
பினனைபபோய மனனன பொயகை பெரிது செனறுட னுறறுன்

புழுப்பொலி மேனிநீஙகிப் பொனபொலி மேனி யெயதி
விழுத்தகு முனிவற போற்றி மறறவன விதித்த வாறு
பழுபபொளி பரப்பு மேமம் பசுமுத லனைத்துமம வேதம்
வழுததிய முனிவர் கொளள வளைப்பில நல்கி னனறுன. (௩௨)

னறவன றன்னை நோக்கி நிகரிலா முனிவன் கால
மெனறுமிந நீத்த நினனுற் கிருமிகர தீர்த்த மெனறு
மினறுதொட டினபேர் சொான கரோபர விறைவ னென்று
நன்றுற விளங்க வெனன நவின்றன னுசி கூறி. (௩௩)

தேவாபூ மாரி பெய்யத் திருவருண முனியைப் போற்றிக்
காவலன விடைகொண டேகிக கடுவெளிப் பரிதயேறிப்
பூவலம புரிநது வருசிப பொன்னகர் புகுந்து நினற
மூவருண முதலா வைய முழுவது மளித்தான மனனே." (௩௪)

வேறு.

தேன்பொழில்சூழ் நைமிசத்தா கிருமிகரத் திறம் பெரிது
சிறிது சொறறே—வான்பொதிநத வுடலெடுத்தா ரெவரேனு மி
க்கதையை யொருகாற கேட்பின்—வான்பொழிலிந திரனுகிய
யனுவர் வழஙகு வித்தா மாலே யாவர்—மான்பொதிந்த கரத்
தழகர் பதிவிளங்க வீறறிருப்பர் வழஙகி னுரே.. (௩௫)

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

நீர்வளநிலவளங்களாற் சிறப்புற்றோங்கிய சேரமண்டலத்தில் வஞ்சிமாநகரில் இராஜசேகரனென்னும் பெயருடைய அரசன் அரசாட்சி செய்துவருநாளில் முன்செய்த தீவினையின் பயனால் உடல்முழுவதும் புழுமாரி பெய்யுமோர் புத்திரனைப் பெற்றுக் கிருமிகளேபரனெனப் பெயரிட்டு நாளொருவண்ணமாய் வளர்த்து வில்வித்தைமுதலாயின கற்பித்து மணமுடித்து முடிசூட்டிச் செங்கோலளித்து உலகத்தை நீதிவழுவாது காப்பாயாகவென்றுரைத்துச் சிவகதியடைந்தான்.

தந்தையிறந்ததன்பின் கிருமிகளேபரன் உலகமெல்லாம் முறைவழுவாமல் ஒருகோல் செலுத்தும் நாளில் பிரஜைகளின் நன்மையைக்கருதிப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் தீங்குவிளைத்த காட்டிலங்குகளைக்கொல்லும்படி அமைச்சரும் படைகளும் புடைசூழ இரதமூர்ந்து பொதிகையிற் சென்று வேட்டையாடா நிற்கையில் ஓர் கொழுத்த பன்றி அங்கெதிர்ப்பட்டு அரசன் சேனைகளையெல்லாம் நாசஞ்செய்தலும் காவலன் கோபித்து ஓர் வேலாயுதத்தினால் அதன்முனையில் இரத்தம் சிந்துமாறு அடிக்க உடனே பன்றி செருமுனை நிற்பதற்கு அஞ்சி மலயமலை நோக்கி விரைந்தோடலும் அரசனும் பின்றொடர்வானாயினன். இவ்வாறு அரசன் பின்றொடர்ந்து வருதல் தெரிந்த பன்றி பொதியமலை முழுவதுந்தாண்டிப் பாண்டியதேசத்தில் முள்ளிநாட்டில் ஆமலகவனத்திலோர் குழிவரத்தொடர்ந்து வந்த காவலன் ஒரு பாணத்தால் அதன் சிரத்தைத் துணித்துத் தாகசாந்தி செய்யும் பொருட்டு அவ்வகோரசுனையில் முழங்கால்வரையில் தண்ணீரிலிறங்கி நீர்பருகிக் கரையேறுகையில் அந்நீர்பட்ட கை கால் வாய் முதலான இடங்களிற் புழுவில்லாதிருத்தலைக்கண்டு களித்து இச்சுனையோர் புண்ணிய தீர்த்தமாயிருக்கவேண்டுமெனக் கருதி மந்திரிமுதலானவர்கள் அவ்விடத்தில் வர அவர்களுடன் அங்கோர் முனிவரிடத்திற் சுனையின் வைபவமெல்லாஞ்சொல்லியருளவேண்டுமென வணங்கலும் முனிவர் சொல்லலாயினர்.

கேளாய், அரசனே சிவபிரான் சடாபாரத்தில் கங்காநதி அதிவேகமாய் வானநதியிலிருந்து விழுங்காலத்தில் ஓர் துளி இவ

குவிந்தது ஒருங்கேயாகியது இச்சுனை தீராத பாதகங்களையும் நோய்களையும் நீக்கவல்லது அதிபவித்திரமானது இன்னுஞ்சிலநாளில் இங்கு பிரவாகித்துவரும் பொருநையோடு கலந்து விசேஷமான பவித்திரமுடையதாய் விளங்கப்போகின்றது. இதன் மகத்துவமனைத்தையும் ஆதிசேடனாலுஞ்சொல்லமுடியாதென்றதும் அரசன் அளவற்ற சந்தோஷமுடையவனாய் அம்முனிவனை வணங்கித்துதித்து சங்கற்பவிதிப்படி அச்சுனையில் நீராடிப்பூச்சொரியும் வியாதிநீங்கிப் பொன்பொலிந்த காத்திரமுடையவனாய்ப் பற்பல தானங்கள் முனிவருக்கு நல்கிப் பிரார்த்தித்துநின்றனன். அப்போது அம்முனிவரன் வேந்தனை நோக்கிக் களித்து அரசே இன்றுமுதல் இத்தீர்த்தம் உன்னாற்கிருமிகரதீர்த்தமென்றும் உன்பெயர் சுவர்ணகேசரனென்றும் வழங்கக்கடவது என்று ஆசீர்வதித்தலும் தேவர் பூமாரிசொரிந்தார்கள் அரசன் அம்முனிவனிடத்தில்விடைபெற்றுப்படைகள்சூழத்தேரேறித்தன் பதிபுகுந்து உலகமெல்லாம் ஒருகோல் செலுத்தலானான்.

நைமிசவனத்துமுனிவர்களே இக்கிருமிகர தீர்த்தத்தின் பெருமையிற்சிலசொன்னேன்முழுவதுஞ்சொல்லுதற்காவதன்று இத்தீர்த்தத்தின் மகிமையைக்கற்றோருங்கேட்டோரும்பூலோகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துப்பின்னர் இந்திரன்பிரமன் விஷ்ணு ஆகிய இவர்கள் பதவிகளையும் பெறுவார்கள் படனஞ்செய்யுமாறுபொருளுணர்ந்தவர்கள் அழியாதசிவகதிபெறுவார்கள் என்றுரைத்துச்சூதமுனி மேற்கூறுதலானார்.

கிருமிகரதீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கமுற்றிற்று

பதின்மூன்றாவது.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

துடிதுளக்கிய கையினர் மெய்யினர் துண்டு
விடைதொடர்ந்திடு சதியது மேனிமேற் பொதிந்த
பொடியினிற்றத்து கேழல்கீழ்ப் புகுந்தது நேடு
மடியடித்தல மாழ்ந்தசவ் வமரர்த மாறு. (௧)

கொள்ளை யனைத்தினை பாபவினைக் கோதறு மமுதை
வெள்ளை வெண்ணிறக் கங்கையை வேறுமை யறிவான்
றள்ளில வானவ ரியாவருந் தங்கடங் காளாக
குள்ள தாகிய விமைத்திட லொழிந்தன ருறவார. (உ)

தன்னின் றன்மையைத் தாமறி வாமெனச் சார்ந்து
முன்னி கோகிலர் தமமைமே ருகமபெறக் கூட்டி
யினனுந் தனனெழி லமையய றியுற தாங்கி
மனனு நீரமையி னுயாவனு வானவா கங்கை. (௩)

இயலாளப் பெருங் கங்கையி லிரசந மலவாழ
செயலவ ணைந்தலை நினறவன சித்திர னெனுமபே
ரொயவு யனனா னுறறுறுத லாயின னுலபயி
னவயி கோகங்கியா தயமொடு கறுமபுன லாடல். (௪)

ஒருத்தி கொங்கையங் குடங்களோ யுறுபுன யாகப்
பொருத்தி நீந்திடக் கண்டென மயங்கிய போதநக
குருத்தை நீவந லாந்திடக் கோகன கறதின
பருத்த போகினை றனியினம் படாதவு மயாவாள் (ரு)

திருத்தகுமப பெருந திறபயினா திருமுகங் காலத்
திருத்த போதினை தோகலை யிடறிர வறைநீர்த
திருத்தி வாஙகனை சொரிதரக தோகையா லியபப
வொருத்தி கொஙகையங் குவட்டிடை முகங்கரந தொளிப்பான்

விழுந்து நீந்திறா முலையெலாம் விமமுறந் தரமா
யழுந்த வாஙசனை பிணிப்புறு பணிவிசைக கிழவன
செழுந்த டக்கர வாகுப பாநதளாய சிறபயி
னெழுந்து நீர் விளை பாடிறு ரியரலா தெவனோ. (எ)

நத்த கோயிடற றனானிவா ரரியா முழுநீ
யெத்தலைக் கனு பொழுதுத மெழிலுவா டதிய
மத்த மித்தலை யுதிசத்தலை யளவிலா ருயிாகள
செத்து நீங்கலைப பிறத்தலை யாவாரகுந தெரிக்கும். (அ)

வெம்மு லைச்சியா விழிகளம் விரனமுறந தாளகள்
பமமு கெண்டைநத் தருஙகெளிறலவனும பார்த்துத்
தம்மினத் திளைக கவாநதனா தமமையுங கவாவா
ரம்ம வென்றவ னலைவழி யகன்றன வனந்தம. (௯)

திருவி னீர்த்தடத் திருமல ரனைத்தையுந் தினஞ்செய
யொருவ னேமலர் தரப்புரி பான்மைபோ னான்றும்
பொருவில் யாழிசைச் சித்திரன் பொன்னனூர் கனிபபின்
மருவ நீர்வினை யாடினன் வருவினை தெரியான். (ய)

வேறு.

கங்கைநீர்ப் பெருக்கிற் காதனீர்ப் பெருக்கங் கலந்ததிற் க ளித்தகா ரிகையார்—தங்களோ டினிது தந்திரி யாடற் றுமதத் தடம்படி தருணஞ்—செங்கையின் மகர யாழ்விர னடித்துத் தெ ய்வதச் சாமகா னத்தா—னங்கையோர் பாக னருபதம் புகழுந்து நாரத முனிவனுங் குற்றான். (யக)

கலைமகள் சுதனைக் கண்ணுதற் கடிமை கதித்தவோர் கடவு ண்மா முனியைத்—தலைகொளே ழிசையின் மழைபொழி முகிலை த் தன்னையே நிகரு நாரதனை—மலைகளே சுமந்த மினனொனுந் த னத்து மங்கையர் மையலான் மயங்கி—யலைகண்மேற் றுரும்பா யாற் றிடைக்கிடப்பா னடைந்திலன் வணங்கிலன கண்டும். ()

தன்னிலை யுணர்ந்து மதித்தில னுயிர்த்த சவமெனத் தைய லார் நாப்பண்—இன்னினன் களித்தான் சித்திர னெனவேழ் சுரு தியா ழிடந்தழு உந் துறவி—வன்னமென் குயிலா வாகெனச் ச பிப்ப மற்றவ னறிந்தனன் மயங்கு—முனனமு முடனுமின னெ னதுங்க முடுகினன் முனிவனை யடைந்தான். (யங)

அடிமல ரிடமிற் றடியறு மரமீ தாமென வரற்றினன் விழு ந்து—கொடியனு னடிக ளிங்கெழுந்தருளல் குறித்திலன் குறுகி ல னடிக்கீழ்ப்—படிந்தில னெடிய மோகசாகரத்திற் பாழ்படவ ழிந்தனன் பாவி—கடையனேன் பிழைத்த பிழைபொறுத் துரை த்த கடுமொழி தவிர்த்தரு ளென்றான். (யச)

பன்முறை வணங்கிச் சித்திர னுரைத்த பண்புகேட் டிசைமு னி பணித்த—சொன்முறை தவறு தாயினும் பாண்டித் தொன் மையா நெல்லிமா வனத்தின்—மென்மொழிக் குயிலா யுதித்து நீள்பொருநை வெள்ளநீர் மூழ்கியாங் கெழுந்த—நன்முதற் ப ணிய நல்ல வாமென்ன நவின்றன னுறைவிட நடந்தான். (யரு)

துங்கயாழ் முனிவ னேகலு நெருங்கு தோகைய ருயிர்துறந் திலராய்த்—தங்களு டைந்தார் சித்திர னெலகி தழைதரு தட வனத் தலவு—பங்கனோர் குயிலின் கருவிலண் டசமா யமர்ந்த

னனது கருங்காகம்—பங்கயில் சினையோடொன் றறப்பயந்து பறநதது பற்றறத் துறந்தே. (௰௬)

ஆவலின் மெல்லென் விறகினுற் காக மணைத்தடை கிடந்து ரு வாகித்—தாவுறு பருவஞ் சினையெலாம் வளர்ந்து தழைக்கு நாள் வரைவளர்த் ததுபின—காவென லன்றிக் கூவெனக்கூவுங் கருங்குயிற் சேவலைக் கடிந்து—போவெனச் சிறையிற புடைத்த து பிரிநது போயது பொழிலிடைப் பிகமே. (௰௭)

வானெலா மிழந்து வையக மடைந்து வரிச்சிறைக் குயில் கரு வுயிர்பப—வீனமாங் காகம் வளர்த்திட வளாந்தங் கின்னி சைகேட் டதுதுறப்பத்—தானமாங கிழிந்து தநதைதாயின்றித் தனிமையாய்ச் சரித்திடு குயிலாயத்—தீனமாங் குழன்றுன் சி ததிரன் காமத் திருக்கினுர் சிறிதுமுய குவரோ. (௰௮)

தனிமையா யிரங்குந் தத்தளித தனுங்கும் தன்னிலை தனத கத் துனனிப்—பனிவுறும் வானப் பரப்பிடைப் பறக்கும் பச்சி ளஞ் சோலையுட் படருங்—கனிபல வருந்துங் காட்டமா யுலாந் து கருகிய கட்டையுந் தளிர்ப்பப்—புனித சங்கீதம் பலபல புகன று பொலிவுறும் பொருமுறும் புலம்பும். (௰௯)

கோகில மின்ன நெல்லிமா வனத்திற் குலவுநாள் கோதறு பொருனை—யாகிய நதியின வடபுலத் தொருபொ ஞலய மிருப் பது மதனுட்—போகிமா லயஞ்ஞே டியாவரும் புகுநது பூசனை பு ரிவதுந் தேக—தேகியாய் விளஙகுஞ சிவபிரானி லிஙகத திருவு ரு திகழ்வதுந் தெரிந்து. (உ௰)

நல்வினைப் பயனுன் ஞானம்வந் துறலா ஞுயிர் நாயக னை யப்பத்—தொல்வினை முறையாற பூசனை புரிந்து சுழல்வளித் து ரும்பெனச் சுழற்றும—வல்வினை தவிழ்த்து வான்கதி பெறுவன் மற்றெனை மதித்தவா லயத்திற்—பல்வினை மாக்கள் வெளிவரு காலம் பார்த்ததோர் பாதவத் திருந்தே. (உக)

செய்யகட் குயிலின் செயலினை வாகத் திருப்பள்ளி யெழுச் சிநேய தொட்டு—வெய்யகட் பருதி யுச்சிவந் திருக்கும் வேளையி னிறுதியாய்த் தேவர்—வையகப் படிவ ரிருவரோ டெவரு மலர் சொரிந் தடியிணை பரவி—மெய்யகக் கனிவிற் பலபுகழ்ந் தைய ன் மெய்ப்பிர சாதமு மேவி. (உஉ)

தங்கடம் பதிபோயச் சார்ந்தனர் வேதச் சைவரு மற்றைந்
தா னிகரும—பங்கயில் சரியை யாற்றுந ரொவரும் பவனமேற் ப
டாநதன ரின்ன—வங்கொரு கிளைமே லற்றமோக கியதா யமர்ந்
தசெங கட்குயி லறிவுற—திங்கிதே யமைய மெனப்பறந திரங்கு
மினியநீரப் பொருளைச்சென றெய்தி. (உ௩)

செஙநீர்த் தடங்கத் தொ துறை யிறங்கிச் சிறைவிரித தினி
துநீ ராடிக, கநதமா மலருந் தளிர்களு முருசி கணடநற கனிக
ளுந் துணடக், தந்தரத் தருவிற பறித்திவ ணெயதி யநநதி யரு
நகரை யமாநத, தநதமா முகறகு முறைமுறை பூசை தநதிரு தா
ண்மலா பழிச்சி. (உ௪

ஆங்குநின் றெழுநது காசிபேச் சுரனு ராலயஞ் சூழ்ந்தகத்
தெய்தி, யோங்கிய மூலத் தானமுற் றனலி னெளிகிள ரொ
ருமகா லிஙகப்' பாங்குற நெருஙகி யழகெலா மிருகட் பா
வையான் மத்தநக ரிப்பித், தாஙகருங் களிப்பாற றனனேப
மறநத தன்மை வாயநதிருந்ததக கணமே. (உ௫)

உள்ளொலா முருக வொருகண மிருந்தங் குணர்வுறீஇ யொ
ருகண மினியாந, தௌளலாங காலமிலையெனத் தெழுநது தா
ஙகநீரப் பொருளைவாய மடுத்துக், கொள்ளலா மளவிற கொ
ணடுகொண டனகன கொத்தலா முடியிறுட் டியதால, வள்ள
லா யிரத்து மநதிர கும்ப மஞ்சனத் தாடலின மகிழ்வான.(உ௬)

வாயெனுங் கலச மந்திர நீரின் மஞ்சன மல்கவாட் டியபி
ன், றூயெனு மிறகாற சோதிமே னிவித் துளியறத் துடைததல
றொடுதுச், சேயெனுந் தளிரோ திசையெலா முடுதத செல்வருக்
குடையெனக் திருத்தி, யாயெழில் வெள்ளை யலர்மக ரநத மம
லவெண் ணீறென வணிநது. (உ௭)

கறபக மலர்நீர் நுண்பொடி கலந்த கலவைமேற் கவினுற
வணிநது, பொறபமர் பாரி சாதமா மலரிற பூம்பொடி குங்கு
மம புனைவித், தறபொடு கொணர்ந்த துணரொலா முடியி லம்
புலிச சடைகுழை மிடற்றில், வெற்பமர் புயத்தி லுரத்தினிற்
பதத்தில வேணடிய விளைந்தலங் கரித்து. (உ௮)

மற்றுள மலர்க ளொன்றொன்று வாயான் மடுத்துமா ம
ந்திரார்ச் சனையிற், கறறையஞ் சடிலக் கற்பகத் தடியிற கண
க்கறக் கனிந்துபோ கட்டு, முற்றுறச் சிவந்து கனிந் தமுதனய

முதுமரக் கனியெலா முறையா, லுறமெடுத்த தும்ப ருணவினு மொருவ னுண்ணுமா றுவந்துவா யருதநி. (உக)

துளங்கிய தூப தீபமாச் செயய சூதமார் தளிர்பல தொடுத்து, விளங்கிய கவிகை சிவிறிசா மரங்கள் விரிவரிச் சிறைய தாப புரிந்து, களங்கமி லாடி வெளளியங கமலக கடிமல ரித ழுதாய்ங் காட்டி, யுளங்களிந தெவாககு முருறறுதற கரிய வு யாதருமுறை யுபசரித்து. (௩0)

சனனிறி வணங்கிப பரவச மெயதித் தாரையா னந்தநீர் சொரிநது, தனனக முலேயி னாகமென வுருநச் சடலமேற் புளகமுற றரிய, வினனிசைச சாம கானமே தமிழே ழிசையதே யாமெனும பாடற, பனனகக குழையார் செவிபெலாங கிதப் படர்பிர வாகமாச் சொரிநது. (௩க)

கண்ணிமை முகிழதது யோகமுற றகததுங் கண்ணுதல கழலடி பரவித், தெணணிலா முடிதொட் டடிவரை யனகன் றிருவரு ளுருவெலாந் தெரிசித், தெணணிலா னந்த வாரியின் மூழ்குமெல லேயிலி ரவிபோயங் கரிய, வண்ணமா மாலே வருதலுங் கோயிலை வந்தன ரநதணா மறமேோர். (௩௨)

மாலையா யுதவ மருச்சக னோர் வாயில் வந்தடுத் தனுமாவின, சோலையாா குயிலு மறிநதத னுளமுந துணைதிகழ விழிசனும பாகப, பாலையாக் களிதநுப் பறநதுமுன் னிருந்த பாதவத் திருந்துபின வருநாட, காலேபோ யுசசிக் காலமுங் கடந்த காலமே கருதலுற் றதுவால். (௩௩)

வேறு.

அருந்துயிற செயலீதாக வருச்சகன ருனமுன் செயத
திருநதிய கோலங காணுன சிவபிரான சேவவி வேருயப்
பொருநதிய நிலமை கணடான் பொருதளைப் பொரும லாலே
வருநதினு னாயற கோடி வழுத்தினு னுள்ள வெல்லாம். (௩௪)

அநதணன் மாற்றச் செந்தீ யரையினே வெதுபப லாலே
சிநதனே பெரிது மாழகித தீமையீங் கிழைகக லுறமூர்
தந்தலே துணிப்பே னெனனத் தடக்கைவாள் கொடுவாந் துற்றுன்
காதனைத் தாத வெங்கள் கண்ணுதற் பெருமான கோயில். ()

தானத்தார் தலத்தார் நீண்ட தடாக ரிடத்தார் மற்றைக்
கானத்தா ரெவருமேவக் கட்டளை புரிய யாரு

மாணத்தா லடுத்தாராக வழுத்துமி னிறைவ னூர்க்கங்
கினைத்தாற் பிழைத்தா ரியாவ ரில்லெனிற் கடிவ னென்றான். ()

என்றலு மரசே யாங்க ளேதுமிங் கறியோ மென்றார்
வென்றிசேர் வேந்தற் குண்மை விளங்கிலை யாத லாலே
யன்றுநீர் சென்மி னென்று மியாவரு நடந்தா ருண்மை
யின்றுகா னறிந்தா லன்றி யுண்கிலேன் யாது மென்ன. (கஎ)

காவல னருந்த சாம காலமுங் கழிந்த பின்னர்த்
தேவர்தம் பெருமான் சன்னி தானத்தோர் சிறைப் புறத்து
மேவினன் றுயினனு னந்த வேலையிற் காசிபேசர்
பாவலர் புகழும்வேத பாரக னாகத் தோன்றி. (கஅ)

அரசகே ளியாமிக் கோயி லனக னு மெம்மைப் பூசை
வரன்முறை செய்ததிங்கோர் வரிச்சிறைக் குயிலிப் பூசைத்
திரம்பெரி தெமக்கு மஃதே சிறப்புள தகற்றேல் வேறென்
றரம்பெறேல் போதியென்ன வுரைத்தலும் விழித்து வேந்தன்.

தவந்திக ழுந்தனுளர் தங்கட்குக் கனவின் செவ்வி
யுவந்திட மொழிந்தா னுள்ளத் தருகினு னுளது காண்பான்
பவந்திக ழுடியே னெஞ்சிற் படர்ந்தனை படர்ந்த தாள்கள்
சிவந்தவோ வீசவென்னத் திருவடி வணங்கிப் போற்றி. (சய)

மரகத மணிப்பெண் பாத மலர்முடி தரித்துத் தன்னோ
ரரண்மனை யடைந்தா னப்பா லன்றுதொட் டாதி சைவர்
திரமுறு பூசைசெய்து சென்றபின் குயில்வந் துற்று
வரன்முறை பூசைசெயது மகிழ்ந்திடி நானி லோர்நான். (சக)

வேறு.

ஆகமத்தின் முறை தெரிந்தா னாராதனை புரிந்து
போகுதலுங் களகண்டம் பூம் பொருகை நீராடி
நாகர்தரு மலர்முறிக ணற்கனிகள் பல கவர்ந்து
வாகமரு மொருகோட்டு வாரணத்தின் றான் பரவி. (சஉ)

மாழைமணிப் பெருங்கோயில் வலஞ்சூழ்ந்து கோபுரத்தின்
பூழைநுழைந் தகிலேசர் பூசைமுறை முறை புரிந்திவ்
வேழைபடும் பாடனைத்து மெந்தாய் நீ யறியாயோ
பீழைதவிழ்ந்தன் னருள்யான் பெறுநாளு முளதேயோ (சங)

கள்ளார்ந்த மலர்ச்சோலைக் காட்டகத்துக் கரியகுயிற்
புள்ளாகிப் புலனழுங்கு புலையேனோ ராளாகக்
கொள்ளாயோ வஞ்சேலென் றொருகூற்றுப் புன்னகையின்
விள்ளாயோ வெனப்பலவும் விளம்பியெதிர் வேண்டியதால.()

வேறு.

கண்ணார நீர்சொரிந்து கருத்துருகிப் பாடனைத்துங் கதறினற
பணனாருங் குயிற்கிரங்கிப் பரமபதி மணிலிங்கப் படிவ நீங்கி
விண்ணூரு மழவிடைமேன் மரகதப்பெண் ணொருபாகம விளங்கக்
கொன்றைத்— தண்ணூரு மணிவேணிக் கணபதிவே ளிருபாலு
நீ தழைப்பத் தோன்றி. (சரு)

அரும்பிகளின் னபிடேகம் வலாரிசகத திரதாரை யதினு வ
ந்தோம்,பொருந்து புலித்தோலுடையி னீயளித்த தளிருடையே
புனைந்து கொண்டோந்—திருந்தியகின ளருச்சனைக டிருமாக்க
ளருச்சனையிற் றிருந்தி யாதேனும—விருந்தமுதி னீயளித்த விய
னகனியே மேலாக விரும்பி யுண்டோம. (சக)

தேவருக்கு மியாவருக்கு மரிதாகின் னுபசாரஞ் சிறப்பாக்
கொண்டோ—மேவருககு மரிதாகின் பத்தியின்பா லினிதுவந்
தோ மெதிர்வந் தற்றே—மாவலுக்கிங் கடுத்தவெலா மறைதி
யுனக் கருளுதுமென் றருளக் கேட்டுப—பாவருக்கம் பயில்குயி
லங் களவாத வானநதப பரவை மூழகி ()

எந்தைபிரா னமபிகையா ளிருசிறுவர் வடிவனைத்து மிருகண்
ணுறச்—சிந்தையுறப பருகிலலஞ் சுழநதவாக டிருவடியிற் செ
ன்னி சேர்த்திச்—சநதமறைக் கெட்டாத பரஞ்சுடரைத் தரிசி
க்குந் தன்மை நாயேம்—கிந்தவொரு பிறபபினிலே கிடைத்த
தெனத் தனைவியக்கு மியல்பிற ருகி. ()

என்போடு மழுவெடுத்தார் தமைமடுத்த புகழனைத்து மிசை
யா துள்ளத், தன்போடு படித்தமல னருள்சார்ந்த முகனோக்கி
யமலா நாயேன், முன்போல வானகமுற றினிதிருக்க நினதுப
த முடிவிலெய்த, வென்பேரா னீதீத்தம் பதிவிளஙக வருடியெ
ன வியம்பிற் றன்றே. (ஞக)

இயம்பியுகேட் டருளீச னினியிந்த வடிவொழிந்தி யா
ழோ ஞகி, நயம்பாவு துறக்கல நணிறுகாந்து முடிவினமை

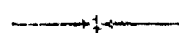
கனாரி வாழுகி, வியமபெறுகமே சினிமேற குயிலோசை குயினி
து,கம விளங்கு நகரம். வயமபரவு மிக்கோரு குயினகர மெ
னா ருெ வளாக மேலும. (ரு0)

கரைபொருடு பூசனை புரிந்த கரிமுகற்குங் கோகில விநாயக
ப்பே, ரிசைபெருக வெளவருளித் தேவாமலா மழைசொரிய வி
ருவர் போறற, வசைதநதோ ருடையாரு மடிகைமற றேனை
யருமாஙகாங குறற, வசையறந படிவஙக ளிடந்தோருங க
ரந்திணிது வாழந்தா ரபபால. (ருக)

சாபவரு வினைநீதுக் சித்திரகந் தருவனுபர் தான மேவிச,
சோலையுவா பதிமுசசத மடந்தைட்டோ டிணபகலந் துய்த்து
வாழந்தான, குபதாகா ளிந்நீதமம போரலலி லொருந்தச்ச
தருக்குயில போற, றீபனெ சிவபெருமான் றிருவருளசே
சொருபடிவா செயபற குணடோ. (ருஉ)

தீராத வினைநீக்க குயிலாக்கந் தனைபொருகாற சிந்தித்தா
லும், வாராத சிவஞானம வந்தருறு மாடினாத மகிமை யெல்
லாம' யாராலு மளபபரிதா யிசசிதத கேடடாக ளொழுறி
ஞர்கள். பாராயணம பெயது செயபவாகள சிவகதிமேற பயி
னறு வாழவாா. (ருங)

கோகிலதீர்த்தசருக்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது.

கோகிலதீர்த்தசருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! கோகில தீர்த்தத்தின் பெருமை கேளுங்கள். துடியையணிந்த திருக்கரத்தினையுடையவராகிய சிவபெருமான செலுத்துகின்ற இடபம் போன்ற வேகமும் அவர் அணிந்தருளும் விபூதிபோன்ற வெண்ணிறமும் விண்டுவாக ரவதாரமெடுத்துத் தேடுங்காலத்தில் அப்பிரான் பாதங்கள் கீழ்எத்தலமவரை ஆழ்ந்திருந்ததோ அத்தலம்வரை ஆழ்ந்த ஆழ்ச்சியும் தெளிவும் பவித்திரமுமுள்ள ஆகாச கங்கையில் சித்திரனென்னும் ஓர் கா

ந்தருவன் அநேகமடவாருடன் நீர்விளையாடல்செய்துகொண்டிருக்கையில வீணைமீட்டிச சாமகானமசெய்துகொண்டு நாரதமாமுனிவர் அவவிடத்திறகுவநதனர்.

இவ்வாறு நாரதமுனி வருதலைக்கண்ணுற்றும் சிறிதுமதியாமல் மாதர்கள் மோகத்திலே மயங்கி அவருடன்சிராடுவதே பெரிதென்றுமதித்துக் களிக்குஞ்சித்திரன்மேல் முனிவருக்குக் கோபம்பிறந்து ஓர்கோகிலமாய ஆருகவெனச் சபித்தனர், உடனேயதையறிந்தசித்திரன் முனிவரைவணங்கி அடியேன்செய்தபிழைபொறுத்துச் சாபநிவர்த்தி யருளவேண்டுமென வேண்டினன் முனிவர் கந்தருவனைநோக்கி நீபூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில ஓர்குயிலாய்ப்பிறந்துபொருநைமூழ்கிச் சுவாமி காசிபேச்சுரரைப் பூசித்துச்சிறிதுநாள்வணங்க இச்சாபந்தீருமென்றருளியகன்றனர்.

உடனே மடவார்யாவரும் அழுதகண்ணும் கண்ணீருமாய்த் தங்களநாட்டிற்சென்றனர் கநதருவன் பூலோகத்திற் பாண்டியதேசத்தில் ஆமலகவனத்தில் ஓர்குயிலின்கருவிலுதித்துக் காக்கையால் வளர்க்கப்பட்டுக் கடைசியாய்த்தாயுந் தந்தையுமின்றித் தனியாய்அவ்வனமுழுவதுஞ்சஞ்சரியாநின்றனன்.

முனிவர்களே மாதர்கள் மோகம்,தேவர்வகுப்பினைச்சார்ந்த கந்தருவனுக்கும் கர்மபூமியிலஓர்பறவையாயப் பிறந்திவ்வாறுழலும்வண்ணந் தீமையளிக்குமெனறால் மற்றுமானிடரை என்ன பாடுபடுத்தாது.

இவ்வாறு குயில் அவ்வனத்திற்சஞ்சரிக்கையில் ஓர்நாள் அவ்விடத்தில் ஓர் ஆலயமிருப்பதையும் அதறகுள்மணி சொரூபமான ஓர்இலிங்கமிருப்பதையுமவிண்டு பிரமா தேவர் முனிவர்முதலானவர்கள்சன்னதியில்வணங்கிப்பிரசாதம்பெற்றுத்தங்கள் தங்கள்உலகங்கட்குச் செல்வதையுங்கண்ணுற்றுப்பூர்வக் ஞானவிளக்கமுற்றதாய் நாமும் இச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூஜித்துநற்கதிபெறுவேனென்றுதுணிந்து அக்கோயில்அருச்சகர்முதலாயினை கைங்கரிய பரான் யாவரும் வெளிச்செல்லுங்காலம்நோக்கி அங்கோர் மரக்கிளையில் மறைவாயிருக்கையில் உச்சிக் கால பூசை நடாத்தித்திருக்காப்பிட்டுஅவர்கள்யாவரும்தங்கள் தங்கள்வீட்டிற்சென்றனர். உடனேகோகிலம் இதுவேகாலமெனத் துணிந்து பொருநைமாநதியில்நீராடி அத்துறையிற் கோயில் கொண்டிருக்கின்ற விநாயக மூர்த்தியையபூசித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து காசி

பேச்சுரர் ஆலயத்தை வலங்கொண்டு உட்புகுந்து மகாலிங்கமூர்த்தியைக் கண்களாரச் சேவித்துப பொருணையிற்சென்று வாயகொண்டமட்டிலும்தெண்ணீர் மடுத்துமடுத்து அப்பெருமானுவக்கும்படி அபிடேகஞ் செயது சிறைகளால்வீசிச் செநதளிரகளேபத்திரமாகவும் வெள்ளியமகரநதப் பொடிகளே விபூதியாகவும் கற்பகமலரிலுள்ளதாதும் நீருங்கலந்ததே சந்தனமாகவும்பாரிசாதமலரின் மகரந்தமேகுங்குமமாகவும் மற்றையப்பூங்கொத்துகள்முடியிலும் மிடற்றிலும்பதங்களிலும அணியும் அணிகளாகவும் அணிந்து, வாயினுற் புடபஙகளேயெடுததெடுதத தருசிதது் சிவந்துஉலேந்த கனிவர்க்கஙகளேததையும் அபபெருமானஅமுதுசெய்யுமாறு அருளிச்சிவந்தமாந்தளிரோ தூபதீபஙகளாகவும் சிறைகளே சத்திர சாமரங்களாகவும் வெண்டாமரையிதழே கண்ணுடியாகவுமஉபசரித்துச் சன்னிதியணைஙகிநின்றுகண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்சொரிய அகமுருகி உரோமஞ்சிலிர்ப்புற்று சாமகானத்தையும்தமிழையும் ஓதத இனியசங்கீதங்களால்அச்சிவபிரான் செவிகளெலலாம் நிறைப்பிச் சிறிது நேரம்கண்களேமூடியோக முற்றவர்போலிருந்துபின்னர் அக்கடவுள்முடிமுதல் அடிவரையுள்ளதிருவுரு அனைத்தையுந்தெரிசித்து ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்காநிற்கையில சாயஙகாலமாதலும் அருச்சகர்முதலாயினேர் அவவாலயவாயில்வருதலகணடு உமாதேவியை ஓர்பாகத்திலுடைய அப்பெருமானமேல் மனமுங்கண்ணுங் கிடப்பவெளிவந்துமுனனிருநத மரக்கிளையிலிருந்து மறுநாளுமிவ்வாறே பூசைசெயயும் பொருட்டுக்காலம் நோக்குறறிருந்தது.

இது இவ்வாறுகக் கோயிலுட் சென்ற அர்ச்சகன் தான் முன்னணிந்த கோலமன்றிவேறுக் கோலமாயவிளங்கிய சிவலிங்கப்பெருமான் றன்மையைக்கண்டு மனம்பொறுது வருநதி அங்கரரசர்க்கறிவித்தலும் அரசனகோபித்து இததீஙகுசெயதார்தலேகளேத்துணிப்பேனனறு வாட்படையேநதிக்கோயில் வாசலில்வந்து நாடுநகரங்களிலுள்ளார் யாவரையும் அங்குவரும்படி யாஞ்ஞாபித்து விசாரிததும் ஒன்றும்வெளிப்படாமையால்வருத்தமுற்று இதுவெளிப்படுமட்டும் உண்பதில்லேயெனத் தீர்மானங்கொண்டு அருத்தசாமம்வரை தரிசனஞ்செய்து சன்னிதிதானத்திலோருழித்துயிலா நிற்கையில் சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஓர் அந்தணன்வடிவெடுத்து அவன்சொப்பனத்திற்றேன்றி அரசனே யானிக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளனனேப் பூ

சைசெய்ததிஙகோர் பூங்குயில், அப்பூசையே எனக்குஅத்தியந்தமபிரியமுள்ளது, ஆகையாலஅக்குயிலை விலக்கவும்வேறெனறுநினைக்கவும் வேண்டாம்எனறருளிமறைதலும் அரசனவிழித்து அருச்சகாமுதலானவர்க்கு அவ்வதிசயத்தைச் சொல்லி உண்மை தெளியும்பொருட்டு அடியேனமனத்திலெழுந்தருளிய பதஙகள் சிவந்தனவோ? என்றிரஙகிக் காசிபேச்சுரரையும் மரகதாம்பிகையையுமவணஙகித் தனனரண்மனைசென்றனன. அன்றுமுதறகுயில்முன்சொலலியபடி சிலகாலம் பூசைசெயதுவருகையிலஓர்நாள பொருநையில்மூழ்கிவிநாயகமூர்த்தியைப்பூசித்துஆலயத்துட்சென்றுகாசிபேச்சுரரை அருச்சிததுவணஙகிஅடியேன படுந்துனபமெல்லாம்நீஙகி யுன்னருள்பெறுங்காலமுண்டோஎன்றும, சோலையிற்றிரிந்து சஞ்சரிக்கின்ற குயிறபறவையாயச் சனித்துபுலஙகள் போம் வழிமனதைச் செலுத்தும் நீசனாகிய எனனையோராளாகக்கொள்ளாயோஎனறும்,புனனகையுடன் அஞ்சேலெனறொருவார்த்தைவிள்ளாயோஎனறும், பற்பலபுலம்பிவேண்டுகையில அக்குயிலினமொழிக்கிரஙகியபரமேச்சுரன் அவ்விலிங்கத்திலிருந்துமரகதாம்பிகை சமேதராய்க் கணபதிசுப்பிரமணியா இருபககத்திலும்விளங்க இடபாரூடராய் வெளிப்பட்டு, அப்பிகததை நோககிக் கோகிலமே நீ செய்தஅபிடேகம் இந்திரன்செய்த சகத்திராபிடேகத்திலும் மேலானதென்று களித்தோம், புலிததோலுடையினும் நீயளித்ததளிருடையேமேன்மையெனபபுனைந்தோம். நீ செயத அருச்சனை திருமால் செய்த நயனார்ச்சனைபோலுந திருப்தியடைந்தோம். நீயளித்த அருஙகனிகள் தேவாமுததிலுமேலானதென்று விரும்பி அமுதுசெயதோம், நீ செயதஉபசார மேலோர் செயயுமுபசாரத்திலும் மேலாக மதித்தோம், நீ செயதபக்தியால அளவறறசநதோஷமுறறனமுனனுலுதையமானோம், ஆகையாலுனககு வேண்டும் வரமனைததையுமதரக்கருதியிருக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்றருளலும் கோகிலம் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்து அப்பெருமானை வலம்வந்து தாழ்ந்து வேதங்களுங்காணாத கடவுள் காணக்கிடைத்தனரெனத்தன்னைத்தானே வியக்குந்தன்மைத்தாகிப் பறபல புகழ்ந்து பாடிக் கடவுளே நாயேன் சாபம்நீஙகி முனபோல் வானகத்தின்பம் அனுபவித்து முடிவில் உன்பதம்பெறல்வேண்டும், என் பெயரால் நீயும் நான் மூழ்கிய தீர்த்தமும் இப்பதியும் விளஙகல் வேண்டும் என்றியம்பியது.

கச்அ கோகில தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

அதனை ... டருண் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் அக்குயிலை நோக்கி ... கேட்டுக்கொண்டபடியே இச்சாபவுடலை நீத்து வானகத்தினை ... முற்று இறுதியில் நம்முடைய பதம் பெறக்கடவை இன்றுமுதல் ... ம்பெயர் கோகிலேச்சுரனெனவும், இந்நகர்கோகிலபுரமெனவும், உன்னாற் பூசிக்கப்பட்ட விநாயகர் கோகிலவிநாயகனெனவும், நீடூழிவிளங்குகவென்றருளித்தேவர்கள் பூமாரிசொரிய மரகதாம்பிகை கணபதி சுப்பிரமணியர் இவர்களுடன் இலிங்கத்துட்கரந்தனர். சாபவடிவம் நீங்கிக் கந்தருவன் வானத்து மடவாருடன் களித்து வாழ்பவனானன்.

முனிவர்களே இக்கோகில தீர்த்தம்போலொருதீர்த்தமும், இக்கோகிலம்போலொருபக்தரும், எவ்வுலகத்திலுமில்லை. தீராத சாபவினை தீர்த்ததாயுள்ள இந்தக்கோகிலதீர்த்தத்தை ஒருவேளை சிந்திததாரும் அருமைச்சிவஞானச் செல்வராவார்கள். என்றால இதில் மூழ்குவார் அடையும் பயனை யாரால் அளவிட முடியும். இச்சரிதம் கேட்டாரும் எழுதினாரும் பாராயணஞ்செய்தாரும இறுதியிற சிவகதிபெறுவார்கள், என்றுரைத்தசூதமுனி மேற்கூறலரானார்.

கோகிலதீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினென்காவது
புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்.

வான மடுத்த மணிமாட மறுகு மருங்கின் மடமாதர்
கான மடுத்த நடத்தமுகு கண்டோ திமங்க ளரம்பயர்க
டான மடுத்துப் பயிற்றியவர் தந்தவமுதப் பரிசருந்தி
மீன மடுத்த தடமலரின் மீண்டு களிக்குஞ் சிரீநகரில். (க)

மதியாற் குருவைக்கலைபயின்ற வலத்தாயிரக்கஞ்சேடனைப்புன்
னிதியால் வடாது காவலனை நெறியான் மனுவை நலறுகருங்
கதியால் விபுதர் நாயகனைக் கவினன் மதனைக் கடுத்தல்கோர்
பதியாய் விளங்கு மதிவீரன் பாரா தரித்து வருநாளில். (உ)

கங்கா நதியின் மூழ்கியொரு கனமா மறையோ னங்குறவு
மங்கா தனத்தி லவனிருப்ப் வாய வருளிப் பூசித்து

மங்காப் பிரம மணிவிளக்கே மற்றென றனைக்கேட் டறியமன
மிங்கா தரத்தி னெழுந்த தென விசைபபா யென்ன மன்னிசைக்
கும். (௫)

யாதே செய்யவ மாங்கதனை யடைவாறேற தருளென்ன
மாதே வனையே தெய்வமென மறைநா ருணாக்கு மிருவருக்கு
மீதேதணிவா மெமக்குமஃதே யிவனுறுடொழுதற் கேற்றநெறி
மூதே பலவா மவையுள்ளு முதல்கே ளென்றே முனிபுகலும். ()

எங்கு நிறைந்த பரசிவனே யெவர்க்கும் பெரிய னிவனிருதா
டங்கு மனத்தி னடியவரோ சாலப்பெரியரிவர் தொண்டிற
கங்குல் பகலா நிற்பதுவே கடைய கறுத்த கண்ணுதலார்
பொங்குங் கருணைத் திருவடியிற புனைவித்தருளு நெறியாமே ()

ஆணிற் பெரியா ரானடியா ரடியார்க கடியார் பெருமை யுரை
தாலெற் கரிதே யாதலினுற் றலைமை யடிமைத் திறமுடையோ
ஞானிற றுளவ மணிமாயோ னுவனறனடிமை நீயாகிற
ன்றகருளுங கதியெய ப பணித்தான் குமரிக்ககனறனருளல.

புனி ாகரனங ம ரு வ ர ,போன் முன்றோர்வேதியர்க்கா
யனியயத்த ந ட ட ட ங்கனைத் தருவோடு
துணியாங் செ ர கா ா தோறறுந்தாக கேச்சுரனர்
முனிவரங ை ர ரதுதிமன முழகரும் புருடோத தமமா
யோன் (௭)

தனக்கேயடிமை ர ன ந ந பருதிியெனத்தன் மனத்தின்மகிழ்த்
தினககாவ ரு ம ைசச கறு நிருககாயாக கருளும் வேதியரும்
வணக்கா ரிசையா தககமொடு மகிழ்ந்து கடந்து நீருண்ட
கனககோமளதுய பெரு ாடன கனகாலயத்தி னிலையடுத்தே.

கங்கா சலததா விளநீரா ற கதலி முதலாங் கனிகளினுற்
கொங்கார்சந்தக் குழம்பதினுற் குளிர்நீராட்டிப்பொன்னுடை
யங்கா தரதினணி திருத்தி யாரமணிவித் தருச்சனைகள்
பங்கேருகத்திற் புரிவித்துப் பணிந்து துணைக்க ணீர்சொரிந்து.()

கண்ணுவுலக மனைத்துமுந்திக் கமலத்துதவி யளந்தமுதி
லுண்ணு தரத்தி லுண்டருளி மீட்டு முதவு முதறிதிகழ
வண்ணமலரா தனத்திருக்கு மணியை மறுவைக்கவுத்துலத்தைத்
தண்ணுர் துளவை வேய்ந்தழகு தழைத்தோ யெனத்தான் முடி
த்கணிந்து. (௰)

அருமபுவியிற பாதியணி யாரா மஙஙளா வினைமாக்க
ணீளுநதடஙக ளாதனங்க ணிதிநெறசூலைகள் பலகொடுத்து
—ாளுந்திருநா ணடந்தேற நடபபிபபதுவே மேலான
கோளுமபுகழுங கோனுமெனக் குறிததான் குயிறறிவாளுணன்

குடக்கே கதிர்வக் துதித்திடினுங குறையாக்கடலும் வறண்டி
டினுந—தடசசா னவிநீ ரனுதினமுங தவறு தெடுத்து வரபபணி
நதுக—கடக்காரானை தனைக்காத்த கரியோன் புருடோத தமா
க்காட்ட—னடததாதிருப்ப திலெயெனுமோா நலஞ்சேர் விரதந
தலை நயநதான். (யஉ)

கஙகை மடுதது வருவார்க்குங் கஙகை மடுப்ப நடப்பார்க்குந்
தஙகை நிறையப பொருள்வாரிப் பொழியுநதாததா லலர்மேய
மஙகையடுத்த மணிமார்பன வரதன் புருடோத தமமாலோ
னஙகங்குளிர வனுதினமும் மபிடேகஙகள் சிறந்தனவே. (யங)

வேறு.

இம்முறை நெடுநாளா விமையவர் நதிநன்னீர்
மைம்முகில வடிவாளர் மகிழ்தர வபிடேகஞ்
செயமமுறை தவறுது தினமளவிற செலவுந்
நம்முறை புரியணியன றளர்தர மூததாளுல். (யச)

நடைதர லரிதாளு னரைதிரை முடிவாளு
னிடைவளை வுறலாளு னெயிறணி யிலையாளுன்
றடைபடு மிடறுளுன் றளர்தரு மொழியாளுன்
முடையிய முடலாளுன முடிவெதிர் கொளலாளுன். (யரு)

வாவென விடுகாடு போவென வளாவீடு
நோவொரு புடைகுழுமி நுழைதரவதனுலே
வாவியு முடலோடங கமர்தர லரிதெனனத்
தாவிட வெளிபாயுந தனமைய தாயினளுல். (யசு)

அனனவ னித்தகையா ளுயினு மிறுதிககும்
பொனனிதி யாசிற்கும புந்தி கலங்கிலன் மால்
தனனை நெடுங் கஙகைத் தண்புனலாட்டு செய
லுன்னி யறுஙகொலெனை வுள்ள மழுஙகுவனுல். (யஎ)

சாவது சிறிதாகத் தாமரை நயநற்குத்
தூவியல வானதிநீர் சொரிதரல் பெரிதாக

வாவி நீணைநதழிவா ளூழுக லொனறுபெருன்
பாவ மெடுத்தவினை பாழ்படி லெனறயாவான. (௰௮)

ஊனை மறநதனனமற றுடையை மறநதுடலம
பேண மறந்தனனோ பித்தனெனத் தகைவாயந
தேணமர் நமபெருமா ளெழிலி நிறபெருமா
ளாணமர் நம்பெருமா ளாலய முற்றனனால. (௰௯)

வேறு.

உற்ற மன்புரு டோத்தம ருபயதா மனைமேற
பறறு மனபினாற் பறபல பழிச்சினன பணிநது
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதற கருணையம பெருககம
பெறற பேறினான் சனனிதி னினறிவை பிதறறும. (௨௰)

இச்சை யாருயிர் போகுநா ளடுத்ததங்கிதறகோ
ரசச மெய்தில னடியனேன விரதமா யாறறு
நிச்ச நிறகபி டேகமா நிருமலக் கங்கை
மெசச வாட்டுதல் தவுங்கொலென றஞ்சுகின் றனனால் (௨௧)

எளிய னுருயி ரோகினு மிறைவநின் றனக்கு
வெளிய கஙகைநீ ராட்டுத லாகிய விரத
மிளித லின்றியே நடைபெறற கேறறதோ ருபாய
மளி பெறறருளை யடுத்தன னருளுதியெனறுன். (௨௨)

இனனவாகிய காலையி லிரவி சென்றடைந்தான
மனனர் மன்னுனுத் துறந்தனன மறறவாலயத்துச்
சன்னி தித்தலை கிடந்தன னுரஙகிய தருணம
பொன்னணிந்தருண் மார்பனோர் பூசுராகி. (௨௩)

காவலனகன வெயதிநீ கஙகுவ தெனனை
மாவலம்பெறு வான்சுடர் மேடமா மறுகு
போவதாகிய திஙகளோர் பதினைநதிற புகலதற
காவதாகிய நாடகதி ருதித்திடு மமையம. (௨௪)

தூய நஞ்சின கரத்துயர் கோபுரததுவிச-
சாயை யாங்குறு மாங்குநந துளபமுஞ சாநது
மேயதாகுமத் தலத்தினில் விளைவினை ராவி
நீயமைததிடி னிகழ்தர நீடு நினைவிரதம. (௨௫)

அந்தப்பாழியிற் கீங்கையு மெழுனையு மமலச்
சநதப் பாரதி நீத்தமுந் தழைத்தெழுநதுலவு

மெய்நச்சீரிய தீர்த்தமு மீதற்கிணை யிலையா
மிநதப்போபெறு தீர்த்தமெய்த் தனக்குமே யினிதாம் (௨௬)

ஆகை யாற்புக லம்முறை யாற்றுவையாகி
லோகையாகுமின் விரதமு நிலைபெறு மதனுன்
வாகையாகிய சிவகதி வாயக்குமென றுரைத்துச்
சூகை காத்தருள் தூயவன் சொல்லினன மறைநதான். (௨௭)

மாயனுகிய வேதியன் மறைதலும் விழித்துந்
தேய மன்னவன் களித்தனன் செஙகண்மா லருளி
தாயதன்மையென் றகமுறத் தெளிநதனனுக
நோயகன்றன ஞன்றவர் விழைவுறா றுறுமோ (௨௮)

அன்றுதொட்டிமா லாலயந் தமர்நதனன் வாழ்ந்தா
னன்றுசிந்திலாத் திஙகள்வர தடுத்தது நடுநா
ளனறுதித்திடு காலையி னெரிமணித்துவி
நினறுபற்றிய சாலியசேர் நிலத்திடை யடுத்தான். (௨௯)

மாலளித்தவா றூர முர் ஆளவமு மலகுங்
கோலமுறநிடங கண்டனன குதுகலித்துடனே
சீலமுற்றிய சிறுசூழி கோண்டனர தெணணீர்
சாலமுற்றிமேற் பொஙகுமோர் தன்மைகணடுவந்தே. (௩௰)

மூவகைப்படு தீதமு முப்புடை யெழுதல்
யாவருக்குமங் கறிதர வணிமணி யாரக்
கோவைபோற் சிலை வினையிறை குண்டமூன்றுக்கி
யாவலாற்பெரு மாட்சயி டேகமாற் றினனுல். (௩௧)

இந்தமூவகைத் தீர்தமு மியன்முறை யெடுத்துச்
சநதமார்புரு டோத்தம நாயகர்ககாட்ட
லெந்தநாளிலு நடைபெற விருபிறப்பாளா
சந்ததிக்கெலாஞ் செலவினை நிலம்பல தந்தான். (௩௨)

மன்னனின்னவா றுயுனுன் ளாவிலுமயோன்
றன்னைக் கங்கையே யெமுனையே சரச்சுதி யேயா
மன்னுகின்றமுக் குண்டநீர் மல்கவாட்டுதலா
லுன்னுகின்றபே ரின்பமுற் றுலகிடைச் சிறந்தே. (௩௩)

நாரணப்பதி யடைதலு நாரணன் மகிழ்ந்து
சீரணங்குப சரித்துமே லுழைந்தனன் செனறு

காரணங் கடந் தொளிர்தரு கண்ணுதற் கடவு
ளாரணம்புகழ் கயிலைசென் றடைந்தனன் மகிழ்ந்தான். (ருச)

செம்மையாகிய தவத்துறை சிறந்தமா தவதீர்
மும்மையாம்புரு டோத்தம தீர்த்தமா முதன்மை
தம்மை யாருளா கிற்பவர் தாமரைத் தடதால்
வெம்மை யாங்கரீ பிணிப்பவர் மேதினிக் கெவரோ. (ருரு)

வேறு.

தவமான மகசித்தியஞ் சந்ததமுந தொருத்ததனும் றன்னேரான
சிவமான சிவலோகந் தமக்குரிமை புரிந்தருளுஞ்சிறப்பினிற்பீர்
பவமான பிணிதவிர்க்கும் புகனறபுரு டோத்தமமாம் பரமதீர்த்
தக், குவமானங் கடந்ததனை மறமுளதொன றஃதினையு மு
ரைப்பக் கேண்மின். (ருசு)

ஆதியிலே வானவர் நாட் டணிகிளருங் கணிகையரா மரம்
பைமாதர், சோதியிலே சிறந்தகுரு தனைவணங்கித தாரணியிற
சுழலும்பாவ, சோதியிலே யிரணகளத் திறந்தாலு மொருமகமா
ங் கியற்றினுலு, நீதியிலே யிவரறத்தி னெல்லைவளா கலாதிட
லாய நிகழ்கின் றேருமால். (ருஎ)

புண்ணியத்தி னெல்லைவளா புல்லிடினு மவரவர்செய் புலை
யாம் பாவ, நண்ணிடுதல சிறிதாகு மஃதனறி நாயகமா நாங
களகொண்டோ, மெண்ணிடுதற கரிதாகு மிதில்வருபா தகமு
முளே மிவைகளாறபொன, மணணியவெம் மேனியெலா மா
சடைந்தே மிவைதீர வழுத்தி யெனறுர். (ருஅ)

ஆங்கதுகேட் டமரர்குரு வரம்பையர்கா ளப்பாவ மகல
வேண்டி, னேங்குதிரைக் கடலிடத்தி லுமலக வலத்தினமுன
ரெரித்தாட் கொண்டார், நீஙகலறு சினகீஙக வருபுருடோத்
தமப்பெருமா னிலஙகுங் கோயி, லோங்குபுரு டோத்தமமா
மொருமூன்று நீத்தத்து முவந்து மூழ்கி. (ருகூ)

குருகான பரியாளர் குயிலேச ரெரித்தாட்கொள் குழகர்
தம்மை, யொருகால மாயிடினும் வணங்கி யிவண் வருதிரொன
வுரைப்பத் தென்பால், வருகாலங் கசைந்தாலு மொசியுமிடை
மடவார்கள் வான நீங்கிப், பெருகீத லுடனெல்லி வனத்
தொருபாற் பெருங்கோயிற் பெயர்ந்து வந்தே. (சுய)

முக்குண்ட நீராடி முகுந்தனிரு பதமலர்கண் முடிமேற் சூடி, யக்குண்ட மிடறுள னொிந்தாட்கொள் வரித்தோல ரகிலமீன்ற, விக்குண்ட மொழியாளோ டிவர் பதங்க டொழு தேத்தி யிழிவா மாசு, கக்குண்ட நோயதீர்ந்து வானகமுற் றினிமையுடன களிப்புற் றுராால். (சக)

வந்திடுநோ யகன்றுவு மற்றும்வரா தறிவோரம் மருந்து ண்பாா் போற், றந்தமழுக் ககன்றுவு மரம்பையர்க ளனுதி னமித் தரணிமேவிப், பந்தமறத் திரிகுண்டம் படிதல்கட வுளரடிகள் பரவலான, விந்தவினை தவிழாது விரதமென வனு ட்டித்து விளங்கு கின்றார். (சஉ)

தவமுடையீ ரிந்தீந்தத்தகைமைபல சிலபுகன்றேன் றபசெ பங்க, ளுவமையிலா வறங்கடநப் பணங்களொலா மிதின்மூழ் கி யுளுற்றுகிற்பாா், பவமகலு மிக்கதையைக் கேட்டோரும் ப டித்தோரும் படிப்பித்தோரு, மவமெறிவ ரிம்மைநல மனுபவி ப்பர் சிவகதிக்கு மாளாவாராால். (சஙு)

எம்மையொரு பொருளாகீர் மதித்தறைதி யெனத்தலைகொ ண்டேழுநீத்தச், செம்மைபெறு சரிதமெலா மூனைத்தனமெ ன்றெருகுதன் செப்பக் கேட்டங, கிம்மையிலே சிவம்பழு த்த தவம்பழுத்தா ரெல்லோரு மிமவானீன்ற, வம்மயிலோா புடையிருந்தார்க் காற்றுதவப் பேருநீ யமர்ந்தா யென்றே.(சச

பல்லாறு புகழ்ந்தரனுா் பிரதாப சரிதமெனும் பரவை கொண்டு, நல்லாறு யாங்களுயப பொழிகின்ற வருண்மேக ஞான சூதா, மல்லாறு வணேந்தசடை வளர்காசி பேச்சுரனுர் மகிமை யெல்லாந், தொல்லாறு புகன்றிம்மை மறுமைநல மளி த்தியெனச் சொல்வதானுன். (சரு)

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

பதினொன்காவது
புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்கவசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே அன்னப்பறவைகள் வானளாவிய மாடத்தி ல் நாட்டியப்பெண்கள் கானத்தோடு நடனஞ்செயதலைக்கண்டு

பழுதி வானுலகத்தரம்பையர்க்குக் கற்பித்துக்கொடுத்து அவர் சம்மானமாகக்கொடுக்கும் அமுதத்தைப் பானஞ்செய்து மீண்டு தடாகத்தில் விரிந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்து களிக்குஞ்செழிப்பினையுடைய சிரீ நகரத்தில் புத்தியால் வியாழனையும் கலவியாற் சேடனையும் செல்வத்தாற் குபேரனையும் நன்னெறிநடத்தலில் மநுச்சக்கரவர்த்தியையும் இன்ப நுகர்ச்சியிற் றேவேந்திரனையும் ரூபத்தில் மன்மதனையும் ஒத்தவனாயுள்ள அதிவீரனென்னும் ஓர் அரசன் அரசாட்சி செய்து வருகையில் கங்காயாத்திரை செய்து மீண்ட ஓர் அந்தணன் தன்முன் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஒன்று கேட்க நினைக்கின்றேனென்ன வினவலும், வேதியன் அஃதியாதென அரசன் சொல்லத்தொடங்கினன்.

ஓ அந்தண உலகத்தில் முதன்மையான தெய்வம் யாது அத்தெய்வத்தை வழிபடும் வழியாது சொல்லியருள வேண்டுமென, முனிவன் அரசே மகாதேவனாகிய சிவபெருமானே முதன்மையான தெய்வமென நான்குவேதங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. பிரம விஷ்ணுக்களும் இவ்வாறே துணிந்திருக்கின்றனர். என்றுணிபும் அப்படித்தான் சிவபெருமானை உபாசிக்கு நெறி பலவாயினும் அவற்றுள் முதன்மையான வழி யொன்றுளது அது யாதென்றால் சர்வ வியாபியாகிய சிவபெருமானே யாவர்க்கு முதன்மையான பெரியோன். அப்பிரானிருசேவடிகளையுஞ்சதாகாலமும் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் அடியார்கள் அவனினும்பெரியோர். அவ்வடியார்க்கு இரவும் பகலும் தொண்டுபூண்டொழுகலே சிவகதி சேர்தற்கு நெறியாகும் அடியார்க்கடியார் பெருமையை யெவராலு மளவிடமுடியாது. ஆகையால் சிவபத்தரில் முதன்மையாயுள்ளவன் திருமால் அவனுக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகுவையேல் சிவபிரான் உனக்கு நற்கதிகொடுத்தருளுவன் எனவுரைத்துக் கன்னியாகுமரி நீராடச் சென்றனன்.

இவ்வாறுரைத்துப் பரிசுத்தனாகிய முனிவன் சென்றவுடன் அதிவீரன் முன்னோர் அந்தணனுக்காய ஆதிசைவனை யெரித்த சுவாமி தாரகேச்சுவரர் கோபம் நீங்குமாறு வணங்கிப் புகழ்ந்த சிவபக்தாக்கிரகண்ணியனான புருடோத்தமப்பெருமாளுக்கு அடிமைத்திறம் பூண்டொழுகலே நலமெனமதித்து, அளவற்ற அரசர்களும் அமைச்சர்களும் வேதியரும் தன்னைச்சூழ்ந்துவர மனைவியருடன் ஸ்ரீபுருடோத்தமப்பெருமாள் ஆலயத்திற்சென்று கங்காதீர்த்தம் சந்தனக்குழம்பு முதலானவைகளால் அபிடேகஞ்செய்வித்துத் தாமரைமலர்களாலருச்சனையும் புரிவித்துப் பற்பல புக

ழ்ந்து வணங்கித் தன்இராச்சியத்திற் பாதி அப்பெருமானுக்க ளித்து நாளுந்திருநாளாகப்புரிவதே தமது கடமையும் புகழும் செங்கோலு மெனத்துணிந்து அம்முறை பெறச்செய்வித்து அ டிமைப்பட்டொழுகுவானாயினான். சூரியன் மேறறிசையி லுதி த்தாலும் சமுத்திரம் வற்றி வரண்டாலு மப் பெருமானுக்குக் கங்காபிடேகம் நாடோறுஞ் செயவித்தலிற்றவிராமல் நடத்தி வருகின்றதாகிய ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டனன். கஙகா தீர்த்தங் கொண்டுவந்தவர்க்கும் கங்கைக்குச் செல்லப்பட்டவர் க்கும் வேண்டுந் திரவியமளித்து அப்பெருமானுக்குக்கங்காதீர் த்தம் நாடோறும் அபிடேகமாகிவருவதைக் கண்ணுற்றுக் களி த்துச் சுகமாய் வாழ்ந்து வருகையில்வயோதிக திசையுற்றனன். காடுவா வீடுபோ வென்னு ம நிலைமை பெற்றனன். ஆவியும உட லை வெறுத்து வெளிச்செல்லுங் காலமு மடுத்தனன். ஆயினும் ம ரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞசவில்லை இறந்தாற் பெருமானுக்குச் செய்துவருங் கஙகாபிடேக நின்று விடுமே யென்று அஞ்சி வரு ந்துவானாயினான்.

இவ்வாறு மரணஞ் சிறிதாகவும் பெருமானுக்குச் செய்யும் கங்காபிடேகம் பெரிதாகவும் எண்ணி வருந்திய அரசன் அவ்வ பிடேக மெக்காலத்தும் நடைபெறும் பொருட்டுச் செய்யு மோ ர் வழியுந்தோன்றாதவனாகி உண்பதும் உடுப்பதும் மறந்து மதி மயங்கி ஐயோ விரத பங்க முற்றவர் நரகடைவா ரென்பார்க ளே என்செயவோ மென்று கதறி துக்க சாகரத்தில் மூழ்கினவ னாய்த் திருமாலாகிய ஸ்ரீ புருடோத்தமர் ஆலயத்திற் சென்று வணங்கி உள்ள தெல்லா மப்பெருமானுக் கறிக்கை செயது இர விலும் உண்ணாமல் அவ்விடத்திலேயே மயங்கிக் கிடந்தனன்.

இவ்வாறு வேந்தன் தன்னை மறந்து கிடந்த அத்தருணத்தி ல் அப்பெருமான் மனமிரங்கி ஓரந்தணன்வடிவுகொண்டு அவன் கனவிலெழுந்தருளி அரசே ஏன் அஞ்சுகின்றாய் சித்திரைமாதம் பதினைந்தாம தெய்தியிற் சூரியோதய காலத்தில் இக்கோயிற் கோபுரத்துவியின் சாயை யெவ்விடத்திற் படுகின்றதோ அவ் விடத்தில் நம்முடைய பிரசாதமாகிய துளபமுஞ் சந்தனமும் [illegible]யப்பெற்றிருக்கும், அவ்விடத்திலேயே ஓர் தடாகம் வெட் டுவாயாயின் கங்கை யமுனை சரசுவதி என்ற மூன்று மகாநதி தீர்த்தங்களும் வெளிப்படும் அத்தீர்த்தங்களையே நாடோறுமெ

டுத்தபிஷேகஞ் செய்விப்பாயாக இவையே எனக்கும் பிரியமுள்ளன என்றருளி மறைந்தனர் உடனே அரசன் விழித்துக் களிப்புற்றுத் திருமால் கருணையைப் புகழ்ந்து கொண்டாடி அன்றுமுதல் அவ்வாலயத்திலேயே வசித்து வருகையில் சித்திரைமாதமொத்தது பதினைந்தாந்தேதியிற் கோபுரத்தூவி நிழல் உதயகாலத்தற் பொருந்திய இடத்திற் பெருமாளுத்திரவின்படி துளவமுஞ் சந்தனமுமிடப்பதை அரசன் கண்டு களித்து ஒர்குளம் வெட்டுவித்தனன் அதிலிருந்து கங்கை யமுனை சரசுவதி என்ற மூன்று நதிகளும் வெளிப்பட்டன அன்றுமுத லப்பெருமாளுக்கு அத்தீர்த்தங்களையே யெடுத்து அபிஷேகஞ்செய்ய ஏற்பாடு செய்தனன். இவ்வபிஷேகம் நீடூழி நடந்தேற அருச்சகர் பரிசாரகர் முதலானவர்களுக்குச் சாசுவதமான மானியங்களும் அளித்தனன். பேரின்பவீடுற்றான்போற்களித்துவாழ்வானாயினன்.

இவ்வாறு அதிவீர மன்னன் பூலோகத்திற் சிறப்புற்றுச் சில நாள் வாழ்ந்து முடிவில் வைகுந்தஞ் சார்ந்தனன். உடனே திருமால் அவனை உபசரித்துத் திருக்கைலைக் கழைத்துச் சென்று அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வாழ்ந்திருக்கச்செய்தனன்.

முனிவர்களே முக்குண்ட தீர்த்தமென்றும் புருடோத்தம தீர்த்தமென்றும் பேர்பெற்ற இத்தீர்த்தத்தின் பெருமை முழுதும் எடுத்துரைக்க வல்லவர் எவருமேயில்லை. இன்னுமோர் சரித்திரமித்தீர்த்தத்திற்குள்ளது அதையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேட்பீராக, வென்று சூதமுனி சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஆதிகாலத்தில் தேவரம்பையர் வியாழ பகவானை வணங்கி சுவாமி பூலோகத்திலிருந்து போரத்தொழிலும் யாகாதி கர்மங்களுஞ்செய்து வருகின்றவரைத் தழுவி வாழ்வதினால் அவர்களுக்குள்ள பாவங்களுமெங்களைச் சிறிது வருத்துகின்றது. அதனால் எங்கள் சரீரமெல்லாமங்கலுற்றது இந்நோய் தீரவொரு உபாயம் சொல்லியருள வேண்டுமெனக் கேட்டலும் குரு அவர்களை நோக்கி நீவிர் யாவரும் பூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் கங்கை யமுனை சரச்சுவதீ தீர்த்தமென்ற புருடோத்தம தீர்த்தத்தில் மூழ்கி அப்பெருமானையும் சுவாமி காசிபேச்சுரர் எரிதராட்கொண்டவர் ஆகியகடவுளரையும்வணங்கிவழிபடில்தீருமென்றனன். உடனே அரம்பையர் பூலோகத்தில ஆமலகவனத்தில் வ

நது முகருண்ட தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருமால் முதலான கடவுளரை வணங்கித் தங்கள் நோயனைத்தையும் போக்கிக் கொண்டனர். அன்றுமுதலனுதினமும் அம்மடந்தையர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடிவருகின்றனர்.

தபோதனர்களே இந்தப்புருடோத்தம தீர்த்தத்தின் பெருமையிற் சிற்சிலவே சொன்னேன். முழுவதுஞ்சொல்லவொருவராலு மாகாது. இத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஜபதபங்கள் தருமங்கள் தருப்பணங்கள் செய்தோரும் இக்கதையைக் கேட்போரும் படிப்போரும் படிப்பிப்போரும் உலகிலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள்.

முனிவர்களே என்னையொரு பொருளாக மதித்து நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி எழுவகையான தீர்த்தங்களுக்குள்ள மகிமைகளைச் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை சொல்லினேனென்று சூதமுனி சொல்லவதைக்கேட்டு மற்றைய முனிவர்கள் யாவரும் அம்முனிவரை நோக்கிச் சிவபிரான திவ்விய சரித்திரமென்னுங் கடல்களைப் பருகிக்காய்ந்த பயிராகிய எங்கள் மேல் வருஷிக்கின்ற அருள்மேகமாகிய ஞான விளக்கமுற்றருணர்ந்தவனே, கருணைகொண்டு யாங்களெல்லோரும் நற்கதிபெற்று உய்யுமாறு சுவாமி காசிபேச்சுரர் சரித்திர மனைத்தையும் சொல்லியருளவேண்டுமெனச் சூதமுனி மேற்சொல்லததொடங்கினர்.

புருடோத்தம தீர்த்தச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

பதினொந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சருக்கம்.

அதிதிமா தவமும் பொருளையாள் வரமு மமரர்தம் வயமுங்காசிபனூர்—துதியுநீள் புனித காசிப தீர்த்தஞ் சொல்லுழிச் சொல்லினும் பொற்றலை—விதியினால் வேத காசிப முனிவன் வியன மகம் புரிந்ததும் வேணி—மதியினா வேதி முனிதுதித்தெ ழுந்த வண்மையும் வகுத்தினி துரைப்பாம். (௧)

வேறு.

கமலனூர் மரபில்வந்த காசிப முனிவன் மேனாள்

விமலமா மோர்மகத்தை விதிமுறை புரிவான வேண்டி
யமலமார் முனிவ ராதி யழைத்தனர் வருதி ரொன்ன
நிமலமாா மறைகற் பார்க்கு நிகழுத்தின னவருஞ் சென்றார. ()

பேனமு நகதமுந்தும் பெருநதுறைத் தடமுஞ்சோலைக்
கானமுங் கறபினிற்பார் கருத்தெனக் கவினுமற்றைத்
தானமு மல்கா நின்ற தபோதனர் தமககு நாகா
வானவ ரொவாக்கு மேவ வகுத்தனா வருவதாரு. (௬)

பதஞ்சலி பரத்துவாசன் பராசரன விசுவா மித்திரன்
ததிமகா முனிபுலத்தியன சமதக்கினி சனாக குமாரன
சுதிபயில் வியாதன் யாசன் துருவாச னிரணய வனமன
கதமறு வியாக்கிர பாதன கௌதமன கலைக்கோட் டியோகன்.

அகத்தியன் பிருகு ரோமன அத்திரி மார்க்கண்டேயன்
சகத்துயர் வசிட்டன் பறபன் சச்சிதா னந்தன கறகண்
மகத்துவத் தியான காட்டன வான்மீகி சனக யோகி
வகுத்தயாழ் முனியே ரண்டன வரசுகன் சத்த கூனமன. (௫)

தேசினர் துசிதர் விசுவே தேவரோ யனிலர் சாத்திய
ராசுர ருருத்திரர்மா ராசிக ரணிகணத்தா
சாசர்குக் கியர்பூதாதி தந்திர ரரகக ரொக்கர்
கேசர ரரம்பை மாதர் கின்னரர் சிததராவோர்

அம்பரத் தலைவர் நாக ராகம புராண வேத
மிம்பரா ரரசரோனோர் யாவருந் திரண்டு முத்தாற்
செம்பொனுன் மணிக டம்மாற சிறப்புறக் குயின்ற வேள்வி
யும்பர்மண் டபத்திற் புக்கார் காசிப னுவப்ப மன்னோ. (எ)

மூவகைத் தலத்தினோர்க்கு முறைமுறை முகமன் கூறிப்
பூவகை சொரிந்து போற்றும் புனிதனைப் போறறி யுளளத்
தாவலி னதிதி தனனோ டமுதகீப பொருளை மூழகிக
காவண வேதி புக்கான காசிபன கடிகை கண்டான. (அ)

எவனலா தினைய செவ்வே ளெழிற்புயம வள்ளி புல்லா
ளெவனலா திறைவன் பூத்தே ரோகுத லில்லையாகு
மெவனலா லவுணர் பல்லோ ரீடழிந் திறவாதாவ
ரெவனலாற கருமமில்லை யவனகழ லேறறனு றன்ன. (௯)

அவிசொரி கிரகந்தாது வாமிக்கை சோம ராசா

சவிபெறு கருபுரோடா சம்மொடிந் தனங்காரானெய்
விவிதமாம் பாதவத்தால் விளங்கிய பொன்னுன் மண்ணுற்
குவிதரு கலங்க ளெல்லாங் குறைவர நிரப்பல் செயதே. (௰)

வழிபிதே யென்று முன்ன வருதிர்நீ ரொன்றும் வானத்
தழியுளார்க் குணர்த்த நினற வுயர்தரு யூபத்தம்பத்
தெழிலினு லளவால் வேண்டு மிலக்கணத் தமைநதவாகி
யழிவிலா திருபிறப்பி னணிபெறும் பசுக்க யாத்தே. (௰௧)

சேயவ னமல மூர்த்தி திருவரு ணடாத்து நெற்றி
யாயவ னயனமென்ன வப்பிரான றகைனி னுங்க
ணேயவர் தெழலா லெனறும் பிறபிலான் றன்னை யீன்ற
தாயெனப புகலச் செயதான் றழறழை யோம குண்டம். (௰௨)

காருக பத்தியந்தெக் கணுக்கினி கருது மறறைச்
சிருறு கவனீ யம்மாச் செப்பிய சுடர் விளங்க
வீரிரு வகுபபி னுரா லெழில்பெறு கிரியை யெல்லா
மேநற வதிதி யோடங் கிருந்தன னெதிரிலாதான. (௰௩)

ஆகம மொருபா லாதி யாரண மங்க மோர்பால்
வாகமர் புராண மோர்பால் வள்ளிய மிருதி யோர்பால்
பாகியல் கீதமோர்பால் பாணிமந்தளங்க ளோர்பா
ஸோரகை நாற் கவிகளோரபா லொழுங்குற முழங்குஞ்சாலை ()

பருவகல் லவிசு காட்டம் பாளிற வவை நெய போடு
சொரிதரு மணத்தாலவேதத் துயவரமுது செயயுங்
கருணையின் வாசந் தன்னுற கனிந்தவ நுவப்பச்சூடத்
தருமலர் வேரி தன்னுற் றரையெலா மடுக்குஞ்சாலை. (௰௫)

மண்டபம் விளங்குஞ் செயய மாணிக்க மணியாற் றூங்கு
தண்டா ளத்தானல்கு தக்கணைப் பசியபொனனுன்
மண்டனன் மூன்றுற் கட்டு மதிமணித் தோரணததால்
விண்டலம் புவனி யெல்லாம் விளங்குற விளங்குஞ் சாலை. ()

செவ்விசே நலக மெங்குஞ் செறிந்தபல் லுயிர்களெல்லா
மிவ்வழிச் சிறந்ததாலே யிறுதியில் விளஙகாநின்ற
நவ்விநேர் நோக்கி பாகர் நறுமலர்ப் பாதமொத்த
வவ்விய மவித்தசிந்தை யந்தணன் வேள்விச் சாலை (௰௭)

அந்தணு ரெம்மையாளு மனகனு ரெல்லா மான
சித்தனுர் தாமே மூன்று திருவுரு வெடுத்தா ரென்னோ

வைதிடு கபர்த்தமூன்று வகுப்பின்மே லெழுந்த தென்கோ
முத்தலைச் சூலமெனகோ மூவகைக் கனஸ்கடாமே. (௰௮)

அந்தணர் சமூகமெல்லா மானனம் வேதி நோக்கஞ்
சந்தமர் ஆணம்பாகு தருப்பை நீள் சடில மோங்கு
கந்தவெண் மேம் பூதி தோரணங் கலங்களாகப்
பந்தமின முனிவன சாலை பசுபதி போன்ற தன்றே. (௰௯)

திசைமுக மறைக்கூற்றுனூர் திருவகஞ் சிறத்தலானு
மிசைபெறத துதிக்கையானு மெதிரில்சத் தியங்கையானும்
வசையறு விதிமால் யானை மாமுகன செவவேளென்ன
நசையொடங குவமை கூறு நலத்தது முனிவன்சாலை. (௨௰)

வேதமுங் காலமூன்றும் விரிஞ்சன்மா னுளமும் பஞ்ச
பூதமுங்கடந்து நின்ற புனிதனே யுலகோ ருய்வா
னுரத்தெழுந்து தோன்றற் காயதோ ரிடமீதாயி
னேதமின் முனிவன் சாலை யெழிலெவ னிசைப்பதம்மா. (௨௧)

பல்வகை வகுப்பி னிற்பார் பகர்தரு வினுக்கட்கெல்லாஞ்
சொல்வகை விடைக ணல்குந் தூயகா சிபமா யோகி
நலவகைக் கிரியை யெல்லா நக்கனு யகர்க்கே யாகிச்
செல்வகை செல்கவெனறே சிநதையிற றியானஞ் செய்வா (

பொற்பூமர் மகத்தின் மேய புனிதமாம் பலனுள்ளத்து
தறபெற விரும்பானுகிச் சகலமு மகிலமோடு
கற்பனை கடந்து நின்ற கணனுதற் பெருமானுக்
யற்பிதமாகச் செயதே யருணமுனி விளங்குசாலை. (௨௩)

பத்தரார்ப் பரித்துப்பாடப் பண்ணவர் மலர்க வேச்
சித்தரோ டிருவ ராவோர் சிறந்தகா ரோடேனை
யெத்தரா தலத்தினுரு மிறைஞ்சிட வம்மை யோடங்
குத்தராக் கினியிலைய னுதித்தெழுந் தருளினுனல். (௨௪)

வள்ளத்தா ரையினுன் மேல் மல் வாரனல் வேதி நாப்பண்
வெள்ளத்தாழ் சடையா ங்கு விளங்குமோர் காட்சி நானுங்
தள்ளத்தா னரியயோர் மாதிபி னுவப்பர் செயய
வுள்ளத்தா மனாமே லாங்கி யொளிர்தரல் சிவனு மன்றே.()

அளிக்குமே லளி குமெங்க ளம்மையோர் பாகமாக
வொளிக்குமே லாளியாத் தோன்று மொருவனையுவந்துகாணுத்

தெளிக்குமேற் றெளிக்குஞ் சிலைத் தேவரோ டுறுவரோடு
களிக்குமேற களிப்பி லாழ்ந்தார் காசிப முனிவன் மாதோ. ()

தினகரர் கோடிகோடி சிறந்தனர் சிறக்குங் காட்சி
யனகாத மருள்கொண மேனி யழகெலாங் கண்களார
மனமுறப் பருகி யின்ப வாரிதி மூழ்கி மூழ்கிச்
சனகாதி யருமியாருந் தனவசமற்று நின்றார். (உஎ)

கோணாத மறைமால வேதனை குறித்தனா வணங்கி யின்னும
பேணாத பெருமான றனைப பெரிதெதிர் நோக்கி நோக்கிய
பூணாத பரமானந்த பூதனகா சிபனே யானான
காணாத காட்சி கண்டார் காதலை யளக்கலாமோ. (உஅ)

அந்திவெண் பிறையோ டாறு மணிதரு பவளக்காடுந்
செந்தழற கண்ணு நீறு சிறப்புறு நுதலு மியாகமுஞ்
சந்தங் கருணைநலகுந தலைமதி யிரவிக்கண்ணு
மந்திரித தடியார வேணடும வரமெலா மளிக்கும் வாயும் (உகூ)

நந்தணி செவியுஞ் செவவி நலஞ்சிறந தருட்டுமபு
சுந்தர வதனமைநதுஞ் சூழகட லாலமுணடு
வெந்தகந்தரமுங் கணடிமாலையுந தலையுமெணபுஞ்
சநததந் தமிழும வேயநத தடமபுயத் தடமுமாபும. (கூ0)

மே -கங கணமு மாளுந தீயுமோா பிறைக விலலு
மே -முத் தலையுங்கோடு முடுக்கைகோட்டியு மமபும
பீடப ரமே லேந்திப் பிறங்கு பூங் சமலக்கையு
மாடையிட -லித்தோலகொணட வரையுங்கோவணமுங்கீழும்

படிவருக் கெ -ாய் மாயோன பதுமனுக் கரிதாயச சீறுங்
கொடியவோா க -ளுக்குங் கூறறதாய வாழத்து கிறயாா
கடியவெம் பவபபே -ழி கடததுபா ரதியாய நாமே ன
முடியின்மேன முடியர் -மூர்த்தி மூலமாய விளங்குசாரு ட.கூஉ

உதித்திடு கதிரோன வெள் -ளொளிகிளர் வணமும பாகங
கதிதெழு மூமையுமாகக காட் -டுந தருள்வான றனனை
விழித்தலை மகனமுன் சூழந்தான -டீகணீர் சொரிநதாறறி
மதித்தலை கணடென்ன மகிழந்தன -ா புகழவதாறுன (கூகூ)

வேறு.

அத்தனே யரனே யகிலநாயகனே யடியவ -ரந்தரங்கத்து
நிதகனே நிமலா நிர்க்குணனந்த நீதமா யுலகலாம் நிறைந்த

சுத்தனே சுகமே துரியமுங் கடந்து தோன்றுமோர் சுடரொளி
ச்சுடரோ—பித்தனே நினது காட்சியான காணப் பெற்றிலேனா
கணகளாயிரமே. (௬௪)

மண்ணுமாய வனமாய வன்னியாய வளியாய் வானமா யுல
கெலா மாகிய, பெண்ணுமா யாணுயப் பிள்ளையா யணுவாயப
பெருமையாயப பேரிருளொளியா, யெண்ணுமா யெழுத்தா
யியமா யிதயத தெழுந்தமெய்ஞ் ஞானமாயிலங்கும், கண
ணுதானினது காட்சியான காண்பான கதித்திலேன் கண்களாயி
ரமே. (௬௫)

செய்யனே சிவனே சிவதலத்தருள்சேர் தீர்த்தனே மூர்த்
தியாயசசிறந்த, மெய்யனே வெள்ளி வியனமலை விளங்குமவீ
ரனே யாரழலிருக்கும், கையனே கருணைக கடலெனு மூன்று
கணணனே கடவுளா பிரானே, யையனே யுனது காட்சியான
காண வாயிரங கணபடைத் திலனே. (௬௬)

விமலமா கடலில விளிமபுற நெருங்கி வீங்கிருள் புறம்ப
டவுதிககுங, கமலநா யகர்க்குங் கதிரொளி சிறிது காட்டிய
கடவுணமா மணியே, நிமலனே நினைவா நினைவினின றருளு
நிருத்தனே யொருததனே நிகரி, லமலனே நினது காட்சியா
னகாண வாயிரங கண்படைத திலனே. (௬௭)

வேறு மடக்கு

அம்பரமா வுடையானே யாரணமா வுடையானே யருண
னெனனும், விம்பமுனத் தொளியானே வித்தாமுனத தொளி
யானே வேதங்கூறு, நம்பனெனு முருத்திரனே ஞானவர முரு
த்திரனே நாயேனுளளம், பமபநிலைத் தாண்டவனே பரமநிலை
த்தாண்டவனே பகவனீயே. (௬௮

பவனததா செவியானே பவலைத்தா செவியானே பகரு
நாரு, கவனதமீதா டேறுமனே கவனததோ டேறுமனே கதிாக
ளாபம, புவனததோ மேலானே புவனத்தோ மேலானே பு
கழாது யானக, சிவனததா பரத்தானே சிவனததா பரததா
னே கருணை செயயே. (௬௯)

மாதஙகததுரியானே மாதஙகத்துரியானே மலர்சிலைத்தான்
மா ரரியங கடநதானே மாதுரியஙகடந்தானே வளருத்துமபேரு
சாதிருககும் பணியானே சாதிருககுமபணியானே கால்கடிநத
பாதகங கைதததலையானே பாதகஙகைத் தலையானேன பணிகொ
ளவாயே.()

வேறு.

வண்மையிற் சாகர மானவ னேகர மானவனே
யண்மையதாங்கழ லம்புய னேகழ லம்புயனே
கண்மலை யார்தவர் கட்குள னேதவர் கட்குளனே
யெண்வண மாங்கலத் தேற்றவ னேகலத் தேற்றவனே. (௪௨)

வேறு திரிபு.

வரதா பரசங் கமர்கரத் தாய்கங்கை வார்சடையா
யரதா பரசங்க மங்கலந் தாயுந்து மம்புவியா
பிரதா பரசங்க மங்கடிர் தேயுனை யேத்துகின்றேன்
பிரதா பரசங் கமழமாமி யத்தநின் பேரருட்கே. (௪௧)

சருப்பதோ பத்திரம்.

நீதா தாவே வேதா தாநீ—தாவா மீதா தாமீ வாதா
தாமீ காவா வாகா மீதா—வேதா வாமா மாவா தாவே
வேதா வாமா மாவா தாவே—தாமீ காவா வாகா மீதா
தாவா மீதா தாமீ வாதா—நீதா தாவே வேதா தாநீ. (௪௩)

நான்காரைச்சக்கரம்.

கான வாரண வாசகா
காச வாவில ராரக
கார ராவணி நாயகா
காய நாடிடு வானகா. (௪௪)

அஷ்டநாகபந்தம்.

தேவாதி தேவா வாகா மாமணிவேத
நாவா வாதா ராதனிமா நதவாச
காவா நீதாதா கைலாச பதே நாதா
மூவா முதலோகை நீ வாமா முதியோனே. (௪௫)

உபயநாகபந்தம்.

பூதாதி யாபேதா போதா நிதா நாதா
தாதா சுதாதார தாபூதி தாமேலா
மாதான மாகாயூா வாகாதி காசிலா
வாதார பூதாதா யாளாக வாளுவையே. (௪௬)

கோமூத்திரி.

ஆதி நாடக மாடிய மானவா
பாதி நாயகி யாகிய பாரகா

சோதி யாடக மாகிய வானவா
நீதி யாயத யாசெய நீரகா. (சஎ)

முரசபந்தம்.

வான மாமலை யாடணி யாயினனே
தான மாமலை யாடணி யாயினனே
மான மாமலை யாடணி யாயினனே
வான மாமலை யாடணி யாயினனே. (சஅ)

ஏகபாதம்.

மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு
மாவிலங்கணி யான வலத்தினு. (சகூ)

மாலைமாற்று.

காவா தேவா வாதே வாகா
மாவா யாமா மாயா வாமா
தாவா வேதா தாவே வாதா
யாவா யாவா வாயா வாயா. (ருய)

வேறு.

தலைதொடர் சிகழிகை யணிபவ சரணந்
தலைநடு கடையிலொா தனிமுதல சரண
மலையொரு சிலையென வணிபவ சரண
மரகத மணிபுடை மகிழுபவ சரணங
கலைநதி யொளிர்தரு சடையவ சரணங்
கதிர்மதி யனறிகழ விழியவ சரண
மலைகடல விடமிட றணிபவ சரண
மரகர சிவசிவ வரகர சரணம், (ருக)

கடமலை புலியத ளுடையவ சரணங்
கயிலையின் மருவி கயிலையசரணம்
படவர வணிதரு குழையவ சரணம்
பசுபதி பவபய குலகர சரணந்
திடமுறு புரமெரி நகையவ சரணந்
தினமவை நடுநட மிடுபவசரண
மடலெம துயிரடு மடியின சரண
மரகரசிவசிவ வரகர சரணம். (ருஉ)

வேறு.

வாயார விவ்வாறு பலபுகழ்ந்து மகிழ்வெய்தி
வேயான தோளிதனை விதத்தகனை வலஞ்சூழ்ந்து
காயாத மலர்சொரிந்து கண்களிலா னந்தவெள்ள
மோயாதங் காருகி யொழுகவிரு கரங்கூப்பி. (௫௩)

முன்னிலையி னிற்கின்ற காசிபன்றன் முகநோக்கி
பொன்னிலையும் பேராம லிருந்தருளி யேற்றுகிறபா
றுன்னியவாங் குறுமாற்றி னுறவளிக்கு மொப்புரவிற்
றன்னிகரும் பெருமானார் தகவோடு தருளுவாரால். (௫௪)

ஒருநாலு முகத்தமல னுயர்மதலாய் நின்மகம்போற்
றிருநாளு மெமக்கமரர் செய்திலரால் றிருமானமுன்
பெருநாள மனைசொரிந்த பெற்றியினு நீசொரிந்த
மருநாளின் மலர்பெரிதே மற்றவன்றன் விழியினுமே. (௫௫)

பூதங்க ணிலைதாண்டி பேழான புவிதாண்டி
போதங்க வணிதாண்டிப் பொலிவுற்ற பதத்தணிகள்
வேதங்க ளறியாது வெவ்வேறு புகன்ற மொழி
நீதங்க வெதிர்நோக்கி நிகழ்த்தியதற் கிணையாமோ. (௫௬)

மகத்தாலு மருச்சித்த மலராலு மெய்ப்பத்தி
யகத்தாரு மன்பாலு முன்போல வன்பாகி
யிகத்தாரு முய்விப்பா னுமையோடிங் கெழுந்தனமாற்
சகத்தாரும் புகழ்முனிவ வேண்டுவன சாற்றென்றார். (௫௭)

அருளாள ரருள்செய்த வமுதான மொழிகேட்டுத்
தெருளான மகமுனிவன் சிவபெருமான் முகநோக்கி
விருளாகி யிருவினையு மினுமயக்கு நின்மாயை
மருளாகி யடியேனு பாயாது கொளல்வேண்டும். (௫௮)

முன்போறு புவிபிறந்து மூவாத துயரொடுதிப்
பின்போதங் கிறந்துபடிம பிறதெய்வம் வணங்காமே
யன்போடங் கடியார்கள் வேண்டுவன வருள்செயுநின்
பொன்போன்ற பதமலரே புனைமலராத் தரல்வேண்டும். (௫௯)

இன்பத்தி னிலையாக்கி யினிதாக்கிச் சிவமாக்கு
நின்பத்தி யெஞ்ஞான்று நீங்காது கொளல்வேண்டும்
துன்பத்தி லிவ்வேழை துஞ்சிடினும் வினைநீக்கி
யுன்பத்தி லொன்றாக வொன்றுதங் குறல்வேண்டும். (௬௦)

என்பேரால் யாருமி மிந்நீத்த மித்தகக
ரனபேறு நீவிளங்க வனுதினமும வேண்டினனுன்
மினபேறு மிடையாட னுயிராளுப் விதிமாய
னெனபேறு னியாளு யிலவையாவு மீதியெனறுன. (௬௧)

இவவாறு தவமுனிவ னியம்புதல்கேட் டெழின்மேய
செவவான பிகாயேணிச சிவபெருமான மாதவனைத
தவவாகத் தருவி நினை யொருதொழும்பர் தொல்லுலகி
லெவவாக வெனபபுகழநதா னுயா வரங்கள தரலானுன. ()

தணணியமா மணிவிளஙகு தாமரையா தனத்திருப்பானை
சணணியய மணியான காசிபமா முனிவரநீ
யெணணிய வணிசைத்தவெலா மினிதளித்தே மெமமை நாடறு
குணணிலவு மெஞ்ஞான முறவளித்தேம் பிறமாதே. (௬௩)

அடுத்தவரு நலப்பதி யெனதுகலை யமிசத்தின
மடுத்ததவக கயிலையெனு மவரமுனியா யுதிசதருளிக
கடுத்தபவத துலகிடத்தா ரிருவினையிற கலஙகாது
தடுத்தனைசாய கியயோகந் தனையுபதேசிபபாயால. (௬௪)

காசிபநீ சொன்முறையே கடலாடை புடையுடுத்த
காசினியி லித்தலமோ டிர்நீத்தங கருதெனபேர்
காசிபமா புரமெனறுங காசிபமா நீத்தமெனறுங
காசிபமா வரதமொன்றுங் காலமெலா நிகழதருமால். (௬௫)

நீசெய்த தவத்தாலே நின்கண்கள் களிகூர
வேசெய்த நயனியுட னிஙகெழுந்தா மின்றுமுதற
பூசெயச வடியார்க ளுளம்போலப பொதுப்போலத
தேசெயமு மறைபோலத திருநதியுட னிஙகிருபபே. (௬௬)

நினனீதகரு தனின்விதியி னீராடி நீறணிநது
ஈனனீதத் தெனையாட்டி நறுமலரால பூசித்துக்
கன்னீத்த மடக்கொடியோ டெனைபபுகழநது கதிரவனு
ரனனீத்த நாளொருகா லனபோடு பணிநதார்க்கும். (௬௭)

ஆசத்தின் மறறுள்ள வருத்தததி னசையின்றி
பூகததி னொருகலையின் வழியேற வுயிாபோக்கி
மாகத்தி னொருநாளையின் வருகினற வமுதுண்ணும்
யோகததி லெனைநாடி யிறகினற வுறுவர்க்கும. (௬௮)

வேலிடத்து மூசியினு மெல்லியதா ளொன்றானறி
நாலிடத்து மனனமூட்டி நாயிறுநோக் குற்றிருந்து
மேலிடத்த சோனைக்கும் வெய்யோற்கு மஞ்சாது
சேலிடத்த தெண்ணீரும் பருகாத செயதவர்கரும். (௬௯)

யாமிருக்கு மிக்கோயிற் கெப்பணிக ளியற்றினர்க் கு ங்
காமியமிட் காமியமாய்க் சுருதிமக மியற்றினர்க்கு
நாமமதி வாரமுத ளவிலகினற விரதமெலா
நேமமுட னிருப்பார்க்கு நெறிமுறையி னடப்பார்கரும (௭௰

என்னுமத் தொரு நாம மியம்பினர்க்கு மியம்பினளா
முன்னுகப் பணிநதமுத மூட்டினர்க்கு முறையாக
விர்நானி லத்திடத்தி லெய்திட்ட பேறளித்துப்
பின்னுலே நங்கதியும் பெறுமாறு புரிவிப்பாம. (௭௨-

அன்பாகே ளின்றுமுத லதிதியுட னரும்பொருளை
யுன்பேரால் விளங்குதுறை யூடாடி யெனை நாடி
மன்பாகு படுகின்ற காலமெலாம் வரன்முறையா
வின்பாகு பூசையெலா மியற்றுவதே வினையாகி. (௭௩)

இத்தலமே தலமாக விடம்பெறுதி யென்றோடிர்
கொத்தெழுமோர் மரகதத்தி னொளிவீசு முமையாள்பேர்
நத்துபுகழ மரகதந்தா ளவள்பேரா னகரமிதற்
கொத்தலமும் புகழம்பை யெனும்பெயரு மிசைத்தனமால். ()

வேறு.

நின்றன் பேர்கொளிந் நீத்தத்தின் மூழ்குவார்
கன்று சன்மக் கடுந்துயர் நீங்குவார்
நன்று மக்களுஞ் செல்வமு நண்ணுவார்
சென்று நற்கதி சேர்குவர் திண்ணமே.

நீபுகழ்ந்த புகழ்ச்சி நிகழ்த்தினோர்
பாபமெய்திலர் பண்ணவ ராகுவர்
தாபமாம்பிற வித்துயர் சார்ந்திலார்
சோலையாங் கயிலைப்பதி துன்னுவார். (௭௬)

பந்தமற்றெனையே பரமாக நீ
யந்தரங்கத் திருத்தினை யாதலா
லெந்தமாதவர் தம்மினு மென்றனோர்
சொந்தமாதவத் துயவ னீயரோ. (௭௭)

சோதி நாயகன் றாய்முனிக் கின்னண
வோதி மாலய னும்பரோ டிம்பரா
ராதி யாரும வாவுற னல்கியே
வேதி மீது விளங்கிய வித்தகன். (எஅ)

மையில் வானவர் மாமலர் தூறிடப்
பையின் மாலயன் போற்றிடப் பாதலம்
வையம யாவுந் துதித்திட மாமணிச்
செய்ய லிங்கத் திருவுரு வாயினான். (எகூ)

அன்ன லவ்வுரு வாதலு மம்பிகை
வண்ண நண்ணு மரகத மாமணிப்
பெண்ணி னாயகி யாயிடம் பெற்றனன்
மண்ணும விண்ணும் வளர்ந்து தழையவே. (அய)

வேறு.

இருக்கோது சிவபெருமான் சிவலிங்க வடிவாக வெல்லா மீ
ன்ற—மருக்கோதை மலைமகளோர் மரகதப்பெண் வடிவாக வய
ங்கா நின்ற—திருக்கோலந் தனையமரர் முனிவரெல்லாங் கண்
ணாரச் சேவித் தின்புற—பெருக்கோலக் கடல்குடைந்தா ரென்
பதலால் வேறென்னை பேசுமாறே. (அக)

மணிலிங்கப் பெருமானை மரகதப்பெண் ணாயகியை மகிழ்ந்
து போற்றிப்—பணிகின்ற நெடுமாலு நான்முகனுந் தேவர்களு
ம் பகன் மாணிக்க—மணிகின்ற சூட்டுரக வேந்தர்களு முனிவர்
களு மாரு ருள்ளங்—கனிகொண்ட தபோதனனுங் காசிபனைச்
சூழ்ந்தனர்கள் களிப்புற் றாராய். (அஉ)

தூய்செய்த வொருநான்கு மறையாலு மறிவரிய சோதியா
ய—பேய்செய்த வரங்காடு பெம்மானை யுன்னாலே பெரிது போ
ற்றி—நோய்செய்த பவங்கடிந்தோஞ் சிவகதிமேற் களிக்கின்
றோ மவல்ல தென்னே—ஈசெய்த மகம்போலிங் கார்செய்தா
ரார் செய்தார் நிலத்திலம்மா. (அங)

விண்காணும் வேதண்ட மலைவிளங்கு வித்தகனை விமலன்
றன்னைப்—பண்காணும் வேதமெலா மறியாத பண்ணவனைப் ப
ரமன் றன்னை—பெண்காணு மிடத்தானைப் பிறையேறு சடையா
னைப் பெரிதெல்லோருங்—கண்காணு முறைசெய்தா யுனைப்
போல வெமக்குரிமை கண்டார் யாரே. (அச)

சூழ்ந்திருக்கு மெமைப்போன்றூர்க் கரிதான வுயிரான து ணைவ னீயே—யாழ்ந்திருக்கு மெங்கண்மனத் தனுதினமுங் குடியிருக்கு மன்பனீயே—வாழ்ந்திருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருநிதியும் பெருந்தவமு மற்றுநீயே—தாழ்ந்திருக்குஞ் சடைமுடித்த தபோதனர்க ளியாவருக்குந் தலைவனீயே. (௮௫)

இன்னபல புகழ்ந்திடலுங் காசிபனுங் கெழுந்தருளி யென்னை யென்னே—யன்னசெய லெல்லாந மற்புதனார் செயலாவதன்றிநொந்த—சின்னவொரு அரும்பினிலுந அரும்பாவேன் செயலாமோ செப்பலாமோ—வென்னபல பலபுகனறுன மூவருட னுல்லவொன விசைக்கும் பேரான். (௮௬)

வேறு.

இவ்வகை நிகழும்வேலை யிருடியர் பெருமான் மீண்டு
செயவகை யோமஞ்செய்து செறியுளார்க கவிக ணல்கிச்
செய்வகை யாகமுறறித் தெக்கணைச் செம்பொ னொன்றிற்
கைவகை கூட்டிநல்கி யவவிருத தானஞ் செயதே. (௮௭)

அன்றுதொட் டதிதியோடங் காகம முரைத்தவாறு
மன்றலங் குழலினாளை வரதனை வணங்கிப் பூசை
நன்றுறப் புரிதலானுன் ஞாலமூன் றுலகமெலலா
மொன்றுறுஞ் சிவஞானத்தி னொருவாத வுறுவன் மாதோ. ()

வனத்துறை தவத்தி ரிந்த மாக்கதை படனஞ் செய்தார்
கனத்துகீள் சடிலத்தெங்கள் கண்ணுத லாவார் கேட்பார்
மனத்துற நினைத்தார் கைலை மன்னுவர் வழஙகு விததார்
தனத்துடன் றனையரோடு தாரணி புகழ வாழ்ந்தே (௮௯)

வெள்ளியங் கைலைசார்வார் வேறியா னுரைப்ப தென்னே
யுள்ளிய கருமமெல்லா மொருமுறை கேட்பார்க் கெய்துந்
தெள்ளுமிச் சரிதந்தன்னிற் றிருந்துமோர் வரிகற் றூரும்
வள்ளலாய் வானோராகி மழுவலான் கைலை சார்வார். (௯௰)

காசிபன் மகமுமெங்கள் கண்ணுத லுதித்த வாறும்
பேசினன் பேசினூர்க்குப் பேறருளிர்த லிங்கத்
தீசனு ரைித்தாட் கொள்ளு மிறைவரு மானுமொன்று
தேசினூர் சூதயோகி செப்பலு முனிவரெல்லாம். (௯௧)

நாதனு.ரெம்மையாளு நம்புனு ரைித்தாட் கொண்ட
வேதநேர் சரிதமென்னும் வியன்மழை யெதிர்நோக் குறற

சாதக மாஞேமென்னத் தாழ்தலு மொப்பிலாத
மேசகு ருதபோதன் விளமபுத லாயினுஞல். (கூஉ)

காசிபேச்சுரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

காசிபேச்சுரச்சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

முனிவர்களே! முன் அதிதிமாதவஞ்செய்யப்பொருனை நாய கிவரமளித்ததும் வெற்றிபெற்ற தேவர் காசிபருடன் அருநாய கியை வாது போற்றியதும் மற்றுமுள்ள கதைகளனைத்தையும் காசிபதீர்த்தச்சருக்கத்திற் சொல்லினேன், இனிமேல் மலையாச லகன்னிகையாகிய அப்பொருனைமாதேவி உத்திரவின்படி கா சிபமகாமுனிவன யாகஞ்செய்ததையும் சிவபிரான் ஆங்கெழுந்த ருளி வரமளித்ததையும் சொல்கின்றேன் கேளுங்கள்.

தாமரைமலரில் வாசஞ்செய்கிற பிரமாவின் காதலனுகிய காசிபன முன் ஒப்பற்ற ஓர் யாகஞ்செய்யக் கருதித்தமது சீ டரை விடுத்து உலகத்திலுள்ள முனிவர்களையும் தேவர்முதலா னவர்களையும் அழைத்தலும், பதஞ்சலி பரத்துவாசன, பராசர ன்,விசுவாமித்திரன் முதலான அளவற்ற முனிவர்களும துசித ா, விசுவேதேவர் சூரியர் அனிலர் சாத்தியர் முதலானவர்களும் எண்டிசைக்காவலர்களும் மற்றுள்ளயாவரும் யாகசாலைவந்து சேர்ந்தனர்.உடனே காசிபன் அவர்களையுபசரித்து அதிதியுடன பொருனைமூழ்கி நலமுகூர்த்தத்தில்யாகசாலையுட்புகுந்து விநா யகரைப்பூசித்துவேண்டி,ரித்துக்களாவோர் வேதம்வல்லபரிசுத் தமுனிவர்களாகநியமித்து அவிசு.கிரகமதாறு சொமராஜாபுரோ டாசம் இந்தனம்,தெய மண் மரம் பொன் இவைகளாற செய்ய ப்பட்ட கலங்கள் ஆகிய இவைமுதலியன சித்தஞ்செயது, வான வர் அவியுண்ண வரும் வழியமைத்ததுபோல் யூபஸதம்பம் நட் டு அதில் இலக்கணம் அமைந்தஅழிவில்லாத யாகப்பசுக்களைக் கட்டி ஓமஞ் செய்தனன். முனிவர்களே! அந்தஓமகுண்டத்திலிரு ந்து சொலிக்கும் அக்கினியின் சிறப்பைச்சிவபிரான் நெற்றிக்க கண்ணன்யேஞே? அப்பிரான்கைலேந்திய தீக்கொழுந்தன்பே லே? அக்குண்டத்திற் சிவபிரான் உதித்தலால் பிறபிறப்பற்

றகடவுளைப் பெற்றிட்டவோர் தாயென்பேனோ? யாதென்று சொல்லுவேன், காருகபததியம், தக்கனாக்கினி. ஆகவநீயம் என்ற மூன்றக்கினிகளிலும் ரித்துக்கள் வகுப்புறச்செய்யும் ஓமத்தினால் முச்சுடரும் விளங்க,அதிதியோடு காசிபமுனி இனிதிருந்த மகச்சாலையில் வேதாகம புராணமிருதிசங்கீதம் பாணிமுதலானவாததியங்கள் எங்குமுழங்கின.

பருவத்தில் அட்ட அவிசுகளின்மணமும் நெய்கலந்தவவை ஓமத்தால வருமவாசமும பிராமணபோஜனததிறகாக அட்ட பொறிககறிமணமும அவர்களுக்குசசூட்டுமலர்மணமும எஙகும்வியாபிததன. யாகமண்டபததிலுளள மாணிக்கமணிகளும் முததுமாலைகளும் தக்ஷணையினபொருட்டுக்குவிததிருக்கும் பொற குவைகளும் தோரணத்திறகட்டியப சநதிரகாந்தக்கறகளும் திரிலோகஙகளுமவிளக்கமுறச்செயதன. உலகததிலுள்ள மனனுயிா முழுதுமஒருவழிவந்து மொய்த்தபடியால அந்தயாகசாலை பிரளயாநதத்தில உயிரனைத்தும் வந்தொடுஙகும் சிவபிரானடாதஙகளை யொத்திருந்தது. அன்றியும் அம்மூன்று அக்கினிகளும சிவபிரான மூனறு திருவுருவெடுத்தது போலவும், அபபிரான் கபர்த்தமென்னும் சடாபாரத்தை மூன்று வகுபபாயபபிரிநது மேல நுனியாக்கிக்கட்டியதுபோலவும் அவர்கைலேந்திய முததலைச்சூலம் போலவும் விளங்கிற்று. இன்னும் அம்முனிவன் யாகசாலை, அங்குச்சூழந்திருக்கும்பிராமணசமுகஙகளேமுகங்களாகவும் ஓமாக்கினிகளே கண்களாகவும் தூண்களே புயங்களாகவும் தருப்பைகளே வேணியாகவும் ஓம தூமமே விபூதியாகவும் தோரணஙகளே ஆபரணஙகளாகவும் சிறப்புற்றுச் சிவபிரானை யொத்திருந்தது. இனனுமஅச்சாலை “ திசைமுகமறைக்கூற்றுல பிரமனையும்” திரு அகஞ்சிறத்தலால் விஷ்ணுவையும் இசைபெறததுதிக்கையால் கணபதியையும்,எதிரிசக்த்துஇயங்கையால்(சத்தி*அங்*கையால்)சுப்பிரமணியனையும் ஒத்தது. வேதங்களுக்கும் முக்காலங்களுக்கும் விஷ்ணு பிரமாதியர் உள்ளத்திற்கும் பஞ்ச பூதங்கட்கும் அப்பால் நின்றருளும் புனிதனே உலகரக்ஷகாரத்தமாக அங்கெழுந்தருள்வாளுனால் அம்மகச்சாலையின் சிறப்பை எவ்வாறுகூறுவது?

இவ்வாறு காசிபமகாமுனிவன் செய்துவரும் யாகக்கிரியையெல்லாஞ் சிவபெருமானுக்கேசெல்லக்கடவதாய்ச் சிந்தித்துத்

"ான் யாதொருபயனுமவிரும்பாமல கண்ணுதல் மூர்த்திக்கே ய
றபிதமெண அருளிகிறகையில் சிவனடியாராயாவரும் வணங்கிப்
பாறறச்சிவபிரான மரகதாம்பிகைசமேதராய அநதயாக உதத
ாக்கினியினின்றும் மேலெழுநது விளஙகலுற்றார்.

இவவாறு கடவுள் அடியாா உள்ளசசெநதாமரைமேல் விள
ஙகுவதுபோல யாகாகினிமேல விளஙகிய சிவபெருமானைப்ப
லவகைத்தேவா முனிவரோடு காசிபன தெரிசிதது ஆனநதககட
லில் மூழ்கலாயினன தேவாயாவரும்பரவசமுறறனா காசிபன
கடவுளின பாதாதிகேசம்வரை ஒவ்வொரு அங்கஙகளையும கண
களாரத் தெரிசிததுப பறபலவிதஙகளாகப் புகழநது மலாசொ
ரிந்து வணஙகிநின்றனன. உடனே யருள்மூாததி அம்முனிவனை
நோக்கிக்காசிபா, பிரமாதிதேவாகளுமுனனைப்போல எனக்கு உ
பசரித்திலர், விஷ்ணுவின் நயனாச்சனையிலும நீசெயத அாசச
னைகளபெரிது வேதஙகளும் உனனைப்போலெனனைக்கணடு புக
ழவிலலை. நீயெனனைமகததாலும மனத்தாலும அர்சசித்தமையா
லஇஙகுஎழுநதனம். வேணடுவதெனனை, எனறருளலும், முனிவ
ன், சுவாமி விஷ்ணு பிரமாதியரையும் மயக்குகினற மாயையிலே
நான் மயஙகாமல பிறதெய்வஙகளை வணங்காமல உன்னையேவண
ங்கிப்பத்திசெயயல் வேணடும, எனபேரால நீயுமஇநததீாத்தமு
ம் இந்தப்பதியும் விளஙகவேணடுமெனறனன.

கடவுள் முனிவனைத்தழுவியுபசரிதது அவவரங்களெலாம்
அருளிப்புகல்வதாயினர். காசிபா! உனக்கு ஞானோபதேசமுஞ
செயதோம். ஆகையால் நீஅடுத்தகல்பத்தில என் அமசமாய்க்
கபிலமுனியாய உலகததிலுதிதது நல்லோாயாவருககும் சாஙகி
யயோகததை உபதேசிககக்கடவை இன்றுமுதல்நீகேட்டுககொ
ண்டபடி நம் பெயா காசிபேச்சுரா இத்தீாத்தம் காசிபதீர்ததம்
இப்பதி காசிபேசபுரம எனவிளஙகக்கடவது நீசெயததவத்தா
லே உலகமெல்லாம உயயும்பொருட்டு அம்பிகையுடன நாம இவ
விடத்திலே விளஙகி வாழகின்றோம். ஆகையால நீஅதிதியுடன
இத்தீர்த்தத்தால் என்னை நீராட்டிஅருச்சித்துவரக்கடவை. அமபி
கையின் பேரால் இத்தலம் அம்பையெனவும்பெயாபெறும், இத
தீர்த்தத்தில் மூழ்கினோர் பிறவித்துயர் அணுகார், புத்திரபேறுமு
தலான சம்பத்துக்களும் அடைவார்கள் நீபுகழ்ந்த வாக்கியங்க
ளால் எம்மைப்புகழ்ந்தவர் சிவகதிபெறுவாாகள், நீயேநமக்கு

அந்தரங்கமாதவன என்றருளித் தேவர்யாவரும்புகழ்ந்து போற்ற ஓர்மணிலிங்க சொரூபமாய அவ்விடத்திலேயே விளங்கலாயினா. அம்பிகையும் ஓர்மரகதமணித்திருவுருப்பெற்றனள்.

இவ்வாறு திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியபெருமானையும் அம்பிகையையும் யாவரும் வணங்கிக்களித்தாக காசிபமகாமுனிவனைப்பற்பலவிதங்களாகப்புகழ்ந்தனர். உடனே காசிபன் யாகமெல்லாமுடித்துதக்ஷிணைநல்கி அவபிரதஸ்நானமுஞ்செய்து சுவாமி காசிபேச்சுரரையும அம்பிகையையும் பூசித்து வரலாயினன்.

முனிவர்களே! இக்கதையைப்படனஞ்செய்தவர்கள்சிவசாரூபமடைவார்கள் நினைத்தவரும்சிவபதிமுதலான சர்வாபீஷ்டமும் பெறுவார்கள் என்றுசூதமுனிகூற மற்றையமுனிவர்கள் அவரை மிகப்புகழ்ந்து எரித்தாட்கொண்டார்சரிதமும் கருணைசெய்தருளுதல்வேண்டுமெனச்சூதமுனிமேற்கூறலாயினா.

காசிபேச்சுரச்சருக்கவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறவது.

எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

பொன்வந்த களம்பமெனும புரத்தில்வாழ்ந்த பூசுரனும் பிரமோதன பொறபூண் செலவம்—பின்வந்த வனுக்குளன பிரிததுகல்கான் பெரிதுபொருள் கவர்ந்தயலூர் பெயர்ந்துவாழ்ந்து—மின்வந்த மனைமக்கள் யமனூர்மேவ வேண்டுநிதி பெய்தவொருவேயததன் னேன்றித்—தென்வந்து குயினகரஞ் சேர்ந்துசைவத் திருத்துமறையவனேடு சிநேகஞ் செயதே. (க)

அவனிடமத் தண்டையடைக் கலத்தில் னல்கி யணிகொண்ட பொதிகைபடர்ந்தரிய கும்பத்—தவனிடுமெயச் சுடரோந்திப் பொருளைத் தாழ்ந்து சானவிசென் றெழுந்தாங்கு மீண்டுந் தாழ்ந்து—சிவனருளா னெல்லிவனப் பொருளைத் தீர்த்தஞ் சென்றெழுந்து சிவமறையோற் சேரநோக்கும—பவனமுயர் கதைகளெலாந் தீபதீர்த்தச் சருக்கமதி லுரைத்தனமேற பகரக் கேண்மின்.

வேறு.

கடியு மூபபொழிந் திளமைகூர் காளையம் பருவ
வடிவ வேதிய னட்டவன வரவெதிர் நோக்கி
யடிக ளாலயத் தோருழி யிருநதன னாக
பொடிகொண மேனியவ வருசசக னிலைமையும் புகல்வாம். (௩)

களம்ப வேதிய னடைக்கல மாகவுட் கனகம்
விளங்கு தண்டமன நீதனு மேயின னிலமபோ
யுளங்கொ ளோருழிவைததன னுள்ளன வறியான
வளங்கொண மக்கனன மனையுடன வாழ்ந்தனன் வருநாள் (௪)

வெயய தீவினை வலியினுற சைவவே தியறகு
வைய மெளனுறு நல்குர வடுத்ததால் வருந்திக்
கையி லுள்ளன கழுத்தினி லணிவன வான
செய்யபொன னெலாம் பசியெனுந தீயவற் களித்தான். (௫)

உண்ணற கெனறுமற்று டுப்பதற் கென்றுமற் றுள்ள
வண்ணக் கஞ்சத்தின் கலனெலா மாற்றின னயினருன்
மண்ணிற் செய்கலம வாங்கற்கும் வகையில னானு
னெண்ணற் காவதோ மிடிசெயுங கொடுமையி னியல்பே. (௬)

பெற்ற காதலங் குழவியு மனைவியும் பெரிது
சுறறு தீயினிற சூழ்தரு மிடியினுல் வேலைக்
குற்ற போனக மினமையா லுடலெலாம் வாடி
வறற லாயினா தானுமோர் துரும்பென வறண்டான. (௭)

சுற்ற லாமொரு முழமபடு துணிக்குமோர் கவளத
துற்ற தாகிய வுணவுக்கு மலநதன னெண்ணாக
கற்றை யஞசடைக் கண்ணுதற் பூசைகா ரணத்திற
பெற்ற நாடுரி யமுதொரு வேளையிற் பிரித்தே. (௮)

எட்டு மக்களுக் கவையுண வெயதுமா றளித்து
மட்டி ருநதபூங் குழலியுந் தானுநீர் மடுத்து
நெட்டு யிர்ப்புட னிரவெலா நித்திரை யின்றி
கொட்டு நீர்விழி மலங்கிடக் குலைகுலைந் தயாவான். (௯)

அயன் மனைச்சிறு குழவிக ளணிமணிக் கழுங்கி
மயல்கொண் மக்கடம வதனங்க ணோக்கிமாழ் குவனுஞ்
செயறுங் காலமு நோக்கியோர் செயவினை செயறகங
கயல தாயது விதியெனி லாக்கமாங் குறுமோ. (௰)

கள்ளனே யென நகரவர் கடிந்திவ னெவனெனா
றள்ளுநீரென வுறவினர் சார்ந்துநட் புறுவார்
கொள்ளி நோபல் மொழிந்திட வுலைக்களக் குகையில
வெள்ளி யாமென மனமெலா முருகிவிம் முவனால். (௰௧)

பித்த னென்றிடப் பேயெனப் பேதையே யென்னச
செத்தி லாவுயிர் சவமென விகழ்ந்திடத் திரிந்தா
னித்த ராதலத் தெக்குலத் தியாவரோ யெனினு
மத்த மில்லலோ லழிவதே யழகினு மழகே. (௰௨)

இன்ன கன்னலோா யுகமென விவன்கழித் திடுநாட்
பொன்ன கச்சிலை யவர்க்குறு பூசனை யாற்றி
யன்ன மாங்கருங் குழவிகட் களித்தக மேவிப்
பன்னி யோடக டாரநீ பருகின னிருந்தான. (௰௩)

அந்த வேலையோர் விருந்தின னந்தண னொருவன்
சொந்தமானவன் வருதலுந் தொழுதெதிர் நாடி
முந்த வாதன மளித்தன னமுதிடு முறைமைக்
கெந்த வாறெனக் கலக்கமுற் றிதயமாழ் கினனால். (௰௪)

முன்ன லாயினன் முன்னொரு மூப்பின னம்பாற்
றன்ன தாங்கரத் தடியடைக் கலத்தினிற் றந்தா
னன்ன தற்குளே தேனுமொன் றிருப்பதற் கமையு
மென்ன வெண்ணின னெடுத்தன னிரட்டுறப் பிளந்தான். (௰௫)

பிளந்த தும்பசும் பொன்னிறம் பிறங்குமா நிதியின்
வளத்தை நோக்கினன் மகிழ்வெனும் வாரிதி யாழ்ந்தான்
களத்தைக் காணெனக் காட்டினன் மற்றவள் கண்டா
ளுளத்தை யோ[illegible]ன வோதின னுள்ளன வெல்லாம். (௰௬)

சொல்லு நாயகன் மொழியெலாஞ் செவிசுடத் தோகை
யில்லடைப்பொருள் கவர்தலெவர்க்குமே தீமை
யல்ல தில்லையா னருசினுங் கொடியதீ தாமா
னல்ல தில்லையிக் காரிய நரகமே நல்கும். (௰௭)

காணக் கொல்லுமோர் விடமிது கருதவும் படுமோ
பேணிக் கேட்டிடிற் கொடுத்தவா பெரியநீர் தலைகீழ்
நாணிக் கோட்டிட லழகதோ வஃதினு நலிதன்
மாணச் சிரிய தல்லவோ வெனப்பல வருத்தாள். (௰௮)

வேய்பி றங்கிய தோளிசொல் விதமெலாங் கனியான்
சேய்பி றங்குபொற் காசெலாஞ் செலவிடத் துணிந்தான்
பாய்பி றங்கலை வைப்பெலாம் பணமெனிற பிணமும்
வாயபி றங்கிடப் பிளக்குமென் றுரைக்குமேன் மற்றென்.(௰௯)

பெருந்த னத்தொரு காசினு ளுப்பொருள் பெருக்கி
விருந்த மோமபினன் வெறுப்புற விழைவன வெல்லாந்
திருந்த லாயினன் மலையெனத் திருமனை குயின்றன்
பொருந்து மக்கட முடம்பெலாம் பொன்மணி நிறைத்தான். ()

கண்டு நேர் மொழிக் காதலி தனக்குங்கற் கனக
மண்டு பூண்பல வளித்தனன் வனிதியென் றுரைப்ப
வண்ட லம்புகை வாங்கின ளென்செய்வாள் வனைந்தாள்
கொண்ட வன்மொழி மறுத்திடல் கோதெனக் குறிப்பாள். ()

வேறு.

உண்ண லெலா மமுதானு னுடுப்பதெலாம் பொற்ற லைய வுடுக்கை யானு—னெண்ணலெல்லாம் பொருளானு னெழுத லெல்லாம் வாசிபெருக் கெழுத்தே யானு—னண்ண லெல்லாம் பெறலானு னல்வருக்கு நடுவிருக்கு நலமோ னுனன்—மண்ணலெலா மணியானன் மதிபபதெலாம் பொருளுடையார் மாட்டே யானன். (உஉ)

கரமிருந்து மிலனுனன் கண்ணிருந்துங் குருடானன் கடந்து செல்லுங்—சரணிருந்து முடமானன காதிருந்துஞ் செவிடானன் றடக்கை யேந்து—மிரவலருக் கீவதற்கு மின்னருளி னேக்குதற்கு மெழுந்து சென்று—பரவுதற்கு மவர்மொழியும் பழங்கண்மொழி யிற்சிறிது பறறற்கும்மே. (உ௩)

நிலையான வுறவினரு நிறையான நட்பினரு நெறிநின் றேரு மலையாத பெரும்புகழு மாகமபு ராணமுத லறிவுமெய்ம்மை குலையாத பெருந்தவமுங் குணமுந மெஞ்ஞான குருவுமியார்க்குந் தலையான பரசிவமும் பெறுவீடும் பொருளெனவே தருக்குற் றூனல்.(உ௪)

பாரிடத்தார் பரம்பரையோர் தொழில் விடுத்தா னெனவி கழ்ந்து பழிப்பா ரெனறே—சீரிடததோ ரணங்கெடுத்தார் தம க்குரிய பூசைமுறை செய்வ தானு—னீரிடத்தோ ரற்பருக்குச் செல்வமுறின் முன்னிலைமை நினைத்தல் செய்யா—ராரிடத்து ம் வணக்கமுறு ரவர்க்கதுவே யமனன்றி யறைநதற் குண்டோ. ()

அளவேறு பெரும்பொருளிற் சிறிதாலே யணிகலனு மகமு மற்றும்—விளைநிலனும் பலகொண்டான் மற்றதெலாம் புதைத்து வைத்தான் மேலுமாவல்—கிளைதராலாற் குயிலேச ராலயத்தும் பொருள்பலவுங் கிரகித் திட்டான்—கொளக் குளிர்ந்து பிறகு கொது நஞ்சமெனச் சிறிதேனுங் குறிததிலாதான. (உசு)

அகமேவு மன்பின்றித் தினப்பூசைக் கடனாறலைப்பச் சுடு நீராடி—நகைமேவு பொறகலனும் பொற்றூசும் வெண்ணீறு நல த்து வேய்ந்து—முகமாக வருவானைப் பலர்விலக்கச் சிவத்துவி சன் முடுகிசென்று—பகல்வேட தாரியைப்போற குயிலேச ராலயத்திற படர்ந்தா னன்றே. (உஎ)

சன்னிதியில் வருகின்ற வருச்சகனைப் பிரமோதன் சார்ந்து கண்டுஞ்—சொன்னமணிப் பணியாலுந தூசாலு மிகப பொலிந் ததோற் றததாலு—மின்னவனென் றறியாது மயககமுறறு னு ழையுள ராலினிது தேர்ந்தான்—முன்னிலையி னிலையானுன முக நோர்ந்தான் சரசமொழி மொழிவதானுன். (உஅ)

வேறு.

ஆருயிர்க் குயிரோயான வன்பனே நீயுமற்றைச்
சீருறு மனையா டாமுஞ் சிறுவருஞ் சுகமோ விந்தப்
பாருளோர் புகழ்ந்து போற்றும் பண்பெலா மளிப்பதான
வேருறு செல்வமல்லா மெய்தல்கேட் டகமகிழ்ந்தேன. ()

கடந்திடும் பொழுது நோயா னலிதரும் பொழுதுங் கானா(ந்து
படர்ந்திடும் பொழுதுந்தெண்ணீர் படிந்திடும பொழுதுஞ்சோர்
கிடந்திடும் பொழுது மொன்று கேட்டிடும் பொழுதுமாறு
கடந்திடும் பொழுதுமன்பா கருத்தைவிட் டகன்றிலாயே. (௩௰)

எந்நெறியான் சென்றாலு மென்னகத் திருத்தி யாலே
யென்னைவிட் டொருகாலத்து மிணைபிரிந திலைநீ யையா
நின்னகத தெந்தநாளு நிலைத்துளே னுதலாலே
நின்னையான் பிரிவதான நெறியெறகு மில்லை யாமால். (௩க)

ஒன்றுயி ரிவர்க்கங் கென்னே வுடலிரண் டென்னத் தேறுன்
மன்றலங் கமலத்தோன் முன் வகுத்தனன் வளர்வ தாஞே
மன்றிமற் றுண்டோ வையா வலைகட லுலகி னம்போ
னன்றுறத் தொடர்வு கொண்டார் நவிலிதற் குள்ளா ரோயோ.()

நின்னொரு விடைகொண் டார நீள்வரை முனிவன் றந்த
மின்னிய சுடராற கங்கை மேயின னங்கு மூழ்கி
யிந்நகர்ப் பொருளை வநதே னொதினா லூபபி கநதேன்
றன்னிகா காளையான பருவமுந் தழைக்கப பெறறேன. (கூகூ)

உன்னுவ லீர்ப்ப வந்தே னில்லடை யாகவுன் பான
முன்னு ஞானலித்த வெனறன் முழுதுயிாப பொருளே யாகி
மன்னுங்கின திலங்குதண்டம வழங்குதி யென்று னின்ன
சொனனனை யாதிசைவ னுக்கினன சொலல லானன. (கூச)

அந்தணு வெந்தலூருன் னபிதானம் யாதே திஙகண
வநதவா வுனனோடநநாள் வாஞ்சையிற றொடாபு கொணடா
னெநதலூ ரெவனே யிவலூரொநதலூா யானு ரெலலாம
புநதியிற றெளிந்து தானோ புகனறனே புகலிலாதாய. (கூரு)

சகததையும் புரட்டவலலாய் சாாநதனே யெனறே நினற
ன்—முகத்தையான் கண்டேன முனனே முறைமுறை நடபுற
ரன போன—மிகப்பசப புறுததுகினறுய விழித்துககொணடிரு
க்கும போதம்—பகததையும பரிபபாயபோலுமம பாாததிடி னி
னைபபோ லினறுல (கூசு)

மததமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ வறிவை மூடும
பித்தமோ பிறபபிறகொண்ட பேதமைக குணமோ வலல
வெத்தனோ வெவருமாழக விநதிர சாலங காட்டுந
சித்தனோ விவருண் யார்நீ செபபுதி விரைவி னமமா. (கூஎ)

இல்லடை தடிதந்தாணு மெனனுட னடபுறறுனு
மலலல மலையயோகி வரத்தினுற காசிமேவி
நலலிந நகருறறுனு நனாதினா லூபபிறறுனு ஈ
சொல்லனு நன்றுநனறு சூழச்சியு நனறு நனறுல. (கூஅ)

தொடர்புள னெனறு யின்னுஞ் சோதர னெனறு மல்கு
மிடனுற யானுநீயென றியம்புவை போலுந தெணணீா
படர்தரு முலகிலயாாக்கும் பசிககளல கனறறு மேலவு
விடர்கெட விஃதோ சொலவா ரினனமுஞ சொல்வா ரனறே ()

நின்னைத்தான் மயங்கேனென்று நோநதிடேன் பேரி போதி
வெனனைத்தான மயக்கமுறறு ரொத்தனை சோடி யேயோ
கொனனைத்தா னூசிகொணடு கொலலாதம் மறுகு மாறல (ன்
புன்னததான் செலவா ரொததாய பலிகளுமேரி பலியா தெனறு

௧௮ம் எரித்தாட்கொண்டசருக்கம்.

கொடியனா மாதிசைவன் கூறிய மாற்றங் கேளா
வடிவயிற் றெரிவுதோன்ற வம்பக மருவி சோர
மடிதரு கலையும் பாம்பாய் மறறதுகடிக்கு மென்று
முடிவறி யாதுகெட்டே னெனமன முன்னி னொந்து. (௪௧)

களம்பனா மவனைநோக்கிக் கருவிழி யனையா யென்பேர்
விளம்புபி ரமோதநன்றே மேலைநா ணீயு நானும்
வளம்பெறிக் கோயில்வைத்தே வாஞ்சையி னட்டோ மன்றே
வுளம்பெறு மறநிரீக்ஷி யோசனை யுறுததல் வேணடுமே. (௪௨)

என்னைநீ நயந்துமேனா னில்லிடை யழைத்துச் செல்லப்
பன்னியைப் புதல்வாதம்மைப் பார்த்தனன் களித்தே னன்றே
விந்நகரிருந்தார் யாரு மிங்கிவ ருடனு மஃதின்
மன்னிய வுயிருமென்ன வழங்கிட வாழ்ந்தோ மன்றே. (௪௩)

மற்றுமென் வரலாறெல்லாம் வகுத்தன னுயிரும் வாழ்வும்
பற்றுமித் தண்டமன்னப பகர்ந்தடைக் கலத்து நின்பா
லற்றைநா ளளிததே னன்றே வசலமுற் றினிதுமீளப்
பெற்றநா ளளித்தியென்னப பேசின னகன்றே னன்றே. (௪௪)

உரைவழிப் பொதியின்மேவி யுறுவராற் காசி சென்று
நரைவளர் திரையுமூப்பி னலிதலு மறவிங் குற்று
வரைநிகர் புயத்து வாவா வாயந்தனன் வந்தே னஃதாற்
புரையுள தென்னையயம் பொருந்துவ தெனனை யையா. (௪௫)

உருவத்தால் வணைதா லையமோங்கு மேலுரை யானுள்ளப்
பருவத்தா லொழுக்கத் தான்முன் பற்றிய குறியா லுண்மை
மருவத்தா னினையா தென்றே வந்துபோகின்ற செல்வக்
கருவத்தான் வெறுத்த லென்றே கருதிநீ யளித்தி யெனறான். ()

அந்தண னுரைத்த வெல்லாங் கேட்டன னாதிசைவன்
முந்தநம் முடனட்டானு மூங்கிலந் தடிதந் தானு
முந்துமூப் பெறித்து நல்ல வுவாவென முனைத்திட்டானும்
வந்திடு மிவனேயென்ன மனனுறத் தெளிந்தா னேனும். (௪௭)

வென்றியும் புகழு நல்கும் விரிதரு நிதியமெல்லா
மின்றியா மென்றுமுன்ன ரியம்பிய மொழிக ளெல்லாம்
பொன்றிடு மெனவுந் தேர்ந்தான் புகன்றதே புகலாநிற்பான்
கன்றிய மனத்தனாகிக் கடுத்தன னுரைசெய்வானும். (௪௮)

ஆரண மறையோ னீயா குகமமறையோன் பற்றுங்
காரண முளதோ நின்னைக் கண்டதேயில்லைச் சாவச்
சூரணம் புரிவே னின்னுஞ் சொல்லையே லுயிராவேண் டேற்றூற்
றேரண வாயிற் கப்பாற் றுலைதியென் றுரைத்தான் பாவி. (சகூ)

பாதகன் மாற்றங் கேளாப் பகீரெனா வயிற்றிற் செந்தீ
வேதனை வெதுப்பச் சோர்ந்த வேதியன் களம்பன் மீண்டுஞ்
சாதனை புரியேல்வைத்த சரணிதி கவரோற் சீத
ஞூதவ னுள்ளமட்டு மழிநா கழுந்திடாதே. (ரு0)

எனக்குநீ மறைத்தாயேனு மெங்கணு நிறைந்து நிற்பான
றனக்குநீ மறைக்கலாமோ சாதயிங் கிழந்து வாழ்வா
ரினக்குல முளதோ வெல்லா மழியுமென் றெண்ணிலாயோ
மனக்குள மனமே சான்று மறறது வேண்டுமேயோ. (ருக)

அங்கமு முயிரேபோல வரும்புழை நிறையச் செம்பொன
றஙகிய வூறறுக்கோலைத் தநதநா னிருப்ப வென்மு
னெங்குநீ தநதாயென்று யெனறபோ தடிவயிறறிற
பொஙகிய செநதீசும்மா போவதோ பொடிசெய யாதோ. ()

ஒழிதரும் பொருளவானி வொழுங்கிலா வொழுங்கின் வவ்வற
பழிதரு மழியாதான பாழ்படு மிசையு நாட்டு
மழுதழு தாற்றுகின்றே னன்பநீ யிரங்கிலாயோ
தொழுதனன் றருதியென்னச் சோர்ந்தவ னடிக்கீழ் வீழ்ந்தான்.

மாசறு குணத்தான் றண்மேல் வணங்கினன் கிடப்பச் சைவ
நீசனுங கணியான றனா னெரிபட வுதைபப தானுன
காசது வருவா யுண்டேற் கண்டகர் நடடா ரோனும
பாசனத தவரென்றூம் படுகொலை புரிவ ரன்றே. (ருச)

உதைத்தலுங் களம்ப னெஞ்சத் துறுதசெழு சினத்தெழுநது
பதைத்திடப் பதத்தா னெஞ்சிற் பதகனை யுதைத்தான மூண்ட
சுதத்திறு லிவர்கள் செய்த கைக்கல கத்தைக் கண்டா
ரிதத்துறை தொடுததுவேறு விலக்கின ரியம்பு வாரால். (ருரு)

வழக்கெது முளதேற் கையின் வல்லமை காட்ட லென்னே
வொழுக்கமா ரிவ்வூரெல்லா முணர்ந்தவ ரவைக்கண் சென்றின்
மழுக்காத் தமலர்கோயி லுயிற்பொரா லழகோ வென்ன
விழுக்கனை யிழுத்துமன்றி லேகினன் களம்பன் சொல்வான். ()

வேறு.

புராரிதா டொழுவீர் பக்கமுற றுறையீர் பொலிதரு கலை யெலாம் புகன்றீ—ரிராகமோ டைவையு மவித்துளீர் வருவா ரி யலபெலா முகதநிஞ லறிவீர—தராசெனு மொழியீர் தெயவதந் தழைக்குஞ் சபையுளீர் சார்ந்துயாங் கூறும்-பராவிய வழக்கினு ண்மையா தென்னப பகருக வென்னலும் பணிப்பார். (௬௭)

நற்பிர மோத வையனை நோக்கி நவிலுதி வரன்முறை யெ ன்னப், பொற்புறு களம்ப முதித்ததும் வேற்றூர் புக்கது ந தனித்ததும பொற்கா, சற்புறச் செறித்த வரைத்தடி கொண்டி வ் வமபையி லடுத்தது மடுத்து, நிறபவன ருெடர்வு நோவில் லடையி னிதிசெறி தண்டளித் ததுவும். (௬௮)

வாரமா மலையோய் மாமுனி யளித்த வளர் சுடர் விளக்கினூற் கங்கை, நீரமே லெழுந்து மீண்டவண் மூழ்கி நிருமலப் பொ ருளைநமே லெழுந்து, கோரமாஞ் சிறைமூப் பின்றியோ ரிளமை கொண்டதுங் கொடுத்தது கேட்ப, வாரடா வென்றங் கிகழுந துறைத் ததுவு மறைந்தனன் விரிதர வமலன். (௬௯)

அங்கவை கேட்ட வவையுளார் சைவ வந்தணன் றனையுரை யெனன, விங்கிவன றனனைக் கனவிடத் தெனிலு மெங்கணுங கணடதே யில்லை, யெங்குநின் றவனோ டொடர்புள னெனமு ன் னிலவைடைத் தண்டமீ யென்று, சஙகடம் புரிந்தான் கலகமு ஞ்செய்தான சார்ந்தன மிவ்வழி யென்றான். (௭௰)

என்றலு மவையோ ரியாவரோ யெனிலு மெனறெனுந் தண் டளித் துளரோ, நன்றுநீ மொழிதி யெனனலு முனனா நனை திரை மூப்பிறு னவிந்தோன், சென்றெனைத் தொடர்வுற் ருெ ருவெறு மூங்கிற, செல்லுறுந் தண்டளித் தினிய, தென்றலம் பொதியிற கனறனன் வநதாற் றிருத்தமுற் றளிப்பனென் று ரைத்தான், [௭௧)

உடுத்தவு முணவு மின்றிநீ யுழைந்த துலகெலா மறிதரு நி னக்கு, மடுத்திடு நிலனுஞ் செல்வமு மகமு மணிகளு மலிந்த தென செல்வர், தொடுத்திடு முயறசி சூழநததெ னெனனத் தொல்வினை யென்றனன் வினையுங், கொடுததிடு வழியா தென றன ரொன்றுங் கூறிலன் றலைகுனிந தனனால. (௭௨

பொன்னிறை தண்டே யதுகவர்ந் ததினுற் பொன்னனு யி னனிவ னென்ன, நன்னிலை தெளிந்த மன்றுளோ ரளித்த நரனி

வ ளுங்கொலோ வென்ன, முன்னிலை களம்பன் றனையறி கு றிகண் மொழியென வுள்ளன மொழிந்தான், பின்னும்பன் னெ றியி லவையுளா ரையமபெரிதறத் துடைத்தனர் மொழிவார்.

களம்பனே யாதி சைவனே யொன்று கழறுதுங் கேட்டி ராற் றெயவம், விளம்பிய படிவ ரகத்தினி ளுன்கு வேதத்தி ன் மேலவ ரவையில், வளம்பெற விளங்கு மென்பரா லியாங் கள் வழுத்தலே மந்திரமாக, வுளங்கொடங் கொழுகவுள் ளி ரோ வென்ன வொழுகுது மென்றன ருரைப்பார், (கூச)

மாசறு தவமு ளுற்றிய வழியான் மழுவலான் றனக்கு மா கமத்தின், பூசனை புரியு மகிமைகூர் சைவ பூசுர ருயினை பொய்மை, பேசுவ தெனைப்பொற் றண்டமே கவர்ந்தாய் பிர மோதனிங் கிவனலா தில்லை, யாசறு நரகி லழுந்துறே லின் னே யளிக்குதி யறைந்தன மென்றார். [கூ௫]

ஒழுக்கமா ரவையோ ருரைத்தன கேட்டங் குறுத்தெழுந் தருச்சகன் கவர்தல், வழக்கமோ வென்றன் வழிவழித் தொ ழிலோ வழுத்துமின் வலித்தெனை மதிகரும், புழுகக மோ வுரை ததீர் வேணடுமே வுண்மை புராந்தகன் சன்னிதி புகல்வா, மு ழுக்கவும் வெறுத் தண்டமே யெனன மொழிந்தன னவையு ளார் மொழிவார். (கூசு)

உணமைமம பெருமான் சன்னிதானததி லுரைப்பலென் று ரைதத்னை யெளிதோ, வெண்மையா ரீரு ரீறவோ பொருளா ன மெயயுயிா விடுதத்லென் வீ்மபோ, துணமையா நினகோ ருறுதியா யினன சாறறின மெனபபல புகன்று, ரெணமைய ம தியர துணமையே புகல்வ னென்றன னெறிமுழுக் குறுவான்.

கறையறு களம்பன் வினைவழி யாவுங் கதிக்குமென் றகத திடை கருதித், தறைபுக ழவையீ ருண்மையே சாறறத் தக்கரா ள் குறிக்கவென் றுரைபப, மறைபுகழ காசி பேசரா யாத்து மற்றைநாட் சோமவாரத்தி, லறைகவென் றுரைப்ப வாங்கதே நலமென் றகமகிழந தருச்சக னறைந்தான. (கூஅ)

மன்றுளார் யாருஞ்சென்றனர் முன்னர் வகுத்ததே வகு த்ததா வழக்கில், வென்றன மெனனுந் தருக்கிலாச சகனும் விதிமுறை செயததனி புகுநதான், கனறிய மனத்தக களமப

ணுமாலைக் கடன் செய வகன்றனன் கதிரோன், துன்றிய பதக
னழிவுரைக் கொழுநதீ சுட்டதாற் றெருகெடல குளித்தான். [ ]

வேறு.

நாளைப் பொய்ம்மை நவிலுகிற் பான்பட
மூளச் செந்தீ யிதாமென முன்னரோ
வாளக் காரணி வானக மாகிய
வாளக் காறகுறி யாற்றுதல் செக்கரோ. [எய]

நஞ்ச மன்ன நினைத்தில னட்டவ
னெஞ்சி லாநிதி யாவுங் கவர்ந்தவன்
வஞ்ச மன்ன வளர்த்தவ னர்ச்சக
னெஞ்ச மன்ன நிறைந்தது கங்குலே. (எக)

கள்ளன் போலில் லடைப்பொருள் கைத்தலை
கொள்ள லென்றுதன் கொண்கர்க் குரைத்தவள்
விள்ளும் வானவெண் மீனிகர் கற்பின
ளுள்ள மென்ன வுதித்தது திங்களே. (எஉ)

புல்லர் கைபபடு பொன்சில போழ்தினி
லிலலை யாவது போன்மதி யேகலு
மல்ல டர்நததங் காவது பாத்துணர்க்
கொல்லை யல்க லுடறறுதல போலுமே. (எங

அந்தி போயிரு ளாகிப் பினம்புலி
வந்து போயது மற்றவக் கோயில்வா
யிந்து சேகரர்க் கெய்திய பூசைசெய்
மநதன் சூழ்சசி வழுத்துகிற பாமரோ. [எச)

அநதி மாலையி லாலய மேவினோன்
முந்து பூசை முறையளை யாமமட்
டெந்தை யாருக் கியற்றினன் பின்னினைந்
திந்தவாறு மனத்தினி லெண்ணுவான். (எரு)

தூயயா ஞேடு தொடர்புள னன்றெனக்
கையிற கோல்வெறும் காம்பிகழ கோலெனப்
பொய்ய னென்னப் புகன்றனமென் செயவோ
மையயோ வவை யோரறி வாகவே. (எசு)

நெஞ் சறிந்திடு மெய்ம்மையை நேர்கெடும்
வஞ்ச னென்று மழுவல ஞலயத்

நெஞ்சி லாதுரை செய்குது மென்றனக்
அஞ்ச லாய துறை நெறி சேர்த்தனம். (௭௭)

ஐயன் மேற்கொண் டுறைந்திடிற் பொய்ம்மையாக்
அய்ய நீதிற றுலைவது திண்ணமாற்
செய்ய பொறகுச் சிறந்தவொ ராருயிர்
வெய்ய வாறு துலைப்பாது வீணன்றே. (௭௮)

ஆவிக் கேயழி வுற்றபி னும்பொருள்
பாவிக் கென்னை பயனுள தையையோ
காவிக் கேர்தரு கண்ணிநங் காதலி
கூவிக் கூறல்கொ ளாதுகெட் டேமரோ. (௭௯)

வீற்றின் மன்றில் விளம்பிய கூற்றெலா
மாறறிக் கூறல் வழக்கிலை கூறிடின்
வேற்று ளாரொடு வேணடினர் பற்பல
தூற்று கிற்பர் அடித்துயிர் வாடவே. (௮௰)

என்ன செய்குது மெனறயர்ந் தேங்கினு
னனும் யோசனை மேலுள மூன்றினன்
பொனணி ளோர்சடைப் புங்கவர் லிங்கமேன்
மன்னி ராவலை செயய மதித்தனன். (௮௧)

தந்து சுற்று நடக்கடத் தொன்றுநீர்
சந்து போதலர் தந்தன னையனை
மந்திரங்கள் வழாது புகன்றதில்
வந்திருப்ப வரன முறை செய்தனன். (௮௨)

வஞ்ச ரோனு மறைவழி யங்குறீஇக்
கஞ்ச நெஞ்சிற் கருதுவ ராயிடின
விஞைசை மந்திர விததக னூரவர்
நெஞசம் போல நிகழுவ னுதலால். (௮௩)

பம்ப ரத்தின் மூலைச்சியொா பாகமுந்
செம்பொற கோயிலும பீடமுந் தெண்மணித்
தம்ப லிங்கத தடமும் விட்டே யொரு
கும்ப மேருழ கனகுடி யாயினை. (௮௪

சந்த தந்தவ மேதலை யாயினார்
சிந்தனைக்கரி தாகுமொர் தேவையும்

வந்தொர் கும்பம் வயிற்பெற லாற்றுமேன்
மந்தி ரத்தின் வலியெது வாய்ந்ததே. (அரு)

மூவருக்கு முதறபெறு மூர்த்தியை
யாவ ரித்தக டததினை யாச்சகப்
பாவி கைக்கொடு பைம்பொல னுருமக்
கோவிலுக்கு வடாது கொழுத்தவோர், (அசு)

சிந்தத் தாரு வடித்தலை சேர்ந்தன
னந்திற்கும்ப மதைப் புதைத் தாலயத்
தெந்த வாயும பொறிதநன னேகினு
னந்தகாரத் தகம்பறை கொட்டவே. (அஎ)

கண்டிக் காவலர் கைக்கொள்வ ரோனைமத்
தண்டிக் காது விடாரெனத தங்கனே
ரெண்டிக் காதிக் களிததன னிலவயி
னுண்டிக் கள்வ னெனப் புகுந் தற்றனன். (அஅ)

பஞ்சின மேற்கிடை யாயினும் பாதகன்
றஞ்சி லானினிச் சொல்லிய வாறுபொ
யெஞ்சி லாதுமை கிற்பமென் றெணணினன்
கஞ்ச நாத னுதித்தல் கருதினன. (அகூ)

வேறு.

ஆதி சைவன் செய்தி யின்ன வாக வேத வேதியான்
சோதிசென் றடைந்த காலை தொல்வினைக் கடனமுடித்
தேதமுற்ற பாவி பொய் யிசைத்தவாறு மாநிதி
யாதுமிற்ற வாறு நெஞ்சிலெண்ணி யெணணி மாழகியே. (கூ௦)

உன்னை யின்றி யங்கொர் வீதி யுறையுன் முன்றில் வேதிகைக்
கண்ணுறங்க லாயினன்க ளுவினிற கரும்புநேர்
பண்ணிலங்கு மொழியிடதத பள்ளிவிட்டொ ரநதணன்
வண்ணமாகி யம்பை மேவு வரதர் வந்து தோன்றினர். (கூக)

தோன்று கின்ற வேதியன் றுளங்குநீறு மாகமு
மான்ற றுலொர் குண்டிகை யணிந்திலங்கு கைகளுந்
தேன்ற தும்பு வேத கீதஞ் செப்புநாவி னணிமையு
மூன்று பத்தி ரண்டின னகக முறையணிந்த மார்பமும். (கூஉ)

கண்டனன் களம்ப னக்க ணுவினிற் கனிந்தெதிர்
தெண்ட னிட்டு நின்று நின தெரிசனத்தி னுயினேன்
கொண்ட கொள்கையாவு மெனகை கொண்டன னெனப்புகழ்ந்
தண்டவாச னத்திருத்தி யலர்கவேகி வாழ்த்தினன. (௧௩)

வாழத்துவானை யீசனுன மறைபுகன்ற வேதிய
னூழத்தவெனனை யுனனிடத்தி லொனறுசொல்ல வுனனினம்
பாழத்தபாவி யுண்மையே பகர்வதா யுரைத்திருண்
மூழத்த போது காசிபேச மூாத்தியா முதல்வனை (௧௪)

அளிபடைத்த வொருகடத்தி லாவிந்தி லங்குபொற
றளியிடத்து வடபுறத்து தளிாபடைத்து நிறபதோர்
புளியிடத்தி னடியிடத்து புதைபுதைத்து வைத்தகங
களிபடைத்து சதனமூடு கடுகவாந்த டைந்தனன. (௧௫)

ஆகையானீ நாளையுணமை யாதிசைவ ஞெதுகால
சாகைமேவு சிநதகாத தழுவிநிறப வேணடுதி
மூகைபோலி ரோனினென்ன முற்றுமென்ற ளித்தருள்
வாகைமேவு நாதனு மறையவன மறைநதனன். (௧௬)

கரத்தலும் விழித்தனன்க ளம்ப னிங்கு கனடதெ
னுரத்த தோர்க ளுவதோமற றுள்ளதோர் நினைவதே
திரத்ததொன றுதேறவெனத் தியங்கினன றெளிநதனன
பரத்தினனறிலைகுநம்பா பான்மையென்ற வுணமையே. [௧௭]

எழுந்தனன் குவித்தனன்கை யெந்தைநாத வேதமும்
தொழுந்த கைத்தி லாததாளக ளெளுறச் சிவப்பாற
கொழுந்தனத் தழைத்தநங்கை கொங்கைவிம்மி யாகமட்
டழுந்தல் விட்டிங் கேகுமா றடிமையெனன செயததே. [௧௮]

வேறு.

யாரொருபா தகன்பிறந்த காரணத்தா லொருகடத்தி லிட முங் கொண்டாய, மாரொருபாற் றுறந்திறவு வாராத வழிக டந்தென் மனத்திற்புக்காயத, தேரொருநகு சொரிகொனறைத் திருமுடியா யடியேன்செய நிமை போல, பீரொதுங்கு கடல் புடைசூ ழுலகிடத்தி யாங்கெவரே மிகச்செய்தாரே. (௧௯)

வல்லான முலைச்சியுமை வருடுதலுஞ் சிவப்பேறு மலர்த் தாளுடையேன், கலலான மனத்தினிடை நடநதனையென் கன்றிய

வோ கறங்கேபோலச், செல்லாறு படைத்தபொரு ளிழந்தன
ன்மீட் டருடியெனச் செப்பினேனே, வல்லாறிங் குறவெளி
யேன செயதவினை யெவ்வினையோ வறிந்திலேனே. (௧௦௦)

எயதா நின்றிருவிளையாட் டெவரறிவா ரெனப்பலவு மியம்
பா நிற்பப், பொய்தானு மருச்சகன்ற னுளக்கவலை புலைக்கு
நிகர் போதா வென்னு, மைதாவு மிருட்படலங் கங்கைதெய்வ
நாயகனை வாழ்த்து கிறபார், வெயதான கலிநீங்கு விதம்போ
லக் கதிருதிப்ப விலகிற்றன்றே. (௧௦௧)

கனறியசெங் கதிருதிப்ப வருச்சகனுந் துயிலெழுந்து கடுக
ச்சென்று, மனறவனைச் சாதமொழி மொழிகுதுமியாம் வம்
மினென மறித்தானாக, நன்றறியு மாங்கவருங் களம்பனுடன்
மற்றுள்ள நகரததாரும், வென்றிமழுப படையுடையார் குயி
லேச ராலயத்தின் மேயினரால். (௧௦௨)

எண்மையிட மிலாதெவரு நெருங்குதல்கண் டருச்சகனு
மெழுந்து தெணணீர்த், தண்மைபெறு பொருனையிலே மூழ்கி
மணி யிலிங்கத்தைத் தழுவி நின்றங், குண்மையிலா வுண்மை
சொல வொருப்படுங்காற பிரமோத னுறைத்துக்கூவி, யண
மையருச் சகனையழைத் தினனவவை யோரறியவுறைகிறபானால்.

இப்பெருமான் றனைத்தழுவிச சாதமொழி நீயிசைத்தா லே
ற்றுக்கொள்ளேன. செப்பரிய பாதகத்தா னினனோடி யான
ரகரு சேறலவேணடு, மபபுனிமா மரந்தழுவி யறைதியென
வவையோர்முன னளித்தவாறே, செபபுவனென றருசசகனுங
குரைத்திடலு மனறவரித் திறஞசொலவாரால. (௧௦௪

வெற்றுழியிற புன்னுளதேற் கொடிபுகுதப் பயமாம்புண
வெற்பீதின்றே, லெற்நெறியிற புகுந்தாலென சாதமுள னுயி
டினி யிவ்விடத்தி, லிற்நெடிய மாநதழுவி யிசைத்திடலால் வ
ருமேத மென்னை யின்றே, லன்னவனறன் பொருளனைத்து மீ
தியென வறபுறுத்த லானார் மாதோ. (௧௦௫)

பொதுவிருந்த நெறியுணர்ந்தா ரொருவாறு புகன்றவெலா
ம் பொருந்தக் கேட்டு, மதிகலங்கிச் சூழ்ச்சியெலா மறிந்தன
ர்கொ லிவரெனன மயக்கமுற்றான், விதிநெறியின் வருவதுவே
வருமெனன மனத்துற்ற மெலிவு தீர்ந்தா, னதினெறியே பு
கலதுமெனறனருச்சகனுங் கதுகேட்ட வவையோர் சொல்வார்

சீர்த்திபெறு கடவுளரோர் சான்றாக வொன்றுசொல நீதே யாங்கு, பார்த்தவர்க்கும் பாவமுறும் நீசொல்ல வெறும்பொ யமைப் பாழாஞ் செல்வத், தார்ததியினு லழிநராகுக் காளா கேல் கேட்டியென வலார்க்கா ரெல்லாந், தூர்த்தன்மனத் துற நிலையா துண்மையதே சொல்வனெனத் துணிந்தானுகி. (௧௦௭)

கடுத்தெழுந்தான் திருதிரிணித் தாருவினை யிருகரத்தாற் க ட்டிக்கொண்டா, னெடுத்தபுர மூன்றினையும் பொடிசெய்த வா ளுனை யானைசொன்னேனை, கொடுத்தவனு மடுத்தவனு மிவனல் லன் கோளும் வெறுங் கோலேயானிங், கெடுத்தமொழி பொ ய்மையதே லெனைச்சுடுக தெய்வமென விசைத்தான் பாவி.

வேறு.

பொய்யான மெய்மையிவன் புகறலோடு புரமூன்றும் பொ டியாகப் புன்னகைத்த, மெய்யானற்ன கடுங்கோபம் விளங்கு நெற்றி விழிக்கனலே காறபுறமும் விளைந்துபற்றி, வெய்யானு மரத்துடனே வெந்து நீறு விடுமாறு சடசடென விம்பல் செ யது, மையாறு மண்டமுதல் வையமேவு மன்னுயிர்கணடுநடுங் க வளர்ந்த செந்தீ. (௧௦௯)

தீதானபாதகனும் புளியுஞ்சேரந் தீயந்து கறிந தொண்பொ டியாத் தீர்ந்தாரோனும், பாதாள முதலவானப் பரப்பு மட்டும் பரந்தெழுந்த சிறிதுகுறை பட்டதில்லை, வேதாரத தீகொ ழுந்தின மேலிடத்து வித்தகனூர் சென்னிமுதல் விளங்குந்தோ ளக, ளோராயிரத்தளவா போங்கா நின்ற வொரு விசுவ புரு டனென வுருக்கொண்டாரால் (௧௧௦)

தங்கடங்க ளுலகமெலாந் தழற்பிழம்பு தகிந்திடலாற் சற் றெவனுந் தரியாராகி, யங்கணவிசும் புடையாரு மலர்மேலா னு மரவணைமேற் றுயில்வானு மகிலத்தாரும், வெங்கணரிப ய னனகரும் வேதண்டத்து விளங்குநரும் யுகாந்தமிவண் மேய தென்னச், சங்கைபடைத் தகனழிந்தார் தரணிமீது சங்கரனார் செயல் தெரிந்தார் வந்து சார்ந்தார். (௧௧௧)

கதிரவர்க்குங் காணக்கண் கடிது கூசுங் கடவுளர்தந் திரு மேனி முழுதுங்காணு, ரதிதருசெந் தீப்பிழம்பா லணுகலசெ ய்யா ராங்காங்கு வெகுதூர மகன்று நின்றார், பிதிரொளிசேர் வாளினொடு பிறைவாயம்பு பிறுகமழு முத்தலைவேல் பிறவுந்தா

ங்கிக, கொதிகொதித்த கொடுங்கோபக் கொள்ளையாலே கோறல் குறி காட்டுகைகள் குலவக்கண்டார். (ககஉ)

நெற்றியினமேற் புருரமெலா நெறிதகல்கண்டார் நிறப்பொறிகள் விழிகளெலா நிரபபல்கண்டார்; முற்றெயிறு நெறுநெறென மூதண்டங்கண முகடிடிய முழங்குமொரு முழக்கங் கேட்டார், மறதிரண்ட புயப்படலம் வலத்திடதது வளிசுழலச் சுழற்றுகின்ற வலிமைகணடா, றெற்றுகுறி காட்டுபதத் தியல்பு கண்டாரினனுயிருந தாமிருக்கு மிடனுங்காணூர், (ககங

சிலகரஙகள் படைதொடுக்குந் தெரிந்து சுட்டுரு சிலவிழிகளனல் சொரியச் சினநது நோக்குஞ், சிலசிரங்கள் கீழ்நோக்குஞ் சேணுநோக்குஞ் சிலபுயங்க ளுலகதிரச் சேர்த்துத்தாக்குஞ், சிலபதங்க ளுடகத்தின சிறப்பு நல்குஞ் சிலவாயப்பல் விதழ் கடித்துச் செறுததல்காட்டுஞ், சிலபணிக ளாலாலஞ்சொரியச்சீறுஞ் சிலகருவி யிடிமுழக்கஞ் சிதைக்குமாதோ. (ககச

அண்டசரா சரங்களெலா மழிப்பான் வேண்டியகோரபயங்கரரூப மெடுத்தானை—னெணடிசைமே லெவண்புகுது மென்னுயாரு மேங்குறுகா லிரஙகாதி ரிருகை கூப்பித்—தெண்டனிடக்கருணை செயுந் தேவனென்று திருமகிழ்நன் செப்பிடலுஞ்செயதுநினைருர்—மண்டலங்கள புகழபுருடோத் தமனு மாயோன் மலாக்கரங்கள் குவித்தினை வழங்கலானுன். (ககரு)

போராரும் வலிபடைத்த புரத்தினூர்க்கும் புதுமலரின் கணைசொரிநத பொருவிலாக்கும்—பாராரு நரவரிக்கும் பரும்பனறிக்குமட பாரதளுக்கு மூனறுமதம் படுங்கரிக்கும—வாராத பெருஙகோபம வந்த தெனனே மறறுள்ளோந தீமையெதும் வளர்ததிடடோமோ—காராரு மிடறறரசே கடுததனீஙகிக் கருணை கொடு கடையோமைக காவாய நீயே. (ககசு)

சுற்றுகடல் கொதித்தாலச் சூடுநீப்பச் சுத்தமுறு தண்ணீரொங் குளதே கூறு—பெறறவளாங் கதைமுனிந்தாற பிறகுகாக்கும் பெறறியின ராரோயோ பெரியாய நீயே—முற்றிடவே முனிந்தாலம் முனிவு தீரபபார் மூதண்டத் துளரோயோ முதனீயனறி—மறறவரொங குளரோயோ வலியிழந்து மதிகலங்கு மெலியாரைக் காககமாதோ. (ககஎ)

ஆரணனே நீமுனியே லடியார்க்கன்ப னானவனே நீமுனி
யே லகிலபூத—காரணனே நீமுனியேல் கருணைபூத்த கற்பகமே
நீமுனியே லாலகால—பாரணனே நீமுனியேற் பகரும் வேத
பாரகனே நீமுனியேற் பரமானந்த—பூரணனே நீமுனியேற் பு
ன்னகைத்துப்—புரமெரித்தாய் நீமுனியேல் பொறுத்தாளவா
யே. (ககஅ)

வென்றிமழுப் படையுடையாய் நின்னருள்போற்றி வேதாந்
த வித்தகனே நின்னருள் போற்றி—மன்றினடம் புரிந்தருளும் வ
ரதாபோற்றி மறைநான்கு மறிவரிய வடிவாபோற்றி—குன்
றோலைச்சிலையாகக் குழைத்தாயபோற்றி குணங்குறிகற்பனை
கடந்த குழகா போற்றி—நன்றிதெனத் தீதிதென நயந்துதே
று நாயினார்க்கு மருள்சுரக்கு நாதாபோற்றி. (கக௯)

வேறு.

நீயே கதியென் றிவ்வாறு நெடுமால் புகழப் பிரமோதன்
வாயே குழறப் பலதுதிகள் வழங்கி வணங்க வானவருஞ்
சேயோ மணிப்பன் னகராதி திரிலோகத்தா ரெல்லாருந்
தாயே நீயே கதியென்னத் தாழ்ந்து வணங்கச் சிவபெருமான்,)

உள்ளக்களிவான் மகிழ்வெய்தி யுருத்தனித்தாங் குமையொருபாற்
கொள்ளப் பரம சாந்தநிலை கொழிக்குமைந்து முகங்காட்டி
மள்ளல் விடைமே லெழுந்தருளி மந்தகாசந் ததும்பநிறை
வெள்ளக்கடல்போன் மேனியனை விளித்தாங் கருளல் புரிவானால்

மாயா கேட்டி யொருபாவி வஞ்சத்துண்மை வழுத்தியதாற்
றீயாலெரியப் புரிந்தோர்நீ செய்த புகழான் மிகமகிழ்ந்தோ
நீயார் தரத்தின் வேண்டுவன நிகழ்த்தி யென்னு நெடுமாயன்
சேயார் மலர்த்தா மரைப்பதங்கள் சிரமே லணிந்தங் கிவைவே
ண்டும். (கஉஉ)

நினக்கே யடிமை யானாகி நின்முன் னுறை நிலைநின்று
வனக்கோ கனக மலர்ப்பதங்கள் வணங்கல் வேண்டு மஃதன்றி
கனக்கோ கனக னிமையோரு மியானுங் கலந்து போற்றியதா
லுனக்கோர் பெயர்போற் றீசுரரா யுலகோர் புகழப்பெறவே
ண்டும். (கஉ௩)

அருள்வாயென்று மவையனைத்து மளித்தோமென்றங் கருணைமூர்
த்தி—தெருள்வாய் களம்பன் றனைவேதச் செல்வா நின்னாற்

பொயபுகன்ற—மருள்வாயப் பாவி தனையெரித்தோ மற்றச் செல்வ மவனகத்தோ-ரிருள்வா யறைக்கி ழிருப்பதுகண் டெடு த்தாளுதியா லிஃதன்றி. (கஉச)

அன்பேர் தருமோர் குலமகளை யணிமா மணங்கொண் டம் பையிலே—யினபேர் தரநீ வாழ்ந்திடுகநின்ருலெரித்தாட் கொ ணடவரென—றெனபேருலக மேத்திடுக விசைததோ நினக்கு வேணடுவன—முன்பே மொழிதி யருடுமென மொழிந்தான் க ளம்பன முடிவணங்கி- (கஉரு)

அடியேற்களித்த வரமனைத்து மடைந்தேனெனினு மென னுலே—பொடியாககிடந்தா னெழல்வேண்டும பொருந்தப் பு விமேல் வாழ்ந்தெளியேன்—முடிவாங்காலை நின்பதத்தின் முய நகலவேணடு மளிததியெனக்—கடியார் கடுக்கைப் பெருமானக் காதலனைதது மளிததருளி. (கஉசு)

விதிமால் புகழ விண்ணவர்கள் விரிமாமலரின் மழைபொ ழியச—சுதிமா தவாகள புகழநதேததத தூயோன மேறகுமுக நோககித-துதிமாலிங்கத் தொளிர்வடிவாயத் தோற்றஞ்செயதா னெதிர்முகமே—கதியாபபுருடோத தமனெனற கருமாணிக்க ன கதித்தனனுல். (கஉஎ)

திருமாதவமே யாகிநின்றீர் தேவர்புகழு மெரித்தாட்கொ ள்—பெருமான்றனைச்சே விப்பதுவே பேருய் புருடோத் தம னென்ற—கருமாலெதிர்கொண் டேத்து நிலை கணடாா பிறவித துயா காணு—ரொருமாண் கரத்தான றனைததொழுவாாக் கொ னறும் பெருமை யளப்பதுவேர். (கஉஅ)

நனறே புரியு நைமிசததீா நாதரொரித்தாட் கொண்டருளு மன்றே யமரர் புடைசூழ வணுகும் புருடோத் தமப்பெருமா ணினறே புகழந்த விடமேல்பா னேராமிடமாலயததாகுஞ் செனறே பணியப் பெற்ருரோ தீராப்பிறவி யற்ருரோ. (கஉகூ)

ஈதிப்படியா நிசழ்நராலு மிமையோர் மறையோர் முதற்ப லரு—நீதிப்பிரமோ தனைபபுகழந்து நீடார் வரங்கள் கொடுதத கனரூா—பூதிப்பொடியாக் கிடந்தவனும பொருக்கென் றெழுந் தான பொயசொலலிச்—சாதித்ததுவு மொருகடவு டண்டிதத தையு மனறுன்ரு. (கஙo)

மானமொருபா லுயிர்வருந்த மறையோன் களம்ப னடி வீழ்ந்து, ஞானமுடையாய பொருணசையா நறையுண்செரு ககா லலந்தெறியா, தீனமதியாற புகன்றிட்ட வெல்லாம் பொறுத்தி யெனத்தொழுது, தானமுடைய வவையோர்க்குந் தண்டங்கோடி சமாப்பித்தான். (௧௯௧)

பின்னாகக்கடம்பன் றனையழைத்துப் பேராவலினுலகத்தெ டிப, பொன்னும் மணியும் போதிபொரும் புதுமா மனையும் வி ளைநிலனும், தின்னசனித்தே னெனப்புகல் நிலனு மனையு மல்லாத, மின்னு நிதியங் கைக்கொண்டான் மேலாம் புகழால வீயாதான், (௧௯௨)

பெற்ற நிதியிற் பாதி சிவ பெருமான் றனக்குப் பெரித ளித்து, மற்ற நிதியான் மணமுடித்தில் லறத்தில் வாழ்ந்தா னயி டினுங், கற்றைச்சடிலப் பெருமானைக் காலந்தோறுந் தெரிசிப் பற, குற்றவிரதங் கைக்கொண்டங் கொருவா தொழுகலாயி னனால். (௧௯௩)

வேறு.

கடிதான பிணிநீங்குங் கவலை நீங்கும் கனத்தனமு மகப்பே றுங் கிடைப்பாகல்குங், முடிதாங்கு மன்னவரின் முதலவராக்கு முனிவிணையுந் தவிழக்குமான முத்தி சேர்க்கும், பொடியாரு மெரித்தாட்கொள் புனிதற்கான புராணமிது பொறித்தாலும பூசித்தாலும், படிமீது படித்தாலும் படிப்பித்தாலும் பத்தி யொடு கேட்டாலும் பரவிமாதோ. (௧௯௪)

எரித்தாட்கொண்ட சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினாறாவது
எரித்தாட்கொண்ட சருக்க வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! முன்சொல்லிய களம்பமெனனும் ஊரில் வாழ்ந்த பிரமோதன் என்ற ஓர் அந்தணன் தன் அனுசனை வஞ்சித்துக்கொண்ட நிதியுடன் வேற்றூரிற் சென்று வாழ்ந்ததும், அவ்வாறு வாழுங்காலத்தில் மனைவிமக்கள் யாவரும் இறந்துபோகத், தான் தனித்ததும், ஓர்முதுகிற்றண்டத்தில் வேண்டும் திரவியங்களைச் செறித்து மறைய நிதிகளைத் தம்பிக்களித்துக் கடைசியாய் இந்த அம்பைமா நகரத்தில் வந்து ஓர் ஆதிசைவனுடன் ந

ட்புற்றதும், பின்னர் அந்த ஆதிசைவனிடத்தில அத்தண்டத்தை அடைக்கலமாக நலகிய பொதியமலையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெண்டனிட்டு அம்முனி புஙகவரால கொடுக்கப்பட்ட ஓதீபத்தினால் பொருனையில மூழகி கஙகையின மேலெழுந்து மீணடும அவவிடத்தில மூழகிப பொருனையி லெழுந்து நடபுறற சிவதத்துவிசன வரவு நோக்கி சுவாமி காசிபேசசுரர ஆலயத்தில் வந்திருந்ததும ஆகிய கதைகளனைத்தையுந தீபதீர்த்தச்சருக்கத்திற சொலலினேன, இனி, மேலுமநடநத கதைகளனைத்தையுஞ சொலலுகினறேன் கேளுஙகள.

தீரததமகிமையால நரைதிரை மூபபறறு யௌவன புருஷனான அந்தப் பிரமோதனெனற வேதியன நட்பாளனாகிய ஆதிசைவன வரவு நோக்கிச சுவாமி கோகிலேசுரர் ஆலயத்திலிருப்பதானான. இஙகு இவ்வாறிருபப அந்த ஆதிசைவன் நிலைமையையுமினிச சொலலுகினறேன கேளுஙகள.

அருச்சகன் முன பிரமோதனிடத்தில் அடைக்கலமாகப பொற்காசு நிறைந்த தணடத்தைக் கைபபறறித தன் வீட்டிற சென்று பத்திரமாக ஓரிடத்தில வைத்து வாழந்து வருகையில முன்செயத தீவினையால் உலகம் பழிக்குந தரித்திரமானது அவவாதிசைவனைச் சூழந்து வருத்தததொடஙகிறறு. அதனால் அவன் கையிலும கழுத்திலுமுள்ள செம்பொன்னெலலாம் பசியென்னு மொருபாதகனுக்கு அறபிதஞ்செயதனன. உடுக்கவும உண்ணவும் கதியிலலாதவனாயபினனும் வீட்டிலுள்ள வெணகல பாத்திரஙகளனைத்தையும் கிரயஞசெயதனன. மேன மேலும தரித்திரம் அதிகரித்ததால மடகலனகளவாஙகவும் வகையறற வனானான. முனிவர்களே! தரித்திரஞசெயயும கொடுமையை யாரால விடமுடியும இவவாறு காட்டுத்தீ வளைந்து கொணடது போல் தனனைச சூழந்துகொணட தரித்திரம செயயுஙகொடுமையால் மனைவி மககள் யாவரும வேளைககேறற போசனமிலலாமல வாடி வறறலாக அவவாதிசைவனும ஓர் துரும்புபோல் வறளலாயினன. ஒருமுழக்கந்தலுக்கும் ஒருகவளச்சோறறுக்கும அலநதவனானான. சுவாமி காசிபேசருக்குச செயதுவரும பூசை காரணத்தாற கிடைத்த நாடுரியரிசி பாகஞ் செயத நைவேத்தியத்தை ஒரே வேளையில தனது எட்டு மக்களுக்கும் பாகஞசெயது கொடுத்துத்தானும் தன்மனைவியும் வயிருரத்தன்

ணீர் பருகி கெட்டுயிர்ப்போடு இரவெல்லாம் நித்திரையில்லாம றகண்ணீர சொரிய மயங்கிக்கிடந்து உயிர்குலைவானன. இன்னும வ்வாதிசைவன அயலவீட்டுச சிறு குழநதைகள் அணிந்துகொ ண்டிருக்கும் அணிகளைக்கண்டு தங்களுக்கும் வேணடுமென அழுதுகொணடு கேட்கும் தனது சிறுவர முகங்களைப் பாரததுப் பாரதது வருநதுவானாயினன. முனிவர்களே! விதி வேறு பாடாயிருநதால செயலும காலமும் நோக்கி ஓர் தொழில செயதுமுடிக்க யாவருமு முடியாதன்றே? நனமையுமுறுதனறே? எனைசெயவான் அவவாதிசைவன மகா தரிததிராகிவிடடனன. ஆதலால அநநகரததார யாவரும கள்ளனெனவும, சுறறததார யாவரும கோபிதது இவன யார எளனுஙகளெனவும், சிநேகிதரயாவரும தீகொள்ளிககுச் சமானமான வசைமொழிகள கூறவும பொருளுகி உலைக்களத்திலுளள வெள்ளிபோல மனநிலையுருகி வெதுமபலுறறனன. மறறும இவவுலகததார பித்தன பேயன பேதை ஜீவபபிரேதமஎனப் பறபலவாக விகழநதுபேசவும தரியாதவனாயினன். முனிவர்களே! இவவுலகததிறபொருளிலலாதவர்களுக்குச சாவதைபபார்கிலும நனமை வேறொனறில்லையன்றே.

இவ்வாறு ஓர் நாழிகை யோர்யுகமாகக்கழித்து வரும அவ்வாதிசைவன ஓர்நாள கோயிற்பூசை நடததிக்கிடைதத நைவேத்தியத்தைத தன மக்கள் எணமருககும பாகஞ்செயது கொடுதது வீட்டில வந்து மனையாட்டியுடன தெண்ணீர்பருகி இருககினறவேளையில், உறவினராகிய வோர் அநதணன தனவீட்டில் வருதல்கண்டு உபசரித்து ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து பூசிதது, இனி விருநது செயவிததற கெனசெயவோமெனறு மனததிற சஞசலங்கொளளுகையில முனனேறா அநதணன நமமிடததில அடைககலமாககொடுத்த ஊனறுகோலின ஏதாவது இருககக்கூடுமெனக்கருதி அத்தணடதனதயெடுததுபபிளநதனன. அவவாறுபிளநதவுடன அளவறற பொறகாசு குவிநது கிடததலைககணடுகளிபபுறறு தனமனையாட்டியை யழைத்துப பாரெனககாட்ட உடனே அககறபிறகரசி நாயகனைநோககி அளவறற இநநிதிக குவை கிடைத்தறகுககாரணம யாதெனக் கேட்டலும், அருசசகன உள்ளதெலலாம சொலலினன. அவையனைததுங கேட்ட அம்மாது கணவனைநோக்கி ஐயயோ அடைககலபபொருள கவாநதிடல் கொடியபாவம, நரகமேகொடுககும, இப்பொருள் கொளவ

தைப்பார்க்கிலும் சாவது மிகவும் நலம் கொடுத்தவர்வந்து கேட்டகாலத்தில் தலைகவிழ்ந்து நிற்பது அழகோ? அழகில்லை, ஆதலால் இந்நிதி நமக்கோர் விஷமபோன்றது இதை நினைக்கவுங்கூடாது, எனப்பற்பலவிதமான நீதிமொழி கூறுகின்றனள். அர்ச்சகன் மனைவியுரைத்த மொழியொன்றுங் கொள்ளாமல் பணமென்றாற் பிணமும் வாயைப்பிளக்குமென்ற பழமொழிப்படி அந்நிதியமனைத்தையும் செலவுசெய்யத்தொடங்கி ஓர் காசினால் வீட்டுக்கும் விருந்துக்கும் வேண்டும் உண்பொருள்களெல்லாங்குறைவற நிரப்பினன். சிலபொருளால் மேடைவீடு பணிவித்தனன். நினைத்ததெல்லாம் பெறலாயினன். தன்மக்கள்மேனியெல்லாம் பொன்னாபரணங்களால் நிறைத்தனன். மனையாட்டிக்குமப்பல நவரத்தினாபரணங்கள் அணிந்துகொள்ளும்படி கொடுக்க அம்மாதும் கணவன் மொழி மறுத்தல் தகாதெனக் கருதி தரித்துக்கொண்டனள்.

அப்பால் அர்ச்சகன் உண்பதெல்லாம் பாலாகவும், உடுப்பதெல்லாம் பொன்னிழைகோத்த வஸ்திரங்களாகவும், எண்ணுவதெல்லாம் பொருளாகவும், எழுதுவதெல்லாம் வாசிபெருக்குமெழுத்தாகவும் ஆயினன். இஷ்டம்போலெல்லாம் நிறைவேறப்பெற்றனன். சபைநடுவில்வீற்றிருக்கும் பெருமை பெற்றனன் அளவற்ற ஆபரணங்களால் விளங்குவானாயினன். பொருளுள்ளவனையே மதிக்குந் தன்மையுள்ளவனுமாயினன், அன்புமருளுமீகையுமற்றவனாய் சுற்றம் நட்பு கல்வி சத்தியம் ஞானம் தவம் குரு பரசிவம் மோக்ஷம் ஆகிய இவைகளெல்லாம் செல்வமென்றே மதிமயங்கித் தாமத குணத்தில் மூழ்குவானாயினன். உலகத்தார் பரம்பரையோர் தொழில்விட்டொழிந்தானென்று பழிப்பதற்கஞ்சி சுவாமி காசிபவரதர் பூசைமுறைமாத்திரம் விடாமல் மனத்தன்பின்றி யனுதினமும் நடத்திவருவானாயினன். பொருளாசை மேலும்மேலும் வளர்வதினால் அக்கோயிற் பொருள்களிலும் சிற்சில கவர்ந்து கொண்டனன். ஆதிசைவன் இவ்வாறு நிகழுகையிலோர்நாள் சுடுநீராடி விபூதியணிந்து பல ஆபரணங்கள்பூண்டு எதிர்முகமாய் வருபவர்களை ஏவலாளர் பலர்முன் சென்று விலக்கப்பகல்வேஷதாரியைப்போற் கௌரவத்துடன் சுவாமி காசிபேச்சுரர் ஆலயத்துட்சென்றனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் வருதலைப்பிரமோதன் பார்த்து இன்னானென்று இனந்தெரியாது மயங்கினவனாகி பிறர்பாற்கே.

ட்டிருந்து அவன் முன்வந்து நின்று அவ்வருச்சகனை நோக்கி உன்
மனைவி மக்கள் யாவரும் சுகமோ, நான் எவ்விடத்திற் சென்றாலு
ம் நீ என் அந்தரங்கத்தை விட்டு நீங்கவில்லை, அவ்வாறு நானு
ம் உன் உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கிலேன் அன்றே, நம்மிருவருக்கும்
உயிர் ஒன்றாயிருக்கப் பிரமனுடலிரண்டாக வீணே படைத்தான்
ஆயினுமவ்வாறே வளர்வதானோம் இவ்வுலகத்தில் நம்மைப்போ
ல் நட்புறவாக ஒருவருமில்லையன்றே நான் உன்னிடத்தில்
விடைபெற்றுப்பொதிகையிற் சென்றுஅகத்தியமுனிவரைத்தெரி
சித்து அவர்கொடுத்த விளக்கால் அவ்விடத்துப் பொருநையில்
மூழ்கிக்கங்கையிலெழுந்து மீண்டும் அவ்விடத்தில் மூழ்கி நரை
திரை மூப்பின்றி யெளவன புருஷனாக இப்பொருநையிலெழுந்
தேன். அப்பொருநை நாயகி கொடுத்த வரம் பலபெற்றேனுட
னே உன்னைக்காணுமாவலினால் இவ்விடத்தில் வந்து உன்னைக்
கண்டு களிப்புற்றேன். நான் முன் உன்னிடத்தில் அடைக்கலமா
கக்கொடுத்த என்னுயிர்க்குயிராகிய அவ்வூன்றுகோலைத் தருவா
யாகவென்றனன் இவையனைத்துங் கேட்ட அருச்சகன் பிரமோ
தனை நோக்கி அந்தணா! உனக்கு மந்தணா உன்பெயரென்ன இ
ங்கு வந்த காரணமென்னை உன்னுடன் நட்புற்றார் யாவர் இந்த
ஊர் எந்தவூர், இவையெல்லாம் நன்றாய்த்தெளிந்தாலோ பற்பல
வார்த்தைகள் பேசாநின்றனை, இவ்வுலகத்தையுங் கட்டப்புரட்ட
வல்லமையுள்ளவனே! நான் உன்முகத்தையெக்காலத்திற் கண்டே
ன் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போழ்தே அவ்விழியையுங் கவா
ந்துகொள்வாய்போலும். உன்னைப்போல ஒருவரை இதுவரையா
ன் கண்டதில்லை, பசமோ கனவுகண்ட மயக்கமோ அல்லது பித்
தமோ, பிறப்பெண்கொண்ட ஆகிய [illegible]தாரோ, அல்லது யாரோ
ஐந்தொழிலுடையாரோ, அல்லது இந்திரசாலவித்தைக்காரரோ
சித்தபுருஷரோ நீயார், விரைவிற்சொல்வாயாக என்னுடன் சிநே
கங்கொண்டாரோ அடைக்கலமாக ஊன்றுகோல் கொடுத்தாரோ
ம் மலையமலைக்குச்சென்று அகத்தியர் கொடுத்த விளக்கினால் கா
சிக்குப்போனதும் உடனே யிங்குவந்ததும் நரைதிரை மூப்பி
ல்லாமற்போனதும் இவன் சொல்வதெல்லாமென்றாயிருக்கிறது
நீ இவ்விடனென்றுசொன்னாய் என் செல்வத்தை விரும்பி என்ச
கோதரனென்று சொல்லி அப்பாலயானும் நீதானென்றே சொ
ல்வாய்போற்றோன்றுகிறது, நீயென்னசெய்வாயோ இவ்வுலகத்தி

ற் பசியுள்ளவர் அதுதீரும்பொருட்டு இதுவோ சொல்வார் இதி

னுமெதுவேணுமோ அதைச்சொல்வாயாகவென்றே, நீயெவ்விதவே
மாற்றல் செய்தாலுஞ்சரி யானதுகப்படமாட்டேன். என்னுடை
யவ்மாற்றிலகப்பட்டவர் பலராவர் கொல்லர்வீதியிலூசி விலைகூ
றுகின்றாய் என்னிடத்திலொன்றும் பலியாதென்றான்.

இவ்வாறு பாதகனாகிய ஆதிசைவன் புகன்றதெல்லாங்கே
ட்டு பிரமோதன் அடிவயிற்றில் தீமூளவிம்மி வெதும்பி அந்தோ
உடுத்தவத்திரமும் பாம்பாய்க்கடிக்குமென்றறியாமற்கெட்டே
னென்று அகமிகவாட்டமுற்றவனாய் அருச்சகனை நோக்கி என
துகண்மணிக்கொப்பான நட்பனே! சற்று மறதியை நீக்கியோசி
த்தல்வேண்டும், முன்னாளில் நீயும்நானுமிக்கோயிலில்வைத்து ந
ட்புற்றோமன்றே, உடனே உனவீட்டுக்கு நீயென்னை அழைத்து
க்கொண்டுபோகவில்லையோ, உன்னுடையமனைவியையு மக்களை
யுங்கண்டு நானமகிழவில்லையோ, இந்நகரத்துள்ளார் யாவரும்
புகழ்ந்து போற்றும்வண்ணம் உயிரு முடம்பும்போல நட்புற்
றுவாழ்ந்தோமன்றே, அன்றியும் என்வரலாற்றைத்தையுஞ்சொல்
லி யுன்னிடத்திலென்னுயிரும் வாழ்வுமீதென்று ஓர் ஐநூறுகோ
லை அடைக்கலமாகக்கொடுத்தேனன்றே, உடனே உன்னிடத்தில்
விடைபெற்றுப் பொதிகைசென்று அகத்தியமுனிவரால் காசிக்
குப்போயங்கெழுந்து நரைதிரை மூப்பற்று யௌவன புருடனா
யிளங்கலுற்றனன், இதனாலுனக்குச் சமிசயம் வந்ததென்னின்
ரூபவித்தியாசத்தினால் என்பேரிற் சம்சயமிருக்குமானால் இடையு
டை பாவனைகளாலுண்மை தெளிந்துகொள்ளா திருத்தலென்
னே. இன்றிருந்து நாளையில்லாமற்போகும் செல்வச்செருக்காலெ
ன்னை நீ வெறுத்தல் நீதியாமோ, இனியாயினுமென் ஐநூறுகோலை
க்கொடுப்பாயாகவென்றனன். இவையெல்லாங் கேட்ட ஆதிசை
வன் நம்முடனன்று நட்புற்றவனும் அடைக்கலமாக ஐநூறுகோ
லத்தங்கமுமாகிய அப்பிரமோதனே இவனென மனத்துள் தெளி
ந்தானாயினும் நட்பனென்றொப்புக்கொண்டால் பொருளனைத்தை
யுங்கொடுக்கநேரிடுமென்றும், முன்னுரைத்த சொற்களெல்லாம்
வீணாகுமென்றுங், கருதி பிரமோதனைப்பார்த்துக் கோபித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓ அந்தணா! நீ ஆரணமறையோன் நானாகமவேதியன் உ
னக்குமெனக்கும் நட்புண்டாக யாதொரு காரணமுமில்லை. இ
னிமேலென்னிடத்திலேதாவது கேட்பாயானால் உயிர்மாயும்படி
வதைசெய்வேன் பிழைத்திருக்க எண்ணமுண்டானால் வெளியே

போவென்றலும,பிரமோதன் அடிவயிற்றிற் பகிரென்ற தீமூள
வெதுமபி மீண்டுமப்பாதகனை நோக்கிப பொயசொல்லிச்சாதி
ததலழகலல அடைககலபபொருள் கவர்ந்து சந்திர சூரியர் உள
ளமட்டும நரகத்திற்கிடந்துவருந்தாதே, எஙகும நிறைந்துவிள
ஙகும் கடவுளை மறைககவெவராலுமுடியாது அவரெல்லாமறிவா
ர், பொயசொல்லிவாழவார்குசெவவிடத்திலுமிலலை. மனசாட்
சிககு விரோதமாய நடககலாமா? அடைக்கலமாகப் பொருள
கொடுத்தநானெதிரில நிறகுமபொழுதே உன்னைககண்டவனயா
னென்று சொலலுகிறுய, இபபொழுதுஎன் அடிவயிற்றில் மூண
டெரிகின்ற தீககொழுந்தானது வீணாயபோகுமோ? சாமபரா
கசி விடாதோ? நிலையில்லாத செலவத்தைவழியில்லாதவழியி
லசமபாத்தியஞசெயதால் பழிபாவம அபகீர்த்தி இவைகளைவிளை
க்கும. நான் இவ்வளவு கெஞசிககேட்டு முன்மன மிரஙகவிலலை
யா, என்னுயிர்த்தோழனேயுன்னை வணஙகுகின்றேன் என்றுபல
வாறு கூறி அவவாதிசைவன் காலில்விழுந்துவணஙகி கிடந்த
னன் இவவாறு வணங்கிகிடககும பிரமோதனை அருசசகன்
கோபித்துககாலாலுதைத்தனன் பிரமோதனு மனமபொருமித
ழுந்து பொருள் கவர்ந்ததுமன்றி உதைக்கின்றனையாவென்றுஅதி
கோபத்துடன் அப்பாதகனமார்பிலுதைத்தனன. இருவருமகை
ககலகஞசெயயத்தொடஙகினா அவவேளையி லஙகிருந்தபலா இ
வாகளை விலக்கி உஙகளுக்கு வழக்கேதுமுள்ளதாயின இவ்வூர்
ஞாயசபைககணசெல்லுஙகள் இக்கோயிலிற கலகஞசெயவதுநீ
தியில்லையெனறனர், உடனே பிரமோதனும ஆதிசைவனையிழுத்து
க்கொணடு ஞாயசபையைசசார்ந்து தன வரலாற்றைதையுமு
ரைத்தனன. அவவுரைதனையுங்கேட்ட சபையோர ஆதிசைவ
னுரைத்தவைகளையுஙகேட்டு, அருசசகனைநோக்கி பரதேசியாய
உணணவும உடுக்கவுமில்லாமல் வருந்திய உனககு அளவறறதிர
வியம பெறுதறகுககாரணம யாதெனறுகேட்டனுய அருசசக
ன்என் நல்வினையின்வழிவந்ததென்றனன். சபையோர அநதந
ல்வினையும எவவாறுபொருள்கொடுத்ததுஎன, அருசசகன்வேறொ
ன்றுஞ் சொல்லவழியறறவனுய வாயமூடிமௌனமாயினன. உ
டனே சபையோா இவ்வாதிசைவனே பொருள் கவர்நதவனெ
ன்று நனகுயதெளிந்தவர்களாய அவவருசசகனை நோக்கி நீ
யே பொருள்கவர்ந்தாய்இவனே அப்பிரமோதனெனபான அடை
க்கலப்பொருளை உடனே நீ கொடுத்துவிடு எனறனா. இவவாறு

சபையோர் கூறியவைகளைக்கேட்ட ஆதிசைவன் அவர்களைநோக்கிக் களவும்புரட்டும்என்வம்சத்திலேகிடையாதென்றும் அடைக்கலப்பொருள் யான் கவரவில்லையென்றும், இவ்வாறு வேண்டுமானால் சுவாமி காசிபேச்சுரர் சன்னிதியிற் பிரமாணஞ்செய்து தருகிறேனென்றுங் கூறினான். அதுகேட்ட சபையோர் அருச்சகனைநோக்கி பிரமாணஞ்சொல்வது இலேசல்லவென்றும் கேவலமாயுள்ள பொருள் நிமித்தம் குலநாசஞ்செயதுகொள்வது தகாதென்றும பலமுறை கூறியுங்கேளாமல பிரமாணமேசொலவேனெனத்துணிந்து ஆதிசைவன சாதிப்பதாயினன. இதுகண்டபிரமோதன்சபையோரைநோக்கிப பிரமாணஞ்சொலலுதற்குரிய தினமியாதென, அவையோர் நாளையதினமாகியசோமவாரம் தக்கநாளெனச்சொல்லித் தங்கடங்கள வீடுகளிற்சென்றனர். அருச்சகனசொன்னபடி சாதித்தோமெனக் களிப்புற்றுப் பூசைமுறை நடத்தச்சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்துட்சென்றனன. பிரமோதன மாலைககட ள ட தநிப பசியாலும் பொருளிழநத துயரத்தாலுமிகவருந்தி ஓாமனையின் வெளிப்புறத்திண்ணையிறகிடந்தனன். மாலைகாலமும நிலவுமபோய மையிருளெங்கும்பரந்தது.

இஃது இவவாறாகப் பொய்ப்பிரமாணஞ்செய்யத் துணிந்த அருச்சகன் அருத்தசாமம்வரைப் பூசைநடத்தி யாவரும் தங்கள் தங்களிடங்களுக்குச் சென்றபின்பின்னர்தனியே அவ்வாலயத்திலோரிடத்திலிருந்து யோசிக்கலாயினன். அந்தோ நாமென்னகாரியஞ்செயதோம் சபையோர்முன் பிரமாணஞ்சொல்வதாய வீறுதோன்றபபேசினோமே இக்கடவுள்முன் பொயகூறினாலநம்மைபபொடிபாக்காமல் விடுவாரோ, இழிவான செலவத்தின் பொருட்டு அருமையான சிவனைபபோககுதல் மிகவும பரிதாபமே இனிமேலென்னசெயவோம இனிபபிரமாணஞசொல்லமாட்டோமென்று கூறுவதும் அழகில்லையே இவவாபத்தினின்றுதப்பவேறுவழியுங்காணோமே நமமனையாட்டியுரைத்த புத்திமதியினைத்தையுங்கேளாமறபோனோமேஎன்று, பலவாறுஎண்ணியெண்ணிவிதனமுற்றுக்கடைசியாய, இக்கடவுளிந்த மகாலிங்கத்திலில்லாமற்செயவதே உபாயமெனக்கருதி ஓர்கும்பத்தில் அக்கடவுளை ஆவாகித்து அடுத்த வடபுறத்தில் சாகோபசாகையாய் வளர்ந்துநிற்குமோர்புளியமரத்தினடியிற் புதைத்துக்கோயில்வாயில்களனைத்தையும் அடைத்துப்பூட்டி ஓண்டிக்கள்வன்போலதன்வீட்டிற்சென்றுசூரியோதயமாவதையெதிர்பார்த்திருந்தனன்.

ஆதிசைவன் செய்தி இவ்வாறாக அங்கோர் தெருத்திண்ணையிற் கிடந்துறங்கும் பிரமோதன் கனவில் சுவாமி காசிபேசர் ஓர் அந்தணன் வடிவாய்த்தோன்றி அனபாயபாதகனான அருச்சகன் சுவாமி காசிபேச்சுரரை ஓர் கடத்தில் ஆவாகித்து அடுத்து நிற்கும் புளியமரத்தடியிற் புதைத்திருக்கின்றான், ஆகையால் அம்மரத்தைத்தழுவி நின்று அருச்சகனைப் பிரமாணஞ் சொல்லச்சொல்லுவாயாக வென்றருளி மறைந்தனர். உடனே பிரமோதன் விழித்தெழுந்து தான்கண்டது கனவுதானெனினும் இங்கெழுந்தருளியது சுவாமி காசிபேசுரர்தானென்றுந் தெளிந்து பரிதாபமுற்று சுவாமி! மரகதாம்பிகையுடன் திருப்பள்ளி மெத்தையிற் கலந்து களித்திருக்குமின்பத்தை விட்டு அடியேன் மனத்திலெழுந்தருளினீர் நான் செய்த தென்னையோ யாரொருபாதகன் பிறக்கப் போவதாய இலிங்கத்திருவுருவினின்றும் நீங்கி ஓர் கடத்துள்ளும் வீற்றிருக்கும்படியாயிற்றே என்னைப்போல் அபராதஞ்செய்தவர்கள் இவ்வுலகத்திலெங்குமில்லை. கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த காட்டுவழிபோன்ற அடியேன் மனத்திலெழுந்தருளிய தேவரீர் பொற்பாதங்கள்வாடிச்சிவந்தனவோ, என்று பற்பலபுலம்பி தொழுதுகொண்டிருக்கையில் ஆதிசைவன் அந்தரங்கத்தில் நிறைந்திருக்கும் பொய்ம்மயமான காரிருளுக்கு அஞ்சி உலகத்திற் பரவிய இருட்படலம் சூரியனுதிப்ப நீங்கிற்று. உடனே அருச்சகன் பிரமாணஞ் சொல்லப் பிரமோதனையழைத்தலும் அவன் சபையோருடன் சுவாமி காசிபேசர் ஆலயத்திற்சென்றனன் அதுகேட்ட அந்நகரத்தார் யாவரும் அவ்விடத்தில்வந்து கூட்டமிட்டனர். அருச்சகன் பொருளாசையில்மூழ்கிப்பிரமாணஞ்சொல்லக் கோயிலுட்சென்று இலிங்கத்தைத்தழுவினான். அதுகண்ட பிரமோதன் ஆதிசைவனைச்சமீபத்திலழைத்து நீ இந்த மகாலிங்கத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ் சொல்லுவையேயானால் உனக்கன்றி இதுகண்டார்க்கும் கேடுவிளையுமாதலால் அடுத்து நிற்கின்ற இப்புளியமரத்தைத்தழுவிப் பிரமாணஞ்செய்வாயாகவென்றனன். அவையோரும் அப்படியே வற்புறுத்தினர். அருச்சகன் நாம் இரவிற்செய்த தீவினையனைத்துமிவர்கள் அறிந்தனர்போலுமென்று மனக்கலக்கமுற்று விதிவழி வருவது தவிராதெனத்தெளிந்து அவ்வாறே செய்கிறேனெனத் துணிந்து அப்புளியமரத்தைக்கட்டிக்கொண்டு திரிபுரமனைத்துஞ்சாம்பராய்ப்போகும்படி எரித்தருளிய சிவபிரான்மேல் ஆணை

யிட்டதாய், நான் அடுத்து நிற்கின்ற இவ்வேதியனை நட்புறவில்லை, இவன்யாதொன்று மென்னிடததிறதாவில்லை, முனனொருவிருத்தவேதியன்கொடுத்தது ஒன்றுமில்லாத ஒருசொள்ளை மூங்கிற்கோல் இவைபொய்யாயின் தெய்வ மென்னை எரிக்கக்கடவது என்றுரைத்தனன்.

இவ்வாறு ஆதிசைவன் பொய்ப்பிரமாணமொழிந்த உடனே முன் சிவபெருமான் புன்னகையி லெழுந்து திரிபுரத்தைப் பொடிசெய்த அக்காலாக்கினியே மரத்துடன் ஆதிசைவனையுஞ் சேர்த்தெரிக்கலாயது. அப்பாதகனெரிநது சாம்பராகியும அப்பெருந்தீ மேலுமேலும் விருத்தியடைந்து ஆகாயத்திற்கும் புவிக்குமோரளவாய்நின்றது. அதனால் உலகமெல்லாம் நடுநடுங்கின, அத்தீக்கொழுந்தினமேல் சிவபெருமான் பலமுகங்களுங்கரங்களுங்கொண்ட ஓர் பயங்கரமான வடிவுடன் தோனறி உலகமெல்லாம் சம்காரஞ்செய்வான்போல் அச்சமுறுத்த லாயினர், அதுகண்ட பிரமன் முதலானதேவர்கள் யாவரும் என்ன செய்வோமென்று வருந்தலாயினர். திருமால் கிடுகிடென்று நடுங்கி அச்சிவபிரான் சன்னிதியில் வெகுதூரத்திற்கப்பால் நின்று அஞ்சலி பந்தனம்செயது அகமுருகி சர்வசக்தியுள்ள பராபரக்கடவுளாகிய தேவரீரோ உலகங்களை யழிக்க நினைததாறறுப்பவர்யாவரென்று, பற்பல புகழ்ந்துபோற்றலும் சிவபிரானகோபம் நீங்கி இடபாரூடராய் மந்தகாசத்துடன் அப்புருடோத்தமமாயவனையருகிலழைத்து உனக்குவேண்டும் வரம் யாதென்றருளத்திருமால், சிவபிரானைவணங்கிக்கடவுளே உமமுடைய அடியவருள் யான் முதல்வனாகவேண்டும் உம்முடைய சன்னிதானத்தில் எக்காலத்தும் யான் தெரிசித்து வணங்கி நிற்கவேண்டும் தேவரும் யானும் போற்றிசெய்ததால் திருப்போற்றீச்சுரர் என்ற ஓர் அபிதானமும் தாங்கள் அணிந்துகொள்ளல் வேண்டும் என ஐயன் அவை யனைத்தையும் கொடுத்தருளிப் பிரமோதனையழைத்து அன்பா உன்னாலே பொய்புகன்ற பாதகனை எரித்தோம் உன்செல்வமெல்லாம் அவன்வீட்டில் புதைத்துவைத்திருக்கின்றனன் அவையனைத்தையுங்கைக்கொண்டு ஓர் கன்னியைவிவாகஞ்செய்து இந்நகரிலேயேசீவிப்பாயாக, அன்றியும் உன்னால் எரித்தாட்கொண்டவரென்று ஓர் பெயரும் யாம் பெற்றனம். வேண்டும்வரங்களும் கேட்பாயாக வென்றருளினர். உடனே பிரமோதன் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவனாகி அப்பிரா

னைவணங்கி சுவாமி என்பொருட்டு சாம்பராய்த்தேவரீ ரெரித்தருளிய ஆதிசைவன் உயிர்பெற்றெழல்வேண்டும் அடியேன்முடியில் உம்முடையபாதாரவிந்தத்தையடைய வேண்டும் என்றனன். இவையனைத்துங்கேட்டருளிய சிவபிரான் அவ்வாறருளியவ்விடத்திலேயே மேற்குமுகமாயோர் சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டருளினர், அப்புருடோத்தமப்பெருமானுமப்பிரான்சன்னிதியிலேயே வணங்கிநிற்ப ராயினர்.

முனிவர்களே முன்னர் தீச்சுடர்மேல் விளங்கிய சிவபெருமானைப்புருடோத்தமப்பெருமான் புகழ்ந்துநின்றவிடம் அக்கோயிலினமேல்பாலாகும். தெரிசனஞ் செய்து நிற்குமிடம் அக்கோயிலிற சன்னிதியாகும். அப்பால்அந்தப் பிரமோதனைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பற்பல புகழ்ந்து வரங்களுநல்கித்தங்கடங்களிடங்களிறசென்றனர். பொடியாய்க்கிடந்த ஆதிசைவனும் பிரமோதன் கேட்டுக்கொண்ட வரத்தின்படி உயிர்பெற்றெழுநது மானமொருயால் மனத்தைவருததப்பிரமோதன் முனைவந்து, பொருளாசையால் நான் உன்னைமதியாமலிகழ்நத என் குற்ற மனைதவையும் பொருத்தருளல் வேண்டுமென்று அவன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கித் தன்வீட்டுக்கழைத்துச்சென்றுவீடு விளைநிலம அணி புதைததுவைததிருந்த திரவியம் மற்றுமுள்ளபொருள்களனைத்தையும் நல்கினன். பிரமோதன் வீடு விளைநிலமுதலானவைகளை அவ்வருச்சகனுக்களித்துப் பொன் னிதிகளைமாத்திரங்கைகககொணடு அதிற்பாதி சிவபிரான் திருப்பணிக்களித்து மற்றத்திரவியத்தால் ஓர் பெண்மணியை மணந்து இல்லற வாழ்க்கையுற்று சுவாமி எரித்தாட்கொண்டவரைக் காலந்தோறும் தெரிசிப்பதே ஒப்பற்ற விரதமெனக்கருதி ஒழுகுவானாயினன்.

முனிவர்காள் இக்கதையை எழுதினவர்களும் பூசித்தவர்களும்படனஞ்செய்தவர்களும் படனஞ்செய்வித்தவர்களும் அன்புடன்கேட்டவர்களும் பிணி நீங்கு கவலை முதலானவைகளையணுகார் இப்பூமிக்கும் அவர்கள் அரசராகி வானவர்க்குமுமேலான தலைமை பூண்டவராய் இன்பமெல்லாம் அனுபவித்து முடிவிற் சிவகதியும் பெறுவார்கள் என்று சூதமுனி கூறி யருளினார்

எரித்தாட்கொண்ட வசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபனை யடைந்தசருக்கம்.

பவமற நோற்றுநின்ற பண்ணவச் சூதன் றன்னைத்
தவமுயர் முனிவர் நோக்கிச் சாற்றிய வெரித்தாட் கொண்ட[ங்
சிவபிரான சரிதங்கேட்டோந் தெவிட்டாத வினைபததாழந்தோ
கவர்தரு வினையு நீத்தோங் கண்ணுதற் காட்பட்டோமால. (௧

இன்னுமொன் றுன்பாற் கேட்டற் கிசையந்தன மிமவானீன்ற
கன்னிதன் பாகத்தார்க்குக் காசிபமுனிவனபூசை
முனனரோ நடாத்துகின்று னென்றனை யன்றோ ரமுத்தி
நன்னிலை காறுமுள்ள கதையெலா நவில்தியென்றார். (௨)

உலகெலாஞ் சிவமாக்காண்பா ருரைத்தசொற் சூதன்கேளா
வலகிலாக் களிகொண் டெனற னையனமீர் கேணமினப்பாற
றலமெலாம் புகழுங்காசித் தடநகர் வசிப்போனுள்ளச்
சலமெலா மொழித்தோன் றன்பேர் சாறறுவர் சிவசர்மாவே. ()

சொல்லிய சிவசர்மாவுஞ் சூழ்தரு சீடரோடு
மல்லிய வுலகத்துள்ள மகிமைகூர் தீதம்வாசத்
தல்லியங் கொன்றை வேணி யனகனாலயங்க
ணலவியலாடிப் போற்ற நாணிலம் வலஞ்சூழ்காலை. (௪)

தொண்டைமா நாடுதாண்டிச் சோளமண்டலமுஞ்சூழ்ந்து
வண்டணி கூந்தற்செம்பொன் மாலையோர் மகளாங்கனனி
கொண்டதன் னாட்டினுள்ள கோயில்களேத்திப்பின்னர்
மண்டலமளக்குந தென்றன் மலையமாமலையிறசென்றே (௫]

கலயமா முனிவன்பாத கமலங்கள் சிரமேற் சூடிச்
சிலநின மாங்கண் வைகித் தெய்வதப்பொருனையாறறி
னிலகியதுறைகளாடி யிணர்செறி கனவினீழ
லுலகெலா மீன்றாள்பாகத் தொருவனை வணங்கியாங்கே. (௬)

பல்பக லிருநது பினனர்செல்லிமா வனத்தின் பாஙகர்
மல்கிய கருணையெங்கள் வரதர்க்கா கமத்திற்பூசை
யலகலி லாறறுவிற்போன காசிப வபிதானத்தோ
னெல்கலில் தவத்தி னிற்போ னுவருன்வாழ் கின்றனென்ன,

பற்பல ருளிப்பவாங்கு படர்தரச்சிவசர்மாவுங்
கற்பவருடனெழுந்து கனகமு முத்துஞ்சிந்திப்

பொற்பமா பொருநைமேய புண்ணியத்துறைநீராடி
யறபொடா மலகச்சூழ லருந்தவன சாலை புக்கான. (௮)

தவஞ்செயுங் காசிபனருள் தாழ்தலுமுனிவ னோக்கி
யுவந்தெழுந் தினிமைகூறி யுறறவா றுரைத்தியெனனச்
சிவந்திகழ் முனிவநினைந்த தேசிக னெனையாள் கொண்டேன
பவம்படா தருட்கண் சாறே பார்த்தெனைக் காத்தி யென்றான•

என்றலு முனிவன் கேட்டிங் செயதிவினை யாதலாலே
கனறிய பவங்களெல்லாங் கடந்தனை யிததலமபோல
மனறலேழ் நீக்கமேபோன் பறறொளி மூர்த்தியேபோற
றுனறிய திரைசூழ் வைப்பிற சொலலுதற கிலையாலென்றான் ()

காசிப னுரைத்தல் கேட்டுக் காதலகூர் சிவசர்மாவு
மாசிலா வவைகளெல்லா மடியனுக்கருடி யென்ன
வாசிசேர் தலைதிறகேறறு மகிமைகளுரைத்தே மாகப
பேசுந்தீர்த்தங்கள் காட்டிப பெருமையும் பேசுவானால (௧௧)

தீங்கிலு லரசரோரோ சிறறுயிரப் பறவையாகி
வீங்குவந் தாடகதேவி யெழுந்தருள் சுரந்து நாளும்
பாங்குற நிறகினறுனற பகர்தரு தேவிதீர்த்த
மாங்கதின் மூழ்கவெனனச் சிட்டரோ டாடினானால்! (௧௨)

மறறதோ ரரசனயாகம் வரந்தி யழிப்பவீங்கு
பெற்றிடப் புரிந்ததான பீடுசேர் சாலா தீர்த்தத்
துறறதோர் பெருமை யாவ ருரைப்பவர் மூழ்கவென்னச்
சுற்றிய சிட்டரோடு தோய்ந்தனன குணபாற் சென்றார் (௧௩)

இவணுள தொருவனறீய மேநதுலகை யுடனமூப் பினறி
யுவமையி லோருவாவா யுறறெழுந்திறு விந்த
வவனியோர் திபதீர்த்த மாமெனப் புகழ்வா ரெனனப்
பவமறக் கறபாரோடு படிந்தன னபபாற் சென்றார். (௧௪)

எனமனை யதிதி யென்பா ளிந்திரன் வாகைகூட
வன்மையார் தவங்கள் செய்து வரம்பல பெறறுள்யானு
நனமைகள் பெற்றே னென்பேர் நவிலுமிந் நீர்த்தமென்னத்
தோன்மைசேர் சிட்டரோடு தோய்ந்தனன் றென்பாலுற்றார். (௧௫

பழுதிலா துலகங்காத்தபடர்புழு மேனிவேந்தன்
முழுகலு மாற்றுயர்ந்த முழுபொலன் மேனியானான்

மழுவலான சடிலசீத்த மாம்புழு மாறி நீத்தக்
தொழுதிவன் றாழ்கவென்ன றாழ்கினன் குழலோடு (கக)

சித்திரன் குயிலாய் மேனாட் சென்றிதின் றாழ்கியெங்க
ளத்தனைப் பணிந்து தேவ ருயின ரங்கிதனபேர்
குத்திர வினைகணீக்குங் கோகில தீர்த்தமெனனப்
பத்தியா யெவருமாங்கு படிந்தனர் கூடபாற் சென்றார். (கஎ)

காலைகயோ டெழுனை மற்றைக் கலைமகளொ ளுழுந்நீக்க
மின்றுழக் குண்டமாக வெழுந்ததோ ரரசர்க்கென்ன
வங்கதின ஏழகியாரு மருள்புரு டோத்த மப்பேர்
செங்கண்மா றளியிற்சென்றார் காசிபன் மீணடுஞ் செப்பும். ()

சரதமே யென்னப் பொய்மை சாற்றிய பதகன்றியா
லெரிபடப் புரிந்தார்கோப மினிதுநீங்கிடக்கை கூப்பி
விரிதரப் புகழத மாயோன் மேயினை வணங்க வென்ன
வரியரி யென்று போற்றி யததனர் கோயில் புக்கார். (க௯)

செவ்விய சிவசாமரயான் செயதமா மகத்தின்மேய
கவ்வியங்கரத்துப பெம்மா னறுமலர்ப் பதங்கள் போறற
வெவ்விய வினைக டீர்ந்து வியனகதி பெறுவாரொன்னப்
பவ்வநோர் சிடரோடு பணிந்தனன் வடபாலுற்றார். (உ0)

முன்னரோர் பொய்சொன்னானை மூளெரி மடுப்பச்செய்த
தன்னிகரொரித்தாட்கொண்ட சங்கர மூர்த்திகாண்டி (ச்
பொன்னடிவணங்கில் வேண்டும் பொருளெலாமளிப்பரொன்னச்
சன்னிதி யெவரும் போற்றித் தாழ்ந்தனர் களிப்புறாரால்.(உக)

விளங்குமா லயத்திலுள்ள மீனாட்சி சுந்தரேசர்
வளங்கெழு மூர்த்தியெல்லாம வகைவகைமுனிவன் கூறி
யுளங்களிந் தினிதுபோற்றி யுருகிய சிவசர்மாவைத்
தளர்திகழ வச்சாலைக்குட் டகவுடனழைத்துச் சென்றான். ()

சென்றகா சிபனார் பாதஞ் சிவசர்மா வணங்கிப்போற்றி
நின்றுமா னிடராய் வந்தோர் நிரந்தரம் புரிதல் வேண்டு
கன்றுசேர் கருமமெல்லா கவில்கெனப் புலன்களெல்லாம்
வென்றவன் முறையா லெல்லாம் விரிதர விளம்பல்செய்தான்.

சிவசர்மா காசிபனையடைந்தசருக்கம்முற்றிற்று.

பதினேழாவது

சிவசர்மா காசிபரையடைந்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்.

பந்தபாசமறத் தவஞ்செய்து சிறந்த பண்ணவனாகிய சூதமுனிவருரைத்தருளிய எரித்தாட்கொண்டார் திவ்விய சரித்திரமனைத்தையுங்கேட்டு ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கிய நைமிசவனத்து முனிவர்கள் யாவரும் மீண்டும் அச்சூதமுனிவரை நோக்கி முன்னரே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர் பூசைசெய்து வருகின்றனர் என்றீர், அம்முனிவர் முத்தியடைந்தது வரையுள்ள கதைகளனைத்தையும் உரைத்தருளவேண்டுமெனச் சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர்.

முனிவர்களே சுவாமி காசிபேச்சுரரைக் காசிபமுனிவர்பூசைசெய்து வருகின்ற நாளில் புண்ணிய க்ஷேத்திரமாகிய காசிமா நகரில் வசிக்கின்றவனும் பற்றற்றவனுமாகிய சிவசர்மாவென்னுமோர் அந்தணன் அளவற்ற சீடர்களுடன் பூலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களனைத்திலும் நீராடிச் சிவாலயந்தோறுந்தெரிசனைசெய்யக்கருதிப் பூவலஞ்சூழ்ந்து அநேக நாடு நகரங்கள் கடந்து கடைசியாயப் பாண்டி நாட்டில்வந்து பொதிகையிற் சென்று அகத்தியமுனிவரைக்கண்டு தெரிசனஞ் செய்து இந்திரகீலத் தலமாகிய பாவநாசமென்னுந்தலத்தில் வந்து ஸ்ரீ லோகாம்பிகை சமேதராய் விளங்காநின்ற சுவாமி பாபவிநாசேஸ்வரரை வணங்கித்துதித்து வசித்துவருகையில் நெல்லிவனத்திற்றவத்திற் சிறந்த காசிபரென்ற வோர் முனிவர் சிவபிரானுவப்பக் கைங்கரியஞ்செய்து வருகின்றனரென்று பல முனிவாகளாற கேள்வியுற்றுச் சீடருடன் அந்நதி யிருகரைகளிலுமுள்ள தீர்த்தங்களில் விதிப்படி நீராடி சிவாலயங்களனைத்தையும் போற்றி செய்து ஆமலக வனத்தில் வந்து காசிபமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கு மம்முனிவரை வணங்கி நின்றனன். காசிபர்நிஷ்டையினீங்கி வணங்கிநிற்கின்ற சிவசர்மாவையுபசரித்து வந்தகாரியமேதெனத், தங்களை ஆசிரியனாகக் கொள்ளவந்தேனென்று சிவசர்மா கூற இருவருங்களிப்புற்றவராய் வாழுகையில் காசிபர் அம்பைத்தல மகிமை முழுவதுஞ் சிவசர்மாவுக்குரைத்து, அவ்விடத்திலுள்ளஎழுவகைத்தீர்த்தங்களையுங் காண்பித்து மூழ்கச்செய்து சுவாமி காசிபேசர்* எரித்தாட்கொண்டவர் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசர் புருடோத்தமப்பெருமா

ன் ஆகிய கடவுளரைத் தெரிசனைகளையுஞ் செயவிரதச் சரிததிரங்க ளானதனையு முரைத்துத் தான்வசிக்கும் பனனசாலைக்கு எழைத்துவரலுமசிவசாமா காசிபனை வணங்கி முனிபுங்கவரே! உலகத்தில மனிதராயப்பிறந்தோா நாடோறு மனுட்டித்துவரவேண்டு முறைமைகளனைததையும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் காசிபா அவைகளையெல்லாம் முறைப்படி கூறியருளினா.

சிவசாமா காசிபனையடைநத சருக்கவசனச்சுருக்க முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம்

செயிர் விண்ட மாதவர்க்கோர் சிரோமணியாங காசிபனுஞ் சிவசர்மாவு, முயிரொன்று யுடலிரண்டா யாமலக வனத்திடத்தி லிவருந்து வாழுநாட, கயிலொன்று பொருனையுளதுறைகளெலா நீராடிக காசி செலவான், செயலொன்று சிவசாமா காசிபாதாண முடிசூடிச்செபபினுனல். (க

அனனவனறன மொழிகேட்டுக காசிபனுமம விடையளிப்பவடுத்தாரோடு, தனனிகருமபொருனையிலே நீராடிக் குயிலேசர் தாளகள்சூடி, வனனிவடி வாயொளிரு மெரித்தாட்டுகொளவள்ளறனை மரகதபெண், கன்னிதனைத் திருமாலைக் கண்ணாரப்பருகியொரு கருத்துட் கொண்டான. (உ)

போத்தபத முன்னீர்ப்பப் பெரிதுமனம் பினனீர்ப்பப்பின்பாற சீடர், சேர்த்திசொலி வரப்பொருனை யிருகரையி னீத்தமெலா சிறபபினுடி, யார்த்திபெற வாலயஙகள பலபோறறிக் கரிசாத்த வாதிமூல, மூர்த்தியிரு தாளவணஙகித் தலவாச மிருநதுதவ முறையிறசெயதே. (௩)

வானவர்கோன் மருதாகி நிழலளிபப வீற்றிருக்கும் வரதனாதந் தேளமரும் பதமலரோ செனனிமிசை யணிமலராய்ச் செயது மேலா, ஞானமுறச சிலதினமுற் றப்புறத்து நீத்தமெலா நானஞ்செயது. மீனமுறுஞ்சங்கமத்தி னீராடி வடதிசைக்கண மீண்டாருகி. (ச)

தெனமதுரை காளத்தி முதலான தலங்களெலாந் தெரிசித்தேத்தி, சுன்மமினை தவிழ்த்தாளுங் கங்கையிலே நீராடிக்

கைலைவாழ்வைப், பொன்மயமாம் வில்லிதனை விசவேச நாய கனைப் புகழ்ந்து போற்றி, நன்மையுறச் சிலதினமாக இருந்த தின்பின் பிரயாகை நண்ணியப்பால். (௫)

மேலான பிரமகபா லத்தலம்போ யுலகமெலாம் வெறுத் தானுகி, மாலான வர்க்கரிய வொருபரமன் சேவடியின் மன நகலப்பச், சாலான நிட்டையிலே பலகால மிருந்துசிவ பத வி சார்ந்தான், தோலாத நிட்டையிலே சிடுரெலா மாங்காங் கு துலங்கினுரால். (௬)

முடியாத வைராக்ய நிட்டையினுற் சிவசர்மா முத்திசெய் த, கடியாருஞ் சரிதமிதைக் கேட்டாருங் கைலைநிலை காண்பா ரொனலர், நெடிதான மறைகளெலா நனிதேர்ந்த சூதமுனி நிக ழ்த்தக்கேட்டு, வடியாத களிப்பினராய் முனிவரெலாம் வணக் கமொடு வருபபதானுர். (௭)

வேறு.

திருத்தமா முத்திசார்ந்த தெய்வதச் சிவசர்மாவின்
சரித்திரங் கேட்டு வந்தோர் தமிழ்முனி பொதியின்மேவி
யிருத்தன னென்று மெங்க ளெம்பிரான் மணத்தின்காட்சி
யருத்தியிற் கண்டுகொண்டா னருள்கவென் றிடலுஞ்சூதன் (௮)

வேதமா தவத்தீர் நன்று விளம்பினிர் முன்னோர் வேந்த
னுதிநாட் காசிபேசர்க் கணிதிரு விழாநடாத்தும்
போதினு மெட்டா நானிற் புங்கவன் குறுமுனிக்குச்
சோதிசேர் மணத்தின் காட்சி தந்தன னென்று சொற்றான். (௯)

சொற்றது கேட்டு மற்றைத் தூய்தவரெல்லா மீண்டு
கற்றவச் சூதசொன்ன நறுவிழா வதனின்மேனுட்
கற்றவர் புகழுமந்தக் கலையமா முனிவன் காட்சி
பெற்றது விரிக்கவென்னச் சூதமா முனிவன் பேசும். [௰]

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

சிவசர்மா முத்திபெற்ற சருக்கவசனச் சுருக்கம்

முனிவர்களே! அப்பாற் காசிபருஞ் சிவசர்மாவும் உயிரு

முடம்பும்போல அன்னியோன்னியமாய அந்த ஆமலக வனத்தி ல் வாழ்ந்துவருகையில் ஒருநாள் சிவசர்மா காசிமாநகரஞ்செல் ல நினைந்து காசிபமுனிவரை வணங்கி விடைபெற்றுப் பொரு ணைமா நதியிலிருகரையிலுமுள்ள தீர்த்தங்களின் மூழ்கிச் சிவா லயங்களோடுந் தெரிசனஞ்செய்து யானையைக்காத்தருளிய ஸ்ரீ ஆதிமூலப்பெருமாள் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலதின மவ்விடத் தில்வசித்துத்திருப்புடைமருதூருக்குச்சென்று ஸ்ரீபுடார்ச்சுனே சுரரைத் தெரிசித்துத்தலவாசமாயச்சிலதினம்வாழ்ந்துசங்கமுக ம்வரைநீராடி மதுரை காளத்தி முதலான தலங்களிற்சேவித்து க்காசிமா நகர் சென்று சுவாமி விசுவேசபெருமானை வணங்கி ச்சிலதின மவ்விடத்திலும் வாசஞ்செய்து உலகப்பற்றுத் தொ லைங்கிய சித்தவிருத்தி யுடையனுயப பிரயாகையிற்சென்று சிவ பிரான் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்துஆகார நித்திரையில்லா மல் வாங்காத வைராக்கியமுடன அளவற்ற காலம நிஷடையி லிருந்து கடைசியாய்ச் சிவகதி சார்ந்தனன். மற்றைச சீடாக ளும் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துத் தவமபுரிவாரா யினா.

முனிவர்காள்! இச்சிவசர்மாவின சரிததகேடடவரும சி வகதிபெற்றுய்வார்கள் என்று சூதமுனியுரைத்தது கேட்டு மற றைய முனிவர்கள் யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவராய அப்புராண முனிவனை வணங்கிச் சிவசர்மாவின் புண்ணிய சரித் திரங்களனைத்தையுங்கேட்டு மகிழ்ந்தோம் முன அகத்தியமுனி வர் பொதியாசலத்திற கெழுந்தருளினா என்றனை அம்முனிவனு க்குச்சிவபிரானதிருமணக்கோலககாட்சி யெவவிடத்தி லருளிச செய்தனரெனச் சூதமுனி சுவாமி காசிபேசா கொண்டருளும் எட்டாம் திருவிழாவிற காட்சி கொடுத்தனர் என்று கூறலும் முனிவர்கள் யாவரும் அப்பிரான அகத்தியமுனிவருக்கு மணக கோலங்காட்டிய புனித சரித்திரம சொல்லியருளவேண்டு மெ னச்சூதமுனி மேறகூறுவாராயினர்.

சிவசர்மாமுத்திபெற்றவசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று

பத்தொன்பதாவது
அகத்திய முனிவருக்குக்காட்சியளித்த சருக்கம்.

ஆகம முறைமையெல்லாங் காசிப னருள முன்னோ
யாகஞ்செய வசுமனபபே ரரசர்கோன் மரகதப்பெண்
பாகமா குயிலேசர்க்குப பங்குனித் திங்கடன்னில
மாகமா ரும்ப ரிமபா மகிழ்ந்திட விழாச்செயகாலே. (க)

எழுதினத் தடிமை கொண்டா ரிதையாம்ப ரத்துஞ்சொன்னங
கெழுமணி வெளியிடத்தங கிங்கிணிப் பதமொன பூனறி
வழுவற நடனஞ்செய்யும் வரதனாிரண்டு காலங
தழுவுமங் நகரஞ்சூழந்து தனியெழுந் தருளா நின்றார், (உ)

எட்டாநா ளெங்களைய விலங்குலைய் கோலங்கொண்டு
மட்டாருங குழலிபாக மருவிடப் பவனி கொள்வான்
கட்டாருந் தபனமாதி கனவபி டேகங் கொண்டு
பட்டாரு மலருமற்றைப் பணிகளு மணிசெய தப்பால. (௩)

அடியவ ரிரிதினலகு மமுதெலாங் களிப்பிற கொண்டு
முடிவிலா வாரதியங்கண முதுமறை முழககஞ்செயய
மடிவிலாத துபதீப வரிசைநற காட்சியெல்லாம
படிவமோ டெவருங்காணப் பராபரன கொலுவிலவைகி. (௪)

பவகாமீ யங்களென்ற பற்றறும் படிவர் வேண்டச்
சிவகாமி யமமையோர்பாற் றிகழ்தரத் திருநடஞ்செ
யுவமான மறற காட்சி யுலகெலாங் காணவெணணி
நவமான விமானமீதி னாயகன் வீற்றிருந்தே. (௫)

பூரண மாகமங்க ளணிபெற முழவம் வெள்ளை
வாரணம் வீணைவேதன வானவ ரிமபர் நாகா
நாரண னிசுாகள் கூறு நாமகிதங்க ளார்பபத்
தோரண வீதிதோறுஞ் சூழநதிடற கெழுநதான மாதோ. (௬)

இங்கிவை யாகமுனனு ளிமாசல மகளை வேட்குஞ்
சங்கரனேவலாலே தமிழவனை சார்ந்தயோகி
யங்குவந்தனக்கு யாமே யருண்மணக்காட்சி யினபம்
பொங்கிடத் தருதுமெனறா் போநதில ரினறுமென்றே. (எ)

ஆவியுந் துடிக்கநொந்தா னையனே யங்நாளிங்கு
போவெனப புகனறய நீகொள புதுமணககாடசி தனனைப

பாவிநான பார்க்கலாகா தென்றவோர் பான்மைதானோ
சாவதா முயிர்சுமந்து தரித்தன னின்னுந்தானே. (அ)

மைக்கட்டி யனையநெஞ்சைப் புலன்செலும் வழியிற் போக்கிப்
பொய்க்கட்டி யனையமாதர் பொலம்புவி நாடித் தீமே
னெய்க்கட்டி யனைய நாளு நெக்குரு கினனேனையா
கைக்கெட்டி வாயக்கெட்டாது கடந்தனன் மனத்தின் காட்சி.(

கண்ணுதா லுன்னைக்காணுக் கண்களும் வாழ்த்தா வாயும்
வண்ணநீள் புகழ்கேளாத செவிகளும் வணங்காக்கையு
முண்ணிகழ்ந அருகா நெஞ்சு முற்றவர் தம்மை நீரூழ்
மணணிலஞ் சுமத்த லந்தோ வம்பினும் வம்பே யன்றோ. (க0)

சந்திரப் பிறைவிளங்கு சடிலமுங் கருணைபூத்த
சுநதர வதன மைநதுந தோகையோர் புறமும்பாச
பநதனை யறுத்தாட் கொள்ளும் பதங்களு நோககி நோக்கிச்
சிநதனை களிக்கப்பெற்றா சென்மமே சென்மமன்றோ. (கக)

கோடானு கோடியான பிறப்பெலாங் குறிப்பொனறுகி
வாடாத தவங்களுளும் வளர்பபவ ரப்பாலீணடு
பீடாரும் புனிதராகப் பிறந்தவ ரவரோ கண்ணுற
றோடாரு மொருவன றன்னை நோக்கினா சுகித்து வாழ்வார்.

ஆதலா லிஃதொன்றில்லேற் காவதொன்றில்லை யென்ன
வேதமா முனிவனுள்ளம் வெதும்பின னினிமேலீண்டு
நாதனார் மணக்கோலத்தை நாடிடா திருக்கேனென்ன
மூதெரி மூட்டிகாப்பண் டூவாத தவததி னின்றான். (கங)

வேறு.

மலமறு தமிழ்முனி மாதவ மின்னச்
சிலதினம் புரிதலுந் தெரிநது கொன்றையார்
விலமலி சடையினன் விரைந்து சென்றனன்
சலமறு முனிவரன் மனத்திற் சார்ந்தனன். (கச)

அனபகே னின்றவத் தகமகிழ்ந்தனை
முன்புனக் களித்தது முடிப்பவந்தனம்
(பான்பயி லம்பையிற பூமிகாவல
னினைபொடு திருவிழா வியற்று கின்றனன். (ரு)

ஆங்கது காணிய வமரர் மாதவர்
பூஙகமலத்தவன் புணரிமேனிய

ரோங்கிய திரிபுவ னத்து முற்றுளோர
தாங்கிய களிப்புட னங்குச சாரத்தனர்.   (௧௬)

ரிய காதலின மகிழ்ந்து யாங்கொளத்
திருவிழா பறபலர் செய்ய நின்றனர
பெருவிழா விதற்கிணை பேசற கிலலைபாற
கருவிழி படைத்தவர காணுங் காட்சியே,   (௧௭)

எண்டினத் திருவிழா வின்று யாமுமை
யணைடையிற களித்திட வாவணந்தொறுங
கண்டவர் வினைகெடக் காட்சி நல்குதாங்
தொண்டர்சீ துணையுடன சூழ்சசென றிடின.   (௧௮)

நீடுநம் மணத்தொடு நித்தககாட்சியும்
பீடுறக் கண்டுநற பேறு மெய்துவை
வாடலென செலலென வருதலொர நீளசிலை
யாடகப பொறையின னகங்கரந்தனன   (௧௯)

காந்தளும விழிகதனன கடிய மாதவத்
திரத்தின் னீங்கினன சிவபிரானசெய
வரத்தினி லூன்றின னுணர்வின மாமுனி
சிரத்தினிற கரத்தினை முகிழ்த்துச் சோதினன.   ()

பற்பல புகழ்ந்தனன் பணிந்து போற்றினன
தற்பர வெனக்குநின காட்சி தந்திட
வறபொடங் கழைத்தனை யகிலத் தென்றுனை
பொற்புள ரிலரெனப் புகன்று துளவிருன்.   (௨௧)

சீடரு மற்றுள சுவத்தின செல்வரு
மேடணி குழலியு மெவரும பின்செலக்
கூடமுங் குன்றமுங் கடந்து கோலமாய
பீடுயர் சிங்கையிற பெயர்ந்து சென்றனன.   (௨௨)

வாத்தியத் தொனிகளும் வணங்குந்தேவர்சொற
றோத்திரத் தொனிகளுஞ் சோத்திரம்புகக்
காத்திர முழுவதும புளகக்கஞ்சுகம்
போர்த்தனன் குழாத்தொடு விரைந்து பேரியினன்.)

தன்னை முன்செலச் சடலம் பினசெல
வன்னதி னிழலென வடுத்துச் சீடரும்

பணிய முனிவரும் பட்டாங்கு மனஞ்செலக்
கண்ணுமை வழிபடக் கடைக்கலாயினன். (௨௪)

அண்ணிமை விளைபயிரம்ப காந்தர
வுள்ளமே லெம்பிரா னுருவமூன்றுறப்
பள்ளமே நாடிமேற் பாந்து செலனுமோர்
வெள்ளமே போன்றன னம்பை மேயினுர். (௨௫)

வேறு.

கற்பாரு மாதவருங் கற்பினுக்கோ ரரசாகிக் கமழுகின்றுளு மற்பாரந் தொடர்ந்துவரக் குறியபெருந் தமிழ்முனிவ னமலை மேவிய, பொற்பாருங் கடைநகரு நடுநகருங் கடந்துமணி புனைந்தமாட, மெற்பாடு தனைப்பெரினும் பகல்விரிக்கு முதனக ரத் தினிது வந்தான். (௨௬)

தாமநிறை தோரணமுந் தீங்கரும்புங் கனிக்கதலித் தாறும் வாசத், தாமமெலாம் நிறைகின்ற தெக்கணமா வீதிதனிற் சுராமாலவேச, னேமமுறு முனிவ னொல்லாங் கரங்குவித்து வாழ்த்தெடுப்ப விமவானீன்ற, காமவல்லி படாசிவமாங் கற்பகத்தைப் புட்கமேற் களிப்பக்கண்டான். (௨௭)

குதிகொண்டான சந்நிதியிற் சென்றிருகை சிரமீது குவித்துக்கொண்டா, னதிகொண்ட வெள்ளமென வருமின்பக் கண்ணீரா னனைந்து கொண்டான், விதிகொண்ட நயமவியந்தான் மூன்றுமுறை வலஞ்சூழ்ந்து வியந்து போற்றி, நிதிகொண்ட வறியன்போன் மதிகண்ட வாரிதிபோற் களித்து நின்றுன.

விண்ணுரு மிமாலயமும் விளங்குமணிப் பந்தருழி விரிந்து நின்ற, வெண்ணுறு வுயிர்த்தொகையு மெம்பெருமான் பிராட்டிகர மினிது பற்றிப, பண்ணுருங் கோலவிருந்தங் கருளசுரந் தகாட்சிகளும் பரமயோகி, கண்ணுர வந்தவிமா னத்திடத்திற் கண்டினபக் கடலுளாழ்ந்தான். (௨௯)

நினைவார்தம் நினைவிடத்தி னினைந்தபடி நின்றருளு நிமல மூர்த்தி, தனையாருங் குறுமுனிக்குத் திருமணத்தின் காட்சியெலாந்தந்து போற்ற, வினையாவுந் துடைத்தருளுந் திருநடனத் திருவுருவம் விளங்கக்காட்ட, மனையாரு முனிவருடன் தமிழ முனியசபேசா திருவடிவங்கண்டான். (௩௧)

கொன்றைமதி நதியரவு கொக்கிறகு பெருங்குசடை குலு

ங்கக் கண்டார், னன்றருளு நயனமுடன் மறைநவிலுந் திருவா
யி னலமுங் கண்டான், வென்றிமழு முழவினமு மபினயமு ம
ருவுகரம் விளங்கக்கண்டான், மன்றலங்கூ விளமென்போ ட
ரவுசிர முதலணி கொள் மார்பங்கண்டான். (௩௧)

உழுவைதரு முடைகண்டா னுரகவரை ஞாணதின்மே லொ
ளிரக்கண்டான், வழுவின்மறை யொருநான்கு மறியாத பதம
லர்கண் மகிழ்ந்து கண்டான், விழுதுவிடு திருநீற்றின் முழுகக
ணிந்து விளங்குதிருமேனி கண்டான், றெழுது தொழு துறங்கி
னற வானந்தப் பெருங்கடற்கோர் துறைகாணுதான். (௩௨)

பூவாரு நான்முகனு நாரணனு மறியாத புனிதவென்றுங்,
தேவாரு மொருகோடி மறைப்புலவர் தேடிவைத்த திருவேயெ
ன்றுங், காவாரும் பொதிகையிலவர் தழைத்தெனையாட்கொ
ண்ட கரும்பே யென்று, நாவாரப்பலதுதித்துப் பரவசமுற்ற
டிக்கமல நயந்து நின்றான். (௩௩)

நின்றான்மே லருட்கடைக்கண் சிறிதளித்தங் கருகழைத்து
நித்தநாதன், பொன்றுத தமிழ்முனிவ வுனக்குரைத்த படிநம
து புதுமணத்தி, னன்றான காட்சியொடு நடனமிடு காட்சியே
லா நல்கலசெய்தோ, மின்றினீ வேண்டுவர மளித்தருள்வோ
ங் கேட்டியென விசைத்தானந்தை, (௩௪)

ஐயனருண் மொழிகேட்ட முனிமகிழ்ந்து மீட்டுமவ னலா
த்தாள்போற்றிச், செய்யவனே நினவருளாற பெற்றனவொ
ன்றிலையெனினுஞ் செப்புகின்றேன், வையமெலாம் புகழ்ந்த வ
மபையிலே யாண்டுதொறும வருமிந்நாளி. லையவுன தருட்
காட்சி தந்தருளவேண்டுமென்று னுணாவின மிககான. (௩௫)

மகத்துவஞ்சே குறண்முனிவ னுரைத்ததுகேட் டகிலேச
ன் மகிழ்ந்து நோக்கி, யகத்தியநீ கேட்டவர மஃதளித்தோம்
வேறுசில வருள்வோங் கேட்டி, சகத்திலுள்ளோ ரென்காட்சி
நீபெறுங்கா லன்காட்சி தனைக்கண்டாலும், மிகத்திறஞ்சேர் ப
த்திலுறு நலமனைத்து மினிதெய்த வரிசைத்தா மன்றே. (௩௬)

திருமணத்தின் காட்சியொடு திருநடனக் காட்சியிங்கு சி
றப்பதிறகுக், கருணையொடுதந்தளித்தோ மனபாநீ யினிப்பொ
திகைக் கானஞ்சென்றே, யருமணஞ்சேர் தமிழ்மொழியை வள

ரத்தினிது வாழதியென வருளச்சிந்தை, யுருகிமுனிவரன்பிரித
றகொளாறு மனவருத்த முறாரேனும். (௬௭)

பரமனருட் பணிபெரிதென் றுளங்கொண்டான் பதமலரி
ற் பணிந்து கொண்டா, னிருவிழியு மொருமனமு மப்பெருமா
ன திருவடிக்கே யெய்த வைத்தான, சுரர்முதலோர புகழந்
தமலா சொரிந்திடதென் மலையமலைச் சூழ ஞெக்கிந், திரு
முனிவர் தனைச்சூழக குறுமுனிவன மேலாறு செல்லுங்காலை.()

கடைநகரி லிருப்பவரைப் பசித்தவன்போ லமுதுதவக் க
டைக்கணிப்ப, வடையிலமு தெடுத்தவர்கள் வரததாழ்ததல் க
ண்டனகனப்பாற் சென்று, ஞடைநதவர்க டவஞ்செயலுக் கி
ரங்கியவ னூற்றவர்க ளுதவுமன்னத். திடைதனது பதநகாட்
டி வரமளிததப் பொதிகையிற்சென் றினிதுவாழந்தான.)௬௯)

வேறு.

கொண்டமா தவத்திரப்பாற் குறுமுனி பொதிகை சார்ந்தா
னண்டர்கோன வீதிருழநதங் காலயஞ் சென்று னிநத
மண்டலந தனனிலிநநாள் வருந்தொறுஞ் சபேசா காட்சி
கண்டுதன னுழியிற் செலவான கலையமாமுனிவன் மாதோ. (௭0)

கண்ணுதற் பெருமான் காட்சி கலைய'மா முனிகாண் போழதி
லண்ணினின் றேத்தி வந்த வடியவர்க் கமுத நல்கி
யுண்ணிகழ்ந்துருகினரோ ருலகெலாம் புகழ வினப
நண்ணிநின் றப்பாலெங்க ளுயகன பதவி சார்வார். (௭௧)

மக்களும் பொருளுமின்ப மல்கிய வாழவுஞான
மிக்கநல லறிவும்வீடு மேவுவர் குறுமுனிக்கு
நக்கனா காட்சி நல்கு நன்மைசோ சரிதமிஃதைத்
தக்கவர் முகமாய்க் கேட்டோர சநததமுலகின மன்னோ. (௭௨)

அகத்திய முனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது
அகத்திய முனிவருக்கு காட்சியளித்த சருக்க
வசனச்சுருக்கம்

முனிவர்களே! திருவிழாமுறையினைத்தையும் கா
சிபமுனிவர் முகமாயக் கேட்டறிந்த மசுமனச் சக்கரவர்த்தியா

னவன் ஆகமமுறைப்படி ஸ்ரீ மரகதாம்பிகை சமேதராகிய ஸ்ரீ காசிபேச்சுரருக்குப் பங்குனிமாதத்தில திருவிழாநடத்தநிச்சை யித்துத் துவசாரோகண முதலவரிசையாக நடத்தி வருகையில் ஏழாந்திருவிழாவன்று சுவாமி நடராஜபெருமான் இரண்டுகா லமெழுந்தருளி மூன்றாங்காலமாகிய எட்டாம்நாள் பச்சைசாத் திகோலங்கொண்டு சகலவாத்தியங்களுமுழங்க வெள்ளிவிமா னத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து அடியார்களியாவருக்குங் காட்சி கொடுத்தருளத் திருவீதிவலமா யெழுந்தருளா நின்றனர்.

இங்கு இவ்வாறாக முன் இமாலயன் குமாரத்தியைச் சிவ பெருமான பாணிக்கிரகணஞ்செய்கையில அப்பிரான உத்திரவி னபடி பொதிகாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய மகாமுனிவா சாமிவிடத்தில் வந்து வெகுகாலமாகியும் சிவபெருமானுத்தர வளித்தபடி திருமணக்காட்சி நமக்கு இன்னுமளித்திலர், என று மனவருத்தமுற்று அந்தோ கடவுளே! என்னைத்தெற்கே செ ல்லென்றருளின்தின காரணம் உமது திருமணக் கோலத்தைப் பாவியாகிய நான காணக்கூடாதென்றுதானோ, புலன்கள்போ ம் வழியில் மனதைச் செலுத்திப் பெண் பொன புவி என்ற இ வைகளையே நசி உளமுருகப்பெற்றகாரணந்தானோ, சுவாமி! உ ம்முடைய திருமணக்காக்ஷி அடியேனுக்குக்கைக்கெட்டி வாயக் கெட்டாமறபோனது. கண்ணுதற் பெருமானாகியகடவுளே! உம் மைக்கண்டு களிப்படையாத கண்களும் வாழ்த்தாத வாயும் உம் முடைய திவ்விய சரித்திரங்கள் கேளாதசெவிகளையும் சிட்டை யில் நினைந்துருகாத மனத்தினையும் உடைய மனிதர்களை இவ்வு லகம் சுமப்பது வம்பே யன்றோ. கடவுளே! நமது சந்திரப்பி றை விளங்குகின்ற சடாமகுடத்தையும் கருணைபூத்த தழகுபொ ருந்திய ஐந்து முகாரவிந்தங்களையும உமாதேவி வீற்றிருந்தருளு கின்ற ஓர் பாகத்தையும் பந்தபாச மறுத்தருளும ஸ்ரீ பாதாரவி ந்தங்களையும் பார்த்துப்பார்த்துச் சிந்தை களிக்கப் பெற்றவா எடுத்த ஜன்மமே ஜனமமன்றோ, கோடானுகோடியான பிறவி கள்தோறுமவிடாது செய்துவந்த தபோபலமுடையவரோ அச் சிவபிரானைக் கண்ணாரக்கண்டு களிப்பவர். ஆதலால் எவவகைப் பலனுமில்லாத நாயேனுக்கப்பிரான் தெரிசனமெவவாறு கிடை ப்பதாகு மென்று பறபலபுகன்று நெஞ்சழிந்து இனிமேல் அப் பிரான்திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு களிப்படையாமல் உயிர்த ரிதது வாழுகிலேனெனத்துணிந்து பஞ்சாக்ஷரி மந்திரியினின்று அருமையான தவஞ்செயயத்தொடங்கினன.

௨௧௮ அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தசருக்க வசனச்சுருக்கம்.

இவ்வாறு அகத்தியமகாமுனிவர் தவஞ்செய்தலை யறிந்த கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் அம்முனிவனை நிஷ்டையிற்புகுந்து ஓ முனிவரனே! உனனுடைய தவத்திற்கு வந்தோம் நாமுரைத்தபடி திருமணக்காட்சி யருள நினைந்தோம் ஓர் அரசன் நமக்கோர் திருவிழா அம்பைமா நகரத்தில் நடத்திவருகின்றனன் இன்று எட்டாந்திருவிழா இதுபோல் நமக்குத்தேவர்களும் திருவிழா நடத்தியிருபபதில்லை அவ்விடத்தில் விண்டு பிரமன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் வந்து நிறைந்திருக்கின்றனர் ஆகையால் நீ உன்னைச்சேர்ந்தவருடன அவ்வம்பைமாநகரத்திற்கிப்பொழுதே செல்வாயாயின் நம்முடையதிருமணக்கோலமுந்திருநடனக் கோலமுங் கண்டு தெரிசிக்கலாகும சீக்கிரம் செல்லக்கடவை யென வுரைத்தருளி மறைந்தனர். உடனேமுனிவனிஷ்டையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் கருணையை வியந்து கைகுவித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து சீடர்களும் உலோப முத்திரையும் மறறைய முனிவர்களும் புடைசூழ மலையாசலத்தினின்றும் புறப்பட்டுச்சிங்கைமாநகர்கடந்துவருகையில்வாத்தியகோஷங்களும் தேவர்கள் கூறுந்தோத்திரமொழிகளுஞ் செவியிடத்திற் புகுதலுங் களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரியப் புளகப்போர்வைபோர்த்தவனாய்ப் பள்ளத்திற்பாயும் வெள்ளம்போற் சூழ்ந்துவருவாருடன அம்பைமா நகரத்திற்சென்று கடை யிடையென்ற நகரங்களையுந்தாண்டி முதல் நகரத்திற்புகுந்து பற்பல அலங்காரத்துடன் விளங்குகின்ற தெற்கு வீதியிற் பிரமன் விஷணுதேவர் முனிவர் முதலானோர் தொழுது வணஙக இமாசலத்தினுண்டாகிய உமாதேவியாரொனற காமவலலி படரப பெறற பரமசிவமாகிய கற்பகதரு ஓர் வெள்ளிய விமானத்தின்மே லெழுந்தருளி வருதலைக்கண்கள் குளிரக்கண்டு துதிகொண்டு விரைந்தெதிர்சென்று சிரமேற் கரங்குவித்து ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி நல்விதியை வியந்து மும்முறை வலங்கொண்டு வணங்கித்தரித்திரனுக்கு நிதிகிடைத்ததுபோலவும் பூர்ண சநதிரனைக்கண்ட சமுத்திரம்போலவும் களிப்புற்றனன். அன்றியும் முனிவன் அவ்விமானத்துள்ளே இமாசலத்தையும் அவ்விடத்திலமைக்கப்பட்ட திருமணப்பந்தரையும் அதற்குணிறைந்த அளவற்ற உயிர்த்தொகைகளையும் எம்பெருமான் பிராட்டியை மணஞ்செய்து கொலுவிருந்தருள்கின்ற காட்சியையுங்கண்ணாரக்கண்டு ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கினன். நினைவார் நினைவின்படி நின்றருளும

ப்பெருமான் தனது திருநடனக்காட்சி கொடுத்தருள முனிவன் சூழ்வந்தவருடன் அந்நடராஜபெருமான திருவுருவனைத்தையும் நோக்கிப் பற்பல புகழ்ந்து வணங்கினன. உடனே சிவபெருமான அவ்வகத்தியமுனிவனை யருகிலழைத்து மந்தகாசத்துடன எனக்கன்பனான தபோதனனே! நாமுனக்கு முன்னுரைத்தபடி திருமணக்கோலக்காட்சி தந்ததுமன்றித்திருநடனக் காட்சியுங் கொடுத்தோம் இனிமேலுனக்குவேண்டும் வரங்களைக்கேளென றருளினார். உடனே அம்முனிவனமீண்டுமக்கடவுளை வணங்கிச்சுவாமி யடியேனெல்லாவரங்களுந் தங்களால முன்னமே பெற்றிருக்கின்றேனாயினும் இப்பொழுது வேண்டும் வரமொன்றுளது அது யாதெனின வருடந்தோறுங்கொண்டருளு மித்திருவிழாவிலித்தினத்தில அடியேனுக்குக் காட்சி தந்தருள்தலே, எனக்கடவுள் அவ்வரமளித்ததுடன் உனனை இந்நாளில தெரிசித்தவர்கள் நம்மைத்தெரிசித்த பலனடையக்கடவாரகளென மற்றொரு வரமுங்கொடுத்துப் பொதிகை செல்லவிடைகொடுத்தனுமமுனிவன கண்களு மனமு மப்பிரானபாற் கிடப்ப மனைவி சீடா முனிவர் இவர்களுடன அந்நகரத்தின் மேல்பாற் கடை நகரிற்செலலுகையில் அங்குள்ள சிலரை நோக்கிப் பசித்தவர்போலமுது கொண்டுவரச்சொல்ல அவர்களது கொண்டுவராக்கால தாமதஞ் செய்தபடியால அகத்தியர் அப்பாற்சென்றனர் பிறகு அமுது கொணர்ந்தவர் அம்முனிவனை காணப்பெறாமையால் வருந்தித்துவஞ்செய்ய அகத்தியர் மீண்டு அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளி அவர்களளித்த அன்னத்தின்மேற்றனது திருவடிகாட்டி அவர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களுங்கொடுத்து பொதிகையிற சென்று தமிழ வளர்ப்பாராயினர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே அகத்தியர் பொதிகைசார்ந்தனர் வீதிகொண்டருளிய நடராஜப் பெருமானும் ஆலயத்திலெழுந்தருளினர் அன்றுமுதல் வருடந்தோறும் இவ்வம்பைமாநகரத்தில் சுவாமிகாசிபேசருக்கு நடந்துவரும் திருவிழாவில எட்டாம்நாள் அகத்தியமுனிவர் ஆங்கெழுந்தருளிச் சேவித்துப பொதிகாசலத்திற்செல்லுகின்றனர். கண்ணுதற்பெருமானைகாட்சி அகத்தியமுனிவர் காணுங்காலத்திற் குழுமங்கண்டு சேவித்துச சிவனடியார் யாவர்க்கு மமுதருந்தி மனமுருகப்பெற்றவர் இம்மைமறுமைப்பலன்களை யடைவார்கள் இச்சரித்தைப் பெரியோர்முகமாய்க்கேட்டவர்கள் புத்திரசம்பத்தும் செல்வமுமி

ன்பமும் நீடூழி வாழ்வும் ஞானமும் கடைசியில் மோக்கமும்பெ
றுவார்கள் என்று சூதமுனிவர் கூறியருளினர்.

அகத்தியமுனிவருக்குக் காட்சியளித்த சருக்க வசனச்சுருக்கம்
முற்றிற்று.

இருபதாவது
காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்கம்.

தண்ணருந் தமிழ்முனிவன் றற்பரனார் மணக்கோலங்
கண்ணாரக் கண்டகதை கேட்டுள்ளங் களித்தனமென்
றுண்ணிறைந்த முனிவரெலா மொருசூத முனிவரனைப்
பண்ணாரப் பறபலவாயப் புகழ்ந்தினன பணிபபரால். (க)

வாசமெலாங் கமழுகின்ற வாமலக வனத்திடத்திற்
பாசமெலா மறநீத்த பண்ணவர்க்கும் பண்ணவனாங்
காசிபமா முனிவரன்றன் சரிதமெலாங் கருணையொடு
பேசிடுக வென்றிடலுஞ் சூதமுனி பேசுவனால். (உ)

இவ்வாறு குயிலேசர் முருகணியி னெழிற்றோக்கித்
தெளவ்வாத வானந்த சாகரத்தி னடுமூழ்கி
யெவ்வாயுஞ் சிவமயமா யிதையங்கொண் டியாவருக்கு
மொவ்வாத யோகத்திற் காசிபனும் குறைதிடுநாள். (௩)

வேதண்ட மலைவிளங்கும்விதக்கனார் சன்னிதியிற்
பாதங்கண் முடிசூடி யாழேந்திப்பகாவேத
கீதங்கள் பலபாடிக் கிளாகின்ற நாரதனார்
சீதங்கொண் முகநோக்கிக் கருணையுடன் செப்புவரால். (௪)

இசைமுனிவ பூதலத்தி லெழிற்பாண்டி நன்னாட்டிற
திசையனைத்தும் புகழ்நெல்லித் திருவனஞ்சேர் ரம்பைதனி
னசையனைத்தும் வகித்தென்னை நாடோறு நயந்துமுடி
மிசையிடத்து மனத்திடத்து மிகவேண்டி னிற்பாயை. (௫)

மாதவத்தோர் தலைவனுமாய வானவரும் புகழ்நேத்த
நீதவுத்த மத்தலையே நிற்பாயை விளங்குகின்ற
நீதவித்த சிந்தை நந்தனு செலவனெனுங்காசிபனை
யாதரத்தி னிவ்வுழிநீ யழைத்தினிது வருகெனறுர் (௬)

மூவருக்கு முதலவனருண் மொழிமுடித்தாங் கிசைமுனிவன
பூவிருக்கும் புகழ்நெல்லிப் பொதும்பருழி படுத்தயாந்த
காவிருக்குந் தேவருக்கு மமுதிடுமகத்தவர்கள
யாவருக்கு மிறைவனெனுங் காசிபனவாழிடத்துற்றான. (௭)

முனவந்த யாழ்முனியை மூவாத தவமுனிவன
பொனவந்த மலராலே பூசைமுறை முறையாற்றி
யின்வந்த புகழ்பேசி யேத்திடலு மிசைமுனிவன
மன்வந்த களிதுணட மற்றினைய வழுத்துவனால (௮)

வேறு.

விமலமாதவனே வேதபாரகனே வியனமகத் தமரரையோ
ம்புங், கமலனூர் மரபிற் கதிரொளிவிளங்குங் கடவுண்மா முனி
வனே கயிலை, யமலனார் நினமேற கருணைகொண டங்க ணழை
த்தினி வருகவென றருளச், சுமமுலா மிந்தவனத்துழி நினபா
ற றோனறினன வருதியென றுரைத்தான. (௯)

தெய்வநா ரதனு நாரெயலாந்தேவ நாவெனச் செவிவழி
த்தேக்கி, மெய்வளர் புளகம் போர்வைகொண்டனவின மெழு
கென வுளமெலா மிளகி, யுயவழிய தெனவிழிந் துணையி
லொழிவற வினபநீர சொரிந்து, கைவகை குவித்து முடிமிசை
யேறறிக் கைலைவாழ் விமமனங் கருதி. (௰)

பறபல புகழ்ந்து தியானமுற றிருந்து பண்ணிசைக் கிழவ
னை நோக்கி, யறபனைச் சிவமு மழைத்ததோ செல்லற கவாவி
னனென் றுரைத்தபபாற, பொறபமா காசி பேச்சுர ரம்மை
புகழ்பெறு தாகுகேச்சுரனூர், தற்பரா மூல நாதர்மாலிவரைத
தனித்தனி புகழ்ந்தடிவணங்கி. (௰௧)

பொருநைமாதேவி யிருபதம் வணங்கிப் புனிதமா தவாப
ல புகழ்க், கருதியமனமுங் கண்களோ ரிரண்டுங்காசி பேச்சுர
ர் பதங்கிடப்ப, மருமலரமார் மழைபொனச்சொரிந்து வாழ்த்
திட மகிமைகூர் முனிவ, னுருகிசை முனிவ னுடனொரு மான
த் தூற்றனனும்பரிலெழுந்தான. (௰௨)

எழுந்ததோர் மானஞ் சககரமனைய வெண்ணரு மண்டல
ங்கடந்து, வழும்பறு பிரம னுலகமுற றிடலு மறறவ னுபசரி
த்துடனபோய, மழுங்கிலா மாயோன பதவிசேர்த்திடலு ம
ற்றவ னினிமைசெயதெவரும, தொழுந்தகை நிவாந்த கயிலைய
ஞ்சாரற் றொடர்புறச் சேர்த்தனனபயால், (௰௩)

இருவருமிறைஞ்சிப்பதத்துணை சிவப்ப வெண்ணிலா வழிபலக
டந்து, பெருவரை முடிமேன் மேருவின் விளங்கும் வீடுசேராலய
மடுத்தங்ச, செருமுனை கவருந் நந்தியம் பெருமான் றிருவடிவண
ங்கியாங்கவனுற, குருமணி மயிலோர் பாகமாய் விளங்குங் கு
ழகனார் சந்நிதி யடைந்தார். (௰௪)

அடைந்தகா சிபனார்க் குறுறவா னந்தத் தளவினை யளந்திட
லாமோ, குடைந்தன னின்ப வாரிதி யெழுந்து குதித்தனன
குணங்குறி கடந்தான, றொடைமலர்ப பதங்கள் சூடினனுதித்
தோத்திரம பலபல தொடுத்தான, விடையுளா னவனைககரு
ணையாலருகி லழைத்தருள் சொரிந்திவை விளம்பும. (௰௫)

என்றுநா முவக்கு மாலய மாக விதையமா மலரிட மளித்த
நன்றுசேர் முனிவர் நாயக வடிமை நயந்தவா றினறுனை யெவ
ரோ, யின்றுநம் பதவி தருகுவ னுலகி லிருள்படு மதமெலாம்
புடைத்து, வென்றிகொண் டினிது சைவமேல விளக்கும வித
தகர் நினையலா திலலை. (௰௬)

ஆதலாற் சிறிது தாழ்த்தன மினிநீ யலைகட லுலகினி லிணை
யில், வேதமா தவனுசேர் கபிலமா தவனுய் விளங்கிட வவதரி
த்திடுவான, போதுதி யழைத்து முத்தியா ந தருது மென்னவு
ம் போற்றிமா முனிவன. மாதலமடந்தை தவமெனக்கபில மா
முனி யெனவவ தரித்தே. (௰௭)

பொய்யெலா நிறைந்த புறப்புறச் சமயப் புதையிரு ளொ
ழிந்திடச்சிறந்த, மெயயெலாம் விளங்கு சைவமென் றுரைக்
கும் விரிகதி ருலகெலாம் விளக்கிச், செய்யலா முறைமை யா
வர்கரு மினிது தெரிதர வருளினு லுணர்த்தி, யுயயலாம வழி
யுங் காட்டினனுசி யுயர்தர வினிதுவாழந தனனால். (௰௮)

இக்கதை படனஞ் செயதவர் கேட்டோ ரெழுதினோ ரினி
துபூசித்தோர், தக்கதாய்ப் படனஞ் செயதவ நுவப்பத் தாழ்
விலா நிதிபல தருவோர், மிகக்தா முலகி லின்பமுற்றிருந்து வி
த்தகன் சேவடி பெறுவார், நக்கனுர்க் கினிய சரித்திரக் கோ
வை நடுமணி யிக்கதையாமே, (௰௯)

முனிவர்கா ளம்பை நகர்க்குறு சரித முழுவது மொழிந்த
ன மென்னக், கனிதரு குதன் கழறலு மற்றைக் கடவுண்மா
முனிவரொழுந்து, தனிமுதல்காசி பேச்சுரர்தையல் தாகசேச்

சுரர்தமை வணங்கி, யினியன புகழ்ந்து சூதமா முனிவ னிவ்வை யடி பரவியாங் கிசைப்பார். (உ0)

நின்னருளதனாற் பாழ்வினை யறுத்தோ நீள்கதி பெறுநகை நிலைத்தோம், முனனினை யுளரோ வென்னலுஞ் சூத னுங்கண்முன் யான்கதை யுரைத்தேன், னனைதோர் பயனுல் வானகதி பெறுமோ ராறுகண்டனனென மொழிந்தா, னினவையா நுங களித்தனராகி யினிதுவாழ்ந் திருந்தனா மாதோ. (உக)

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கம்முற்றிற்று.

காசிபர் கபிலமுனிவராயவதரித்த சருக்க வசனச் சுருக்கம்-

நைமிசவனத்து முனிவர்கள், சூதமுனிவரை நோக்கி ஓ புராணமுனிவரே! அகத்தியமுனிவர் சிவபிரான திருமணக்காட்சி பெற்றருளிய சரித்திரமகிமைத்தையுங் கேட்டுக் களிபபடைந்தோம இனி அந்த ஆமலகவனத்திற்றவஞ்செயதுகொணடிருக்கும காசிபமுனிவர் சரித்திரமகிமைத்தையுஞ் சொலலியருள வேணடுமென வினவிலுஞ் சூதர் சொல்லத்தொடஙகினர்.

முனிவர்களே! கேட்பீராக, வசுமனனென்றஅரசனுல நடத்தப்பட்ட சுவாமிகாசிபேசர் திருவிழாச்சிறப்பினைதனையுநதெரிசனைசெயது களிப்புறறுக காசிபமுனிவர் அநத ஆமலக வனததில் வாசஞ்செயது வருகின்ற காலத்தில கைலாசகிரியி லெழுநதருளி விளங்காநினற ஸ்ரீ சிவபெருமான தன் சனனிதானத்திற கானஞ்செயது நிற்கின்ற நாரதமுனிவரை நோக்கி இசைமுனிவ நீ இப்பொழுதே பூலோகத்திறசிறந்த ஆமலகவனத்திற சென்று நமககனபனான காசிபமுனிவனை இவ்விடததிற் கழைததுவரக்கடவையெனறருளலும் அமமுனிவனுடனே பூலோகத்திலவநது காசிபர் ஆச்சிரமம் புகுதலுங் காசிபர் அந்த யாழ முனிவனை வணங்கி யுபசரித்தனன் உடனே நாரதர் காசிபரை நோக்கி உன்னைக்கைலாசத்திற கழைத்துவரும்படி கடவுளருதிரவளித்தென்னையனுப்பினரெனக் காசிபர் களிப்புற்றுச சுவாமி காசிபேசர் மரகதாம்பிகை எரித்தாட்கொண்டார் திருமூலநாதர் புருடோத்தமர் பொருநைமாதேவி இவர்களை வணஙகித்துதித்து ஓர்விமானத்தில் நாரதமுனிவனே டாரோகணித்து ஆகாசவழியாய அநேகமண்டலங்கள்தாணடிப் பிரமலோகஞ்சென்று பிரமதேவனுல் உபசரிக்கப்பெற்றவராய் அவ்விடத்து நின்று நீங்கி

வைகுந்தஞ்சார்ந்தனர். அதுகண்டு விண்டு அவர்களை யுபசரித்து கைலையங்கிரியிற்சேர்த்தலும் அம்முனிவரிருவரும் விமானத்தினின்று மிறங்கி பாதசாரிகளாய வெகுதூரநடந்துசென்று மகாமேருபர்வதம்போலவிளங்குகின்ற திருக்கோயிலையடுத்து நந்திநாயகனுத்திரவுபெற்று உள்ளேசென்று ஸ்ரீபார்வதிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளும் ஸ்ரீபரமேசுரனைக்கண்குளிரக்கண்டுகளித்து வணங்கிப்புகழ்ந்து நின்றனர் அக்காலத்தில் காசிப முனிவருக்குண்டான ஆனந்தத்தையாராலுமளவிடத்தக்கதன்று.

இவ்வாறு களித்துநின்ற காசிபமுனிவரைச் சிவபிரான் கருணையோடருகழைத்து அன்பர உன்னைப்போல நம்மைஉபாசித்தவர்களொருவருமில்லை நீயே நமது முக்கியபக்தன் உனக்குநம்முடையமோக்ஷமிப்பொழுதே கொடுக்கநினைத்தேமாயினும்பூலோகத்திற் சிற்சில புறப்புறச்சமயங்கள் தலையெடுத்து வருகின்றன அவைகளை நீக்கிச்சைவத்தை விளக்கவல்லமை யுள்ளவர் வேறில்லை நீயே யதற்குத்தகுந்தவன் ஆதலாற்றான் தாழ்த்தனன் பின்னர் நாமேயழைத்து நற்கதியளிப்போம் இனிமேல் நீ பூலோகத்திற்கபிலமுனிவனாயவதரித்து நமதுசைவத்தை விளக்கி நல்வழியாவர்க்கு அருளக்கடவாயென்றலும் காசிபர் அவ்வாறே பூலோகத்திற் கபில முனிவராயவதரித்துப்புறப்புறச்சமையங்களாகிய இருட்படலங்களனைத்தையும் சைவமாகிய தினகரனுலகற்றி உலகமெலாம் நலம்பெறுமாறு நல்வழிகாட்டிச் சுகமாய வாழ்ந்துகளிப்பாராயினர்.

முனிவர்களே! இப்புண்ணிய சரிதங்களைப் பட்னஞ்செய்தவரும் கேட்டவரும் எழுதினவரும் பட்னஞ்செய்தவர்க்குப்பொருளுதவிசெய்தவரும் இம்மைமறுமைப்பலன்களனைத்தையுமடைவார்கள். அம்பைமாநகரத்திற்குள்ள சரித்திர மனைத்தையுஞ் சொல்லினேனென்று சூதமுனிகூறலும் மற்றையமுனிவர்களப்புராணமுனிவனைநோக்கி உன்னாலே யாங்கள்யாவரும் கர்மபாசமனைத்தையுநீத்தோம் நற்கதிபெறும்பேற்றையும்பெற்றோமென்னச்சூதரும் நானுங்களுக்கு இக்கதையுரைத்ததினாற் கிருதார்த்தனானேனென்ன எல்லோருமிவ்விதமாயக்களிப்புற்றுசுகசீவிகளாய்வாழ்வாராயினர்.

காசிபர்கபிலமுனிவராயவதரித்தசருக்கவசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

அம்பைத்தலபுராணமுற்றிற்று.

ஸ்ரீமரகதாம்பிகை சகாயம்.

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	30	1	போலோர	மேலோர
12	66	4	மேயகரும	மேயகரும
17	106	2	வணணருமை	விண்ணருமை
18	110	3	பாற	பாற
21	136	4	னெங்கி	னெங்ங
23	150	2	குலதகோர்	குலதகோர்
37	வச	19	பனை	பனை
39	7	2	தனைப	தனைபப
43	வச	16	சஙகை	சஙக
48	ஷெ	12	பிறநதாமனு	பிறந்தானும்
49	1	1	நடடகக	நடகக
55	54	4	னபேடக	னபிடேக
55	49	4	கண்ணுற	கண்ணுர
56	55	5	கணடேருன்ற	கண்டேதான்று
57	60	4	சேர	சேற
62	வச	12	நாயனை	நாயகனை
65	10	3	றாதல்	றாதல்
70	24	4	தொடைத்	துடைத்
	25	3	ராவல	ருவல்
72	41	2	வளைத்த	விளைத்த
76	66	4	யெனன	யெனன
78	84	2	மயக்கண	மயற்கண
79	85	1	தரிகக	தரிகக
	86	4	காபாலிகன	காபாலிகன
	87	5	மேயினைல்	மேயினைல
	87	3	இகஙினி	யகஙினி
80	93	1	துகல்	துனல
	94	2	வளஙக	வழஙக
	ஷெ	3	ொ	பொ
	ஷெ	5	வரும	வரும
87	45	1	கிரஙகி	கிரஙகிப்
88	150	4	கிகஙி	கீகஙி
	153	4	கருளி	கருடி
91	வச	15	இகழ்	யகழி
94	ஷெ	28	ரிடதகில்	ரிடத்தில்

அம்பைத்தலபுராணம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
97	9	1	புன்னிகை	புன்னகை
	9	3	தாளிணை	தாளிணை
103	53	4	தனனை	தன்னை
107	வச	7	சேனைசனை	சேனைகளை
116	55	2	மின்னியபள	மின்னியபன்
117	60	2	மூததர்	மூத்தா
119	வச	13	யெவவாறு	எவவாறு
120	கெ	31	அவ்வாரே	அவ்வாறே
24	20	1	நீருஞ்	நீரும்
12	39	2	கோளர்	கோளார்
128	வச	4	அசுரர்நளும்	அசுரர்களும்
129	கெ	10	பொருளாயகி	பொருளை நாயகி
	கெ	28	ளாற	ளார
130	கெ	12	த்மதனெறும்	ததமென்றும்
14	26	2	தெழிப்து	தெளிக்து
143	48	2	ஞற	ஞர
144	வச	4	வராகரவ	வராகரவு
146	கெ	5	பத்திர	வத்திர
	கெ	10	சன்னதிதான	சன்னிதான
	கெ	16	நிறைபபி	நிரப்பி
148	கெ	17	கூறலர்ஞர்	கூறலாஞர்
150	13	4	க.பகள்	கயகள்
155	வச	5	னெரி	னெறி
	கெ	16	இவ்வரெ	இவ்வாறே
168	74	4	கொத்த	கெத்த
170	85	4	திரு ர குங்	திருக்கரு
178	24	4	மல்லா	மெல்லா
189	107	2	சொல்ல	சொல்லல்
		4	வைாங்	வறைங்
191	120	3	மணிபப	மணிப்ப
	123	3	போற்றி	போற்றி
193	132	1	கடம்பன்	களம்பன்
195	வச	8	யாவரு று	யாவாறு
2(2	கெ	2	விடத்திற்	விட்த்தில்

உ

சிவமயம்

திருமூலநகரப் புராணம்.

மூலமும் வசனச்சுருக்கமும்.

இவை

அம்பாசமுத்திரம் சிவன்கோயில்

தர்மகர்த்தாக்கள மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

வைக்கீல், G P. நீலகண்டையர் அவர்கள்

கங்கை, தெய்வநாயகம் பிள்ளையவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

ஷியூர் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதா

அரிகேசநல்லூர் மகா-ள-ளஸ்ரீ

இராமய்யரவர்கள் குமாரர்

அரிகரமையரவர்களா லியற்றப்பெற்று

ஷியூர்

லெக்ஷ்மீவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

௲௮௱௨௰௫ கார்த்திகைமீ

அறிவிப்பு.

இப்புத்தகமும அம்பைத்தலபுராணமும் வேண்டியவாகள் என்னிடத்திலாவது அம்பாசமுத்திரமசிவன் கோவில கணககு மகா-ஈ-ஸ்ரீ ஆறுமுகமபிள்ளையவர்கள்குமாரா சஙகரலிஙகம்பிள்ளையவாக ளிடத்திலாவது விலைக்குப்பெற்றுககொள்ளலாம்

கிரையம் நூ கஇ

தபால்சாாச்பிரத்தியேகம்

அரிகரனையர்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஹைஸ்கூல்
அம்பாசமுத்திரம்

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம்.

ஆதிகாலத்தில நைமிசாரண்ணிய வாசிகளான முனிவர்கள் பாவநாச முனிவனைநோக்கிச் சிவபிரான் புண்ணிய சரித்திரஙகளைக் கூறியருளவேணடுமெனறு பிரார்த்திக்கக் சூதர் அம்முனிவாகளை நோககி ஓ! தபோதனாகளே முற்காலத்திற் சங்கயோகி வீரசேனமகா ராஜாவுககு உபதேசஞ் செய்ததாயும், வியாசமுனிவா ஏனைககுரைததாயுமானஸ்ரீ மூலநாதப்பெருமானுடிவவியசரிததிரஙகளைக கூறுகின்றேனென்று சொல்லத்தொடஙகினா.

பூலோகத்தில் மிகச்சிறப்புற்றோங்கிய பாணடிமணடலத்தில் தாம்பிரபர்ணிநதியின் வடகரையிலுள்ள ஆமலகவனததில திருமூல நகரமென்றோா தலமுளது. அது உலகததிலுள்ள எல்லாததலங்களிலு மேலானது பிரமதேவன் தனமனைவியுடனஅவவிடததில்வந்து ஒர்யாகஞ்செய்யும்படியான மகததுவமுள்ளது அவ்விடத்தில் வசிப்பவர் யாவர்க்கும் சர்வாபீஷடத்தையுங கொடுக்கவல்லது. அத்தலததிற்பிரமதேவனுற் செய்யபபட்ட யாகாக்கினியினினறு எழுநதருளிய ஓர் மகாலிங்கம் விளங்குகின்றது. அந்தச்சிவலிங்கப்பெருமானை ஸ்ரீ மூலநாதனென அம்விபூதிலிங்கமூர்த்தியெனறும் வினவிலிங்கேச-

றொன்றும் பிரமலிங்கமூர்த்தியென்றும் புராணங்கள் மிகப்புகழ்ந்து பேசுகின்றன. இப்பெருமானை ஒருகாலத்திலாயினுஞ் சென்று போற்றியவர்கள் சாவாபீஷ்டமுமடைவார்கள். அன்றியும் அப்பெருமான் சன்னிதானத்தில் பிரமதேவனாலும் சரஸ்வதியினாலுஞ் செய்யப்பட்ட தீர்த்தங்களிற் சென்று விதிப்படி மூழ்கியவர்கள் அடையும் பலனை யளவிடமுடியாது, முனிவர்களே இனிமேற் பிரமன் பூசித்த கதையைக்கூறுகின்றேன் கேளுங்கள், முற்காலத்தில் பிரமதேவன் கன்மவினையால் தனக்குவரும் ஜனனமரணமென்னும் வியாதியை நீக்கிக்கொள்ள நினைந்து திருக்கைலாசகிரிசென்று சிவபிரானைக்கண்டு தெரிசித்து வணங்கித் தனதெண்ணத்தைத்தெரிவிக்கக்கடவுள் அப்பிரமனை நோக்கி நீ பூலோகத்தில் பொருனைமாநதி தீரத்திலுள்ள ஆமலகவனத்தில் ஓர் யாகம் புரிவாயாயின் உனதெண்ணம் நிறைவேறுமென்றருளலும் நான்முகன் மனைவியுடன் பூலோகத்தில் ஆமலகவனத்தில் வந்து தன்பெயராலும் தன் மனைவிபெயராலும் விளங்கிய தீர்த்தங்களில் மூழ்கி ஓர்யாகஞ் செய்வானாயினன் இவ்வாறு பிரமகன் நிஷ்காமியமாகச்செய்தவருமயாகாக்கினியினின்று கருணைக்கடலாகிய சிவபெருமான் லோகாம்பிகையுடன் வெளிப்பட்டு அப்பிரமன் எண்ணப்படிவரமளித்து அவ்விடத்திலேயே விபூதியினாலாகிய சிவலிங்கத்திருவுருக்கொண்டனர். உலகமமையுமுடன் வசிப்பாளாயினள்.

அன்றியும் மற்றொருகாலத்தில் பூமியைச்சமஞ்செய்யச் சிவபிரானுத்தரவின்படி தெற்கெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவரும் அந்தத்திருமூலநகருக்குச்சென்று பிரமதீர்த்தத்திலும் சரஸ்வதி தீர்த்தத்திலும் நீராடிப்பூசித்து வணங்கிவேண்டும் வரங்களெல்லாம் பெற்றுக்களித்துப் பொதிகையிற் சார்ந்தனர்.

நைமிசவனத்து முனிவர்களே இப்புராணத்தைப் படனஞ் செய்தவரும் படனஞ்செய்வித்தவரும் கேட்டவரும் இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பமெல்லாமனுபவித்துக் கடைசியாயச் சிவகதியும் பெறுவார்கள், எனச்சூதமுனிவர்கூற மற்றையமுன்வர்கள்யாவரும் ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாய் அப்புராண முனிவரைப்புகழ்ந்து அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வாழ்வாராயினர்.

திருமூலநகரப்புராணவசனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

திருமூலநகரப்புராணம்.

திருநெல்வேலி

மகா-ா-ஸ்ரீ கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளை யவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பொன்மக ளமாதரூஉம் கனமணி மார்பினன்
சங்கோ தியகரப் பங்கே ருகத்தன
முன்னெயிற் றரவணைப் பள்ளியிற் றுயில்கொளுந்
தாதவிழ பைந்துழாய மாதவற் கன்று
வானவ ரரசொடங் கானவர் தம்மையும்
அலநதலை கொளச்செய சலந்தரற றடிநத
பருதியை யளித்த சுருதி நாயகர்
மரகத நிறத்துக் குரகதம் யாத்த
வையத தூர்தரும் வெய்யவ னலர்த்துஞ்
செமபது மத்தயன வெம்பவப் பிணிகெட
வருமகம் புரிதரத் திருவுள மிரங்கிக்
கருவுரு வணமன் னொருவர மளித்தவர்
வரமலிந் தொளிரும் பிரமலிங்கேசர்
சோதி திகழும்வி பூதிலிங்கப்பரர்]
இலகுயிர்க் கருளு முலகனைபாகர்
வருமூ தறிவர்தாழ் திருமூல நாதர்
மேன்மையின விளங்கு மான்மிய மனைத்தும்
பாரவுறு சைவ புராண மதனின
மருவிய பொருளைக் குரியமான மியததிற
புகலதரும வடசொலைத் சுகுதமிழப பனுவலிற
றருகெனக் கமலை யொருவிடா தமரும்
அம்மையும் பதிவளர் வம்மையும் பதிபனோர்
சுப்பிர மணியவே ளொபபின்மா தவமவரும்
புத்திர னடியவர் பத்திமை மிகுளான
விதஅவசனர்க்கரு ளுத்தம குணகரன
ஈசா காசி பேச ராலயத்
துரிமையாம் பொருளைப் பெருமையா வளர்த்ததாற்
சந்தத நிலைபெறூஉம் பந்தர்மண் டபமுந

சிறப்புப்பாயிரம்.

தெள்ளிய நிலவொளிர் வெள்ளிவி மானமுங்
கோரத முதற்பல வாதரத் தியற்றினேனை
எய்திய கங்கைத் தெய்வநா யகமால்
சொற்றிடக் கலைபல கற்றவர் புகழ்ந்தர
மனுவிசு வாவசு ஆனுவருட் டழூஉம்
தைமூ வொன்பான் றெய்தியிற் பூசநாள்
ஆவரன கோயிலின் திவ்யசந் நிதியில்
இம்மையும் பெரும்பயன் செம்மையி னமைவுற
அரங்கேற் றினனுயர் மரங்கே கயநின
ருடிடலகூத்தியர் நீடுகழை நின
றசைதர நடித்திட லிசைதரப் பங்கய
வாவியிற் கயலிலந் தாவிநீள் கமுகின்
படுபழ முதிர்ப்பக் குடவளை யினம்வெரீஇப்
பூம்பழனஞ்செல லாம்பல் வளஞ்செறி
அரிகேசநல்லூர் புரிதவப் பெறற்குல
வந்தவன் மறைபயி லந்தணர் குலாதிபன்
சிவபத மறவா தவனிரா மய்யன்
உதவிய புதல்வனற் புதவச னனசெழுஞ்
சொற்றமிழிலக்கண மைந்தையுந் தேர்ந்தவன்
அம்பை ஹைஸ்கூலிற் பம்புதமிழ்ப் பண்டிதன்
மாணவ ரவாக்கொளப் பேணுகலை பயிற்றுவன்
என்றன்மீ தன்பு துன்றவைத் திடுபவன்
அரிகர பாரதி யென்னும்
பெருமைகொள் ளருமைப் பெயர்புடைத் தோனே.

உ

சிவமயம்

திருமூலநகரப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

கணபதி தனையெவர்க்குங் கதிமுத லினையிலாத
கணபதி தனைமுன் னானமுன காட்டிய வுயிர்மேலேற்ற
கணபதி தனைநேராவென கருத்தினுன் முதலீரொன்றாங்
கணபதி யெனவே நினைதேன் கருணைசெய தளிக்குமாலோ. (௧)

திருமூலநாதர்.

ஒருமூலமு கெடுப்பரிய பெருமூலம் பலவீழ்த்தங் கோயங்கனமத—தருமூல நான்முகாக்காய நிருமூலஞ்செயதருளுநதகை விநேனைக—குருமூலர் தனைப்புடவி வருமூல மெனக்கொண்மூசு கூலவுஞ்சோலைத்—திருமூல நகர்வளரு திருமூலநாயகனைச் சிந்தை செய்வாம, (௨)

உலகம்மை.

வேயான தோளானைத் தோளாத மணியானை விரியுமாம்பல் வாயான வாயானை மழுவலர்க்கு வாய்த்தானை வணங்குவாளைக் காயாத கனியானைக் கனிபருவங்கடவானைக் கருதுயிர்க்கோ தாயானவுலகானைக் காலமெலாம் புகழநதோதத் தவம்பெற்றேனே. (௩)

சுப்பிரமணியர்.

தேச்சுகந்தக் கடம்பனைததேவர்தஞ் சேவகந்தனை வானகச் சீகா—வீச்சுகந்தனை மேயவர்க்கனறருள் வித்தகன்றனை மெயப் புகழோதிய—பாச்சுகந்தனை வாங்கி யணிந்தவோர் பரசுகந்தனை மாமரமாயசூர—மாச்சுகந்தணி மொயம்பனை யென்னொருவள்ளல் கந்தனை வாழ்த்துகிற பாமரோ. (௪)

நால்வர்.

மணிசிலை மழுவலாளி வருதகெதி ரேறு மீனம்
பணிமொழி காவாய ஞாது பசுந்தமிழப் பாடலானோர்
அணிதிகழ் பதாம்புயங்க ளனுதினஞ சிரமேற் சூடிக்
கணிதரு மவாவனைதது கலையறப பெறுதுமாதோ. (௫)

நூற்பயன்.

அரும்பாத தரித்தகநகை மனைமகவும் பொருளறனு மருளுநல்கும்—பெரும்பாத கமலமெலா மறநீக்கு முயர்ஞான முறுதலும பின்னுற-திருமபாத கதியளிக்கூந் திருமூலா புராணமிதிற செயயுளொன்றில—வரும்பாதக தொனஞெருகால வகுத்தாாககுநகேட்டாாக்கும் வரைந்தாாககுமமே. (௬]

வாழ்த்து.

வாழிமா மழைகள் வாழி வையமனனுயிர்களெல்லாம்
வாழிமா மனனர் செஙகோல வாழிமா மறைகளுளுமம
வாழிமா மூலநாதா மகிமைசோ புராணமென்றும
வாழிய ரிநநூலகேட்டாா வகுத்துளார் வகுபபித்தாரே. (௭)

முற்றிற்று.

)ரண்டாவது புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்-

காலகாலா கபாலிமுக் கூண்ணுதன்
மூலநாதா கதைபிது முநதைநாள்
கோலவெணகிரி மேயவொா கோமகன்
சாலக்கேட்க வுரைததனா சங்கரோ. [௧]

சங்கயோகி நவின்றதைத் தாபதர்
தஙகமேவு பராசரன சாறறினுன்
அங்கண் வியாதற் கவனருள் செயதனன்
துங்க மாதவச் சூதனுக் கனறரோ. [௨]

சூத கீதபுராணிகன் ெறால்லைநாள்
வேத ஞாருனைமிச மேவிய
மாத போதனா வேண்டிட வாய்மலர்ந்
தோத லாயின னுவ்மகிழ பூத்தரோ. [௩)

அன்ன காதையை யான்சொல லாவிசேர்
அன்ன ரேர்குக் குடஞ்செல லனறியுஞ்
செந்நெ னேர்புல் வளர்நதிடல் செயயதாஞ்
சொன்ன நேர்பித் தனையுந்துலங்கலே. (௪]

அல்லி ஞலமு மந்தகாந்தகன்
ஒல்லு மோரணி யாக்கின னுன்னியே

கல்லு முள்ளுங் கலந்தன யான்சொலுஞ்
சொல்லு மாங்கதிற லீழெனுஞ் சூடுமால் [௫]

கருணை கூர்திரு மூலர் கதையெலா
பெரிய சைவ புராணத்துட் பேசிய
பொருளை மானமிய மேபுகல்கின்றது
தெரிய வம்முறை யேதமிழச செய்யுளால், (௬)

தூயய வம்மைப் புராணஞ் சொலச்செயது
வையய மேற்புகழ வைததவனுங கஙகை
தெயவ நாயக னேயிது செபபென
உயயு மாறங குணர்நதுலாத தேனரோ. (௭)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கமுற்றிற்று.

மூன்றாவது நாட்டுச்சருக்கம்.

புகழ் மணத்தது நாமகள் பூமகள பொருந்தி
மகிழ மணத்தது மலையமா ருததகதொடு மருவி
யகழம ணத்ததென் பொருளையு மரியசெந தமிழுந்
திகழம ணத்தது தெயவதத தெனனவன்றேயம் (௧)

இனன பாணடியி லெம்பிரான விழாவெழு தினத்திற்
பொனனந்தாண்டவ மூர்ததி முபபொழுதினி லிரண்டாச்
சொனன வன்னமாயப் படாநதலை சுருஙகவாய மடுததுப
பின்ன தாகிய கோலமாயப் பெயமுகில பெயாநத. (௨)

பெயர்நத கார்முகில் பொதிகமேற பிஞுகனடியாக்
கிளையந்த நல்லளி சொரிதல்போ லெஙகணுஞ்சொரிய
வுயாநத வள்ளறம் பொருளென வொருதுளி டலவாய
நயந்த வம்மலைப பரப்பெலா நாலுவ வருவி (௩)

அருவிசோதடம் பிறப்பிட மாகவாங கெழுந்த
பொருநைமாநதி பூதலத தழுதெனபபொலிநது
கருதருமபுகழ கடலைசித் திரைமுறை கலநது
திருவி ருநதமாக கடலெனுஞ் செல்வன்பாறசெனற. (௪)

வேறு.

கருவி மாமழையே கச்சாய்க் கமழதரு மலர்கள சோரு
மருவிகளனைததுங் பூண யரிமுதல் விளஙகததிடடல

தருவியன் வளமாயிர்ந்தத் தரைமகளமுத மூட்டும்
பொருவிலாக் கொங்கையென்னப் பொலிவது குறிஞ்சிமாதோ

கந்தவேள் வலப்பாகத்துங் கந்தரக்தோறுமீன்ற
தந்தைதன் கரத்துமுண்ணுந் தழல்விடத் துடனேவந்த
சந்திர னடுவிடத்துந் தனபொரு ளியைய வைத்த
கந்தலி னிலத்தின் வண்மை நவிலுதற் கடங்கா மாதோ. (௬)

ஒன்றுசேர் மள்ளர் முக்கா லுழுதலைக் காணீர் பாச்சிய
பொன்றிவெண் ணலைக்காலாது புரப்பர் மா காணியெல்லாந்
துன்றொரு மாவிளேடு கிழலைச் சுளைப்பலாக்க
ணின்றுயர் மருதவேலி நிலத்தியல் வலியதாமால். (௭)

மதனவேள் பறையை யாங்கு வளர்தருகொடியை யஃதே
கதுவுகட் படையையர்தக் கனிப்படைப் பதியைக்காபபான்
றைதரு வாளேசூழச் சநததம் வைத்தானெனனுஞ்
சிதைவக னெயதல்வேலித் திறமெவர் முழுதுஞ்சொல்வார். (௮

பாலைநா னிலமுமொன்றுப் பஃறலை கலந்துதோன்றுங
கோலமும் பலவாமாங்கு கூறுதலருமைத் தாகுஞ்
சாலவாம் பாண்டிநாட்டின் வளஞ்சில தந்துரைத்தா
மூலமா நகரின் வண்மை மொழிகுது மரிதினமாதோ. (௯)

நாட்டுச்சருக்க முற்றிற்று.

நான்காவது நகரச்சருக்கம்.

பெருமபவன னிறுஞ்சிகரம் பறிக்குமென மகமேருப் பிறங்
கனமேனுள்—அருமபதுமாக் கருண்மூலர்ச் சூழ்ந்தவரை யடுதத
துவர மரணக ளெல்லாங்—கரும்பனைய மொழியுமையாட் கிட
மளித்தாருலகமுயக் கருணையோடு—,நரும்பரிய மறைப்பொருள்
போற் றூழ்ந்துமிக வகன்றகழி ததுமபு கன்னீர், (௧)

செய்யவரை நேரிரத மவ்வரையை யெறிபவனஞ் சிவனு
மவாசி—மைவரையை நிகர்கரிகள் வரிசிலையும் வடிவாளு மற்று
மேந்தி—வையவரைப்புலைக்தாறு மலையாத பெருவயவர் மதிப்
புறதெண்ணல்-செயயவரைப் பின்றுமாற் படைபயிலுங் கூடமவ
ண சிறக்கும் பல்ல. (௨)

கனிதாங்கு பலவினமுங் காய்கதிரின் மேலோங்கி வடுக்க
ள்காட்டும்—பனிதாங்கு மாவினமும் பன்மலர்கூர் நந்தவனப்ப
ரப்பு மல்குந்—துனிதாங்கு தோல்கண்மயி ரோவியம்பான் வி
னைஞரொலாஞ் சூழல் சூழ—இனிதாங்கு பயில்வீதி பலவாகுங் க
டைநகரத் தியல்பீதாமால். (௩)

ஓங்கியவெண் மாடமிசைப் பாண்பயிலு மடவாரை யோவி
யத்தைப், பாங்கில்வரு மரம்பையர்கள் பருத்தறியார் பஃறலையு
ம்பாரார்நிற்பார்—ஆங்குவரு மணவரவர் மனைவியரொன் றனைத்
திடவு மரிதின் மீறிப்—போங்கதிகண் டுமடவார் முறுவலி
ப்பயிகாரணம் பொருந்துவாரால். (௪)

மணிகோத்த கோவையெனு மணிமாடத் தொடர் நீண்ட
மறுகுதோறுங்-கணிகோத்த கமுகுச லுகைப்பாருஞ் சிறுகுன்ற
கவின்செயவாரும்—அணிகோத்த சிறுவீடு குயில்வாரும்புலவி
யிலே யன்னார் நீத்த—பணிகோத்த குலைநீக்கிப் பொறசுவின்
மிடுவாருமபல்லவாங்கே. (௫)

எங்கும்பொன் னொளிவீசு திருவீதியிடங்களெலா மெழிற்கா
வோடு—பொங்குந்தண் மலர்த்தடமும் புதுமணப்பூம் பந்தர்க
ளும் பொலியாநிற்கும்—செங்குந்த ராயரிலை யெள்வினைஞரைந்
தொழிலா சேருமினனோர்-தங்குபல வணிபூத்த கடிநகரத் தனி
யெவரே சாற்றவல்லார். (௬)

பரத்தையர்வீதி.

விலைபெறும் பொருண்மே லெனறும் விலையிலாப் பொருள்
கிழெனறு—நிலைபெறுமுலக மெல்லா நிகழ்த்துமா லாதலாலே,
விலைமாதர் பெரியவொன்றும் விலையெதும பெறுமலில்ல
நிலைமாதர் சிறியவொன்று நிகழத்திட வேண்டுமேயோ. (எ)

நிதியுளா ரெவரொன்றுறு நிரந்தர மருவிவாழ்தல்
பதிதமென் றிவர்பா லெண்ணும் பாமரரறியார் போலும்
விதியுளா ரெவரொனறுலும் விரிமலர்க் கிழதிவாணி
குதிகொடங கவனைக்கூடிக் குலாவுத லுலகினமாதோ. (அ)

தொட்டாலும போதுமோர்சொற் சொற்றாலும்போதுங காற்
றாட, பட்டாலும் போதுமெனனப் பலர்பொலனளிக்குமாறும

எட்டாளும் பொருளொன்றில்லா ரேதிந்தக்கனி நமக்கிங்
கெட்டாத கனியே யென்னக் கொட்டாவிவிடவுஞ் செயவார். (

பொருண்மணங் கமழவேண்டிப் புலர்பக லிரவாயக் கோடி
மருமணம் வகுத்து நிதத மங்கலம் பூணநிற்கு
கருமணன மணக்குங் கூந்தற் கணிகையர் களித்து வாழு
தெருமண மாடத்துற்ற சிறபபெவர் முழுதுஞ் சொலவார். (௰]

ஆவணவீதி.

வரைப்பொருள் வரையேயாக வாரிதிப் பொருளஃதாகத்
தரைப்பொருள் தரையேயாகத் தனிததனி குவித்து மாற
வுரைபபொரு ளுள்ளம்போல வூதியங்குவிப்பரந்த
நிரைப்பொருள் கவிஞராலு நிகழததிடற் கரியதாமால். (௰க)

மூவகையிடத்துமேய மூவிலாப் பொருள்களெல்லாம்
போவகை நயாது போக்கும் பொனனிறுவணங்களெல்லா
மூவகைததான கனம முறைமுறை வரலு மெலலாம்
போவகை நயந்துபோகும் புமானுட லொக்குமன்றே. (௰உ)

வேளாளர்வீதி.

கயிறெலாங் கடாவிறபூட்டிக் கனகப்பொன்னேர் நடாத்திப்
பயிரெலாம் வளர்தது நலகும் பலத்திறு ளாயமாதர்
தயிரெலா மயினற வாயான றன்வயி றறிருந்துபோநத
உயிரெலாம போற்றியீநத வுலகெலா மஃலகரிப்பார். (௰௩)

தாவாரத்தலங்களெனனுந் தடமாரும் விருந்தினர்க்குப்
பூவாரஞ செஙகலலாரம் புனைந்தமு தாறுகூற
நாவார வயிறுமார நலமார வூட்டிச சொல்லுந்
தேவார மிவா வீதிககண செவியாரக் கேட்க லாமால். (௰௪)

தேஙகுநய பொருட்டால வேம்பன் றிருமுன்னர்ப் பிணையேற்
றநநான, தாஙகினராதலாலே சந்ததமவர்கள் வாழும்
பாஙகுசேர் மாடநம்மைப் பரிபபது கடமையெனன
ஓஙகிய கருமேகஙக ளுறங்குவ வாங்கணமாதோ. (௰௫)

ஏர்காததா ரிவார்க்கெலலா மீந்துவே ளாளரொன்னும்
பேர்காததார நாளுநாளும் பெருவிருநதுபசரிக்கு
நார்காத்தார நாவுஙகாததார் நவின்றநன னூலுங்காத்தார்
காரகாத்தார் காப்பவெலலாங் காத்தவரிவர்போலயாரே. (௰௬

பூதிபொற கண்டிமாலை புனைபவர் சிவபிரானே
ஆதியங்கடவுளென்ன வனுதினம்பணிவோர் சொல்லு
நீதியி னிலையமானோர் நீடறம் வளர்ப்போர் வாழுஞ்
சோதிசேர் மாடகூடம் பெரிதியாஞ் சிறிதே சொற்றும், (௧௭)

பறபலதுளியொன்றாகிப் படர்ந்தபே ராறுயப்பான
மறபடு கடலா கிறகும வண்ணமா யறநோக்கி
விறபவருதியதநின் மேவிய செம்பொனமேரு
வெறபெனக குவிபபனொன்று ளிவர்மனை விளம்பலாமோ. [௧௮)

நலலற மொனறுன மேலோர் நலமபல பெறுவார்போல
வலலவோர வாணிபததின வளம்பெறு வணிகரெல்லாம்
பல்லவாந தனதராங்கு பயிலருவா பயிலும் வீதி
சொலலலாமவலலாரிநதத் தொல்லுல கெவணுமினறுல், (௧௯

b 9

பன்னகஞ் சுமந்தபாரப் பாரிடஞ் சுமநததோளர்
கனனகஞ் சலிபபுற்றுழுங கலங்காநெஞ சுறுதியாளர
முன்னகம் பொரநினறார்த்தார் முனைகவாந தவாகளோடப
பினனகங் காணும் வன்மை பெற்றுளா ரிவணவாண மனனா. ()

சிறைபட வரிந்தானின்னுஞ் சிகரமுவரிவான்வானத்
திறையவ னென்னவஞ்சி யிமபர்வாழ் வரைகளசாப
மறைதெரிந தவர்க்குக்காவன மனையதாய வளாந்து நாளு
முறைதருபெறறியேயா முயர்தரு மன்னாவீதி. (௨௧)

அந்தணர்வீதி,

முச்சுடரு நோக்குமிட முதிாதலினன் முகில் விளங்கு
மெச்சுதிரு மணியகததின மேவுதலாற போததி
னிச்சையுட னுமுகமு மறையாதி யிசைதரலா
லுச்சமுறு மூவாநிலை யுறறனவநதணர்வீதி. (௨௨)

மகததுமம முகிலாகி வானேறி மழைகாடடு
மகததுய்மை யுடனெழுநத வருளுயிாக டலைகூட்டுங்
தகததேறு மோனாநது தனிததேவ ரருளாலே
யிகநதோடு பரத்தினுறும் பலனனைதது மினிதுறுவார். (௨௩)

வில்லாக மலையெடுத்த வித்தகனை யீரிடததும்
பல்லாக மத்தினமூறைப் பனிமலாதூஇப பாரிடத்தி

லெல்லாருந் தொழுதய்வா னினிதுவழிபட்டேத்தும்.
வல்லார்கள் வாழ்கின்ற மறுகுநிலை பலவாமால். (௨௪)

அம்பரத்தி னின்றுலை யாடவிடுத்தாட்டாத
பம்பரங்கள் சிறிதாட லடயிடுவார் பலராங்கே
கும்பமுனிவளர்த்த தமிழ்க் கொழுங்கவிதைப் பொருள்விளக்கி
இம்பரொளை மென்புருகப் புரிவார்தம் மிடமாங்கே, (௨௫

சோகத்தி னிலைநீங்கிச் சுருதிமுடி யறியாத
ஏகத்தினிலையானு ரெழுந்தருளுஞ் சாலைகளும்
யோகத்தி னிலையாரு முற்றார்மற் றென்னாது
பாகத்தி னமுதூட்டுஞ் சாலைகளும் பலவாமால். (௨௬]

இருக்கோதற் கெட்டாத திருமூல ரெழுந்தருளு
மருக்கோத யத்திருளிர் அம்பொன்மணி மண்டபமு
முருக்கோ புரமதிக ளுடுத்தடியா ருளம்போன்ற
திருக்கோயினிலையெவர்க்குஞ் செப்பரியதாகுமால். [௨௭)

நிலவிருக்குஞ் சடைமூலர் முளைத்தெழுநா ணிலத்தெழுந்த
தலவிருக்க* மாமலகந் தழைத்தோங்கு மொருபாகர்
பலவிருக்குந் திருமூலப் பதிவளமை பலவாகும்
சிலவிசைத்தா மெனச்சூத முனிவானுஞ் செப்பினனால், (௨௮]

சூதமுனி யருள்கேட்டு நைமிசத்துத் தூய்தவத்தோர்
மாதவகே ளங்கருள் வாய்த்திட்ட மானித்தம்
ஆதிமுதன் மூர்த்திதல விசேடமெலா மருடியெனப்
பாதியுமை யவனானூர் பதம்போற்றிப் பணிப்பானால். [௨௯]

நகரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஐந்தாவது தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

நீதி மாதவ மேதலை நின்றனீர்
ஆதி நாளொரு மாமக மாற்றுவான்
யோதி னாயகன் வெண்ணிறப் பொன்னொடு
கோதி யாவுங் கழியக்குடைத்ததும். [௧)

* ஆமலகம்—நெல்லி.

மூன்னிரோக்கற் கரியவர் மூலவர்
சந்நிதானந் தழைப்பதுமாகிய
சென்னிசோபிர மதிருந்த தீர்த்தமும்
அன்ன பூரபவள தீர்த்தமுமாங்குள. [உ)

பிரம தீர்த்தத்தொருமுறை பேசிய
வரன் முறைப்படி யாடிய மானவர்
அரிய பாதக முந்தவிழ்த் தையனவாழ்
பெரிய கைலைப பதவி பெறுவரே. (௩)

பா மடந்தைதன் தீர்த்தம் படிகுவார்
கோ மகறபெறு வார்குறை யுறவிடார
நா மலாநதுணை கலவியு ஞானமுஞ
சேம முமபெறு வாராதி சேரவே. (௪)

விதி கலைப்பெண் விளக்கிய தீர்த்தமேற
கதி யினுடித தொடுத்திடு கனமமொன
றதிக மாயிர மாபபய னலகுமேற
றாதி செயகினறவாக கோாதுறை தோன்றுமே (௫)

ஆறுவதுமூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

கால மொன றுகடந்திடு தனமையாற்
சீல லிஙக மெவறறுக்குஞ சீரிதாற்
சால மூல வினைகள் தவிழ்த்ததான்.
மூல லிஙக மெனுமமறை மூலமே. (௧]

தாதி லஙகிய தாமரை நானமுகன
மூதி லமபெற மூட்டு மகக்கன ற
பூதி லிஙகம தாயபபொலி தனமையாற்
பூதி லிஙக மெனபபுவி போறறுமால. (௨)

மன்னி யாகம் வளர்த்த கொழுநதழற்
சென்னி யாகச சிறநதருள் செயததாற
றன்னி னுமவினை யாவுந தகிததால
வன்னி லிஙக மெனசசொலுமவையமே. [௩)

சந்த மேவு பணிவரைச் சாரல்விட்
டொநதை யாரருளினபடி யேகியே

வந்த கும்ப மணித்தவொர் மாதவாக்
கந்த ரங்கத் திலிங்கம தாகுமே. (௪)

எண்ணி ஞாக்குங சதிதரு மெந்தையாம்
வண்ண மூல மகாலிங்கா வண்மையை
பண்ண ருமறை பற்பல வினனமு
நண்ணு ருமெனில யாவா நவில்வதே. (௫)

தலவிசேடச்சருக்கம்.

அண்ட கோடிக ளழியினு மழிவரு நிலையான்
முண்ட காசன னுருயிாத் தொகையெலா முன்னர்க்
கொண்டி யறறிடு மிடமதாயக் குறித்தகொள் கையினன்
மண்ட லத்திரு மடந்தைதன் னுயிரொனும் வளத்தால். (௧)

சால வாகிய தலம்பல தழைக்கினுந் தானு
மூல லிங்கமா யிவ்வயின் முளைத்தெழு முறையால்
நால தாகிய வேதமு நவிலு மாகமமும
மூல மாதல மீதென முதன்மையின மொழிக்கும். [௨)

மல்லு லாவிய பாண்டிமண் டலத்திடை வழங்கும்
பல்ல வாகிய நாட்டினுட் பலம்பல வளிக்க
வல்ல முள்ளிமா நாட்டுழி வானக மெடுதத
நெல்வி மாவனத் திதயமா நிகழ்த்துமித் தலமே. (௩]

அமிழ தெழுங்கலை யணிந்தரு ளமலனே கருணை
கமிழ விபூதிமா லிங்கமாயக் கதித்திட வவனைச்
சிமிழு லாமுலை யுலகிளைச் சேவைசெய திடுவான
தமிழ யோகியும் வரத்தவர் தழைத்ததித் தலமே. (௪)

முத்தி வேண்டினோர் தவப்பயன் வேண்டினோர் முடிவிற்
சித்தி வேண்டினோ மகவொடு செலவம்வேண் டிற்றோர்
நத்தி யைந்தொடு நானகுமூன் றிரண்டொடு நாட்க
ளித்த லத்தினில வதிவரே லினிதினெய் துவரால். (௫)

நாடு மோர்மகமோரற நயந்தசில் விரதந்
தேடி யிங்குவந் திழைத்திடிற சிறியவோர் பயனுங்
கோடி கோடியாய்ப் பெருகுமேற் கூறுமின் னகர்க்கோர்
ஈடி யாவரோ யிசைப்பவ ரெவர்க்குமே யரிதால். (௬)

தீர்த்த மாதியாம் விசேடங்க ளனைத்தையுஞ் செவிகேட்
டார்த்த மாதவர் யாவரு மனகனை வணங்கி
மூர்த்தி யாந்திரு மூலனர் சரிதங்கண முழுதும்
பூர்த்தி யாமுறை யருளெனச் சூதனும் புகலுவான (எ)

திருமூலநாதர் பிரமனுக்கருள்செய்தசருக்கம்.

பொன் பூத்த கற்பகத்தின் மலர்புரிந்து புத்தேளிர் புனைந்து போற்ற—தென் பூத்த காலசைய சத்தியர்கள் பலர்கவரி திரண்டு வீச—மின் பூத்த மருங்குருத்த மெய்பூத்த மடந்தையுட னிருந்தன் மேனாள்—மன பூத்த விகழ்கமலா சனத்தி னிருந்தி றிருந்து வாழுநாளில். (க)

முன்னைக்கு முயிர்களெலாங் கருமவழி யுலகின்ப முற்றி யென்கை—பின்னுக்க வருவனவா மாகையினுல வாகைமிகு பிறு கர்க் கனதிப்——பொன்னுக்கு முர்த்தினர்கரும படைத்தொ ழிலே புரிந்துதினம் புழுங்கு மெற்குரும—என்னுக்க முன்னதினி ப பிறந்துபிறந் திழிதருமோ ரியல்பே யல்லால். (உ)

எத்தனையோ தாய்வயிற்றிற் கருவாகி யுருவாகி யிருந்து போந்தே—எத்தனையோ நோயாலும் பசியாலுந் துயராலு மித் தலையி லெய்த்து நொந்தோம்—எத்தனையோ வறம்புரிந்தோ மெத்தனையோ மறம்புரிந்தோ மிவைகட கேற்ப—எத்தனையோ பலனுகர்ந்தோ மென்பயனென் றினைப்பல வெண்ணலானுன். (ங)

ஈழான பிறவிதொலைந் துயர்வான மக்கள்பதங் கிடைத்தன் மேன்மை—ஆழாதப் பிறவியினு முயர்வருணத் துதித்திடுத லரு மை யாகும்—பாழாக வதுபடுத்தா துயர்ந்தசிவ ஞானநிலை பற் றி நின்று—வாழாதிங் குடல்காத்த லறிவினாகட்க் கடாதென் ன வழுத்தும் வேதம். (ச)

இவ்வகையா மதிர்திருந்து மிறந்துபிறந் தெய்திடுத லிழி வே யாமால்—எவ்வகையு நம்பெருமா னிணையடித்தா மரைபர வி யெம்மை நீந்துச்—செவ்வகைசேர் மீளாத பதம்பெறுவ லி னியெனத்தன் சிந்தை கொண்டான்—அவ்வகைதன் முனைகரு ளாத்தா னவளுடனே வடகயிலை யடைந்தா னங்கண். (ரு)

வேதங்க ளறியாத வேதண்டச் சாரலணி வியப்பு நோக்கி ச்—சீதங்கொள் பிறைமௌலிப் பெருமானு ரினிதமருஞ் சினக

ரதது—நாதங்கொண மணிவாயி னாதிபிரா னடிபரவி நவைபி
லயோகா—போதஙகொள் பசுபதியை மாதஙகத திலஙகுபருட்
பொலிவைக் கண்டான. (௬)

சனனிதியில வீழ்ந்தெழுந்தா னுளளின்ப மலாந்தவிழிக தா
ரை சோாநதான—முனனிலையி லொதுஙகிமலாக கரஙகுவிதது
மூடியேறறி முறைமை பூணடு—தனனிகரும் பெருமானைப பன
னியொடு புகழநதவனோ சார்பி னினறுன—கனனியருள் பங
காள ரனனவனை கோகஙிவந்த கருததே தெனறுன. [௭)

தனிபபெரு மா னருள் கேட்டுத தாமரையாக தவிசிருக்குஞ்
சதுமுகததோன—பனிபபரிய பவததாலே பலகோடித துயரு
ழைநத பாவி யினனும—சனிப்பெரிய வினையாலே சனிதது நற
கஞ்சிகின்றன சரண புகுநதேன—இனிபபிறவி யாகாதிங கிறுதி
யினின கதிவேணடு மேழைக் கெனறுன். (௮)

ஆங்கதுகேட் டருண்மூர்த்தி யந்தணகே ளவனியினம் மரு
ளேமேய—ஓங்குபுகழப் பாண்டியநாட் டாமலக வனமுளதங்
கொருசார் மேவித—தீங்கறவோர் மகம்புரிதி யம்மகத்திற் சிற
ந்துவளர் தீக்கொழுந்தின—பாங்குறுவோ ரிறகருளும பாவிப்
போம்போதியெனப பணிததான மன்னே. (௯)

மூவருக்கு முதலான மூர்த்தியருண் மொழிகேட்டு முகுந்த
ன் மைந்தன்—பாவருக்க மணிமாலை பூவிருக்கு முதலவியுடன
பணிநது சாத்தி—பூவருக்க முறைதூவிப புஙகவாதம் பதகமல
ம புனைந்து போறறிக்—காவிருக்குந திருக்கையிலை தனைககடந
து காசினிமேற் களித்து வந்தான். (௰)

வேறு

வல்லியோ டலரினமேய வானுயர் புனித மான
நெலலிமா வனததிலுற்று ணித்தரு ளருளின முனனர்ச்
சொலலிய வாறேரிட்டி தொடங்குதற் குறறதான
டலலலம் பொருள்களெல்லாம் வரன்முறை மல் குவித்தான்.

இச்சையா லெணணமபோல யாவையு மியற்றுந் தேவா
தச்சனை யழைத்துயாக மண்டபஞ் சமைத்தி யென்றுன
நசிய விதியுங்கூறத னனிபெற வவனுந் தேவர்
மெச்சிட வேதியாதி மண்டபம வியன்பூம் பந்தர். (௨)

துன்றிய யாகசாலை தூமமு தருந்துஞ்சாலை
மணறல மாலையாரம வனைதரு சாலைசெயய
பொன்றிர ளுயாநதசாலை புவனிமே னுறைவான
நன்றுசேர் பொருளகுவித்த சாலைநாற புறததுஞ் செயதான்.(௧)

உருக்கிய செமபொன்னாலு முயர்நவ மணிகளாலும்
வருக்கமாச சாலையெல்லாம் வரையென விளங்க னாக்கி
இருக்கிய னுவினு மிமையவா தச்சன றனனைப்
பெருக்கிய களிப்பா னாக்கிப பெரிதுப சரித்தா னப்பால். (௨)

செயயமா தவததோர் தேவர்தேவர்கோன் திசைகாப் பாளர்
அயயனு ராழி யண்ண லறுமுகன கணேசன் மறறோர்
வெய்யவா ரிடத்தோர் யாருமேவுமா றழைத்தல செய்தான்
துயயமா மகததின்சாலை சூழநதன ரெவரும வநது. (௫)

வநதவர் தமக்குத்தக்க வரிசைசெய் தருளை கூறி
மநதிர வேளவியாற்ற மானமக னமுதவெளளைச
சுநதரி யிவாமுனசெயத சுனையினீர் மூழகி யாகப
பநதரிற் சுடிகைநோககிப் படர்ந்தனா தொடஙக லுறறு.. (௬)

மைக்கிரி யிறகரிநத வீரனும்வானோர் தாமுனு
சககிரி முனிவர்யாரு தனைப்புடை சூழநது நிறகக
கைக்கிரி தனனைப்போறறிக் கணனுதற பெருமானுககே
அக்கிர பூசையெலலா மணிபெறச் செயதான மனனோ. (௭)

முக்குண முலகங்கால மூதுமறைச் சிரமுந்தாண்டி
முககடும பகைதொலைதத முனிவா ருளததப பாலாய
முககுண மூலமாயை கடநதொளிா முதலவனாதம
முககணே போலமூநதீ முதிரதா மூளசசெயதான. (௮)

மறைவழி நிகழாநின்ற மலர்மறைத் தாரினானை
முறைமுறை வகுததல் செயதான மொழிதரு விஞ்சையெல்லாந்
துறைவழி வழாதுசொல்லித் தூயவா வெயயினோடு
நறைமலர் தருபவைகாட்ட நலமபெற வோமஞ செயதான். (௯)

கண்டவர் மனத்துமேய காரிருட் பிழம்பு சீத்து
மண்டிய திரிவிதத்த மநதிராக கினியினேற்றம்
அணடர்கோனுகுமெஙக ளமலனே வுருமூனறாகக்
கொணடவோ கொளகையனறிக கூறலா முவமை யின்றால்.()

தோமறு குணத்தர்க்கீந்த தூயநல் லறம்போல் வன்னி
தாமமுற றெழுதனோக்கிச் சதுமுகன் றேவர்க் கெல்லாம்
நாமவா ருதிகணல்கி நக்கனூர்க் கருளியாதுங்
காமமற் றொருவனுக்கே பயனெலாங் கருதலுற்றான். (௰௧)

வேறு.

கந்தமா மலரோ னியற்றிய மகத்தின கறையறு பய
னெலாமெங்கள்—அந்தியம் பிறையார்க் கற்பிதமென்னவே யகமு
றத் தியானமுற் றிருப்ப—எந்தையா ரெவர்க்குமீச னாகுண்டத்
தெழுகனற் கொழுந்தின்மேற கொழுநதாய்—சநதமா ருலகா
ளொருபுடை விளங்கத் தகைவுட னுதித்தெழுந தனனால். (௰௨)

தெய்வதச் சிகியின் கொழுந்தின்மேற் கொழுந்தாய்ச் சிவக்
கொழுந் துதித்தலு மவர்தம—உயவகை யருளும பதங்களே
தொடங்கி ஒண்மைசேர் மதிமுடிகாறும்—மெய்வகை விளங்கு
மணியெலாங் கொளளை விழிகளால் வியப்புறப் பருகி—கைவ
கை குவித்துச் சிரதின்மே லேறறிக் கண்களா லின்பநீர் பெ
ருக்கி. (௰௩)

புளகமென் போர்வை யுடலெலாம் புதைத்துப் புழுங்கிய
வுலையின்மே லரக்காய்—இளகுநெஞ் சகமுற் றுடலெலா நடுங்க
வெழுந்துசூழ்ந் திணையடி வணங்கி—அளவறு கோடி மறைகளா
லின்னும் அளப்பதற கரியவோர் பொருளை—வளமுறு தனது
நாத்தழு தழுப்ப மலர்மக னலர்கள்தூஇ வாழ்த்தும். (௰௪)

ஒன்றதா யொருத்திக் குயிரதா யவள்பா லுதித்திடு குணங்
களோர் மூன்றாய்—நின்றவக் குணத்தின மூவராய யாண்டு நி
றைந்தபல் லண்டவா ருயிராயத், துனநிய தொழிலா யுணடியா
யக் கதியாய்த் தோற்றமா யொடுக்கமா யெல்லாம்—அன்றதா
யுளதா யகிலமும் விளங்கும் அனகனின் செயலெலவ ரறிவார். ()

ஒளிதரப் பரவி யிருளே 'யொளிப்பாய் உருவிலா வுருக்
கொடு நிறைவாய—அளிதர வினையா லகிலகோ டிகளை ஆட்டு
வா யாடலும் புரிவாய—தெளிதர மறைகளளித்தனை யவையு
ந தேர்ந்திலனெனிலெவர் தெளிவார்—தளிதரப பெரியோ ரகம
ல ரமிர்ந்த தாணுகிறு பேணுமா றெவனே. (௰௬)

உள்ளொளிர் விளக்கே யுணர்வெலாங் கடந்த வொள்ளிய
றுணையிய யுணர்வே, என்றுலாந் தைலத் தியற்கையா யறிவோ
ர் இதயமே லெழுந்தபே ரின்ப, வெள்ளமே வெள்ளப் பவகக
டல கடகக வேண்டுவார்க கண்டருள் பொழியும, வள்ளலே யு
னையிம் மதியிலா னாயேன மதிகொடுவாழ்த்துமா றெவனே. (௰௭)

பிறப்பதிற் றனைய மாயிர மறமிப் பேருலகழிந் திடல்கோ
டி, இறப்பதிற றனைய மளவில்லை யென்ப வெடுத்திடு முடற்கள
வின்றுன், மறபபரும் வினைக ளியாவையு மகற்றி மழுவலாய நி
னனருட் பததில, உறப்பணித் தருள்கவெனக் கலைமகளோ டு
நதிவந் தான்பல வுரைததான. (௰௮)

அந்தணை நிறைநத முனிவரர்தேவர் ஆழியங கரத்தவன் யா
ரும், முத்தலை முதலை யுலகநாயகியை மும்முறை சூழ்நதனா மல
ர்தூஇ, நத்திய வுளத்தாற் பற்பலபுகழ்ந்தாா நாயகன விதியின
மேனயனம், வைததன னுகி யருகழைத தினன வழங்குதலா
யினன மன்றோ. (௰௯)

நின்மகத் துவந்தா மின்னண மெசச நிறைதா நிறைபயின
ரின்றால், உன்மலப பவஙக ளொழிததன முடிவில உயாவற வு
யர்ந்ததா நமது, பொனமலர்ப் பதஙகள் பெறுகுவை திணண
ம் பொருநதுறு காலமிவ் வுலகில், நன்முறை நினறன் றெழி
ல்புரிந் தெவனு நயப்பறுத் தினிதுவாழ்ந திடுதி. (௨௰)

பன்னுநின் றொல்லை வினையறுத்தாண்ட யான்மையாற் படி
வமா மெனவைக்கும, முன்னாயாந தோனறு முதன்மையான் மூ
ல மூர்த்திமா லிஙகமே யென்றும், வன்னிமே லெழுந்த வண
மையா லொளிசேர் வன்னிமா லிங்கமே யென்றும, பின்னர்
யாம பூதி வடிவமே கொளலாற் பிறஙகுநீற றிலிஙகமே யென்
றும். (௨௧)

பிரமநின் பொருட்டி லுதித்தன மஃதாற பிரமமா லிங்கமே
யென்றும், வரமுறு பெயர்க ளணிந்தன மிநத வளநகர் மூலமா
நகரம், காமுறநீயு மனைவியு முழகுங கந்தமாா சுனைகளோ ரிர
ண்டும், பிரமமாதீர்த்தச் சரச்சுவதி தீர்த்தபெயரொடுந தழைக்
குந்தேழி. (௨௨)

எனப்பல வருணி யெக்தையார்பூதியி லிங்கமா யெழிலுல
காளோர், டனறபடு மந்தக்குண்ட வேதிகைமே லமாநதன ர
ரகர வென்னக், கனப்பரு மறையோர் முழக்கின ரமரர் கறப
கத் தலர்மழை சொரிநதார், வனப்பருங் கமலக் கண்ணனும்
விதியும் வாழ்த்தினர் மகிழ்நடம் புரிநதார். [உகூ]

நித்தமா தவத்தீர் காப்பண்வே திகையில் நிர்மலர் லிங்க
மா யமர்ந்தார், உததரகுண்டத் தெம்மையா ளுலகா ளொளிர்
தர விளங்கின ளப்பால், தொத்தலா மறையோன் யாவருமந்த
ச் சோதிமா லிங்கமு லவனை, யெத்தராதலமு மீன்றரு ளுமைகை
யேத்தினர் புகழ்ந்தனர் களிததார். [உச]

நான்முக னப்பான் மகநிறைவேற்றி நன்னயக் கலைமக
ளோடு, கூன்முகத திஙக ளணிதருமூலக் குழகனார் உலகநாய
கியைத், தேன்முகம பிலிற்று மலாகடியபபூசை செயதனன் யுக
ம்பல வப்பாற, கான்முகத துறையுங கறகளைபபூசை கறைய
றப்புரியுமா றிசைத்து. [உரு]

கடவுடன் பணியாற் கலைமக ளுடனே களிதரத் தனுலக
டைந்தான, திடனுறு நெடுமா லச்சின கரத்தில வாழவதே சிற
பபென மதித்து, வடபுறத தென்றும் வதிதர வதிநதான் மாத
வர் வானவ ரகன்றார், இடனருள் கதையீ தாமெனசசூத னியம்
பிட முனிவர ரிசைபபார். [உசா]

மெய்த்தவச் சூதமூல நாயகனார் வியன்கதை விளம்பிநீ யா
ங்கள், எயததிடும பவஙக ளறுததனை யிமலைமக கெயதுவ தெய
துவித் தனையால, பைததலை யரவ மணிநதருண மூலப் பரமனு
ர கதையினு முளதேல், உயத்தரு ளென்னக குறணமுனிபோற
றி யுயாந்ததஞ் சூதனுங் குரைக்கும். (உஎ)

அகத்தியமாமுனிவர்பூசித்தசருக்கம்.

கால மனைத்துஞ் சிவபெருமான் கழற்கே விழைந்து கடியதவச்
சீல மனைத்துங கைக்கொண்ட திருந்து மைமிச வனத்தீர்
ஞால மனைத்தும் புகழ்மூல நாதாக்கமனு ருரைத்தபடி
கோல மனைத்துந் தருமபூசை குயிற்றிக் கறகனுங குறைநாள்.

உம்ப ரொடுத்த விமயமலைக் கொருவ னுயிரின வளர்த்தமலர்க்
கொம்ப ரொடுத்த பெருந்தவத்தாற குழகன கயிலைக் குருமூர்த்தி
இமய ரடுத்து மணமுடிப்பா னெயதுநாளி லுயிரனைத்தும்
பம்பப் பரநத வம்மலையிற் பகவன் றிருமா மணங காண்பான்.()

பனிமா மறையோன் வினைவழியே படைத்தவுயிரின் றொகை முழுதாக—தனிமா மலையிற சாரதலினாற றாழ்ந்தவடபா றெனை யுயர்ந்த—இனியா மியாது புரிதுமென விம்பரும்பா நாகருளார்—நனிமா மயக்க முடையாராய நாதனிருதா டனை யடைந்தார.

அடைந்தார்க் கபய மருள்பெருமா னரியகுறிய முனிவரனை
இடந்தா னொக்கத் தென்பொதிகைக் கேகெனறருள யாவையுமே
கடந்தாய் நின்றன திருமணததின காட்சிகாணு மோர்தவத்தின்
திடந்தா னிலேனுவென முனிவன சிந்தைமாழகச் சிவபெருமான்

அன்பா வழுங்க லத்தலையே அருள்வாநமது மணக்கோலந்
தென்பாற்போதி யெனமுனிவன திருநோ மனைவியுடனடந்தான்
மன்பா ரொழுந்து வானடர்நத வரையைக கடலை வலியடக்கித
தன்பா ரவுண ருயிபருகித் தூய பாண்டி நாடெய்தி. (௫)

வற்றுப் பொன்னி வரவிடுத்த வாறுபோலத திரிகூடக்
குற்று லததிற் சித்திரையைக குலவச செயது திருமாலை
உற்றார்க் குதவு சிவபரனு வுஞறறித் திருக்கோட் டீச்சுரர்நம்
பொற்றாள் பரவி யாமலகப் பொதுமபர் புகுநதான பொருவில்
லான.(௬)

தென்றற்றொழும்பன் சூழ்காவிற் றென்றூழ் மலர்தூஇ வணங்குவட—குன்றத துயர்ந்த விமானவிடைக் கொடிகனெருங்குந் திருமூலர்—மனறத அவக்குஞ சினகரத்தைக கண்டான மகிழ்ந்தா னனந்தம்—துன்றத துளஙக கடம்புரிநதான் றுறைகண் டவரின விரைவுமறுன, (௭)

இன்ன குறளோன வரனுணர்வி னினிதுதெரிந்த கற்கமுனி
முன்னாச்செலவுற் றடிபரவி யினிய முகமன் பலமொழிய
கன்னித் தமிழ யோகி யுளங களிததாளுக விருவோரும்
வனனிப் பெருமான் திருக்கோயில வாயிலடுதது வந்தாரால். ()

வல்லான் கற்க முனிசொல்ல மலையத் தெழுந்த கும்பமுனி
வில்லாஞ் சிலையார் திருமூலர் விரிந்தகருணைச் சரித்திரங்க

ளெல்லாங் கோட்டான் பூசித்தற கிதயம விழைந்தா னயந்த்தஞ் சொலலாங் கலையா ணீத்தத்துங் தோயந்தான் வேண்டுமெ பொருள் கொணடான (௯)

மூர்த்த வலஞ் செய் தாலயத்தை முதலாங் கனிறறி னருண்மேனி நந்தி யடிக ளடிசூடி நாதா திருமூ லவர்விளஙகுஞ் சிநதும் கருணைத திருமுனனர்ச சென்றுன திருநீற றுளிவிளங சந்த மனைததுங் கணணுரக் கண்டான சனனத் தடைகாணுன. ()

பனிகொண் மலைவிட் டீண்டெயதப் பணித்த பகவன கருணை யெலாம்—நனிகொண வேந்தான தவபபயனின ஞளேபலித்ததெனத் தெளிந்தான—கனிகொள் சந்த மளையினீ கனன லமுதம் வனைதேறல—தனி கொள விஞ்சைக் கடமுதலாத தானிரா டடு முறை புரிநதான. (௰க)

ஆறறுத திசையி னணியாடை யரைககோர் பொறபட் டணி செயதான—நீறறா மேனி நிலவெறிப்ப நீறுமணிநதா னிறைதேறல்—ஊறறுர் கொனறை வில்லமெலா மொழுங்கி னிறைத தான பலிகரு வனத—தேறறுர்க் கிமையோாக் கரிதான வினிய வமுதக் குல மளித்தான். (௰உ)

வாச மருவு தூபமுதல் வரிசை மருவு தீபமெலாம்—பேசு மனுவின முறைகொடுத்தான் பினனா வேண்டு மருககியஙகள—ஆசின் மலரினை அருச்சனைகளாறறி வேண்டு மறைகூறித—தேசிஞருவைக் கண்ணுரத் தெரிசித்தின்னபுகழ் கினறுன. (௰ங)

வேறு.

உலகெலா மறிவா யுனனையாரறிவா ருயிர்தொறு முள்ளுறு வொளிததே—அலகிலா விளையாட் டயருவாய் நாயே னறியுமாறுறறுவ மருளாயக்—கலையிலா விருளிற் றலையிலா தான கழிகலா யானவிரித திடவலலோ—விலையிலா மணியே விதிவிதி விலகரும விமலனே மூலநா யகனே. (௰ச)

அலையிலே பிறந்த மகரமீன் மலைமே லருங்கனி பெற்றதே போலத—தலையிலே சிறந்தாய நினையான காணத் தகும்விதி விதிததனை நீயே—நிலையிலா நிலையேன தவப்பயன சிறிதோ நிரந்தாமூலகநா யகியாள்—மூலையினும் வடுவே முடித்தனி மொய்ம்பினமுதலவனே மூலநா யகனே. (௰ரு)

அத்தனே யரனே யகிலகா ரணனே யாருயிரக குயிரென விளங்கு—சித்தனே சிவனே சின்மையா னந்த தேவனே தேவரு மறியா—நித்தனே நிருவி கற்பனே நினைவா ரினைவரு ணிருததநா யகனே—முதலனே மூவர்க் குயிரென முளைதத மூர்த்தியே மூலநா யகனே. (௰௬)

கதமுறு புரங்க ணீறெழ நகைத்த காரணநின் கழல போற்றி—மதமலை யுரித்துப் போாததருள் புரிந்த மழுவலாய நினகழலபோற்றி—தலைதமலாக் கிறைவன பவபிணி தவிழநத சங்கரா நின் கழல் போறறி—முதலவமுத லைய முனனவ மூல முனிவனே போறறியென றிசைத்தே. (௰௭)

உள்ளெலா முலேமே லரக்கென வுருக வுடலெலாம் புளகமே போாபப—வெள்ளவா ரருவி கணகளே சொரிய வியன்முனி தனனையே மறநது—கொள்ளலா மினப வாரிதி நாபபண் குடைந்தன னுகினன மூல—வள்ளலா ரிலிஙகத திடையினமே லுமையாண் மருவிய பாகமா யெழுநதார். (௰௮)

எழுந்தநா யகனை யெம்மையா ளுலகை யினியநோக் கணகளாற்பருகித—தொழுங கரத துணையோ டருகுறச சூழநது தூயமலா தூஇ யுபசரிதது—வழுமபறு முனிவன பறபல புகழநது வணஙகின னுகலு மிறைவன்—கொழுநதெழு களிபபான முனிவனமேற்கருணை கூாதர நோக்கியாங் கருளும். (௰௯)

கும்பகே ணினறன் பூசனைக்குவந்தோங கூறுதி விழைவனவெனல—நமபனே நின்றன பததியுஞ செயய நறுந்தமிழ வளர்ச்சியு மிமையத—தெமபிரான் புனையுந திருமணக கோலத தெரிசனமுங கடைமுடிவில—வெம்பிடா நினது கதியுமே நாயேன விரும்பின னெனமுனி புகனறுன. (௨௰)

புகறல்கேட டெநதை மாதவ வெனபாற் பூண்டவோர் பத்தியுந் தமிழும்—மிகமிக வளர்க மணத்திருக்கோலம வியபபுற வருளுதும் பின்னர்—இகமிசை நலஙகள [illegible]ததபி னந்த மிணையடி யடைகுவை யினி—ககனமார் பொதிகைக் கேகென வருளிக் கதுமென விலிங்கமேற் கரந்தான். (௨௧)

மூலமா முதல்வன் மறைதலு முனிவன் முன்றயினுற் பூதிநா யகனைச், சாலவேதுதித்துக் கறகமா முனிவன தரவிடை ம

னைபுய ருடனே. கோலமார் பொதிகைக் கடமேற் படர்ந்தான் குலையை மொத்துள தாங்கு, சீலமார் தவதநிற் சிறப்பவிற்றிருந்தான் செழுந்தமிழ் வளர்க்குமோர் செல்வன. (உ௨)

மோனமார் தவத்தீர் கலையமா முனிவன் மூலமா முதல்வனைப் பூசை, தானமாயப் புரிந்த சரித்திரமதனை சாற்றினோர் கேட்டவர் யாரும், ஆனதா மகவுஞ் செல்வமு மறிவு மடைந்தன ராயிவண் வாழ்ந்து, வானமார் கயிலைப் பதவியு முடிவின் மகிழ்தர வடைகுவ ரானரே. (உ௩)

கலைதெரி சூதன் கழறலுங் கேட்ட கடவுண்மா முனிவரார் யாரும், தலைபெறு முள்ளக் களிப்பினு லவனைத் தனித்தனி புகழ்ந்தன ராகி, நிலைதரு மெங்கண் மூலநா யகனை நிரந்தரம் தெரிசனைபுரியும், அலைவறு யோகத் தமர்ந்தனர் வாழ்ந்தா ரனிலமு மினிதுய தரவே. (உ௪)

திருமூலநகரப்புராணம் முற்றிற்று.

